

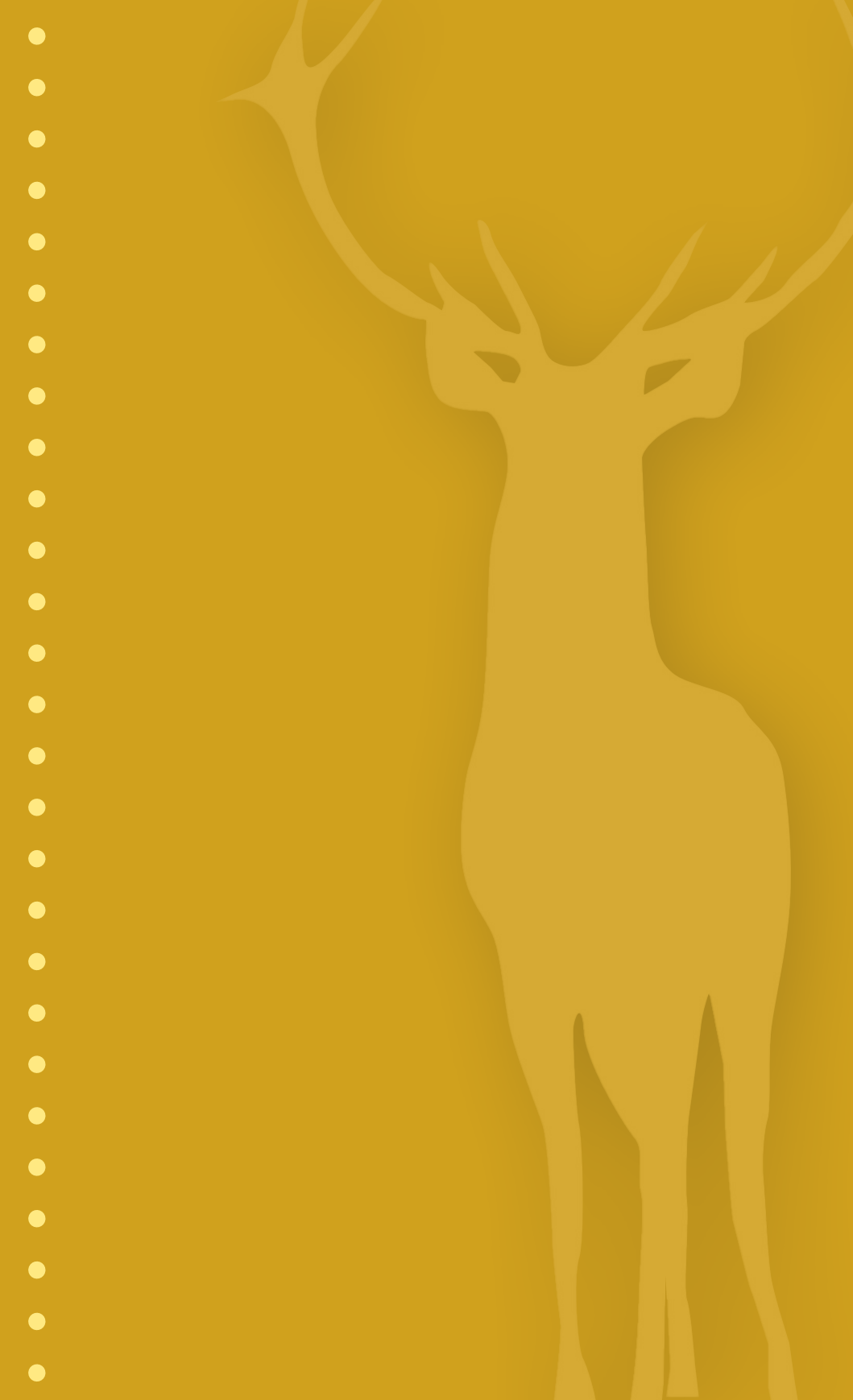
de alchemie

VAN J.K. ROWLING

IN HET LICHT VAN DE ALCHEMISCHE
BRUILOFT VAN CHRISTIAAN ROZENKRUIS

Hans Andréa

de alchemie van J.K. Rowling

Colofon

Vertaald door Ruud Maatman

Oorspronkelijke titel:

The Alchemy of JK Rowling in the
Light of the Alchemical Wedding
of Christian Rosycross

Opvattingen die in dit boek zijn
opgenomen zijn de mening van
de auteur. Hij neemt daarvoor
de volle verantwoordelijkheid
op zich.

Dit boek is niet tot stand gekomen
in samenwerking met J.K. Rowling
of Warner Bros. Entertainment.

Boekverzorging:

ton sampiemon design

Letter: Lato

Papier: HVO 90 g/m²

ISBN 9789077944295

© 2020 Uitgeverij De Morgenster

Eerste druk, september 2020

Tweede druk, november 2020

Derde uitgebreide druk, 2024

Bakenessergracht 5

2011 JS Haarlem

(023) 5323852

de alchemie

VAN J.K. ROWLING

IN HET LICHT VAN DE ALCHEMISCHE
BRUILOFT VAN CHRISTIAAN ROZENKRUIS

Hans Andréa

'Ik heb nooit een heks willen zijn, maar een alchemist: dat is heel wat anders. Om deze tovenaarswereld te kunnen verzinnen, heb ik absurd veel over alchemie geleerd. Mogelijk zal ik veel daarvan nooit in de boeken gebruiken, maar ik moet tot in de kleinste details weten waartoe magie wel en niet in staat is, met het oog op het vaststellen van de kenmerkende eigenschappen van magie en om te zorgen voor innerlijke samenhang in de verhalen.'

J.K. Rowling

Inhoud

Voorwoord	8
Introductie	9
1 De geestelijke kracht verborgen in Harry Potter	11
2 Lily	15
3 James	19
4 Voldemort	23
5 Harry (1)	27
6 Harry (2)	28
7 Harry (3)	32
8 Harry (4)	34
9 Harry (5) De zeven beproevingen (1)	36
9¾ Negen en driekw art	39
10 Harry (6) De zeven beproevingen (2)	41
11 Harry (7) De zeven beproevingen (3)	13
12 Harry (8) De zeven beproevingen (4)	45
13 Harry (9) De Geheime Kamer (1)	47
14 Harry (10) De Geheime Kamer (2)	50
15 Harry (11) De Gevangene van Azkaban (1)	53
16 Harry (12) De Gevangene van Azkaban (2)	56
17 Harry (13) De Gevangene van Azkaban (3)	64
18 Harry (14) De Vuurbeker	68
19 Inleiding op deel 5, 6 en 7	71
20 Harry (15) De Orde van de Feniks	74
21 Harry (16) De Halfbloed Prins	76
22 Harry (17) De Relieken des Doods	77
23 Sirius (1)	80
24 Peter Pippeling	85
25 Sirius (2)	91
26 Sirius (3)	94
27 Harry en Sirius	99
28 Hedwig	101
29 Hagrid	102
30 Ron	107
31 Hermelien	110
32 Sneep	112
33 Remus John Lupos	117

34	Perkamentus	120
35	Dobby	123
36	Narcissa Malfidus	125
37	Lucius Malfidus	127
38	Draco Malfidus	129
39	Korzel en Kwast	131
40	Minerva Anderling	134
41	De feniks	135
42	Neville Longbottom (Marcel Lubbermans)	137
	Deel 1. De drie geboorten	
43	Neville Longbottom (2)	141
	Deel 2. De drie magische bollen	
44	De Wemels	144
45	Ginny Wemel	146
46	Ronald Bilius Wemel	149
47	Fred and George Wemel	151
48	Percy Wemel	153
49	Charlie Wemel	156
50	Arthur and Molly Wemel	158
51	Bill Wemel	160
52	Dorothea Omber	161
53	De Gouden Beelden (1)	164
54	De Gouden Beelden (2)	167
55	Hagrid en de reuzen	169
56	Gladianus Smalhart	172
57	De vier huisspoken	174
58	Grimboudplein 12	175
59	Knijster	178
60	De Zoon van de Weduwe	179
61	De Gouden Snaai	180
62	Harry Potter kan depressie genezen	181
63	Necroten	183
64	Het gebed: Felix Fortunatis	186
65	Het getal 12	188
66	De zeven Gruzielementen	190
67	Regulus Arcturus Zwarts	195
68	De twaalf Dooddoeners	200
69	Het weeshuis	205
70	Merope Mergel	208

71	Lykantropie	210
72	Hagrid en de spinnen	214
73	Dementors	221
74	Onzichtbaarheid	224
75	De Kamer van Liefde	226
	Epiloog	229
	Woordverklaring	231
	Alchemie	241
	Aanbevolen literatuur	257
	Bibliografie	259

Opgedragen aan de Meesters van Ontferming, die de mensheid leiden bij haar geestelijke ontwikkeling, en aan J.K. Rowling, een van hun dienaren.

Voorwoord

Het idee om een boek te schrijven kwam in eerste instantie niet bij me op. Ik begon in 2004 met het schrijven van berichten voor het forum 'Harry Potter voor zoekers'.

Mijn doel was het op gang brengen van een denkproces en het stimuleren van discussie. Ik gebruikte luchtige spreektaal, alsof ik met een aanwezig publiek sprak.

Er was vaak een aanzienlijk tijdsinterval tussen berichten, en ik ging er van uit dat er nieuwe leden zouden toetreden. Daarom nam ik de gewoonte aan om de basisregels die aan mijn uitleg ten grondslag liggen, te herhalen. Dat betekent dat veel van de eerdere berichten (nu hoofdstukken) op zichzelf kunnen worden gelezen, zonder kennis van de voorgaande. Dit is voor de latere berichten minder het geval omdat het materiaal ingewikkelder werd.

Enkele jaren later kwam het bij me op dat mijn berichten konden worden gebundeld in een boek. Ik heb al mijn berichten doorgenomen en die ik geschikt vond geselecteerd en bewerkt. Dit boek is het resultaat van jarenlang berichten versturen.

Als mijn boek van kaft tot kaft wordt gelezen, kan het overkomen of ik in herhaling vervall, maar het voordeel is dat als de hoofdstukken afzonderlijk worden gelezen, ze nog steeds begrijpelijk zouden moeten zijn voor degenen voor wie gnostieke alchemie totaal nieuw is.

Toen ik Harry Potter voor het eerst las, reageerde ik met opperste verbazing en vreugde toen ik zag hoe nauwkeurig de symboliek in Harry Potter gelijk is aan de symboliek in de gnostieke wijsbegeerte. Ik heb geprobeerd deze verbazing en vreugde in mijn schrijven tot uitdrukking te brengen en ik hoop dat dat afstraalt van dit boek.

Introductie

U gaat lezen wat mij beweegt om van de daken te schreeuwen:

Ik houd van *Harry Potter*.

Aan de ene kant zie ik een wereld van zeven miljard mensen, waarvan het lijden groter is dan ooit. Dat is de wereld van 9/11, de wereld van COVID-19, van slavernij, van toenemende misdaad, van drugsbaronnen die rijker zijn dan menig nationale economie, van glijdende morele standaarden en van stervende hoop onder miljoenen.

Aan de andere kant zie ik het lichtende verhaal van een jonge man, wiens morele kwaliteit diametraal staat tegenover de heersende norm. Een verhaal zo vervuld van onbaatzuchtigheid, zelfopoffering en liefde, dat ik geen woorden kan vinden om mijn vreugde uit te drukken. En dat is nog maar de oppervlakte. Onder al die opwinding en spanning ligt een diepere laag van symboliek, die krachtig weerklank vindt in het collectieve onbewuste. En onder die laag ligt weer een andere laag, een laag van geestelijk christendom, dat zijn oorsprong vindt in het oude Egyptische denken. Het is tegelijk oud en splinternieuw. En ik geloof dat daaronder een basis ligt van geestelijke symbolen, die tot voorheen alleen werden onderwezen aan uitverkoren leden van mysteriescholen. Dat niveau is niet te begrijpen voor de gewone mens. Dat is het niveau dat alleen kan worden begrepen door wie zijn leven volledig wijdt aan het zoeken naar God, naar de Essentie, naar Tao zoals de oude Chinezen het noemden – wat 'de weg' betekent.

Wat ooit gegeven werd aan de enkelen in de oude mysteriescholen in Griekenland en het Midden-Oosten, wordt nu bekend gemaakt aan iedereen die oren heeft om te horen en ogen om te zien. Dat is een besef dat in mij groeide in de voorbije jaren dat ik *Harry Potter* heb gelezen en eindeloos herlezen en bij het lezen van wat anderen erover hebben gezegd. Het plezier van deze ontdekking trof mij steeds weer, soms mij de adem benemend. Dan vraag ik me af of ik dit allemaal droom, maar als ik denk aan de krachtige symbolen in het boek en mijn eigen spirituele ontdekkingen onderzoek, kom ik steeds tot dezelfde conclusie: *Harry Potter* is een verhaal van zulke schitterende geestelijke schoonheid en kracht dat het de wereld zal veranderen.

Er zijn vele andere werken geweest van grote schoonheid en kracht, zoals het verhaal van koning Arthur en de legende van de heilige

Graal, maar van geen enkel verhaal, ooit in de wereldgeschiedenis, zijn 500 miljoen exemplaren verkocht in twintig jaar. Het fenomeen Harry Potter kent geen precedent. Als *Harry Potter* alleen maar een mooi verhaal zou zijn, dat door hooguit vijfhonderd mensen is gelezen, zou ik dit niet schrijven. We praten daarentegen over een boek dat is gelezen door honderden miljoenen mensen. Alleen van de *Bijbel* en het *Kleine Rode Boekje* van Mao Tse Tung zijn meer exemplaren verkocht (een miljard). En ik denk dat het laatste boek binnen enkele jaren wordt verslagen, want de belangstelling voor Harry Potter neemt nog steeds toe.

Maar bekijk het van de andere kant. Naar mijn mening is er een groep mensen die de staat van bevrijding heeft bereikt. Deze groep wordt de gemeenschap van de heiligen genoemd, of Lohans, of de universele broederschap, of de Orde van de Feniks. De naam doet er niet toe. Zij zijn vervuld van de oorspronkelijke geest die het heelal heeft geschapen. Het eerste kenmerk van de oorspronkelijke geest is liefde. En terwijl deze Meesters van Ontferming ons zien als sterfelijke aardse mensen, voelen zij voor ons een oneindig mededogen. Zij voelen een intens medeleven als zij het kwaad zien dat ik eerder noemde. Zij zien de kinderen van de oorspronkelijke geest verdrinken in deze wereld van duisternis en lijden. Zij voelen de pijn van goddeloosheid die het hart verkrampst van vele miljoenen die (vaak onbewust) een weg zoeken naar het onvergankelijke licht. En wat is een betere manier voor deze broederschap om te werken, dan een genie te inspireren, die jonge mensen spelenderwijs kan boeien en hen bijna kan dwingen dit verhaal te lezen en herlezen? Hoe anders kun je de wereld in het hart aangrijpen, dan door zijn kinderen te betoveren, die zo open staan voor de waarheid van bevrijding, zij het in symbolische vorm? Ik beweer dat wij getuige zijn van een wonder. Een wonder is, naar mijn bescheiden mening, de werking van niet zichtbare goddelijke krachten, die een doel nastreven in overeenstemming met goddelijke bedoelingen. Wat ik hoop in dit boek te bewerkstelligen is de lezer te overtuigen dat *Harry Potter* inderdaad een goddelijke boodschap is, voor de uiteindelijke redding en bevrijding van de mensheid.

1 De geestelijke kracht verborgen in Harry Potter

Diep verborgen onder alle opwinding, mysterie en spanning in *Harry Potter*, ligt een intense geestelijke symboliek, die is ontsnapt aan de aandacht van fans en massamedia, maar wel is opgepakt door het onderbewuste van miljoenen kinderen, van alle leeftijden, over de hele wereld. Het is een samenzwering in liefde, een triomf van het goddelijk licht.

Als we voorbij kunnen zien aan de franje, komt het basisverhaal van *Harry Potter* overeen met alle grote mythen, epische werken en Bijbelse vertellingen van de mens, sinds onheuglijke tijden. De symboliek in *Harry Potter* is universeel en tijdloos.

Kijk maar eens naar het basisverhaal:

Er is een voorspelling dat er een baby geboren zal worden, die de wereld zal veranderen. Hij wordt geboren en er verschijnt een ster om zijn geboorte aan te kondigen. Als de koning van deze wereld hoort van de geboorte, probeert hij de baby te laten doden, maar dat mislukt. Het kind groeit op in wijsheid en grootheid en in de gunst bij God en mensheid. Hij verricht wonderen op jonge leeftijd, maar als hij ouder wordt, weet hij dat hij zijn aartsvijand Satan zal moeten verslaan. Onze held bereidt zich erop voor om zich te offeren voor de wereld. Hij geeft zich over, weerloos, een zekere dood onder ogen ziend. Hij wordt gedood en gaat naar de onderwereld, waar hij kan kiezen om verder te gaan, of om terug te keren. Hij keert terug, als overwinnaar, als meester over de dood, dat wil zeggen: eeuwig levend, om de wereld te bevrijden van het kwaad.

Dat verhaal kennen wij allemaal – het is het verhaal van Jezus. Maar het is ook het verhaal van Harry Potter. In het geval van Harry is Sirius de ster. Sirius wordt zijn peetvader. Op jonge leeftijd redt Harry veel levens, wint de strijd tegen draken en reuzenslangen en ziet meerdere malen de dood door Voldemort onder ogen.

Het verhaal van de held die de wereld van de dood binnengaat en dan terugkomt om de wereld te redden is universeel. Het is het verhaal van Orpheus, Bacchus, Attis, Osiris, Dionysos en vele anderen, duizenden jaren terug in de geschiedenis.

Dit archetypische verhaal vindt weerklank in het collectief onbewuste van vele miljoenen, omdat de mensheid onophoudelijk is geconfronteerd met de symboliek van de innerlijke God, slapend in het menselijke hart, gelijk de knop van een zuivere, verblindend witte lelie. De vredevorst kunnen wij wekken door antwoord te geven op Gods roep om naar hem terug te keren. Dat antwoord is: dorsten naar God, gelijk een opgejaagd hert dorst naar het stromend water van een bosbeek. Deze dorst opent de knop, waaruit de goddelijke ziel geboren zal worden, die de strijd zal aangaan tegen het kwaad, de zelfzucht en de duisternis in de zoeker zelf. Hij zal overwinnen en als hij dat doet zal hij de zoeker uittillen boven dood, lijden en kwaad door middel van een alchemische transformatie.

Alchemie is de wetenschap waarmee de zoeker de goddelijke ziel in staat stelt om te groeien, zodat die geleidelijk de sterfelijke biologische ziel vervangt. Dat is wat er werkelijk bedoeld wordt met het veranderen van lood in goud. *Harry Potter* is een uiterst gedetailleerde gids in symbolische vorm die de alchemist helpt om de volledige transmutatie en transfiguratie te bereiken. De karakters in de zeven delen zijn personificaties van krachten en aanzichten van zijn eigen karakter, die de groei van de innerlijke God helpen of tegenwerken. De strijd waarin Harry Potter leeft en het hele drama dat zich ontplooit, is een symbolische voorstelling van de strijd die iedere mens moet voeren voor het verwerven van verlichting, zoals de boeddhisten het noemen.

Voor lezers die door de oppervlakte van het verhaal heen kunnen zien en kunnen voorbijzien aan de elementen die maken dat het verhaal er uitziet als een kinderboek, dikwijls banaal en soms zelfs aanstootgevend (vloeken, liegen, vechten), stijgt een immens diepe, rijke en krachtige geestelijke symboliek naar de oppervlakte.

Lily symboliseert de slapende goddelijke vonk in het hart, terwijl James het verlangen vertegenwoordigt om terug te keren naar God. Harry zelf vertegenwoordigt de goddelijke ziel, die is geboren toen de knop van de lelie (de *witte roos*, zoals de rozenkruisers hem noemen, of de lotus van de boeddhisten) zich opende. Zodra deze geboorte plaatsheeft, verschijnt een heldere ster in de buitenste ring of het 'firmament' van de microkosmos. Deze ster is een stralende innerlijke bron van kracht, die de alchemist verbindt met de kosmische Christuskracht.

Als de ziel is geboren ziet een *andere* onsterfelijke kracht in de microkosmos* zich in zijn bestaan bedreigd. Dit is de opgestapelde kracht van de 'zonde'. Met zonde bedoel ik het leven buiten de goddelijke orde, en niet de algemene opvatting van zonde. Deze opgestapelde levende kracht is gevormd sinds de val, ontelbare jaren geleden. Deze kracht tracht de nieuwe ziel te doden, maar zijn invloed is verzwakt, door het goddelijke licht dat voortkomt uit de ziel, in de zeven delen gesymboliseerd door de liefde van Lily.

Wat betreft de drie vrienden symboliseert Harry het hart, Hermione het hoofd en Ron de stem van de biologische mens, gelegen in de buikstreek.

Albertus Perkamentus vertegenwoordigt de genezende, heiligende geest, die de alchemist binnengaat die actief bezig is met het zuiveren van zijn hart en zijn geest. Hagrid is de *bodhisattva* die de geestelijke wereld opent voor de zoeker.

Twee stemmen uit het eigen verleden van de zoeker spreken tot hem: Lupus en Sneep. Lupus is de grijze kracht, de stem van goedheid, tolerantie en redelijkheid. Sneep vertegenwoordigt de pogingen van de zoeker om de eeuwige lelie open te breken, door middel van occulte praktijken en intellectuele bekwaamheid. Hij is verliefd op Lily, maar kan haar nooit krijgen.

Net als Harry zal de alchemist zijn eigen Voldemort moeten verslaan, niet door het ontwikkelen van occulte krachten, of door middel van geweld, maar door het ontwikkelen van de kracht van de liefde.

Alchemie is een wetenschap die de alchemist verandert naar geest, ziel en lichaam. In *Harry Potter* symboliseert de familie Wemel de chakra's* en de endocriene klieren, die door het proces radicaal worden veranderd.

De zeven delen van het verhaal symboliseren zeven stappen in het proces van de totale bevrijding van het kwaad, van lijden en van dood. Dat is de verborgen symboliek in een van de meest populaire boeken ter wereld. Dat is de symboliek die weerklank vindt in het collectief onbewuste, wat de immense populariteit van het boek verklaart. Dat is de samenzwering die licht brengt in de wereld van oorlog, terrorisme, mensenhandel, kindsoldaten, drugsmisbruik en nooit eindigend geweld. Het licht zal zijn weg vinden naar de oppervlakte, met als gevolg dat miljoenen mensen zoekers zullen worden,

* woordverklaring zie blz 231

naar de weg terug naar de Vader, zoals de verloren zoon uit het Bijbelverhaal. En er zal een nieuw geloof zijn, een geloof dat tegelijk modern is en oeroud en daarom tijdloos: het geloof in de innerlijke God, slapend in het hart van iedere zoeker.

2 Lily

De lelie, de roos en de lotus zijn van oudsher symbolen voor ons diepste geestelijke zelf, onze enige ware en onsterfelijke zelf, onze innerlijke God.

Dat is duidelijke beeldspraak. Een zaadje valt in de donkere, slijmerige, rottende aarde. Daaruit rijst een plant op, die op een dag een adembenemend mooie en oogverblindende, zuiver witte bloem voortbrengt. Zij is in fel contrast met de omgeving waarin het zaadje werd geplant. Dat is niet erg vleiend voor ons persoonlijk, maar het idee is dat wij de rottende aarde zijn en de bloem de innerlijke God, verborgen in het hart. Dat is Lily [de lelie] Potter, de moeder van Harry.

De goddelijke bloem in het hart is door de eeuwen heen in verhalen op nog veel andere manieren symbolisch tot uitdrukking gebracht. Bekend is bijvoorbeeld de Steen der Wijzen. De legende vertelt dat deze steen het levenselixer kan voortbrengen en in staat is om alle andere metalen om te zetten in goud. Het symbool is hier duidelijk. Het levenselixer verwijst naar de eigenschap van de geestelijke knop in het hart, om de drager eeuwig leven te schenken, mits hij de Steen op de juiste manier aanwendt. Het omzetten van andere metalen in goud, symboliseert hetzelfde als bovenbedoelde bloem: iets waardeloos omzetten in iets heel moois. Goud is een zeer krachtig symbool, omdat het niet oxideert en daarom niet wordt aangetast. Er is een bijkomende betekenis van goud, omdat gevorderde zoekers op het pad van bevrijding ons hebben verteld dat, wanneer de bloem in het hart zich volledig heeft geopend en zijn hemelse geur zich door het hele lichaam heeft verspreid, de aura van de zoeker een bijzondere gouden straling verkrijgt. Dat is in het bijzonder zo rond het hoofd. Zo ontstond het mystieke beeld van het aureool of de halo die we in middeleeuwse schilderijen zien afgebeeld.

Naar mijn mening gebruikt J.K. Rowling het symbool van de Steen der Wijzen hier echter op een andere manier, namelijk als een occult symbool om precies het tegenovergestelde te zeggen. Het levenselixer betekent hier leven in het fysieke lichaam, goud betekent aardse rijkdom. Dat is een ongebruikelijke toepassing van symboliek, maar wel uiterst doeltreffend.

Een ander effectief symbool voor het onsterfelijke leven in het hart is het zaad. We weten immers dat een zaadje met kracht gevuld is en dat een kleine eikel kan uitgroeien tot een machtige eik, zo groot dat er tien mensen nodig zijn om hem te omvatten. Het zaad is daarom zo belangrijk in de discussie over Harry Potter, omdat we weten dat om een plant te laten groeien een zaadje moet sterven. Misschien is dat wel waarom Lily zichzelf voor Harry opoffert, symbolisch gesproken. Het vermogen sterft, opdat het daarin verborgene tot leven kan komen.

Wanneer wij *Harry Potter* vergelijken met andere verhalen kunnen wij Lily op verschillende wijzen vertegenwoordigd zien. Bijvoorbeeld in Grimms sprookje, *Doornroosje*, ook bekend als *De Schone Slaapster*, zien we een andere bloem. Verscholen achter ondoordringbare doornstruiken, ligt in een kasteel een slapende prinses, met het gehele hof eveneens in slaap. De doornstruiken staan voor het ikerichte leven, waaruit wij ons moeten omkeren om het slapende 'koninklijke' leven in ons hart te doen ontwaken. Koninklijkheid is een ander krachtig symbool voor de in ons aanwezige goddelijke potentie. Veel zoekers hebben het idee dat er iets bijzonders met hen aan de hand is, dat zij in het geheim van koninklijke afkomst zijn. Dat is vanuit alchemisch oogpunt werkelijk waar, want het slapende kind achter onze tijdelijke bestaansvorm is een prins of prinses, een kind van de koning van de schepping.

Een ander sprookje van Grimm, *De Glazen Doodkist* is vergelijkbaar met *Doornroosje*. Hier is het goddelijk vermogen een slapende prinses in een glazen doodkist. Glazen flessen om haar heen bevatten een miniatuur kasteel, bedienden en alles wat het leven in een paleis behelst. Wanneer de deksel wordt opgelicht wordt de prinses wakker en groeit het kasteel tot zijn oorspronkelijke grootte; dit zijn allemaal symbolen van 'het koninkrijk in u.'

Dit bijzondere sprookje is zelfs beter van toepassing op *Harry Potter*, want raad eens, wat leidt de held naar de glazen kist? Een hert! We komen hierop terug als we James bespreken.

De innerlijke God kan evenzeer worden uitgedrukt door zaken als een diamant of ieder ander prachtig juweel. De diamant is zeer toepasselijk vanwege zijn hardheid, waardoor hij vrijwel niet te vernietigen is. Hij is daardoor een prachtig symbool voor de onsterfelijke van de innerlijke prins of prinses.

Abstracte zaken kunnen beter worden begrepen als ze door symbolen worden weergegeven. Soms is het zelfs de enige manier. Maar vergeet niet dat symbolen slechts vergelijkingen zijn en niet de zaak zelf. De innerlijke God is *als* een zaad dat kan ontkiemen en kan groeien volgens zijn 'genen'. De innerlijke God is *als* een kasteel dat tot zelfstandig leven in staat is, vol rijkdom, pracht en schoonheid. De innerlijke God is *als* een prins of prinses omdat het een kind is van de koning, of de architect van het universum. Het is *als* een knop, omdat zich hieruit een bloem kan ontvouwen van verblindende zuiverheid en schoonheid. Maar toch is het *niets* van dit alles.

Het is kennelijk niet fysiek, omdat wij het in alle voorgaande incarnaties al bij ons droegen. Het is onzichtbaar, onnaspeurlijk voor de wetenschap en het bestaan ervan wordt door miljoenen mensen ontkend. Alleen de bezitter kan het gewaarworden. Hoe? Door te voelen dat hij diep van binnen koninklijk is. Door te geloven dat het leven op aarde niet alle leven is wat er bestaat. Door, gedreven door een onstuitbare drang, te zoeken naar het doel van het leven, naar de oorzaken achter de fysieke oorzaken, naar verwerkelijking van zichzelf als een geestelijk wezen.

En wat is die kostbare kern in ons werkelijk? Ik denk dat hij het beste beschreven kan worden als een goddelijke gedachtevonk. Alles wat God schept, is eeuwigdurend en onvernietigbaar, dus ook wij. En zo is er enerzijds de mogelijkheid van een goddelijke gedachtevonk, die zich ontwikkelt volgens de onderliggende gedachte, anderzijds van een wegwijzen, wanneer het potentieel niet wordt benut. Vele miljoenen jaren geleden flitste de geest van God als een bliksemstraal door het universum, daarbij in zijn kielzog een zee van gedachtevonken achterlatend. Ieder van deze is uniek en in staat om zich te ontwikkelen tot een machtige God, een eeuwige vader, een vredevorst. Door een proces dat onvoorstelbaar veel tijd in beslag nam, ontwikkelden zich de vonken en velen van hen groeiden uit tot zonen van de Vader, in een glorie die het verstand te boven gaat. Anderen echter kozen de weg van een experimenteel plan in plaats van het plan te volgen wat in hun eigen wezen was geschreven. Zij 'vielen' in een ander universum, waarbij de gedachtevonken wegwijnden tot een absoluut minimum. Voor diegenen die graag een technische uitleg hebben: de gedachtevonk is het exacte middelpunt van de microkosmos die wij bewonen.

Wij bezitten allemaal in onszelf iets dat zo onuitsprekelijk kostbaar is, zo uitermate verheven, zo niet uit te spreken bovennatuurlijk, dat wij het gevoel zouden moeten hebben dat ons hart gevuld is met een zwellende ballon, zoals J.K. Rowling het noemt.

Denk hier eens over na: ongeacht wat onze fysieke omstandigheden zijn, ongeacht wat onze rol in het leven is, of waar we leven, hebben wij het vermogen om ons hart te openen voor de lelie in ons en daardoor Harry geboren te laten worden. Hij heeft een lange en pijnlijke strijd te gaan om de Voldemort in ons te verslaan, maar het zal eenmaal eindigen in een volledige bevrijding en in het herstel van de innerlijke prins, de erfgenaam van het eeuwigdurend koninkrijk.

3 James

In hoofdstuk 2 besprak ik Lily als de verpersoonlijking van het eeuwige principe in de mens. Wij ervaren Lily als de stem in het hart, die ons het gevoel geeft dat wij speciaal zijn, koninklijk en vol geestelijke mogelijkheden. Zij spreekt ook tegen ons als de stem van het geweten. Ik heb het niet over angst voor gevolgen, of om wetten te overtreden. Het geweten waarover ik spreek, is de innerlijke drang om het moreel juiste te doen, uit zelfrespect, of om gewoon vanbinnenuit voor andere mensen het goede te willen doen. Wij willen andere mensen niet kwetsen. Wij weten dat anderen hun eigen onzegbare waarde hebben en wij eerbiedigen dat volledig. Wanneer wij die innerlijke wet in ons hart overtreden, kwetst het ons en voelen wij berouw. Berouw in zijn zuiverste vorm is een diepe spijt over het berokkenen van schade aan anderen, zelfs wanneer zij niet weten dat wij dat hebben gedaan en niemand anders het weet. Het geweten kan een harde leermeester zijn, zoals de meesten van ons weten.

Verheugt u, want als u een geweten hebt en weet wat berouw is, dan kent u Lily en heeft u haar in uw hart. Dan bezit u het vermogen om de weg te gaan die Harry gaat, een weg van volledige bevrijding. De stem van het geweten is in de meeste mensen vrij passief. Eerder weerhoudt ze ervan het verkeerde te doen dan dat zij aanzet tot het goede. Maar er komt een moment waarop deze innerlijke stem actief wordt: dat is het moment dat James wordt geboren. James is de kracht die een mens verandert in een zoeker. Het woord 'James' komt van de Hebreeuwse naam 'Jakob'. Dat betekent 'verdringer'. James is de actieve kracht die de passieve stem van het geweten verdringt. James is de verpersoonlijking van de kracht in de mens, die hem aanspoort om op zoek te gaan naar de betekenis van het leven. Die zoektocht komt voort uit een intuïtief weten dat onze ware bestemming niet in deze wereld ligt, dat die wereld een illusie is en fundamenteel niet in staat de innerlijke honger te stillen naar vrede, goedheid, waarheid en gerechtigheid.

Waardoor verandert de passieve stem in een actieve? Dat is het resultaat van veel incarnaties vol teleurstelling, ontgoocheling en lijden. Het is het onderbewuste besef, dat niets in deze wereld de innerlijke kern in ons wezen werkelijk tevreden kan stellen. Dat

al onze inspanningen niets meer zijn dan doldwaze ritjes in de draaimolen, op de kermis der ijdelheid. Dat is James.

James leert zichzelf te veranderen in een hert. Het hert is het oeroude symbool voor de dorst naar het Water des Levens. Het is mooi dat het woord 'hert' zo dicht ligt bij het woord 'hart', waar Lily woont en waar deze dorst uit voortkomt.

Psalm 42 bevat een prachtig klein stukje dat alles samenvat wat ik zou willen zeggen:

*Gelijk een hert dat schreeuwt naar de waterstromen,
zo schreeuwt mijn ziel naar U, o God.
Mijn ziel dorst naar God,
naar de levende God.*

Het Water des Levens is het symbool voor de oorspronkelijke, zuivere, onsterfelijke levenskracht, die het hart binnengaat van hen die er naar verlangen. Ik kom daarop terug. Eerst wil ik kort een sprookje van de gebroeders Grimm bespreken: *De Glazen Doodkist*. In dit sprookje wordt de held op een ochtend gewekt door het geluid van een gevecht tussen een hert en een zwarte stier. Het hert wint, het tilt onze held op met zijn gewei en neemt hem mee naar een woestijn (Johannes de Doper!). Het hert zet de held neer, waarop die een grot vindt met een glazen doodkist en een miniatuur kasteel. De prinses (Lily!) wordt wakker en vertelt de held wat hem te doen staat. Zij kussen elkaar, alles komt opnieuw tot leven en zij leven nog lang en gelukkig.

De symboliek is hier bijzonder duidelijk. De zwarte stier staat voor de kracht die ons gevangen houdt in dit heelal. Het hert verbeeldt ons verlangen naar bevrijding uit die gevangenschap. De strijd tussen die twee symboliseert de vele ervaringen, die wij in ontelbare incarnaties hebben gehad, totdat het hert de strijd wint. In dit sprookje is het hert de broer van de prinses, in Harry Potter zijn zij twee gehuwden.

Lily en James trouwen en gaan in Godric's Hollow wonen. In de Nederlandse vertaling wordt dit in deel één 'De Halvemaansteeg' genoemd. In deel zeven wordt deze plek 'Goderic's Eind' genoemd. Een 'hollow' (holte) is een kleine vallei of 'dell', zoals in 'Rivendell' in de *Ban van de Ring*. Godric is een legendarische figuur die een huisdier had. Het zal je niet verbazen dat het een hert was!

Harry wordt geboren uit de vereniging van de lelie en het hert. Wanneer het hart werkelijk dorst naar het levende water, dan wordt zijn schreeuw beantwoord. Dan raakt een toevloed van onverwoestbare levenskracht het hart, als een verfrissende regenbui na jaren van droogte. Deze kracht gaat het bloed binnen en begint een reis door het hele lichaam. Harry is de nieuwe, onsterfelijke ziel, de persoonlijke messias die ons werd beloofd sinds het moment van de val.

De krachten die ons in dit universum gevangen houden weten wat er gaat gebeuren wanneer er een kind geboren wordt bij de lelie en het hert, daarom proberen zij het te doden. Het kind blijft leven, het hert sterft en de lelie offert zich. De beperkende krachten, verpersoonlijkt door Voldemort, worden voor lange tijd geneutraliseerd en onschadelijk gemaakt, terwijl de nieuwe ziel zijn onsterfelijke demonstreert.

Natuurlijk zullen in het ware leven de onsterfelijke, eeuwige gedachtevormen in het hart en het verlangen dat eruit voortkomt, niet echt sterven. Zij leven voort in de nieuwe ziel. Wanneer deze in de zoeker is geboren, neemt ze de rol van Lily en James over. Zij wordt de verpersoonlijking van die tweelingkrachten: zijn aangeboren goedheid en zijn sterke verlangen naar het levende water en naar de bevrijding uit dit universum. Vandaar dat men zo vaak zegt dat Harry is als zijn ouders. Zijn verschijning is bijna identiek aan die van zijn vader, maar hij heeft de smaragdgroene ogen van Lily.

Het offer van Lily is een prachtig symbool van de verhouding van de zoeker tot de nieuwe ziel nadat deze is geboren. De zoeker moet bereid zijn om zich volledig aan die nieuwe ziel te offeren. Dan kan zij de hele mens bevrijden, zoals Harry laat zien.

Wanneer de nieuwe ziel een zekere rijpheid heeft bereikt, kan zij het verlangen naar bevrijding gebruiken om zichzelf te bevrijden van de krachten die haar in het astrale gebied gevangenhouden. Lupus leert Harry om een *Patronus* op te roepen die, zoals wij weten, de gestalte van een hert heeft. In *Harry Potter en de Gevangene van Azkaban* wordt Harry aangevallen door honderd Dementors. Hij roept de Hert-Patronus op en deze verjaagt ze allemaal. Dementors symboliseren de zwarte, demonische krachten in de atmosfeer, die niet alleen de nieuwe ziel krachteloos kunnen maken, maar zijn levengevende lichtkracht er zelfs totaal uit kunnen zuigen. Niettemin is wat Harry Potter ons in dit gedeelte vertelt dat waar

het om gaat: dat de ziel niet vernietigd kan worden zolang deze haar verlangen naar het levende water, naar bevrijding, mobiliseert.

Een andere benadering is uitgedrukt in de woorden van Psalm 121: *Ik hef mijn ogen op naar de bergen: vanwaar zal mijn hulp komen? Mijn hulp is van de Heer.*

De bergen symboliseren de geestelijke hoogte die de zoeker bereikt. De hulp is de geestelijke kracht die alle tegenkrachten verjaagt. Wat geeft het hert de kracht om alle kwade krachten en tegenkrachten te verjagen? Alle krachten in het astrale gebied, dat wil zeggen alle wensen en emoties, hebben een bepaalde trillingsfrequentie. Egoïstische en kwade emoties hebben een lagere trilling, terwijl onzelfzuchtige en edele gevoelens een hogere trilling hebben. Het verlangen naar de levenskracht van de werkelijke wereld buiten ons universum is veel hoger in trilling dan welke kracht in deze wereld ook en zo gaat deze boven alles. Deze kracht is, wetenschappelijk beschouwd, onoverwinnelijk.

Dit is de boodschap van *Harry Potter*: Drink het levende water en je zult tot je goddelijke oorsprong terugkeren.

4 Voldemort

Stelt u zich de menselijke microkosmos voor: in het midden ligt de goddelijke gedachtevonk, miljoenen jaren geleden geschapen in een ander heelal, een heelal waar de tijd niet bestaat. Het is een vierdimensionaal universum, dat wordt gevormd door lengte, breedte, hoogte en oneindigheid. Daar bestaat niet zoiets als goed en kwaad. Er is slechts het plan van de ene architect. Iedereen in dat heelal werkt in overeenstemming met dat plan en groeit daardoor in glorie en eeuwige vreugde. Waar de Geest is, is vrijheid. Eonen geleden maakten entiteiten daarvan gebruik, om een plan te ontwikkelen dat afweek van het goddelijke plan. Zij ondernamen de afdaling in een driedimensionaal heelal en 'raakten verliefd op hun eigen spiegelbeeld'. Geest en stof kunnen zich niet vermengen en daardoor gingen zij een proces van kristallisatie binnen. De Geest trok zich terug en de ziel werd zonder gids aan zichzelf overgelaten. Aldus werd de dood het loon van de zonde en werd lijden een vertrouwde ervaring.

De microkosmos bestaat uit een hoger zelf en een lager zelf. In de goddelijke microkosmos vormen deze twee één geheel: de goddelijke zoon van de *Pottenbakker van het Heelal*. Zulk een perfecte microkosmos is werkelijk een tempel waarin de Geest leeft. De vervulling van het plan bestaat daaruit dat de godmens in staat is, scheppend te werken in de goddelijke zeventvoudigheid. Net als de schepping zelf kent de microkosmos zeven velden van bestaan, waarin de mens volledig bewust zou moeten worden. Door de val werden zowel het hoger als het lager zelf 'ontstoken in toorn', zoals Jacob Boehme het uitdrukt. Het lager zelf is een projectie van het hoger zelf, zodat als het lager zelf de goddelijke wetten overtreedt, het hoger zelf deelt in de gevolgen.

Toen de microkosmos 'viel', dus daalde in trillingsgetal, en zodoende dit heelal van tijd en ruimte binnenging, begon het hoger zelf geleidelijk zijn tegenhanger, het lager zelf, te verliezen door de dood. Door het proces van menselijke voortplanting werd het hoger zelf de kans geboden om het lager zelf steeds te herscheppen. Als ergens een kind is verwekt, verbindt een incarnerende microkosmos zich met de foetus. Het hoger zelf van die microkosmos giet

zijn leven in de ruggengraat van de foetus, zodat het nieuwgeboren lager zelf de reis kan voortzetten, daar waar de vorige door de dood werd afgebroken. Alle vroegere microkosmische ervaringen, talenten, angsten, wensen en fouten worden in de foetus gegoten. De nieuwe baby die geboren wordt is een getrouwe replica van het hoger zelf, welke op zijn beurt een getrouwe replica is van de vorige persoon die in de microkosmos woonde. En zo draait de cyclus van reïncarnatie eindeloos door, waarbij het lager zelf, door het leven, het hoger zelf verandert, vervolgens sterft, waarna het hoger zelf zich in een nieuwe foetus projecteert en zo een nieuw lager zelf schept.

Ondertussen slaapt de lelie in het hart van het lager zelf. Zij is als de sfinx die verdwenen is onder het woestijnzand. Het lager zelf zwerft als Peer Gynt door de eindeloze woestijn, tot hij op een dag de volstrekte onbenulligheid van alles beseft en hij de onder het zand begraven sfinx vindt. Hij brengt de sfinx aan het licht en de lelie ontwaakt.

Zoals ik eerder zei, is een microkosmos net als een kosmos. Zoals de aarde een dierenriem heeft van twaalf stelsels die haar omringen, heeft het lager zelf die ook. De microkosmos heeft een bolvormige 'schil' om zich heen, met twaalf concentraties van energie en nog talrijke kleinere 'sterren'. Deze 'sterren' zijn elektromagnetische velden die alle eigenschappen, ambities, angsten en wensen van de persoon bevatten. Natuurlijk verschillen zij per persoon.

De microkosmos heeft zeven schillen. Elk daarvan correspondeert met één van de zeven kosmische gebieden, die tezamen het universele huis van God vormen. Aangezien de menselijke wezens die wij zijn in het zevende kosmische gebied leven is bij ons de zevende laag van de microkosmos 'actief'; branden daar de twaalf stelsels van de microkosmische dierenriem fel en controleren ze ons leven, zoals de poppenspeler zijn marionetten bestuurt.

Vóór de val regeerden de twaalf stelsels van eeuwige schoonheid en harmonie in de zesde schil van de microkosmos. Zoals in *Doornroosje* de twaalf wijze feeën hun goddelijke gaven aan de jonge prinses verleenden, zo schenen in de oorspronkelijke microkosmos de twaalf sterren met ongelooflijke glorie over het lager zelf, waarmee dit voorzien werd van twaalf mogelijkheden om het goddelijk plan tot zijn spectaculaire vervulling te voeren. Dit was 'toen de

morgensterren tezamen vrolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten' (Job 38:7).

De val resulteerde echter in het doven van de twaalf sterren van het eeuwige leven in het zesde kosmische gebied*. In het zevende kosmische gebied werden twaalf nieuwe lichten ontstoken. Lucifer, de blinkende Morgenster, viel uit de hemel en de gehele microkosmos werd in een onheilig vuur ontstoken. De mens had gegeten van de boom van de kennis van goed en kwaad.

Dat is Lucifer: Voldemort – een samenstel van goed en kwaad. Daarom zegt Krinkel, als hij de levensbeschouwing van Voldemort weergeeft: 'Er is geen goed of kwaad, er is alleen macht en mensen die te zwak zijn om die te grijpen...'

Het lager zelf, als schepping van Lucifer, is eveneens een samenstel van goed en kwaad. En hoe goed we misschien ook zijn, we leven buiten het goddelijk plan. Totdat de twaalf sterren in de zesde schil van de microkosmos weer gaan blinken, leven wij als schepselen van Voldemort en zullen wij aan dood en lijden onderworpen blijven. Voldemort is niet onze vijand. Hij is onze persoonlijke god, onze schepper, de leverancier van onze levensenergie, ook al betreft het een tijdelijk leven. Totdat Harry geboren is.

James kust Lily, de slapende prinses van eeuwige schoonheid en zij ontwaakt. Hun vereniging resulteert in de geboorte van een jongetje, wiens komst al eonen geleden werd voorspeld:

*Want een Kind is ons geboren,
een Zoon is ons gegeven,
en de heerschappij is op Zijn schouder;
en men noemt Zijn naam
Wonderlijk, Raad, Sterke God,
Vader der eeuwigheid, Vredevorst. (Jesaja 9:6)*

Een nieuwe ziel is geboren in het lager zelf; deze is voorbestemd om Lucifer van zijn troon te stoten. Bij de geboorte van de jongen begint de oude, al zo lang gedooft morgenster te blinken in de zesde microkosmische schil: Sirius, de heldere nieuwe morgenster, is opnieuw zichtbaar, voor het eerst sedert ontelbare miljoenen jaren. Voldemort weet dat in zijn koninkrijk een macht is geboren, groter dan hijzelf. En hij gaat er op uit om die te doden, voordat hij zover uit kan groeien dat hij aan Voldemorts controle ontsnapt. Net als Herodes probeert hij om de macht 'niet van deze wereld'

* woordverklaring zie blz 231

te doden, maar net als Herodes faalt hij. Hij is satan geworden, de 'tegenstander' en zal Harry tot zijn laatste ademtocht blijven bestrijden.

Ditzelfde verhaal verschijnt in *Chymische Hochzeit Christiani Rosencreuz anno 1459 (De alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis anno 1459)*. Op de vierde dag wordt een toneelspel opgevoerd dat aldus begint:

Eerst verscheen er een oude koning met verscheidene dienaren. Voor zijn troon werd een kistje geplaatst, met de mededeling dat men het op het water had gevonden. Toen men het opende bevond er zich een mooi kind in, alsmede enige kleinodiën en een verzegeld perkamenten briefje, dat aan de koning was gericht. De koning opende het terstond, maar weende toen hij van de inhoud kennis had genomen. Hij deelde hierop zijn dienaren mede, dat de koning der Moren het land van zijn tante met groot geweld veroverd had en het gehele koninklijk geslacht had uitgemoord, behalve dit kind. Hij was altijd van plan geweest zijn zoon met de dochter van zijn tante te laten trouwen.

De koning der Moren is hier Voldemort. In die dagen waren er geen problemen met rassendiscriminatie, daarom excuses aan alle donkergekleurde mensen die dit lezen: zwart werd gebruikt als symbool voor de macht van de duisternis. Maar Voldemort komt ook ter sprake in oosterse religieuze tradities. In het boeddhisme bijvoorbeeld wordt hij 'Mara' genoemd: 'bitterheid'.

5 Harry [1]

In hen in wie de lelie zijn zuivere witte hart heeft geopend, ofwel de witte roos zijn bladeren van bovennatuurlijke schoonheid heeft ontvouwd, waardoor hun hart ziek is van heimwee naar het vergeten koninkrijk van onwankelbare vrede, wordt de nieuwe ziel geboren: Harry James Potter. Zijn komst werd voorspeld vanaf het begin. Deze profetie is van toepassing op iedere zoeker, wiens hart is verslagen door het eindeloze lijden, tijdens duizenden wentelingen van het rad van geboorte en dood.

Hij die de macht heeft om de Heer van het Duister te overwinnen nadert... het kind van hen die hem driemaal hebben getrotseerd, geboren aan het einde van de zevende maand...

de Heer van het Duister zal hem aanmerken als zijn gelijke, maar hij zal een kracht bezitten die de Heer van het Duister niet kent... en een van de twee moet sterven door toedoen van de ander, want de een kan niet voortleven als de ander niet dood is...

Uit: De Orde van de Feniks, p 646-647

En bij zijn geboorte komt een nieuwe ster op in het Oosten. Het kind krijgt een peetvader: Sirius. Peetvader is in het Engels 'Godfather' Hoe juist!

6 Harry [2]

Wanneer Harry, de nieuwe onsterfelijke ziel, is geboren in het hart van de zoeker naar de onuitsprekelijke ondefinieerbare oorzaak, dan betreedt een nieuwe levenskracht de bloedstroom. Deze levenskracht komt niet voort uit dit heelal, maar gaat uit van de vonk van de oorspronkelijke scheppende Geest. Deze vonk wordt in Harry Potter gesymboliseerd door Lily, de lelie. De Lelie in ons hart werd verwekt door het denken van de architect van het oorspronkelijke heelal, in al zijn glorie, onpeilbare diepte en verrukkelijke en onvernietigbare schoonheid. De architect plaatste zichzelf in die geestelijke vonk en daarom is die precies als hijzelf: volmaakt op elk mogelijke manier. Vandaar dat de glans die van die vonk uitgaat, wanneer deze opnieuw is ontstoken, al die kwaliteiten ook bezit. De mens in wiens bloedstroom die gloed ingaat, is echter niet perfect, zodat er twee onverzoenlijke krachten samenkomen: de levenskracht van het perfecte heelal (in een verzwakte trilling) en de levenskracht van de sterfelijke mens, met al zijn fouten, zijn goedheid en zijn onwetendheid. Hun ontmoeting veroorzaakt een storm in de mens. Iemand in wie Harry is geboren zal zich afvragen wat met hem gebeurt. Alles is plotseling anders. Het is of zijn bloed gist. Heftige emotionele stormen woeden in hem. Hij kan proberen te ontsnappen, maar waarheen hij zich ook wendt, de kracht is daar. Hij kan proberen om naar een hutje op een eilandje langs de kust te ontsnappen, maar het is nutteloos. Dan plotseling, midden in de storm, ontvangt hij een uitnodiging.

Dit is een stadium in het leven van de zoeker, dat zeer levendig wordt beschreven in zowel Harry Potter als in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*. Ieder van u zal vertrouwd zijn met de gebeurtenissen rond Harry's elfde verjaardag. Hier volgt dezelfde gebeurtenis in *De Alchemische Bruiloft*:

Er stak plotseling zo'n ontzettende wind op, dat ik niet anders dacht, of de berg, waarin mijn huisje ingegraven lag, zou door het grote geweld uit elkaar springen. Aangezien echter iets dergelijks mij niet door de duivel werd aangedaan (die mij menigmaal leed had berokkend), vatte ik moed en volhardde in mijn overpeinzing, totdat (hetgeen ik niet gewend was) iemand mij op de rug tikte, waarvan ik zo schrok, dat ik nauwelijks durfde omkijken; maar ik bewaarde mijn opgewektheid, voor

zover menselijke zwakheid dat in dergelijke omstandigheden doen kan. Maar toen er herhaaldelijk aan mijn jas werd getrokken, keek ik om. Daar stond een heerlijke vrouwelijke gestalte, wier geheel blauw kleed, gelijk de hemel, prachtig met gouden sterren overdekt was. In haar rechterhand droeg zij een bazuin van zuiver goud, waarin een naam gegraveerd was, die ik wel kon lezen, maar die mij verboden werd bekend te maken. In haar linkerhand had zij een grote bundel brieven, in allerlei talen, die zij, zoals ik later vernam, naar alle landen moest brengen. Zij had echter ook grote mooie vleugels, geheel en al met ogen overdekt, waarop zij zich kon verheffen en sneller dan een adelaar kon vliegen.

Ik had misschien nog meer aan haar kunnen opmerken. Maar daar zij zo kort bij mij bleef en ik nog geheel door schrik en verbazing bevangen was, moest ik daarvan afzien. Want zodra ik mij had omgekeerd, zocht zij tussen haar brieven en trok er eindelijk een klein briefje uit, dat zij met grote eerbied op de tafel legde, waarna zij zonder een woord te zeggen verdween. Maar terwijl zij opsteeg, gaf zij zo'n krachtige stoot op haar bazuin, dat het geluid door de hele berg weergalmde en ik bijna een kwartier lang mijn eigen woorden nog nauwelijks kon verstaan.

In zulk een onverhoeds avontuur wist ik, arme drommel, werkelijk niet wat ik doen moest. Daarom viel ik op mijn knieën en bad mijn Schepper, dat Hij mij niets zou zenden wat mijn eeuwig heil zou kunnen bedreigen; waarna ik mij met angst en beven naar het briefje begaf. Dat was nu zo zwaar dat, als het uit zuiver goud had bestaan, het nauwelijks zwaarder had kunnen zijn. Toen ik het nu vol ijver bekeek, vond ik een klein zegel, waarmede het toegesloten was. Daarin stond een fijn kruis gegrift, met het inschrift: 'In hoc signo vinces' (In dit teken zult gij overwinnen). Zodra ik dit teken gevonden had, was ik meer dan wie dan ook gerustgesteld, omdat ik mij wel bewust was, dat een dergelijk zegel aan de duivel niet aangenaam zou zijn, laat staan dat hij er gebruik van zou kunnen maken. Daarom maakte ik het briefje voorzichtig open en vond, op een blauw veld, met gouden letters, de volgende versregels geschreven:

*Dit is de dag, dit is de dag,
voor wie ter Koningsbruiloft komen mag.
Zijt gij daartoe geboren,*

*door God tot vreugd verkoren,
moogt ge de berg opgaan,
alwaar drie tempels staan,
en daar het Wonder gadeslaan.*

*Wees waakzaam,
onderzoek uzelf.
Wanneer ge u niet in reinheid baadt,
is 't zeker dat u de Bruiloft schaadt.
Wie zich niet wast van zonden,
hij wordt te licht bevonden.*

Daaronder stond: 'Sponsus et Sponsa' (Bruidegom en Bruid)

Laat me op dit punt slechts herhalen wat overduidelijk is: noch Christiaan Rozenkruis, noch Harry Potter zijn of waren echte mensen en ook niet bedoeld om echte mensen uit te beelden. Zij zijn beiden een verpersoonlijking. Harry verpersoonlijkt de nieuwe ziel in een zoeker van wie het hart geopend is. Christiaan Rozenkruis verpersoonlijkt de zoeker zelf. Vandaar dat de uitnodiging geen fysieke uitnodiging is. Het is een uitnodiging die in het hart wordt geschreven. De Bijbel spreekt over de 'tafelen van vlees in de harten'. Wanneer het hart van een zoeker zich opent, daarmee bedoel ik: wanneer de vonk van het eeuwige leven opnieuw begint te gloeien, drukt deze zich als het ware af in een brief in het hart.

Paulus zegt: 'Daar u toont een brief van Christus te zijn, door onze dienst opgesteld, niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God, niet op tafelen van steen, maar op tafelen van vlees in de harten' (2 Kor: 3).

Met andere woorden: de macht, afkomstig van de zuivere geestvonk, schrijft een uitnodigingsbrief in het hart. Als wij de symboliek kunnen begrijpen, dan zien wij dat een zoeker met een geopend hart een 'getekend mens' is. Hij heeft een goddelijke vonk die ontstoken is en dus helder glanst; hij smacht naar bevrijding en hij heeft van het levend water gedronken. Dit heeft een storm in zijn astrale lichaam veroorzaakt, door het enorme verschil in trillingsgetal tussen de astrale kracht van dit heelal en die van het oorspronkelijke tehuis. Tegelijkertijd heeft de kracht van de Lelie een brief in zijn hart geëetst. Deze brief nodigt hem uit om naar het huis van de Vader terug te

keren, maar geeft ook informatie: de zoeker weet wat hem te doen staat. Hij weet waarheen hij moet gaan, wat hij onderweg nodig heeft en wat het doel is. Zowel Harry als Christiaan Rozenkruis moeten door een poort reizen om bij een groot kasteel te komen. Allebei moeten ze, zoals wij weten, een groot aantal beproevingen ondergaan. Maar ze zullen allebei slagen!

7 Harry [3]

Genesis 3:4

De slang echter zei tot de vrouw:

'Gij zult zeker niet sterven, maar God weet, dat op de dag, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad.'

Harry Potter en de Steen der Wijzen, hoofdstuk 2:

Harry ging overeind zitten en snakte naar adem, het glas voor de kooi van de boa was verdwenen. De enorme slang ontrolde zich snel en gleeed de kooi uit – alle mensen in het reptielenhuis gilden en begonnen naar de uitgang te rennen. Terwijl de slang snel langs hem glipte, had Harry kunnen zweren dat een lage sissende stem zei: 'Brazzzzilië, ik kom eraan...bedankt, amigo'.

Uit: De Steen der Wijzen, p 24

Ieder van ons bezit een 'boom'. De ruggengraat, met het ruggenmerg en de twee strengen van het sympathische zenuwstelsel, worden de levensboom genoemd. De kracht die langs deze drie kanalen loopt wordt door esoterici het 'slangenvuur' genoemd. De kruin van de boom zijn de hersenen. Wat leeft er in de hersenen? Dat is het menselijke intellect! Dat is de slang, die Adam en Eva verleidde om van de vruchten van de Boom der Kennis van Goed en Kwaad te eten.

In mijn betoog dat Harry Potter een van de vele vormen van de universele boodschap tot bevrijding is, vertelde ik u dat Harry de nieuwe zielekracht is, die in het hart van de zoeker wordt geboren. Deze kracht gaat de bloedstroom binnen en verspreidt zich vandaar door het lichaam.

James verpersoonlijkt het hartsverlangen naar bevrijding. Wanneer Harry wordt geboren en een zekere mate van rijpheid heeft bereikt, begint de nieuwe kracht in het bloed het hoofd te beïnvloeden. Het intellect wordt als het ware bevrijd. Wanneer iemand een 'lelie' bezit die geheel door zijn bladeren is omsloten, dan is het zeer moeilijk om de boodschap van bevrijding te begrijpen. De gedachten zijn gericht op aardse zaken. Als je probeert de bevrijdingsleer aan zo iemand uit te leggen, dan

zou je dat evengoed in het koeterwaals kunnen doen, omdat hij er niets van zal begrijpen. Zijn 'slang' wordt als het ware in een aards gerichte kooi gevangengehouden. Maar eenmaal, als de nieuwe ziel geboren wordt en het hoofd binnen gaat, wordt het intellect bevrijd. Het verstand kan dan een hoge vlucht nemen, naar grootse spirituele hoogtepunten. Hij zal geestelijke lessen gemakkelijk gaan begrijpen en een goede bondgenoot worden van de ziel in zijn lange moeilijke zoektocht naar bevrijding.

8 Harry [4]

Harry Potter en de Steen der Wijzen, hoofdstuk 5:

Grijphaak maakte de deur open. Er kolkte groene rook naar buiten en toen die optrok, snakte Harry naar adem. Binnen zag hij bergen gouden munten. Grote stapels zilver. Hopen kleine bronzen Knoeten. 'Allemaal van jou', zei Hagrid glimlachend. Allemaal van Harry – het was ongelooflijk. Daar hadden de Duffelingen niets van geweten, anders hadden ze het ingepikt voor hij met zijn ogen kon knippen. Ze klaagden altijd dat het een vermogen kostte om Harry op te voeden en de hele tijd had er diep onder Londen een klein fortuin op hem liggen wachten.

Uit: De Steen der Wijzen, p 57

Wanneer de eeuwige gedachtevonk van de universele architect wordt gekoppeld aan de dorst naar het levende water gaat er een schreeuw om hulp van de betreffende mens uit. Door zijn zuiverheid bereikt deze schreeuw het oor van de Schepper en zo brengt deze een reactie teweeg. De reactie is een toevloed van levend water tot in het hart. De lelie opent zich en geeft geboorte aan een nieuwe levenskracht. Dit is als het ware een foetus, die uiteindelijk zal worden geboren, opgroeien en de onsterfelijke en perfecte ziel worden, van de zoon van de Pottenbakker (Potter) van het universum.

De Pottenbakker maakte een volmaakt plan voor de hele schepping, met al zijn myriaden gebieden en werelden van bestaan en zijn ontelbaar triljoenen entiteiten en levensvormen. Toen hij 'uitademde' om leven tot stand te brengen, creëerde hij een zee van leven met een ontelbaar aantal gedachtevonken, waarvan elk het volledige plan voor de mens bevatte, voor de eeuwigheid. Deze enorme wolk van vonken wordt de 'eniggeboren zoon' genoemd. Dit moet het idee overdragen dat het oorspronkelijke mensdom in zijn geheel de zoon van de God is.

Een onderdeel van het plan van de Pottenbakker is, dat op elk moment voor de eniggeboren zoon in alles is voorzien. De zoon zal nooit gebrek lijden aan wat dan ook. Dat is op elke oorspronkelijke mens van toepassing.

In deze gevallen wereld kennen wij allemaal noden, gebrek en ontbering. Maar zodra de lelie zich opent en haar glorieuze geur gaat spreiden, doen wij een serieuze poging om in het plan van God terug te treden. Dan werkt opnieuw de oude wet, dat altijd alles beschikbaar is voor de eniggeboren zoon van God. De zoon ontvangt zijn erfenis. Een geestelijke schat, van niet te bevatten rijkdom, staat tot zijn beschikking.

Als de aardse persoonlijkheid Harry als zijn leider aanvaardt, zal ook deze in de overvloed delen die aan de nieuwe, onsterfelijke ziel beschikbaar wordt gesteld. Zou Harry ooit de arme Ron gebrek aan iets laten lijden? Nee, Ron mag zijn droge boterhammen met cornedbeef inwisselen en delen in de ketelkoek en pompoenpasteitjes van Harry.

Er is een wet die in het *Nieuwe Testament* (van de universele architect) als volgt wordt uitgedrukt: '[...] Zoekt eerst het koninkrijk Gods en zijn Gerechtigheid en en al deze dingen zullen u toegeworpen worden.' (Matth. 6:33). De Harry in ons hart is rijk, rijker dan onze stoutste voorstelling voor mogelijk houdt.

9 Harry [5]

De zeven beproevingen (1)

De zeven beproevingen in het eerste deel beschreven, geven een opsomming van wat een mens met een ontwakende onsterfelijke ziel moet ondergaan om zijn eerste bevrijdende daad te kunnen stellen, namelijk zich losmaken van het stoffelijke vlak.

Eerst gaat Cerberus [Pluisje], de driekoppige hond, hem te lijf. Cerberus vertegenwoordigt de krachten uit het verleden die ons gebonden houden aan de wereld van ruimte en tijd. De rivier de Styx verbeeldt de grens tussen het gevallen universum en de oorspronkelijke zuivere wereld van God. Om die grens te passeren, moeten we allereerst voorbij Cerberus zien te komen. Hij is de spiegel van het verleden, eigenlijk een waanvoorstelling.

Waarom heeft hij drie koppen? Het doet ons denken aan de drie verzoeken van Jezus in de woestijn. Ook hij was er op dat moment klaar voor, om de grens te overschrijden tussen aarde en hemel, tussen het zevende en het zesde kosmische gebied, het Nirwana.

Een van de grote krachten die ons aan deze wereld gebonden houden is angst. De mens die van angst bevrijd wil worden moet de goede motivatie hebben. Harry werd gemotiveerd door een grote zuiverheid. Hij wilde de wereld redden van Voldemort. Onbaatzuchtigheid is de enige manier om angst te overwinnen. Angst kan niet door moed alleen overwonnen worden. Met alleen moed zou Harry door Fluffy zijn verslonden. Harry kon de angst in slaap sussen met zijn fluitspel. De door Harry gespeelde muziek symboliseert de vibraties van zijn zuiverheid, zijn zuivere motieven.

Een andere kracht die ons aan dit universum gebonden houdt is dogmatiek, onbetwistbare leerstellingen.

'Geef het leren op en maak een eind aan uw moeilijkheden', zegt Lao Zi (Tao Teh King 20). Niettemin, omdat we nu eenmaal in deze wereld leven, zullen we moeten studeren. We hebben een zekere hoeveelheid kennis nodig om een betekenisvol leven te leiden. En daarom denken wij dat wij ons ook naar het Nirwana een weg kunnen 'leren'. Een grote vergissing. Lao Zi voegt hieraan toe:

'Andere mensen zijn doordringend van doorzicht, maar ik ben dom.' Maar: 'Ik ben anders, omdat ik de moeder vereer die alles voedt.' Wie is die grote moeder? Wel, Lily natuurlijk.

Noch leren, noch studeren, noch kennis, opgeslagen in de hersenen kan ons voorbereiden op de overweldigende schoonheid van het koninkrijk der hemelen. Het ligt in een ander universum, op een ander vlak, in een dimensie waar tijd en ruimte niet bestaan. Niets in ons universum is daarmee te vergelijken. Er zijn geen woorden om het te beschrijven, geen afbeelding kan ons enig idee geven. Zelfs de meest hemelse muziek kan ons niet de geringste aanwijzing geven waar het op lijkt.

Maar we hebben een klein stukje van de hemel in ons! Dat is de grote moeder, de lelie in ons binnenste. Daarvoor moeten wij het dogma laten varen en ons richten naar de stem van Tao in ons.

Toen Harry elf jaar werd, ontving hij een uitnodigingsbrief om naar Zweinstein te komen. In hoofdstuk 6 legde ik uit dat de kandidaat voor bevrijding een brief in zijn hart draagt. De aankomend alchemist heeft alle instructies om lood om te zetten in goud, klaarliggen in zijn hart. Ze liggen daar al miljoenen jaren, maar we hadden het te druk om ze te lezen. Dan trouwt James met Lily en wordt Harry geboren. Nu kunnen we de brief in het hart lezen en de alchemische processen met grote vreugde uitvoeren. We kunnen de dogma's over boord gooien. We leven dan vanuit de instructies in het hart, die ons door de grote moeder zijn gegeven.

De derde kop betekent valse idolen. Dit is een zeer grote en gevaarlijke kop, omdat er in ons verleden vele idolen waren, die we in de loop van honderden incarnaties hebben gekoesterd. Wanneer we het pad van bevrijding bewandelen, lopen we tegen deze aanzichten uit het verleden aan. We zullen dan ontdekken dat sommige van deze idolen beslist niet dood zijn.

We zijn allemaal omringd door gedachtevormen die wij in het verleden hebben verzameld. Dat zijn onze persoonlijke idolen die we moeten loslaten, één voor één. Maar hoe doen we dat? Door ons te richten op de grote moeder. Zij zal ons Harry schenken, de nieuwe ziel, en dan zal ons hart dermate vervuld raken van liefde voor hem, dat alle idolen in onze aura zullen verzwakken en afsterven.

Het belangrijke woord voor 'het verslaan van Cerberus' is: 'zelf-overgave'. Wanneer we ons overgeven aan de innerlijke Christus,

zal hij onze angst uitdrijven, alsook onze gehechtheid aan dogma's en valse idolen. Hij zal ons de magische fluit van zuiverheid geven en de oude Cerberus in slaap sussen. Dat staat vast!

9¾ Negen en driekwart

In het verhaal, in de volgorde waarin we het lezen, betreedt Harry de magische wereld via perron 9¾. Dit is een perron op station King's Cross in Londen. Dit perron is niet zichtbaar en niet toegankelijk voor Dreuzeis. Je moet ervan weten en erin geloven om er te komen. De gewone lezer zal hier waarschijnlijk om grijzen. Natuurlijk moet het nummer van het perron een breukgetal zijn, anders zullen dreuzels het ontbrekende nummer opmerken. 9¾ klinkt grappig. Maar zoals in bijna alles van Harry Potter zit er een verborgen betekenis in.

En wist je dat hetzelfde getal ook elders in het verhaal verborgen zit?

Harry werd geboren op 31 juli 1980. Zijn ouders werden vermoord op Halloween op 31 oktober 1981. Zijn elfde verjaardag was op 31 juli 1991.

Wat zegt dit ons? Harry woonde precies vijftien maanden bij zijn ouders in Godric's Hollow, op de dag af. Dat is 1¼ jaar. Dus hoe lang duurde het vanaf de dood van zijn ouders, wat betekent dat Harry de magische wereld verliet, tot zijn elfde verjaardag? Ja, 9¾ jaar!

Dit toeval vertelt ons dat dit nummer heel bewust is gekozen. Kunnen we verder doorgaan op 9¾ en het mysterie van dit getal oplossen? Is er een sleutel? Ja die is er! De sleutel is ¾. Het is net een sleutel op het deksel van een sardientjesblikje.

Als je 9¾ door ¾ deelt, krijg je 13. Of, om het eenvoudiger te zeggen: 13 keer ¾ is 9¾. Dus daar hebben we het: het getal 9¾ is een verborgen vorm van 13. Ik weet zeker dat jullie allemaal weten dat 13 een magisch getal is. Er zijn twaalf krachten die dit universum regeren. We kennen ze aan de hand van de tekens van de dierenriem. Ook ons persoonlijke leven wordt beheerst door twaalf krachten.

In het verhaal van Doornroosje worden twaalf krachtige, magische vrouwen uitgenodigd om bij haar geboorte geschenken aan de prinses te geven. Maar er is een dertiende die niet is uitgenodigd, en zij veroorzaakt veel problemen voor iedereen in het paleis, zoals hen honderd jaar lang laten slapen. En het is Doornroosje, die ook in ons hart slaapt.

Sommige mensen zijn bang voor het getal 13. Triskaidekafobie is de angst voor 13, een getal dat in de westerse cultuur vaak wordt geassocieerd met ongeluk.

Alchemisten die naar bevrijding streven, zijn niet bang voor 13. Sterker nog, ze houden van dit getal! Waarom? Ze beschouwen dit universum met de twaalf daarin werkzame krachten, als afgescheiden van het goddelijke plan. De Dertiende Eon biedt een mogelijkheid om daaraan te ontstijgen. In feite is er, symbolisch gezien, een trein, of, als je dat liever hebt, een ark, die hen uit deze gevangenis haalt en terugbrengt naar het oorspronkelijke tehuis van de mens. Ze noemen deze 'ark' de Dertiende Eon.

Alchemisten van de bevrijding noemen de twaalf krachten die dit universum regeren 'de twaalf eonen', verwijzend naar de extreem lange tijd dat deze krachten bestaan. Daarom is de Dertiende Eon de kracht die dit gevallen universum binnenkomt om de kinderen van God terug te brengen naar de Vader in het Koninkrijk der Hemelen. Dat is wat J.K. Rowling ons vertelt wanneer ze 13 verbergt in het getal 9%.

10 Harry [6]

De zeven beproevingen (2)

De tweede proef die Harry en zijn vrienden op hun weg vinden, is een wrede, moordende plant, die 'Duivelsstrik' heet. Voor ze het weten zijn zij verstrikt in haar slangachtige tentakels. Wij weten uit deel vijf dat iemand gemakkelijk door deze plant kan worden gewurgd. Hoe meer zij met de ranken worstelen, des te strakker wordt hun greep. De kinderen begrijpen dat zij rustig moeten blijven en helder moeten denken. Hermelien herinnert zich dat deze plant geen licht verdraagt, daarom ontsteekt zij een vuur. De plant trekt zich terug en de kinderen zijn vrij.

Ik denk dat dit ons laat zien dat de alchemist zijn hele onverdeelde aandacht moet geven aan het proces van bevrijding, zodat hij kalm kan blijven en kan uitvinden wat er moet gebeuren. De kandidaat voor de bevrijding loopt altijd het gevaar om door emoties te worden overweldigd. Sterke emoties zijn geen hulp bij het gaan van het pad, omdat de kandidaat dan de controle verliest. Zij kunnen de nieuwe ziel schaden als de kandidaat zich door hen laat meeslepen. De weg is uitzonderlijk mooi en soms kan men worden overweldigd door de zuivere pracht ervan, maar zodra men de controle over zijn emoties verliest, zullen zij de nieuwe ziel wurgen. Het hart van de kandidaat kan met grote vreugde en liefde voor anderen worden vervuld, zonder door sentimentaliteit te worden meegesleept of tot tranen te worden bewogen. De kandidaat moet leren zich te beheersen en zich wenden tot het licht van de rede, teneinde de band met de realiteit niet te verliezen en zich concentreren op het doel van het pad.

Bij de derde proef moeten ze een afgesloten deur openen. De sleutel is er, maar die heeft vleugels en vliegt omhoog tot vlak onder het plafond, temidden van honderden andere sleutels. Het is belangrijk om bij elke proef te zien wie van de drie kinderen het probleem oplost. Als het Hermelien is, is het denken van de kandidaat de oplossing van het probleem. Als het Ron is, is het de oude, aardse persoonlijkheid en als het Harry is, is het de nieuwe, onsterfelijke ziel. In het geval van Cerberus ('Pluisje') was het Harry en dus de nieuwe ziel, die fluit speelde – de harmonische trillingen van de zuivere Ziel.

In het geval van Duivelsstrik was het Hermelien en dus het denken, maar zij werd geholpen door Ron. In het geval van de vliegende sleutels is het opnieuw Harry. Hij is een uiterst bekwame vlieger en kan dingen zien, die anderen niet zien kunnen. Zijn uitstekende vliegkunst symboliseert duidelijk de hoogte van zijn aspiraties. De nieuwe ziel kan tot grote geestelijke hoogten opstijgen. Ze heeft ook een uiterst scherp onderscheidingsvermogen. En zo zien wij dat voor de nieuwe ziel geen deur gesloten kan blijven. Zij kan alle deuren openen en elke hindernis overbruggen.

11 Harry [7]

De zeven beproevingen (3)

De vierde beproeving is een reusachtig schaakbord, met stukken die elkaar een doodklap geven wanneer ze een zet winnen. De kinderen moeten de plaats innemen van een schaakstuk en een spel winnen om aan de andere kant van het schaakbord te komen en zo hun zoektocht voort te kunnen zetten.

Dit spel herinnert ons aan het schaakspel dat in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* wordt gespeeld op de zevende dag. Christiaan Rozenkruis vertelt ons dat het spel dat hij zag de strijd tussen goed en kwaad verbeeldt.

Het schaakspel in *Harry Potter* kunnen we in hetzelfde licht zien. Merk op dat Ron het spel leidt. Met andere woorden: de oude aardse persoonlijkheid speelt hier de hoofdrol.

Harry Potter vertelt ons hier dat de aardse persoonlijkheid een sterk besef van goed en kwaad moet hebben. Hij moet een goed onderscheidingsvermogen hebben voor wat juist is en wat verkeerd. Aan het eind van het spel offert Ron zichzelf op aan de witte koningin, zodat Harry de koning schaakmat kan zetten. De aardse persoonlijkheid moet zich opofferen, opdat de nieuwe ziel zijn glorierijke tocht kan gaan, terug naar het vaderland. Dat is de betekenis van de woorden, 'Hij die zijn leven wil geven om mijnentwil, zal het vinden'.

In het *Nieuwe Testament* wordt dit duidelijk gemaakt door de onthoofding van Johannes en de komst van Jezus op het toneel. Gelukkig sterft Ron niet in dit stadium, maar wordt hij door de koningin alleen bewusteloos geslagen.

De vijfde beproeving is een reusachtige trol die de doorgang bewaakt. Maar de drie kinderen hebben deze beproeving in een eerdere poging al succesvol doorstaan en hoeven dat niet over te doen. De trol is al bewusteloos.

Het was alweer Ron die de trol versloeg. Hij riep een toverspreuk die de knuppel van de reus optilde en op diens schedel liet beuken. Hier wordt ons duidelijk gemaakt, dat de aardse persoonlijkheid moet leren om de neigingen en hartstochten van zijn lagere natuur

en van zijn mentaliteit onder controle te brengen. Ron ondervindt tot zijn verbazing, dat hij tot grotere dingen in staat is dan hij wist. Wanneer wij in zelfovergave het Pad gaan, kunnen ook wij verrast zijn over wat wij kunnen bereiken.

12 Harry [8]

De zeven beproevingen (4)

De bewusteloze Ron achterlatend, gaan Harry en Hermelien een ruimte binnen, waar zij door vuur worden ingesloten en niet voor- of achteruit kunnen, tot zij een logisch raadsel hebben opgelost. Duidelijk is dat Hermelien het raadsel oplost, aangezien zij de verpersoonlijking is van het vernieuwde denken van de zoeker naar de Nieuwe Ziel.

Mijn uitleg van deze symboliek is dat de alchemist intelligent te werk moet gaan, wil hij vooruitgang boeken. Hoewel het hart, het centrum van de Nieuwe Ziel, altijd het initiatief neemt op het Pad, moet het hoofd ervoor zorgen dat de kandidaat logisch en intelligent te werk gaat. Samen slagen zij.

Ik wil even afdwalen en een vraag stellen. Hier volgt een kort fragment uit het boek:

Hermeliens onderlip trilde. Plotseling stormde ze op Harry af en omhelsde hem.

'Hermelien!'

'Harry – Je bent echt een groot tovenaar!'

'Ik ben niet zo goed als jij', zei Harry opgelaten, terwijl ze hem weer losliet.

'Ik!' zei Hermelien. 'Ik heb alles uit boeken! En ik kan goed leren. Er zijn belangrijkere dingen – vriendschap en moed en – o Harry, wees voorzichtig!'

Uit: *De Steen der Wijzen*, p 212

Zoals u hierboven kunt zien, zegt Hermelien: 'vriendschap en moed en' – ja, en... wat nog meer? Vanaf de eerste keer dat ik dit las, heb ik gedacht dat zij wilde zeggen: 'liefde', maar dat ze te beschaamd was om het uit te spreken. Het leek me duidelijk en ik dacht dat iedereen hetzelfde zou denken. Nu echter, jaren later, stel ik vast dat niemand anders deze gedachte heeft. Mijn vraag luidt: wat denk je dat het ontbrekende woord is?

Terug naar Harry. Er is maar één portie toverdrank om in de volgende kamer te komen, dus gaat Harry er alleen naar binnen. De nieuwe ziel moet deze proef alleen doorstaan. Wanneer de ziel een 'alles-

of-niets' situatie ontmoet, zal ze op eigen kracht moeten handelen. Wanneer Harry de volgende ruimte binnengaat, ontmoet hij een man met twee gezichten - een van voren en een van achteren. Ik denk dat dit wijst op het 'hoger zelf' (het microkosmische zelf), dat zowel goed als slecht is.

Vandaar dat Krinkel, sprekend als Voldemort, zegt: 'Er is geen goed of kwaad, alleen macht en mensen die te zwak zijn om die te grijpen...' Zoals ik in mijn bespreking over Voldemort al zei, is het microkosmische zelf onpersoonlijk en kent het geen goed of kwaad, enkel macht.

Harry kan de Steen uit de Spiegel van Neregeb nemen, omdat hij niet van plan is de Steen te gebruiken. Ik geloof dat dit de bevrijding symboliseert van gehechtheid van de ziel aan de stofsfeer. De Steen kan goud maken en levenselixier. Met andere woorden: de eigenaar van de Steen kan oneindig lang leven in volledige gezondheid, met alle luxe die hij maar wil. Harry denkt niet aan zichzelf en niet aan eeuwigdurende gezondheid, macht en aanzien. Hij denkt alleen maar aan het verslaan van Voldemort.

13 Harry [9]

De Geheime Kamer (1)

Harry's tweede jaar op Zweinstein laat ons zien hoe de nieuwe ziel wordt bevrijd van de ethersfeer van het tijd-ruimtelijke universum.

Het etherlichaam bestaat uit etheratomen die passen in de fysieke atomen. Het doordringt de stofsfeer, breidt zich uit tot iets daarbuiten en geeft leven aan het stoflichaam. Voor alle levende organismen is daarom een etherisch* veld of aura onmisbaar. Sommige mensen kunnen dit veld zien. Het reguleert onze gezondheid en verzorgt zaken zoals stofwisseling, voortplanting, de zintuigen en de werkzaamheid van het zenuwstelsel en de hersenen. Het volgt ons fysieke lichaam, waar het zich ook bevindt en is in zekere zin de 'slaaf' van het fysieke lichaam.

Er bestaan vele schepsels die wel een etherlichaam hebben, maar geen stoflichaam en die daarom voor de meesten van ons onzichtbaar zijn. Zeer jonge kinderen en sommige dieren kunnen ze wel zien. Hun bestaan was lang geleden algemeen bekend en vele legenden en mythen spreken er over. Hieronder zijn bijvoorbeeld feeën, elfen, kabouters, nimfen, salamanders, luchtgeesten enz. Deze schepsels werken dikwijls met de natuur samen, bijvoorbeeld om de groei van bomen te bevorderen.

Met een van deze schepsels maken we kennis aan het begin van deel twee. Het is Dobby de huiself, die Harry komt waarschuwen dat er een complot is om vreselijke dingen te laten gebeuren op Zweinstein. Wanneer er in bevrijdende verhalen etherische schepsels worden opgevoerd, dan wil de schrijver onze aandacht richten op de ethersfeer. Zo weten we dus dat *Harry Potter en de Geheime Kamer* zich in de ethersfeer afspeelt. Wanneer Harry verblijft in het huis van de familie Wemel, ontmoet hij een ander soort etherisch wezen - de tuinkabouter. Harry's eerste les in Verweer tegen de Zwarte Kunsten is leren controle te krijgen over een groep etherische wezens, de Keltische Aardmannetjes. Zoals we weten is Hermelien degene die dat onmiddellijk kan.

* woordverklaring zie blz 231

Harry ontmoet Dobby door het hele boek heen en verneemt tegen het einde, dat Dobby de slaaf is van een dienaar van Voldemort, namelijk Lucius Malfoy en zijn vrouw Narcissa. Als wij kijken naar de symboliek, voor zover ik die tot nu toe heb uitgelegd, kennen wij Harry als de Nieuwe Ziel, geboren in de zoeker in wie de Lelie en het Hert zich hebben verenigd. Voldemort is het hoger zelf, wat ik ook wel het microkosmische zelf heb genoemd. De geboorte van de nieuwe ziel verzwakt het hoger zelf aanzienlijk.

Lucius Malfoy is een dienaar van Voldemort, waaruit wij kunnen opmaken dat Malfoy een kracht is in de mens die het hoger zelf vertegenwoordigt. Zijn vrouw is Narcissa. Is er een betere manier om het stoffelijke lichaam en het brein te symboliseren? Bij het bespreken van de familie Malfoy wordt verder uitgelegd hoe deze tezamen het stoflichaam en zijn bringgod uitbeelden.

Naar mijn mening verpersoonlijkt Dobby het etherlichaam van de alchemist die het proces van bevrijding ondergaat. Ik weet niet of het toeval is, maar als we de medeklinkers in Dobby omdraaien, krijgen we Bbody (lichaam). Zoals hierboven al gezegd, is het etherlichaam de 'slaaf' van het stoflichaam. Het volgt waar het ook gaat, verzorgt het en is behulpzaam bij al zijn functioneren. Dat is precies wat Dobby doet voor de familie Malfoy, tot Harry ingrijpt. Door middel van een briljante handeling, met heldere intelligentie en met medelijden voor Dobby, bevrijdt Harry Dobby – Wat ben ik gek op Harry. Dit is precies wat de nieuwe ziel doet voor het etherlichaam, op een bepaald moment in het alchemisch proces van transmutatie. De nieuwe ziel leeft feitelijk in het etherlichaam, waarbij op een bepaald moment het etherlichaam van het stoflichaam wordt 'bevrijd'. Het is niet langer zijn 'slaaf' zoals eerder, maar leidt zijn eigen leven en kan zich onafhankelijk verplaatsen. En net als Dobby in de latere boekdelen enige zeer nuttige dingen zal gaan doen, is nu het etherlichaam uiterst behulpzaam voor de Nieuwe Ziel.

U heeft misschien gehoord van wondermooie kledingstukken, die worden gedragen door helden in sprookjes of legenden. We horen speciaal over gouden bruiloftskleding en in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*, doen de kandidaten voor de bruiloft geregeld nieuwe gewaden aan. Deze kledingstukken verwijzen

meestal naar de verschillende onzichtbare lichamen. Wanneer de alchemist een nieuwe ziel bezit, die in staat is door middel van de Spiegel de Steen der Wijzen te verkrijgen, zal zijn etherisch gewaad of aura gaan stralen, met een schitterend gouden licht – vandaar de naam 'gouden bruiloftskleed'.

14 Harry [10]

De Geheime Kamer (2)

Een van de meest overweldigende bewijzen dat *Harry Potter* niet occult is, is het verslaan van de Basilisk in de Geheime Kamer.

Zo'n kamer hebben we allemaal, want het is de plexus sacralis (= heilige plexus) onderaan de ruggengraat. In deze kamer woont een machtige en magische slang, namelijk de kundalini. Kundalini is de kracht waarin ons bestaan als gevallen, sterfelijke mensen is geworteld. Deze slang is ontzettend oud. Hij leeft in het 'kasteel', dat wil zeggen in onze microkosmos, vanaf het begin van zijn verblijf in deze tijdruimtelijke orde. De wortelkracht die hij vertegenwoordigt, bevat ons gehele persoonlijke karma en verbindt ons met het wereldkarma. Het is ook de zetel van onze seksuele kracht.

Het is mogelijk om deze kracht langs het ruggenmerg naar boven te stuwen, door occulte oefeningen die uiterste concentratie, onverzettelijke wilskracht en onverschrokken toewijding eisen. Op zijn weg naar boven beïnvloedt hij de chakra's. Hij kan naar boven stijgen tot in de pinealischakra, die verbonden is met de pijnappelklier. Als dat lukt wordt de betrokkene direct verbonden met de wortelkracht van de kosmos, dat wil zeggen het astrale vuur van onze aarde. Dit vuur noemen wij Lucifer.

Voor mij is duidelijk dat Salazar Zwadderich deze kracht symboliseert. Het resultaat van zulk een vereniging met Lucifer is, dat de geslaagde occultist onmetelijke occulte vermogens verkrijgt. Hij heeft het soort vermogens die aan Voldemort worden toegeschreven, bijvoorbeeld Legilimens en Occlumentie. Dan zijn er ook helderziendheid, helderhorendheid en een wilskracht waar niemand tegen op kan (behalve Harry! – zie deel 4). Maar de grootste prestatie is, dat de occultist voorlopig los is van het wiel van reïncarnatie. Dit is een belangrijke reden waarom Voldemort het altijd over onsterfelijkheid heeft.

Zo'n ontwikkeling leidt in een richting, precies tegenovergesteld aan de weg die naar Christus leidt. Zij is uiterst gevaarlijk. Misschien dat één op de tienduizend occultisten erin slaagt. Mislukking kan

de meest ellendige omstandigheden veroorzaken, die meer dan één incarnatie kunnen duren, bijv. niet te beheersen erotische verlangens. Maar het essentiële is dat deze kracht de persoonlijkheid kristalliseert met betrekking tot zijn vatbaarheid voor de roep van God om naar Hem terug te keren. Hij 'doodt' Lily en James en dus de kans dat Harry, de Nieuwe Ziel, geboren kan worden. Oprijzend door de ruggengraat verspreidt hij kristallisatie en dood, voor zo ver het de mogelijkheden van bevrijding betreft. In feite wordt het pinealis-chakra afgesloten voor de mogelijkheid tot bevrijding. De poort van Saturnus sluit zich.

Wat doet onze held Harry? Hij komt langs de ruggengraat (J.K. noemt het 'buizen') naar beneden, met een absoluut onbaatzuchtig doel. Maarten Vilijn, die de Luciferische kracht in de plexus sacralis symboliseert, stuurt Harry de gigantische slang, die zijn trouw aan Perkamentus (de gnosis*) demonstreert. Dit roept de feniks op, die de ogen van de Basilisk uitpikt en Harry het zwaard van Goderic geeft. Harry doodt de Basilisk en vernietigt Maarten Vilijn, een 'geheugen' uit een dagboek. De feniks neemt Harry weer mee naar boven, door de buizen heen.

Dit is een zeer accurate beschrijving van de triomf van de nieuwe ziel over de oude slang van het karma en de macht van Lucifer. Wanneer de nieuwe ziel een zekere mate van groei heeft bereikt, daalt zij af in het lichaam, langs de rechterstreng van de nervus sympathicus. Op haar tocht beïnvloedt zij de chakra's. Dit proces duurt vele jaren. Als de alchemist blijft volhouden in zijn toewijding aan de Nieuwe Ziel, zal hij de plexus sacralis bereiken en daar oog in oog staan met de erfgenaam van Lucifer en de oeroude slang van de kundalini.

Hier is geen wilskracht nodig, zoals in het occultisme. Het ene nodige is een volledige toewijding aan de Nieuwe Zielekracht, die uit de kleine Tao in het hart geboren is. Er moet volledige, oprechte trouw getoond worden aan de gnosis, de kracht van bevrijding. Dan zal de kracht van de wederopstanding (de feniks) de dodelijke kracht van de kundalini vernietigen en aan de Ziel het zwaard van Christus (Goderic: 'rijk in goddelijkheid') geven. De nieuwe ziel zal dan een strijd op leven en dood aangaan met de slang van de kundalini. Maar de uitslag van die strijd staat bij voorbaat vast. De nieuwe ziel wordt

* woordverklaring zie blz 231

de winnaar, want zij is een kracht uit een ander universum, daar waar Gods Wil heerst.

En dus komt er een moment in het leven van de alchemist dat hij een meester alchemist wordt. De oude slang is dood. De alchemist heeft alle ketenen met het verleden verbroken. Zijn karma regelt zijn leven niet meer. Zijn verbondenheid aan het wereldkarma is verbroken, de vertegenwoordiger van Lucifer is verdwenen.

Het verbreken van de ketenen van het karma betekent de volkomen vergiffenis van zonden. Alle fouten uit het verleden zijn vergeven. Dat is wat het *Nieuwe Testament* bedoelt met schuldvergeving.

De Nieuwe Zielekracht gaat verder, nu naar boven, langs de linker streng van de nervus sympathicus en bereikt de pijnappelklier (het kantoor van Perkamentus) waar de Verlichting plaats vindt. Het *Nieuwe Testament* noemt dit 'De uitstorting van de Heilige Geest'. Jacob Boehme noemt het 'De Lichtgeboorte van God'. Het *Nieuwe Testament* beschrijft dit ook in de Verheerlijking – ook genoemd: de Gedaanteverandering of de Transfiguratie – van Jezus op de Berg (Tabor).

J.K. Rowling heeft kans gezien om deze esoterische feiten in een spannend verhaal te verwerken, zodat een kind van vijf het kan begrijpen. Isabel Allende vindt dat J.K. de Nobelprijs voor Literatuur moet krijgen. Ik zou zeggen dat ze beter de Vredesprijs kan krijgen, want zij brengt ons, in *Harry Potter*, de oeroude alchemische methode om de vrede te bereiken, de vrede die alle verstand te boven gaat.

15 Harry [11]

De Gevangene van Azkaban (1)

Harry Potter en de Gevangene van Azkaban laat duidelijk de strijd zien van de Nieuwe Ziel om haar ketening aan het astrale veld van het universum van de toorn, de wereld van Lucifer, te verbreken.

Het astrale veld is het veld van emoties en verlangens. Elk veld heeft zijn eigen atomen en krachten. De atomen van het astrale veld zijn als vurige vonken van allerlei kleuren. Voor de vijf zintuigen zijn zij niet waarneembaar, maar zij kunnen wel worden waargenomen door ons zesde zintuig, onze gevoelens. Astrale atomen doordringen fysieke atomen en kunnen zich veel sneller voortbewegen dan fysieke atomen. Alle schepselen met bewustzijn hebben een astraal* veld om zich heen, dat het *astrale lichaam* of het *begeertelichaam* wordt genoemd.

Astrale atomen worden bewogen door een kracht die wij verlangen of emotie noemen. Wanneer wij iets verlangen, scheppen wij een kracht die astrale atomen van een bepaalde vibratie aantrekt. Als wij bijvoorbeeld een sterk verlangen naar geld hebben, zullen wij atomen aantrekken die in trillingsniveau aan die wens beantwoorden. Als wij vurig verlangen om andere mensen te helpen, dan schept dat een kracht die astrale atomen van een veel hogere trilling aantrekt.

Een helderziende kan zien hoe deze atomen in en uit ons astrale lichaam stromen, aangezien elke trilling een verschillende kleur uitstraalt. Met één blik kunnen zij die dit vermogen bezitten, waarnemen wat voor iemand zij voor zich hebben. Een spiritueel mens zal een mooie lichtblauwe uitstraling hebben; een intellectueel een helder gele. Mensen met basale, egoïstische wensen en emoties zullen modderige, donkere kleuren hebben. Iemand die aan depressie lijdt, zal een ondoordringbare grijze wolk om zich heen dragen. Een mens met een nieuwe ziel, gesymboliseerd door Harry Potter, zal een adembenemend mooie gouden aura hebben. Harry bezit heel wat goud!

* woordverklaring zie blz 231

Een andere, uiterst belangrijke, eigenschap van astrale atomen is de volgende: wanneer astrale atomen in een mentaal beeld worden geprojecteerd nemen zij de vorm van dat mentale beeld aan. Om dit duidelijk te begrijpen hoeft u maar te denken aan de lessen Verweer tegen de Zwarte Kunsten, waarin de Boeman wordt behandeld. Deze lessen zijn zeer geschikt om het leven in het astrale veld te begrijpen! Lupus vraagt zijn studenten zich te concentreren op een vorm die de Boeman er belachelijk uit laat zien. Dat is precies wat er in het astrale veld gebeurt! Als u een krachtig geestelijk beeld projecteert, in combinatie met een sterke emotie of wens, dan zult u een astrale vorm creëren, overeenkomstig uw mentale beeld.

Wanneer wij door de dood ons stoflichaam en ons etherisch lichaam verliezen, blijven wij nog een paar jaar in ons astraal lichaam leven. Dat betekent dat het astrale veld voor ons opengaat en wij door zijn vele subvelden kunnen reizen, met die beperking dat wij geen velden kunnen ingaan, die in trilling hoger zijn dan onze persoonlijke vibratiesleutel. Het spreekt vanzelf dat mensen met een lage vibratiesleutel een tamelijk onplezierige tijd zullen hebben, terwijl degenen met zeer geestelijke trillingen in een land van licht, geluk en geestelijk gezelschap zullen leven. Daarop zijn de verhalen over hel en hemel gebaseerd. De film *What Dreams May Come* uit 1998, met Robin Williams, geeft een uitstekend beeld van het leven in het astrale veld.

Als iemand zich in het astrale veld bewust is (daarvoor hoeft hij niet dood te zijn), kan hij leren zijn uiterlijk te veranderen. Nogmaals: door intense concentratie op een mentaal beeld, begeleid door een sterk verlangen, kan iemand zijn astrale veld veranderen, om te lijken op wat hij maar wil.

J.K. Rowling laat dit zien in haar beschrijving van de faunaten. Faunaten hebben geleerd om de vorm van een dier aan te nemen. De lessen transfiguratie gaan over precies hetzelfde. In het astrale veld kun je een theekopje in een schildpad veranderen.

J.K. Rowling is zeer voorzichtig met wat zij haar jonge lezers over de astrale wereld vertelt. Het staren in een kristallen bol bijvoorbeeld, is uiterst gevaarlijk voor het astrale lichaam en zij maakt, zoals wij weten, deze praktijk belachelijk. Harry, de zuivere nieuwe ziel die

geboren is in de zoeker die naar God dorst, ziet niets in de kristallen bol! Andermaal een aanwijzing dat Harry Potter NIET OCCULT is! Samenvattend: deel drie gaat over emoties. Het begint met te beschrijven hoe Harry de controle over zijn emoties verliest wanneer zijn tante de herinnering aan zijn ouders probeert te ontheiligen en eindigt met Harry's superieure triomf over zijn emoties.

16 Harry [12]

De Gevangene van Azkaban (2)

Een van de krachtigste uitwerkingen van *Harry Potter* is dat vele lezers zich uitgesproken met Harry vereenzelvigen. Het overkwam ook mij, al bij het lezen van de eerste pagina's van deel 2. Ik weet uit commentaren op internet, dat veel volwassenen werkelijk van Harry houden, bijna evenveel als van een levend persoon. Persverslagen van over de gehele wereld vertellen ons, dat ook miljoenen kinderen zich met Harry vereenzelvigen.

Voor mij is dat een teken dat de Meesters van Ontferming, belast met de taak de mensheid te redden, betrokken zijn bij het diepgaand inetsen van de essentie van de bevrijdingsleer in het bloed en het onderbewuste van miljoenen mensen. Van daaruit is het een kleine stap naar de bewustwording dat Harry inderdaad in henzelf geboren kan worden. Iedere zoeker draagt Lily (de lelie) in zijn hart. Het ligt voor de hand dat hij gaat beseffen dat Lily Harry, het ware en eeuwige kind van God, ter wereld kan brengen.

Wij zoekers hebben allemaal de mogelijkheid om een nieuwe ziel geboren te laten worden, uit de goddelijke gedachtevontk in het hart, die ik soms de kleine Tao noem. Deze nieuwe ziel zal ons mee op reis nemen, vanuit het dal van lijden, verdriet en dood, naar een Nieuw Leven dat volmaakt gelukkig is, volledig onbaatzuchtig en vervuld van een alomvattende Liefde voor alle schepselen en voor de hele schepping. Dit leven kent geen einde, maar is een eeuwige groei van de ene staat van onuitsprekelijke verrukking naar de volgende, die nóg stralender is, nóg meer voldoening gevend, met nóg groter kracht om goedheid te schenken aan anderen. De prijs is gering. Het enige dat we moeten doen is het opgeven van ons ikerichte bewustzijn, zoals in deel zeven wordt aangegeven.

De reis die de nieuwe ziel onderneemt om de bevrijding te bereiken kent zeven stappen, waarvan wij er nu twee hebben besproken. Het eerste deel laat ons de bevrijding zien van de banden die ons binden aan de stof. Deel twee neemt ons mee in de bevrijding van de ethersfeer. Het derde deel laat ons duidelijk en ondubbelzinnig zien

hoe wij van het astrale niveau van dit universum bevrijd kunnen worden.

Het derde deel heeft twee belangrijke hoogtepunten en daarmee twee lessen: de nederlaag van de Dementors en het redden van Scheurbek en Sirius.

Dementors worden besproken in hoofdstuk 73. Laten we het er voorlopig op houden dat de Dementors niet alleen symbolisch zijn. Zij bestaan werkelijk en, zoals het boek beschrijft, ze zijn onzichtbaar voor ons Drezels.

De activiteiten van de Dementors worden duidelijk beschreven in de *Gnostieke Evangeliën van de Pistis Sophia*. Dit evangelie noemt hen 'de archonten van de eonen'. In dit gnostieke geschrift wordt Pistis Sophia voortdurend aangevallen door de archonten van de eonen die 'haar van haar lichtkracht beroven' (hoofdstuk 31). Dat is precies dezelfde situatie als wanneer de Dementors het geluk uit Harry wegzuigen.

Wat betekent dit in de praktijk voor jou en mij? Het is in het belang van vele 'Overheden en machten in de hemelse gebieden' (dit zijn de astrale velden), dat mensen beslist NIET bevrijd worden. Zoals opgemerkt in hoofdstuk 4 hebben microkosmos en kosmos dezelfde structuur. Zoals onze microkosmos een hoger zelf heeft dat onze aura omgeeft, zo is dat ook het geval bij een kosmos, dwz de aarde. Ik heb het microkosmische hoger zelf de naam 'Voldemort' gegeven. In *Harry Potter* drukt Voldemort zowel het microkosmische hoger zelf uit, als het kosmische hoger zelf. Net zoals onze persoonlijke Voldemort probeert Harry te doden tegen elke prijs, zo is de kosmische Voldemort de dodelijke vijand van alle zoekers die het pad van bevrijding willen gaan. Op eenzelfde manier als Harry genoodzaakt is om Voldemort te verslaan, zal de groep van zoekers die over een nieuwe ziel beschikken eens samen de kosmische Voldemort verslaan. Dit alles wordt symbolisch beschreven in de Bijbel, in de Openbaring van Johannes, het laatste hoofdstuk van het *Nieuwe Testament*.

De kosmische Voldemort, beter bekend als Lucifer, is een collectieve astrale kracht die het leven op aarde op eenzelfde wijze regeert als ons eigen hoger zelf dat doet. En net als ons hoger zelf twaalf krachtcentra

heeft, in de aurische ring die onze microkosmos omgeeft, zo heeft ook de aarde twaalf zeer sterke krachtcentra die haar omgeven. Wij noemen hun gezamenlijke invloed de 'zodiak'. *Pistis Sophia* noemt deze de 'twaalf eonen'. Iedere eon bestaat uit talrijke subkrachten die voor hem werken. Deze worden in de *Pistis Sophia* de 'archonten van de eonen' genoemd, en in *Harry Potter* de 'Dementors'.

Wanneer een zoeker de met niets te vergelijken zegen van de geboorte van de onsterfelijke en edele nieuwe ziel heeft ontvangen, wordt hij onmiddellijk onderwerp van grote belangstelling voor de archonten van de eonen. De nieuwe ziel straalt lichtkracht uit, dat is astrale energie van uitzonderlijk grote kracht. De archonten of de Dementors jagen op de zoeker met de nieuwe ziel en zullen, wanneer maar mogelijk, energie wegzuigen met twee bedoelingen: ten eerste om zelf die energie op te nemen waardoor zij sterker worden en ten tweede om de nieuwe ziel te verzwakken en zo mogelijk volledig uit te zuigen.

De nieuwe ziel heeft echter een machtig wapen: de Patronus. In wezen is de zoeker volledig veilig. Hoewel hij momenten van zwakheid kan hebben, wanneer zijn gerichtheid op het pad van bevrijding afneemt – bijvoorbeeld doordat hij in beslag genomen wordt door levensproblemen, of wegzakt in negatieve emoties – heeft hij een wapen waartegen nog geen honderd Dementors zijn opgewassen.

Wij hebben het hier over de astrale sfeer, de sfeer van verlangens en emoties. Ieder verlangen veroorzaakt aantrekking van astrale krachten van een bepaalde vibratie. Wij, als schepselen van de wereld van Lucifer, kunnen alleen de krachten van dit universum aantrekken.

Maar, zodra Harry geboren wordt is er een levend wezen binnen ons, dat *niet* van dit universum afkomstig is. Tao heeft de Teh voortgebracht. Jezus wordt in het hart geboren. De Vredevorst is gekomen, om zijn Koninkrijk op te eisen. Dat betekent, dat zich in het astrale lichaam van de zoeker een nieuwe ziel bevindt, die iets kan verlangen dat nergens in dit universum te krijgen is: het Levende Water. Dat is een symbool voor de levenskracht van het hemelse koninkrijk. Het is de astrale substantie van het zesde kosmisch gebied.

Het aanroepen van de Patronus betekent zichzelf concentreren op het verlangen van de ziel naar het Bloed van Christus, het levenselixir, naar Tao, naar God. Dit verlangen wordt het best beschreven in Psalm 42:

Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht,
Zo smacht mijn ziel naar U, o God.
Mijn ziel dorst naar God,
naar de levende God;
wanneer zal ik komen en voor Gods aangezicht verschijnen?

Onder degenen die dit lezen, zullen er zijn die deze ervaring kennen, maar zij zullen niet in staat zijn dit aan anderen te verklaren of uit te leggen. Wanneer Harry in je hart geboren is, heb je een nieuw gevoelsorgaan. Je bent niet langer een Dreuzel, er gaat een nieuwe wereld voor je open. Proberen dit diepe verlangen uit te leggen, deze hunkering naar manna, is hetzelfde als proberen een blinde uit te leggen hoe een bergketen er uit ziet, of een dove hoe een symfonie klinkt. Om dit verlangen te beschrijven is het enigszins te vergelijken met het snakken naar lucht, wanneer je hoofd voor enige minuten onder water wordt gehouden. Stel je voor dat je bijna stikt en dan plotseling weer frisse, zuurstofrijke lucht in kunt ademen. Alleen: de opluchting waar ik het over heb wordt dan niet door de longen gevoeld, maar door het hart. Als de kleine Tao in het hart de grote universele Tao ontmoet, is er een intense vreugde, een geestelijke verrukking. De beste manier om dit te omschrijven, is het te vergelijken met de vreugde van weer verenigd te worden met iemand die we enorm liefhadden en waarvan we dachten dat hij gestorven was.

Wanneer iemand zich op dit bovennatuurlijke verlangen richt, roept hij de Patronus op. Het woord Patronus is afgeleid van Pater, Vader. Het oproepen van de Patronus, is in feite een roep van de ziel om zijn Vader. God heeft zijn schepselen lief, met een intensiteit die ver voorbij ons begrip ligt en wanneer iemand Hem roept, zal Hij onmiddellijk reageren met een overvloed van heilig licht. Dit heilige licht heeft een vibratiegetal, dat ver uit gaat boven wat dan ook in dit universum. Als een zoeker de Patronus aanroept, wanneer zijn ziel, Harry, het licht aanroept, dan komt er een antwoord uit de hemel. De nieuwe ziel wordt onmiddellijk verbonden met een straal van Licht, uit een ander universum. In de *Alchemische Bruiloft van Christiaan*

Rozenkruis wordt dit vergeleken met een koord, dat in een diepe put wordt neergelaten. Dit gebeurt in een droom. Het lukt Christiaan Rozenkruis dit koord te grijpen en zo wordt hij bevrijd uit de put.

Harry roept de Patronus op en het licht verschijnt uit zijn toverstaf. Op dat moment is hij verbonden met zijn vader. Al zouden alle horden van demonen en duivels in de hel en alle archonten van de eonen en zelfs Lucifer zelf ons in een gemeenschappelijke poging willen aanvallen, als wij de Patronus oproepen zouden zij ons niets kunnen doen. Het hemelse licht van de vader zou ons beschermen en hen allen verdrijven. Dit is de overwinning die ons is beloofd in *Harry Potter*. Het getal 100 in verhalen over bevrijding betekent óf een onbepaald getal óf 'alles'.

In het hele universum is niets mooiers dan het verhaal van de bevrijding. *Harry Potter* vertelt het universele verhaal van die strijd én van de overwinning, net als vele andere boeken. Hieronder een citaat die dit weergeeft.

En toen zag Harry ze. Dementors, minstens honderd, die als een zwarte massa om het meer op hem af gleden.

Hij draaide zich bliksemsnel om terwijl de vertrouwde, ijzige kou in zijn borst opborrelde en witte mist hem het gezicht benam. Er doken steeds meer Dementors op uit het duister; ze omsingelden hen...

'Hermelien, denk aan iets dat je blij maakt!' schreeuwde Harry, die zijn toverstok ophief en woest met zijn ogen knipperde in een poging de mist te laten optrekken. Hij schudde zijn hoofd om het gegil dat hij in de verte hoorde uit te bannen – *Ik ga bij mijn Peetvader wonen. Ik ga weg bij de Duffelingen.* Hij dwong zichzelf om aan niets anders dan aan Sirius te denken en begon: 'Expecto patronum! Expecto patronum!' te mompelen.

Zwarts rilde, rolde om en bleef roerloos en lijkleek op de grond liggen.

Het komt weer goed met hem. Ik ga bij hem wonen.

'Expecto patronum! Help me, Hermelien! Expecto patronum!'

'Expect –' fluisterde Hermelien, 'expecto – expecto'.

Maar ze kon het niet. De Dementors sloten hen in en waren nog maar op zo'n drie meter afstand. Ze vormden een dikke

haag rond Harry en Hermelien en kwamen steeds dichterbij... 'EXPECTO PATRONUM!' schreeuwde Harry, die niet naar het gegil in zijn hoofd probeerde te luisteren. 'EXPECTO PATRONUM!'

Een ijl, zilveren sliertje schoot uit zijn toverstok en bleef als een dunne nevel voor hem zweven. Op hetzelfde moment zakte Hermelien in elkaar. Hij was alleen... moederziel alleen...

'Expecto – expecto patronum –'

Harry voelde zijn knieën neerploffen in het kille gras. Mist golfde voor zijn ogen. Met een uiterste krachtsinspanning dwong hij zich om na te denken. *Sirius was onschuldig – onschuldig – alles komt goed met ons – ik ga bij hem wonen.*

'Expecto patronum!' bracht hij moeizaam uit.

In het zwakke schijnsel van zijn vormloze Patronus zag hij een dementor vlak voor hem stilhouden. Hij kon de wolk van zilveren mist die Harry had opgeroepen niet passeren. Een dode, slijmerige hand gleed onder de mantel uit en maakte een gebaar, alsof hij de Patronus wilde wegvagen.

'Nee – nee –' zei Harry, naar adem snakkend. 'Hij is onschuldig... Expecto – expecto patronum.'

Hij voelde dat hun aandacht op hem was gericht, hoorde hun reutelende adem als een kwaadaardige wind om hem heen gieren. Het was alsof de dichtstbijzijnde dementor hem aanstaarde. Toen hief hij zijn rottende handen op – en liet de kap van zijn mantel zakken.

Waar ogen hadden moeten zitten was alleen dunne, grauwe huid vol korsten, die strak over lege oogkassen spande. Maar er was wel een mond... een gapend, vormeloos gat dat met het geluid van een doodsrochel lucht naar binnen zoog...

Harry was verstijfd van angst. Hij kon geen vin verroeren en geen kik geven. Zijn Patronus flakkerde en doofde uit.

Hij werd verblind door witte mist. Hij moest zich verzetten...

expecto patronum hij kon niets meer zien... en in de verte hoorde hij het vertrouwde gegil... '*expecto patronum*'... hij tastte in de nevel naar Sirius en vond zijn arm... ze zouden hem niet te pakken krijgen...

Maar plotseling sloten zich twee sterke, klamme handen om Harry's keel. Ze bogen zijn hoofd achterover... hij voelde de adem van de Dementor... die wilde hem als eerste opsloppen...

hij voelde zijn rottende adem... het gegil van zijn moeder galmde in zijn oren... haar stem zou het allerlaatste zijn dat hij hoorde –

En toen, opeens, dacht hij dat hij een zilverachtig licht door de mist zag schijnen waarin hij verdronk, een licht dat feller en feller werd... hij voelde dat hij voorover op het gras viel – Plat op zijn buik, te zwak om zich te verroeren, misselijk en bibberig, deed Harry zijn ogen open. Het oogverblindende schijnsel verlichtte het gras om hem heen... Het gegil was opgehouden en de kou ebde langzaam weg...

Iets dreef de Dementors terug... het cirkelde om hem en Sirius en Hermelien heen... de rochelende, slurpende geluiden van de Dementors stierven weg. Ze trokken zich terug... de lucht werd weer warm...

Harry hief met zijn laatste krachten zijn hoofd een paar centimeter op en zag, badend in het licht, een dier dat weg galoppeerde over het meer. Met ogen die vertroebeld waren van het zweet probeerde Harry te zien wat het was... het straalde als een eenhoorn. Harry vocht om bij bewustzijn te blijven. Hij zag hem zijn galop inhouden toen hij de andere oever bereikte. En heel even zag Harry, in het stralende licht, dat hij door iemand begroet werd... iemand die zijn hand uitstak om hem te aaien... iemand die hem merkwaardig bekend voorkwam... maar dat kon niet waar zijn...

Uit: *de Gevangene van Azkaban*, p 288

(... Later, als hij drie uur in de tijd is teruggedaan, ziet hij dezelfde scene vanaf de overkant van het meer).

Harry plofte achter een struik neer die pal aan de waterkant groeide en tuurde wanhopig door de bladeren. Op de andere oever doofde de zilveren flikkeringen plotseling uit. Er golfde een geweldige opwinding door hem heen – het kon nu elk moment gebeuren – ‘Kom op!’ mompelde hij en hij keek om zich heen. ‘Waar blijf je, pa? Vooruit, kom op –’ Maar er kwam niemand. Harry hief zijn hoofd op en staarde naar de kring van Dementors aan de overkant van het meer. Eentje liet zijn kap zakken. Nu moest de redder ten tonele verschijnen – maar deze keer kwam niemand hem helpen –

En toen drong het opeens tot hem door – hij begreep het. Hij

had niet zijn vader gezien – maar zichzelf! Harry sprong achter de struik vandaan en trok haastig zijn toverstok.

‘EXPECTO PATRONUM!’ schreeuwde hij.

En uit de punt van zijn toverstok spoot geen vormloze wolk, maar een fonkelend, oogverblindend zilveren dier. Hij kneep zijn ogen half dicht en probeerde te zien wat voor dier het was. Het leek op een paard, dat geluidloos over het inktzwarte water van het meer galoppeerde. Hij zag hoe het beest zijn kop liet zakken en de krioelende Dementors te lijf ging... hij draaide in cirkels om de donkere silhouetten op de grond heen en de Dementors trokken zich terug, verspreidden zich, vluchtten het duister in... ze waren verdwenen.

De Patronus draaide zich om en rende terug, over het rimpelloze water van het meer. Het was geen paard. Het was ook geen eenhoorn. Het was een hert dat net zo helder glansde als de maan boven hun hoofd... Hij kwam naar Harry terug. Op de oever bleef hij staan. Zijn hoeven lieten geen afdrücken achter in de vochtige aarde. Hij staarde Harry aan met zijn grote, zilveren ogen en boog langzaam zijn kop, met zijn machtige gewei. En Harry besepte...

‘Gaffel!’ fluisterde hij.

Maar toen hij zijn bevende vingers uitstreekte, verdween het dier.

Uit: *de Gevangene van Azkaban*, p 308

17 Harry [13]

De Gevangene van Azkaban (3)

Harry ontmoet Scheurbek aan het begin van zijn derde jaar in Zweinstein. Scheurbek is een Hippogrief, een schepsel dat half paard is en half griffoen.

Naar mijn mening is de keuze voor de griffoen een duidelijke verwijzing naar wat Scheurbek symboliseert. De griffoen is een oud mythisch schepsel, dat in de verhalen van vele volkeren voorkomt. Hij wordt ook vermeld in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*. Daar is de voorste helft een adelaar en de achterste helft een leeuw. De leeuw symboliseert de goddelijke liefde, de adelaar staat voor de Geest.

De machtige vleugels van de adelaar symboliseren de hoogten waarin deze mysterievogel kan opstijgen, terwijl de leeuw met zijn voeten op de grond blijft. Hier zien wij een prachtig symbool van een dier dat hemel en aarde verbindt: 'De Christus'!

Toen de Zonen en Dochters van de Pottenbakker, miljoenen jaren geleden, in de stof afdaalden, begonnen zij aan een proces van verbreking van de Oorspronkelijke Geest. Die Geest leefde als koning in de microkosmos, naast de Ziel als koningin, met de persoonlijkheid als hun kostbaar kind. Omdat de Oorspronkelijke Geest Zijn kinderen nooit aan hun lot over laat, was er vanaf het begin een plan om het de mens mogelijk te maken, terug te keren langs de weg waarover hij gekomen was.

Dat kan niet gebeuren doordat men zich alleen maar opnieuw openstelt voor de Oorspronkelijke Geest. De onvoorstelbaar hoge vibraties van de Geest, zouden de mens direct vernietigen. Er is een middelaar nodig tussen de gevallen mens en de Geest. Er moet een bewaarder van Gods mededogen zijn, die tot de aarde kan afdalen, zelfs tot de hel als het nodig is, om de schreeuw van de zoeker te beantwoorden, wanneer die zich realiseert dat er in het gevallen heelal geen greintje leven is en wanneer diens hart naar de terugkeer van de Geest gaat verlangen. Die middelaar noemen wij Christus. Zijn stralen van hoop en vertroosting, kunnen ons hier beneden bereiken en ons de sterkte en hoop geven die nodig zijn om om te keren en de lange, lange weg terug te gaan, tot waar wij ooit vandaan kwamen. Hij zal ons op Zijn rug nemen en ons

naar boven dragen, steeds verder omhoog naar de hoogten van de Geest, om ons te herenigen met de Vader.

Dat is de griffoen. In *Harry Potter* is als symbool van Christus, de Hippogrief verkozen boven de griffoen, maar naar mijn mening maakt dat niets uit. Het Huis van Harry is tenslotte genoemd naar de griffoen: Griffioendor – griffoen d'or - gouden griffoen.

Pas op! De Hippogrief heeft vlijmscherpe klauwen! Hij moet met grote eerbied en voorzichtigheid benaderd worden. De griffoen is ook het symbool voor de beschermende kracht van het Lichaam van Christus.

Het lichaam van Christus is de broederschap van de Meesters van Ontferming. In de voorbije duizenden jaren zijn velen met succes de weg van bevrijding gegaan. Deze mensen hebben de mensheid niet de rug toegekeerd, maar helpen mee om de stralen van hoop en vertroosting naar de aarde te zenden. Zodra Christiaan Rozenkruis uit de put was bevrijd, hielp hij mee om de volgende groep mensen op te trekken. Hagrid is het voorbeeld dat het boek ons geeft van een Meester van Ontferming. Hij was het die Harry introduceerde in de magische wereld. Het is dus niet meer dan vanzelfsprekend, dat hij werkt met het lichaam van Christus. Als Hagrid tegen Harry zegt dat hij op de rug van de Hippogrief moet gaan zitten, betekent dat, dat de nieuwe ziel binnen gaat in het Lichaam van Christus, dat hem onmiddellijk mee omhoog neemt. Harry en Scheurbek worden meteen vrienden.

Terloops moet ik zeggen dat ik heel erg van deze scène in de film houd. Het is mijn meest favoriete scène geworden. In de film komt in deze scène de symboliek heel goed naar voren.

Maar dan benadert Draco Malfidus ('kwade trouw') Scheurbek. Malfidus vertegenwoordigt het type mens, dat het pad van bevrijding voor zichzelf gaat, in plaats van voor de nieuwe ziel die geboren moet worden. Het aardse zelf kan niet bevrijd worden, omdat het een onlosmakelijk deel is van dit gevallen universum. Het is een noodmaatregel, om het de microkosmos mogelijk te maken, zich in deze wereld uit te drukken. Zonder het zelf zou de mens nooit bevrijd kunnen worden. De Geest heeft de microkosmos velen duizenden jaren geleden verlaten, waarna de oorspronkelijke ziel is gestorven. De aardse mens heeft de taak, om de microkosmos in zijn vroegere glorie te herstellen, maar hij kan dat alleen doen als hij bereid is zichzelf te offeren, zoals Ron dat deed in het schaakspel.

Voor de mens is het vanzelfsprekend om te streven naar bevrijding voor het ik, of het 'zelf van de stof' zoals de *Stem van de Stilte* het noemt. Maar dat is onmogelijk. Niettemin, veel mensen proberen het. Naar mijn mening symboliseert Draco zo iemand. In *Zweinstein* behoort hij tot Zwadderich, het huis van Lucifer. Hij benadert het lichaam van Christus zonder eerbied en met minachting. Hij zegt: 'Ik wil wedden dat jij helemaal niet gevaarlijk bent, hè? Of wel soms, lelijk rotbeest?' Zoals wij weten, wordt Malfidus toegetakeld door de scherpe klauwen van de Hippogrief. Het lichaam van Christus is een krachtveld van intens hoge geestelijke energie. Het werkt uiterst heilzaam, maar alleen als het wordt benaderd door de Onsterfelijke Ziel. Als een ik-gerichte zoeker naar bevrijding van het zelf het nadert, zal hem nadeel worden berokkend. De hoge vibraties van de Christushiërarchie, zullen het astrale lichaam van zo iemand schaden.

Malfidus gaat naar de ziekenboeg. Vervolgens organiseren hij en zijn vader een rechtszaak en zorgen zij dat Scheurbek wordt veroordeeld. Ondertussen ontdekt Harry dat Sirius, zijn peetvader, onschuldig is en twaalf jaar in de gevangenis heeft doorgebracht, als slachtoffer van verraad door Peter Pippeling. In hoofdstuk twintig wordt uitgelegd welke kracht Sirius symboliseert. Laat ik nu volstaan met te zeggen, dat hij de beschermer en de gids is van de nieuwe ziel, een bron van inspiratie en geestelijke kracht. Hij bevindt zich in de microkosmos, dicht bij de Nieuwe Ziel.

Door middel van een Tijdverdrijver gaan Harry en Hermione (let op: Ron is afwezig) terug in de tijd en redden zij Scheurbek van zijn terechtstelling. Dan vliegen zij omhoog, naar de cel waar Sirius gevangen wordt gehouden en helpen hem te ontsnappen. Sirius vliegt weg op de rug van Scheurbek. Harry heeft twee onschuldige levens gered.

Harry Potter is het verhaal van een kandidaat voor de bevrijding door alchemische transformatie. Alle karakters zijn krachten, invloeden of entiteiten die de alchemist op het pad ontmoet. Dementors zijn krachten die proberen om de nieuwe ziel van de kandidaat te beroven van zijn zielekracht. Harry is in staat ze weg te jagen door zijn machtige verlangen naar bevrijding, zoals wij in hoofdstuk 16 zagen.

Scheurbek is ter dood veroordeeld. De invloed van het Lichaam van Christus, de broederschap van Erbarming, is strijdig met de

doeleinden van de machten van duisternis, in en rond de zoeker. Zij willen Zijn invloed zo snel mogelijk onschadelijk maken. Christus is gevaarlijk! Hij verstoort de wereldorde. Zie toch wat hij de arme Draco Malfidus heeft aangedaan! Maak een eind aan Zijn bestaan! Hetzelfde geldt voor Sirius. Hij is door Sneep gevangengenomen en opgesloten. Sneep is onze donkere kant, onze schaduwzijde. Hij haat Sirius en Harry. In *De Alchemische Bruiloft* is hij de zwarte koning. Hoewel, zoals wij weten, Sneep zich later bij de Orde van de Feniks zal aansluiten en zich uiteindelijk voor Harry zal offeren, kan hij door zijn verleden niet anders dan het goddelijke licht haten. Harry daarentegen buigt voor de Hippogrief en hij en Hermelien vliegen op zijn rug weg om Sirius te redden.

De nieuwe onsterfelijke ziel daagt de krachten van deze wereld uit en gaat met grote eerbied het lichaam van Christus binnen. Hij geeft zich eraan over. De Christuskracht heft hem op en stelt hem in staat om Sirius te bevrijden. Harry heeft een volgende fase in het goddelijk plan van verlossing voltooid. Hij is vrijgekomen van de astrale wereld. Hij heeft de macht van Christus in zich vrijgemaakt en hij heeft Sirius, de nieuwe blinkende morgenster, in zijn uitspansel getild.

18 Harry [14]

De Vuurbeker

In *Harry Potter en de Vuurbeker* worden wij meegenomen naar de mentale sfeer. Opnieuw geeft de eerste les Verweer tegen de Zwarte Kunsten ons de sleutel. Professor Dolleman begint met het bespreken van de Imperiusvloek. Dit is een vloek om iemand precies dat te laten doen wat je wilt. Het betekent dat je met je gedachten volledige controle hebt over een ander. Tijdens latere lessen brengt Dolleman de vloek over op zijn studenten. We zien dat alleen Harry de vloek kan weerstaan.

Dolleman liet zijn vloek vier keer achtereen op Harry los, tot hij die volledig van zich af kon zetten. Deze lessen zijn voor Harry van levensbelang, want hoewel Dolleman alleen maar doet alsof hij Harry's aartsvijand is, wordt zijn wilskracht er door versterkt, wat hem later helpt om Voldemort te verslaan. Aan het eind van het jaar vindt er tussen Harry en Voldemort een duel plaats. Dit is wat er gebeurt:

Terwijl Harry *'Expelliarmus!'* schreeuwde, riep Voldemort:
'Avada Kedavra!'

Op hetzelfde moment dat een straal groen licht uit de stok van Voldemort schoot, spoot een rode lichtstraal uit Harry's staf. Ze botsten midden in de lucht op elkaar – en plotseling trilde Harry's toverstok alsof er een stroomstoot doorheen ging en zijn hand klemde zich krampachtig om de stok. Zelfs als hij dit gewild had, had hij deze niet meer los kunnen laten – en de twee stokken werden opeens verbonden door een smalle lichtbundel die rood noch groen was, maar donker, glanzend goud. Harry volgde de lichtstraal met zijn verbijsterde blik en zag dat Voldemorts lange witte vingers ook een staf vasthielden die trilde en schudde. [.....]

De gouden draad die Harry en Voldemort verbond knapte: de lichtstraal tussen hun toverstokken bleef bestaan, maar duizenden afgesplitste stralen vormden een boog boven Harry en Voldemort en kruisten zich kriskras om hen heen tot ze omgeven werden door een gouden, koepelvormig web, een kooi van licht. Buiten die kooi cirkelden de Dooddoeners als jakhalzen rond, hoewel hun kreten merkwaardig gedempt

klonken...[...] Plotseling schalde een prachtig onaards geluid door de lucht, een geluid dat opklonk uit elke draad van het gouden web dat trilde rond Harry en Voldemort. Harry herkende dat geluid, hoewel hij het slechts één keer had gehoord... het lied van de feniks...

Voor Harry was dit een geluid van hoop... het mooiste, meest welkome geluid dat hij ooit in zijn leven gehoord had. Hij had het gevoel alsof het lied binnen in hem klonk en niet alleen om hem heen... het verbond hem met Perkamentus en het was bijna alsof een vriend in zijn oor fluisterde... *Verbreek de verbinding niet.*

Dat weet ik, zei Harry tegen de muziek. Ik weet dat ik de verbinding niet moet verbreken... maar nauwelijks had hij dat gedacht of het werd opeens veel moeilijker om de verbinding in stand te houden. Zijn toverstok begon krachtiger dan ooit te trillen en de lichtstraal tussen hem en Voldemort veranderde... het was alsof grote druppels licht op en neer gleden langs de draad die hun stokken verbond. Harry voelde zijn toverstaf schokken toen de druppels langzaam maar gestaag zijn kant uitgleden... de richting van de lichtstraal was nu naar hem toe, weg van Voldemort en hij voelde zijn stok heftig schudden... De eerste lichtdruppel kwam steeds dichterbij de punt van Harry's toverstok en het hout werd zo heet dat hij bang was dat het in brand zou vliegen. Hoe dichterbij de lichtdruppel naderde, hoe erger Harry's toverstok trilde; hij wist zeker dat zijn stok het contact met de druppels niet zou overleven; het was alsof hij elk moment uiteen kon spatten in zijn hand –

Hij concentreerde zich met elke vezel van zijn wezen op het terugdringen van die lichtdruppels, terug naar Voldemort. Het gezang van de feniks klonk in zijn oren, zijn ogen staarden woedend en gefixeerd naar de druppels... en heel, heel langzaam kwamen die tot stilstand en begonnen toen even langzaam de andere kant op te glijden. Nu was het Voldemorts toverstok die schokte,... Voldemort die verbijsterd en haast angstig keek...

Een van de lichtdruppels trilde en beefde op een paar centimeter afstand van de punt van Voldemorts toverstaf. Harry begreep niet waarom hij het deed, wist niet wat hij ermee hoopte te bereiken, maar concentreerde zich op het

terugdringen van die lichtdruppel tot in Voldemorts toverstok zoals hij zich nog nooit ergens op geconcentreerd had... en langzaam ... heel langzaam... gleed de druppel verder langs de gouden draad... bleef even trillen... en maakte contact... Onmiddellijk slaakte Voldemorts toverstok snerpende pijnkreten...'

Uit: *de Vuurbeker*, p 494

Wij zien hier dat Harry's wilskracht groter is dan die van Voldemort. Harry's besluit wordt versterkt door het lied van de feniks, het symbool van de wederopstanding. Het hoger zelf wil de nieuwe ziel doden omdat deze niet onder controle van het hoger zelf staat; maar de nieuwe ziel kan het hoger zelf weerstaan. De laatste kan de nieuwe ziel noch overheersen noch doden. De Ziel heeft de overwinning behaald op de mentale sfeer, versterkt door de kracht van de wederopstanding. Zij heeft de vierde keten aan het universum van tijd en ruimte verbroken.

19 Inleiding op deel 5, 6 en 7

Omdat de symboliek in *Harry Potter* abstracter wordt naarmate we verder komen in ieder deel. Daarom volgt nu een gedetailleerde uitleg. Deel 5, 6 en 7 gaan over levensgebieden die uiterst subtiel zijn en zo goed als onbekend bij ons, gewone stervelingen.

De enige manier waarop wij werkelijk een sleutel kunnen krijgen tot wat de symboliek in *Harry Potter* zegt, is deze te vergelijken met die in de *Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*, gepubliceerd in Duitsland in 1616. Er zijn veel overeenkomsten tussen deze twee verhalen en er is bovendien een schrijver die ons de symboliek in de *Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* verbazingwekkend helder en inspirerend uitlegt. Dat is J. van Rijckenborgh, schrijver van de esoterische commentaren op de *Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* in 1969.

Zoals geschreven in de hoofdstukken vijf tot achttien gaat elk van de zeven delen van *Harry Potter* over de bevrijding van de nieuwe ziel op één levensgebied, te beginnen met het dichtste. Daarom gaat deel één, *De Steen der Wijzen*, over het lichamelijke gebied, het levensveld dat wij met onze vijf zintuigen kunnen waarnemen. Ieder afzonderlijk deel van de zeven boeken gaat naar een levensgebied dat ijler is dan het vorige.

De informatie in deze hoofdstukken samenvattend:

- De Steen der Wijzen* gaat over het stoffelijke gebied,
- De Geheime Kamer* over het etherische gebied,
- De Gevangene van Azkaban* over het astrale gebied,
- De Vuurbeker* over het mentale gebied.

Dankzij J. van Rijckenborgh kunnen wij de daaropvolgende drie gebieden uitwerken waarin ons leven zich afspeelt, zelfs nu wij daar geen eigen kennis of waarneming van hebben. Samen vormen deze zeven gebieden ons hele universum, onze hele levenssfeer. Al onze opvolgende incarnaties hebben zich daar afgespeeld en totdat er een nieuwe ziel in ons hart is geboren, zitten wij voor eeuwig gevangen in de zeven gebieden van dit dualistisch universum. Op pagina 167 van deel 2 van de *Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* staat een tabel van de zeven menselijke voertuigen die

werkzaam zijn in de zeven gebieden van dit dualistisch universum:

1. het stoflichaam
2. het etherlichaam
3. het astrale lichaam
4. het mentale lichaam
5. het verstands-ik
6. het gevoels-ik
7. het bewustzijns-ik

Als mijn theorie juist is, betekent dat:

De Orde van de Feniks gaat over de bevrijding van het verstands-ik,

De Halfbloed Prins over die van het gevoels-ik,

De Relieken des Doods over die van het bewustzijns-ik.

Om ons te helpen bij het maken van een mentaal beeld van deze drie aspecten van het menselijk bewustzijn, zal ik een analogie maken.

Stel je voor dat de mens een land is geregeerd door drie ministers. Er is een premier en er zijn twee ministers om hem te adviseren en hem te helpen om beslissingen te nemen. Echter de premier heeft alle macht en het is aan hem te kiezen welk advies hij opvolgt.

De premier is het bewustzijns-ik, gelokaliseerd in het hoofd, net boven en achter de ogen. Dit is dat deel van het zelf dat zich 'Ik' noemt.

De twee andere ministers zijn de stem van het hoofd en de stem van het hart. Elk mens is vertrouwd met deze twee stemmen, die vaak met elkaar in strijd zijn. Het hart, of de stem van de emoties, zegt één ding, maar het hoofd vertelt ons dat dat niet logisch en verstandig is, dus dat wij iets anders moeten doen. Deze twee stemmen komen van het bewustzijnscentrum in hart en hoofd en kennen wij als het verstands-ik en het gevoels-ik. Wij zouden deze ministers de minister van Hoofdzaken en de minister van Hartzaken kunnen noemen.

Het verstands-ik werkt klaarblijkelijk nauw samen met de intelligentie in het brein. Het lijkt mij dat de minister van Hoofdzaken hoofd is van het Departement, terwijl het Departement zelf het

werkterrein van het verstand is, werkzaam op het *mentale* gebied en zich uitdrukkend in het stoffelijke brein.

Net zo is de minister van Hartzaken hoofd van het departement van alles wat er gebeurt op het emotionele, dat is het *astrale* gebied.

Hieruit kunnen wij afleiden dat het Departement van de premier het *etherische* gebied bestuurt. Om het eenvoudig te houden: het verstands-ik regeert het denklichaam, het gevoels-ik regeert het astrale lichaam, het bewustzijns-ik regeert het etherlichaam (waarbij het evengoed verantwoordelijk is voor de twee andere ministers).

Ik hoop dat deze alledaagse vergelijking helpt te begrijpen hoe de top van het menselijk organisme werkt.

20 Harry [15]

De Orde van de Feniks

In deel 5 probeert Voldemort controle te krijgen over het verstands-ik van Harry. Perkamentus weet dit en geeft Sneep opdracht om Harry lessen in Occlumentie te geven (occlud- Latijn: uitsluiten; ment- Latijn: het verstand). Zoals wij weten werkt dat niet. Maar wanneer Voldemort probeert het verstands-ik van Harry in bezit te krijgen, kan Harry Voldemort verdrijven door de liefde die hij voelt voor Sirius, zijn Peetvader.

Waarom kiest Perkamentus uit alle mensen nu juist Sneep? Omdat die onze schaduwkant vertegenwoordigt, onze zwarte kant (Sneep gaat altijd in het zwart gekleed). Dat is de ervaring van de alchemist met de zwarte kunst, die wij occultisme noemen. Elke kandidaat op het pad van bevrijding heeft eerst geprobeerd zijn doel te bereiken door middel van occulte experimenten. Het is inherent aan de mens dat hij leert door fouten maken. Dat is wat Sneep verpersoonlijkt. Daarom probeert Sneep Harry te leren zijn denken voor Voldemort af te sluiten, door gebruik van zijn wil. Harry moet al zijn emoties buitensluiten en zijn denken volledig concentreren op het blokkeren daarvan. Maar Harry faalt. Wat leert ons dit over het pad van bevrijding?

Het leert ons dat de nieuwe ziel de bevrijding niet kan bereiken door gebruik te maken van de wil. Het gebruik van wilskracht om de bevrijding te bereiken, is wat wij de occulte weg noemen en dat heeft nu juist de val veroorzaakt.

Harry Potter en de Orde van de Feniks leert ons, dat occulte methodes niet werken op het pad van bevrijding. Wij moeten niet worden geleid door de stem van ons duistere verleden, de stem van experimenten. De enige gids op het Pad is de Nieuwe Ziel. De Ziel is verbonden met de Peetvader. Zijn liefde voor wat die vertegenwoordigt zal altijd zegevieren over het oude en gevallen hoger zelf, verpersoonlijkt door Voldemort.

In de woorden van J.K. Rowling:

Op het Departement van Mystificatie [.....] is één kamer altijd op

slot. Die kamer bevat een kracht die zowel sterker als vreselijker is dan de dood, de menselijke intelligentie en alle natuurkrachten bij elkaar. Het is misschien de meest mysterieuze kracht die daar bestudeerd wordt. Jij bezit hem in overvloed en Voldemort helemaal niet. Die kracht dreef je ertoe om Sirius te gaan helpen en redde je toen Voldemort bezit van je nam. Hij kon het niet verdragen om in een lichaam te huizen dat doortrokken was van iets wat hij zo verafschuwde. Uiteindelijk maakte het niet uit dat je je geest niet kon afsluiten. Wat je redde was je hart.

Uit: *de Orde van de Feniks*, p 648

21 Harry [16]

De Halfbloed Prins

Deel zes beschrijft de overwinning over de poging van Voldemort om bezit te nemen van het gevoels-ik in het hart van de kandidaat. Het hart wordt gesymboliseerd door de grot waar Harry met Perkamentus binnengaat. Het gevoels-ik wordt gesymboliseerd door het medaillon, dat precies op het hart wordt gedragen. Met veel moeite slagen Harry en Perkamentus er in het medaillon uit de grot mee te nemen. Harry ontdekt later dat dit medaillon een vervanger is van het echte, dat, rond de tijd dat Harry werd geboren, werd weggenomen door de broer van Sirius, Regulus Arcturus Zwarts.

Dit leert ons dat het gevoels-ik wordt geneutraliseerd op het moment dat de nieuwe ziel wordt geboren. Regulus is een ster aan de hemel en is daarom een schitterend symbool voor een concentratiepunt in het aurisch firmament. Hij symboliseert de kracht in de microkosmos, die maakt dat de persoonlijkheid denkt dat hij koning is, vandaar de naam Regulus: Latijn voor 'kleine koning'.

Als de Lelie zich opent en de nieuwe ziel geboren wordt, valt de 'kleine koning' van zijn troon, omdat de nieuwe ziel de Ware Koning is. Ons wordt verteld, dat Regulus onder water werd getrokken door de Necroten in de grot en verdronk, direct nadat Knijster het medaillon had verwisseld voor een vals exemplaar.

Pas in deel zeven komen wij er achter wat er met het medaillon is gebeurd. Het was gestolen door Levenius Lorrebus en vervolgens in beslag genomen door Dorothea Ombler. Tenslotte lukte het Harry op zijn beurt om het te stelen en kreeg Ron de taak het te vernietigen met het zwaard van Griffioendor. Hij werd onderworpen aan een bijna ondraaglijke beproeving, inclusief een seksuele insinuatie. Het is een beproeving in de wildernis. Het lukte Ron die te weerstaan en tenslotte het medaillon te vernietigen, waarmee de zoeker naar Verlichting bevrijd wordt van seksuele beproevingen.

22 Harry [17]

De Relieken des Doods

Een jaar voordat deel zeven werd gepubliceerd had ik een gesprek met iemand die veel ervaring heeft met spirituele zaken. Hij was het eens met mijn uitleg van de symboliek in de zeven delen. Maar vervolgens vertelde hij mij, dat de enige manier om de zuiverheid in de verborgen lessen in *Harry Potter* te toetsen, was door te zien hoe deel zeven zou eindigen. Wat hij zei is onuitwisbaar in mijn bewustzijn gegrift:

'De nieuwe ziel doodt niet', zei hij. 'Als de nieuwe ziel wordt aangevallen, stapt zij opzij en vult zij de vrijgekomen ruimte met liefde.'

Dat is de wijsbegeerte van de waarheid. Dat is de wijsbegeerte van Christus, die zichzelf niet verdedigde toen hij werd gearresteerd en gekruisigd. Dat was de wijsbegeerte van de katharen, die zonder verzet werden opgepakt en op de brandstapel gezet. Dat is de universele wijsbegeerte van allen die naar God willen terugkeren als de verloren zoon: zij verdedigen zich niet.

Dit is volledig in strijd met de gebruikelijke gang van zaken in deze wereld. Er is geen bestuursorgaan en geen regering in deze wereld die zelfverdediging niet toestaat en zij verplichten er zelfs toe, als het gaat om nationaal belang.

Het is ook volledig tegen onze natuur. Het is tegen ons natuurlijke systeem van zelfhandhaving, tegen het ik, tegen al onze natuurlijke instincten.

Toch is dat precies wat er gebeurt in deel zeven van *Harry Potter*. Aan het eind daarvan staat Harry tweemaal tegenover Voldemort, één keer midden in het bos en één keer in de Grote Hal. Bij de eerste ontmoeting steekt Harry zijn toverstok onder zijn gewaad en treedt hij Voldemort ongewapend tegemoet, wetend dat hij gaat sterven. Voldemort spreekt de Avra Kedravavloek uit en Harry gaat *King's Cross* binnen. Het kruis verbindt ons hier met de dood van Christus.

Bij de tweede ontmoeting hebben Harry en Voldemort beiden een toverstok, maar Harry gebruikt de zijne om een beschermend schild op te trekken, rond degenen die hem lief zijn. Als Voldemort tenslotte voor de laatste keer de Avra Kedravavloek uitspreekt, past Harry de Ontwapeningspreuk toe. Voldemorts vloek kaatst terug en hij wordt door zijn eigen vloek gedood.

Het terugkaatsen van zijn vloek wordt veroorzaakt, vertelt Perkamentus ons, door het feit dat Voldemort bloed van Harry gebruikte om voor zichzelf een nieuw lichaam te creëren. Daardoor drong het offer van Lily, dat in Harry's bloed was geëet, ook door in het bloed van Voldemort.

Een ander essentieel bewijs dat *Harry Potter* de boodschap van bevrijding bevat, is het verdwijnen van het bewustzijns-ik. In hoofdstuk 19 wordt het wezen van het drievoudig bewustzijn van de mens uitgelegd.

Deel 5 gaat over de bevrijding van het verstands-ik, deel zes over de bevrijding van het gevoels-ik (het medaillon).

Het bewustzijns-ik wordt gesymboliseerd door Harry's litteken. Het bewustzijns-ik ligt vlak achter het voorhoofdsbeen, tussen de ogen, precies onder Harry's litteken. Het bevat een deel van Voldemorts ziel. Dit verwijst naar het feit dat ons bewustzijn wortelt in het hoger zelf, dat zich uitstort in het ruggenmerg van de foetus, vóór de geboorte. Zo zijn wij allemaal schepsels van onze eigen Voldemort. Maar hij is niet ónze vijand. Hij is de vijand van de nieuwe ziel, wanneer die wordt geboren in ons hart.

Nadat Harry is gekruisigd en wakker wordt in King's Cross, is zijn litteken verdwenen. Hij is bevrijd van het ik-centrale bewustzijn van de sterfelijke mens. Nu heeft hij het bewustzijn van een Kind van God. Hij kent Gods Plan. Hij kan naar Huis.

Maar vanzelfsprekend doet hij dat niet. Perkamentus vertelt Harry dat hij, wanneer hij dat wil, de trein kan nemen en verder reizen. Maar als een echte bodhisattva keert Harry zijn persoonlijke verlossing de rug toe en gaat hij terug naar de wereld, om die te redden van Voldemort.

De bodhisattva geeft niet om persoonlijke gelukzaligheid. Hij bekommert zich alleen om de bevrijding van de wereld van de macht van Voldemort, die de mens voor duizenden jaren tot zijn slaaf heeft gemaakt door hem onder te dompelen in een grote waan.

Harry is een Meester van Ontferming geworden.

23 Sirius [1]

Alvorens aan mijn uitleg over Sirius te beginnen, hierbij eerst enige achtergrond informatie.

Wij moeten dan helemaal terug naar het begin van de schepping. Eerder in dit boek zagen we dat de diepste geestelijke kern van de mens een gedachtevonk is van de Oorspronkelijke Geest. In het hoofdstuk over Lily zagen we hoe moeilijk het is om dit in concrete begrippen te zeggen! Is het een zaad? Is het een bloemknop? Is het een ei? Is het een moeder? Het is niets van dit alles, maar het heeft het vermogen een mens voort te brengen die zich kan ontwikkelen tot een god.

Vele miljoenen jaren terug ontwikkelde dit goddelijke principe zich in vele microkosmoï tot een goddelijk mens. Maar sommige van deze mensen weken af van het godsplan. Zij daalden af naar een universum dat niet bedoeld was om er te blijven. Het was bedoeld als een laboratorium waar werk te doen was. Echter deze mensen zagen daar *hun gestalte weerspiegeld in het water* en ze werden er verliefd op. Dat is de legende van Narcissus.

Toen deze mensen verliefd werden op hun spiegelbeeld, maakten zij de vergissing zich te vereenzelvigen met iets dat voortdurend onderhevig is aan verandering. Verandering is het kenmerk van het universum dat zij binnen-gingen, het zevende kosmische gebied. De Geest echter is onveranderlijk, dus toen deze mensen zich in de materie onderdompelden, kwamen zij in een onmogelijke situatie terecht. Daarop trok de Geest zich terug uit hun microkosmos en zo bleven zij achter zonder gids. De ziel stierf en wat overbleef was de persoonlijkheid, oorspronkelijk bedoeld als het voertuig waarmee de ziel, verenigd met de Geest, zichzelf tot uitdrukking kon brengen. Echter, van de Geest bleef de oorspronkelijke Gedachtevonk achter, omdat die onvernietigbaar is. Voor de sterfelijke persoonlijkheid is het mogelijk om zich te wijden aan de wedergeboorte van de oorspronkelijke ziel en haar zo tot leven terug te voeren.

Daar, diep in het hart van iedere zoeker, ligt de oorspronkelijke gedachtevonk van de goddelijke geest verzonken. Wanneer we een

zaadje beschouwen, weten wij dat het meerdere eigenschappen heeft. Het bezit een kiem, het heeft energie om te groeien en het bezit een ontwerp voor de toekomstige plant.

Wanneer we nu *Harry Potter* beschouwen weten we dat Harry bij Lily geboren werd. Harry verpersoonlijkt de oorspronkelijke ziel, die tevoorschijn komt uit de goddelijke gedachtevonk. Maar er is ook energie en een plan dat uitgevoerd moet worden. In fysiek zaad is het ontwerp aanwezig in de chromosomen. In een goddelijke gedachtevonk is er een mentaal plan rustend aanwezig, totdat het wordt belevendigd.

Wanneer we een microkosmos beschouwen vlak voordat de nieuwe ziel geboren wordt, kunnen we het volgende waarnemen:

Er is de goddelijke gedachtevonk in het hart, klaar om weer te ontvlammen. Dat is Lily, die in verwachting is van Harry.

Vervolgens is er James, de zoeker, die uiteindelijk de bedoeling van het leven heeft ontdekt en die verlangt naar de geboorte van de innerlijke God.

En er is Voldemort, die weet wat er gaande is. Er werd voorspeld dat Lily zal bevallen van een zoon die Voldemort zal verslaan.

Maar er is nog iets anders, dat moeilijk is uit te leggen.

De microkosmos heeft zeven gebieden van bestaan, net als het universum. De oorspronkelijke mens was werkzaam in het ZESDE gebied van de microkosmos. Zowel het hoger zelf, als het lager zelf, vibreerden oorspronkelijk met een intens leven, eveneens in het zesde kosmische gebied van de microkosmos. Dat betekent dat de zesde ring of schil van de microkosmos actief was. Door deze schil kwamen de stralen van levengevende energie de microkosmos binnen.

Om dit te begrijpen stel je je voor dat je in een glazen bol bevindt. Door middel van een elektronisch instrument, ben je in staat om de kleur van het glas te veranderen in een van de zeven basiskleuren. Je kunt je voorstellen, dat wanneer je de kleur van het glas in rood verandert, het glas alleen het rode licht zal toelaten tot de bol. En dat wanneer je het glas in groen verandert, alleen de groene stralen binnenkomen. Enzovoort.

Toen de mens in het zesde kosmische gebied verscheen, was de zesde ring open voor de energiestralen van dat gebied. Dat gebied noemen wij het koninkrijk der hemelen, Nirvana, enz. De mens leefde er in grote glorie en geluk.

Een grote groep mensen echter ging zich vestigen in het zevende kosmische gebied, dat daar niet voor bedoeld was. Dat betekent dat de zevende ring van de microkosmos zich opende voor de energie van het zevende kosmische gebied, terwijl de zesde ring zich sloot. Dat was de geboorte van Voldemort en de dood van het tot dan toe heersende hoger zelf. Dit proces duurde vele miljoenen jaren volgens onze tijdrekening.

Vandaag de dag is het zo dat onze microkosmos nog steeds deze zeven ringen heeft, maar de zesde (en ook de vijf daar nog boven gelegen) is volledig in slaap, terwijl de zevende vibreert en energie uit het gevallen universum toelaat. Het hoger zelf neemt deze energie op en houdt het lager zelf gaande.

Laat ons nu het beeld wat meer verfijnen, om daarmee te komen tot de uitleg van Sirius als principe.

Stel je voor dat de zeven glazen bollen niet over het hele oppervlak doorschijnend zijn, maar er uitzien als een nachtelijke hemel, met doorschijnende lichtpunten, die er uitzien als sterren. De sterren in het microkosmische uitspansel zijn gerangschikt in twaalf groepen, als een microkosmische dierenriem. Door deze doorlaatbare punten schijnt geconcentreerd licht in de microkosmos naar binnen. Nogmaals, deze lichtpunten laten alleen de (astrale) lichtenergie van het zevende kosmische gebied toe tot de microkosmos, omdat de andere ringen niet meevibreren.

Er komt een moment in het leven van iedere werkelijke zoeker, dat hij gaat beseffen dat hij gevangen zit. En zodra dit gevoel van gevangenschap zich gaat manifesteren, wordt een verlangen naar bevrijding geboren. Dat is het moment dat James zich verenigt met Lily, waarna Harry wordt geboren.

Dit is een buitengewoon belangrijk moment in de geschiedenis van Harry Potter: een uiterst dun lichtstraaltje uit het zesde kosmische gebied, dat is vanuit de Hemel, vanuit God, komt voor het eerste sinds eonen, plotseling de microkosmos binnen en raakt Lily in het hart.

Maar hoe kan een lichtstraal van het zesde kosmische gebied de microkosmos binnenkomen, als het zesde omhulsel nog slapend is? Op het moment dat Harry wordt geboren, wordt als het ware een bres geslagen in de gevangensmuur. Er verschijnt een ster aan de hemel van de zesde microkosmische ring. *Dat is de ster van Bethlehem*. Daarom wordt in het Oosten een ster gezien, wanneer Jezus wordt geboren. Het Oosten is het symbool van het nieuwe leven, het Westen is het symbool van het einde van het oude leven.

Wanneer Harry wordt geboren schijnt Sirius in Harry's hemel. Voor de oude Egyptenaren was Sirius de ster van opstanding. Toen Sirius voor de eerste keer opkwam in de vroege ochtend, vlak voordat de zon verscheen, werd deze dag uitgeroepen tot eerste dag van de Egyptische kalender. Het was de aankondiging van de overstroming van de Nijl en dat betekende hernieuwd leven voor de Egyptenaren. De naam Sirius heeft daarom zeer krachtige connotaties.

Wij weten dat wanneer Harry wordt geboren, Sirius zijn Peetvader wordt. Sirius wordt voor Harry zijn voorbeeld, zijn mentor en zijn gids.

Zoals ik al zei, verpersoonlijkt Harry de nieuwe ziel die wordt geboren uit het eeuwige principe in het hart. Harry is de kiem in het zaad, om het zo uit te drukken. Maar, zoals ik al schreef, zaad heeft een plan nodig om te groeien en een hoeveelheid energie. Sirius verpersoonlijkt het plan van de groei van de nieuwe ziel, de eerste stap in de herschepping van de oorspronkelijke goddelijke mens.

Wanneer de nieuwe energie, voor het eerst sinds eonen, de microkosmos binnenstroomt, begint de projectie van het gedachtebeeld van De Komende Nieuwe Mens in de microkosmos, zoals door God in het begin voorzien. Dit gedachtebeeld wordt geprojecteerd in de aura van de zoeker. Zo wordt de zoeker in stilte geïnspireerd en gemotiveerd. Terwijl de ziel groeit in genade, groeit ook het gedachtebeeld, de mentale projectie van Gods Plan.

Wij weten dat, wanneer Harry wordt geboren, het hoger zelf, of het microkosmische zelf, probeert de nieuwe ziel te doden, maar in werkelijkheid is het andersom: de nieuwe ziel verzwakt het hoger

zelf. Voldemort tracht Harry te doden, maar uiteindelijk wordt hij zelf verzwaakt. Harry straalt een licht uit, dat volledig disharmonisch is met het leven in de microkosmos.

24 *Peter Pippeling*

Wie is het belangrijkste personage in *Harry Potter*?

Wat?! hoor ik je al in ontzetting uitschreeuwen. Is dit geen idiote vraag?

En toch is het Harry niet. Nee beste lezer, de belangrijkste persoon in *Harry Potter* wordt nooit genoemd. Omdat JIJ dat bent! Harry is de op één na belangrijkste persoon.

Harry Potter is als een wegenkaart voor het pad tot alchemische bevrijding, geschreven voor jou en mij. Elke persoon, gebeurtenis, magisch voorwerp of kracht, staat voor een kracht of invloed die wij zullen tegenkomen als wij dit Pad daadwerkelijk gaan. Wanneer wij het Pad gaan, moeten wij Lily, de lelie, in ons hart dragen en moet James ons ertoe aanzetten naar bevrijding te zoeken. Dat zijn de vereisten en als wij James toestaan Lily het hof te maken en haar te huwen, dan zal een uiterst verbazingwekkende en krachtige invloed ons leven in een nieuwe richting gaan sturen; feitelijk in de tegenovergestelde richting.

Deze nieuwe invloed is de nieuwe ziel, die in ons zal groeien en haar invloed zal doen gelden door onze vier lichamen heen. Maar, zoals wij weten, zijn er ook invloeden in ons werkzaam die zich tegen de nieuwe ziel verzetten. Harry heeft machtige vijanden! De machtigste van allemaal is Voldemort, het microkosmisch (of 'hoger') zelf. Hij verpersoonlijkt de macht van onze voorbije incarnaties en in het bijzonder de gevallen staat van onze microkosmos. Hij is gesitueerd rondom onze aura en wij voelen zijn invloed niet, totdat Harry geboren is in Godric's Hollow, de kleine vallei van God, ons hart.

Er is nog een invloed, die in het begin met Lily en James samenwerkt, maar eigenlijk een hechte bondgenoot van Voldemort is!

Wanneer de microkosmos voorbereidingen treft voor een nieuwe incarnatie, zoekt deze een embryo dat karmisch geschikt is voor de nieuwe persoonlijkheid. Zoals ik eerder schreef giet het micro-

kosmisch zelf zijn energie in het embryo, om het in staat te stellen verder te gaan waar de vorige bewoner van de microkosmos was gebleven toen hij stierf. Eén van de belangrijkste aanzichten die het microkosmisch zelf aan de nieuwe persoonlijkheid verleent, is het ego. Het ego is onmisbaar voor de nieuwe persoonlijkheid, omdat het de kracht is die de persoonlijkheid het instinct tot overleven meegeeft.

Ieder van ons is zich bewust van zijn ego. Kijk eens naar jezelf als iemand je beledigt. Voelde je de kramp in de zonnevlecht? Of wanneer je in een vliegtuig zit en het een heftige, onverwachte slingerbeweging maakt. Oef! Paniek in de zonnevlecht, ook wel het maagkuiltje genoemd. Wat gebeurt er wanneer iemand je onrechtvaardig behandelt? De bokser in je buik komt naar buiten, klaar met zijn vuisten. En wie neemt je leven over, wanneer je met een op-leven-en-dood situatie wordt geconfronteerd? Bijvoorbeeld wanneer een vijand je land binnenvalt en de gezondheid en het welzijn van jou en je gezin bedreigt? De naakte aap verschijnt met zijn knots, klaar om zich tot elke prijs te verdedigen. Of wanneer je in een danszaal bent en het gebouw in brand vliegt? Wie schreeuwt er en trapt in blinde paniek anderen dood, om zelf weg te kunnen komen?

Mag ik u voorstellen: Peter Pippeling! Die smerige rat!

Het is verbazingwekkend om te zien hoe nauwkeurig en intelligent J.K. Rowling een coherent en aangrijpend verhaal heeft geschapen uit de feiten rond het pad van bevrijding.

Ron symboliseert de oude persoonlijkheid, de sterfelijke ziel. Natuurlijk zit Peter, die ook Schurfie wordt genoemd, knus tegen Rons lichaam aangedrukt! Dat is waar hij hoort. Dat is zijn thuis.

In zijn jeugd was hij een vriend van Sirius, James Potter en Remus Johannes Lupos. Samen vertegenwoordigen zij alle aanzichten van de zoeker, voordat hij het Pad vindt. Totdat het hart van de zoeker zich opent voor Tao en Harry is geboren, zijn zij alle vier aardig en vriendelijk tegen elkaar. Remus Johannes verpersoonlijkt het goede in de mens. James is de zoekende invloed die Lily het hof maakt. En

Peter is het ego dat de belangen van de persoonlijkheid veilig stelt. Sirius is de mentale conceptie van het volmaakte kind van God. Sneep is hun vijand omdat hij de zwarte kant van de persoonlijkheid symboliseert.

Maar kijk uit wat er gebeurt wanneer Harry geboren is! Peter en Voldemort zijn van hetzelfde laken een pak, wanneer het op de zielebevrijding aankomt. Als het bestaan van Voldemort wordt bedreigd, dan ook dat van Peter. Want wanneer de nieuwe ziel in de zoeker is geboren, moeten zowel het microkosmisch zelf als het persoonlijke zelf sterven! Wanneer een gewone aardse mens zijn leven in dit tranendal leeft, heeft hij het ego nodig om te overleven. Maar wanneer de Ziel is geboren, moet de zoeker de leiding over zijn leven overdragen aan Hem, aan Harry.

Wanneer de zoeker een nieuwe ziel heeft, zal hij aan niets gebrek lijden. Als wij slechts een idee konden hebben van de intensiteit waarmee God zijn Zoon lief heeft, dan zouden wij op kunnen houden, ons ooit nog ongerust te maken over wat dan ook. Harry heeft genoeg goud om de rest van zijn leven op te teren. En herinnert u zich de Kamer van Hoge Nood? *Zoekt eerst zijn koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden.*

Er is maar één voorwaarde: het ego moet verdwijnen. Jammer voor Schurfie, maar er is geen keus. En Peter weet dat. Hij mag dan niet zo knap zijn als James, Sirius en Remus Johannes, maar hij is uiterst sluw. Wat doet hij wanneer Voldemort en hij gevaar lopen om op een dag door Harry overwonnen te worden? Eenvoudig: doen alsof hij aan de goede kant staat. Doen alsof hij met de zoeker optrekt.

Wat er in werkelijkheid gebeurt is dat het ego met de activiteiten van de zoeker mee gaat doen. Het ego begint het mentale beeld van de Eeuwige Zoon van God te omringen met waanideeën, met speculaties, met absolute leugens. Prometheus wordt geketend. Het beeld van de Onsterfelijke wordt geïsoleerd, of verbonden met occultisme, of met godsdienstige bewegingen die het ego versterken. Met andere woorden: Sirius wordt gevangen genomen!

Dat is misschien moeilijk te begrijpen. Maar het betekent gewoon dat, alvorens een mens het pad van bevrijding kan gaan, zijn ego hem zal aansporen in richtingen te gaan die schijnbaar leiden tot de waarheid, maar in feite de zoeker in occulte praktijken gevangennemen, of hem in ieder geval dingen laten ondernemen die het ego versterken. Vraag je, als je een zoeker bent, alleen dit af: luister je liever naar een beweging die je allerlei prachtige dingen voor jezelf belooft, of naar een beweging die zegt: 'Geef je eigenbelang op als je bevrijd wilt worden?' Of die zegt: 'Wie zijn leven verliest om Mijntwil, zal het vinden?' Wat te denken van dit eenvoudige, maar ware voorbeeld, van reclame in een tijdschrift: 'Gedachten kunnen anderen beïnvloeden?' Of kies je voor: 'Zuiver uw gedachten van eigenbelang?' Het is een feit, dat iedere zoeker door de occulte of ego-godsdienstige fase moet gaan, alvorens hij het ware Pad kan vinden. Dit is in alle delen van Harry Potter aanwijsbaar.

Dus hier zijn we nu: Sirius zit in de gevangenis. James en Lily zijn dood, maar allebei leven zij voort in Harry. Sneep haat Harry omdat Harry het Licht is, terwijl Sneep het duistere aspect van het verleden van de zoeker verbeeldt. Remus Johannes beschouwt Harry bijna als zijn zoon, omdat Remus goed is en weet dat Harry de absolute goedheid voorstelt. Peter kan nu gemakkelijk als Schurfie (de vieze kleine verrader!), op het lichaam van Ron rusten.

Harry groeit op. Hij is geen kind meer, en kan zelfstandig handelen. Meerdere keren heeft hij Voldemort verslagen. En een vreemde gebeurtenis vindt plaats: Ron en Schurfie gaan naar Egypte, op vakantie. Sirius ziet een foto van die twee, die voor een piramide staan. Terwijl de ster Sirius, de blinkende morgenster van Egypte, naar Ron kijkt, zit de andere Sirius, de geketende Prometheus, in de gevangenis en kijkt naar (de krantenfoto van) Ron en Schurfie voor een Egyptische piramide. Wat een toeval! Maar niet heus....

Sirius ontsnapt en gaat achter Schurfie aan. Natuurlijk denken wij allemaal tot het einde toe, dat Sirius achter Harry aan zit. Maar Sirius houdt van Harry. Hij wil Harry alleen helpen, zijn Peetvader (God-Father) zijn, hem laten zien WAT HIJ MOET DOEN. Hij is Harry's toekomst.

Wat betekent dit nu voor de alchemist? Het betekent dat, wanneer hij alle pogingen opgeeft om met het ego het pad van bevrijding te gaan, het mentale beeld van de Zoon der Eeuwige Volheid bevrijd wordt! Als een leerling de hoop opgeeft van redding voor zijn ego, wat slechts een tijdelijk mechanisme is om te overleven in deze wereld, dan zal het mentale beeld in de aura een intens licht gaan stralen, een licht dat het Pad zal laten zien dat de zoeker te gaan heeft. Sirius zal de voetstappen van de zoeker leiden naar de dageraad, naar het oosten.

En Sirius zal komen en zal Schurfie van Ron verdrijven. Wat betekent dat in de praktijk? Het mentale beeld van de innerlijke God zal zich, vanaf zijn plaats in de aura, naar omlaag bewegen en het ego uit de zonnevlucht verdrijven! Er is een fase op het Alchemische pad van bevrijding waarop het mentale beeld van Bevrijding zo krachtig en intens wordt, dat het letterlijk in het lichaam neerdaalt en het ego verdrijft. Het ego is dan niet meer nodig! En wat neemt zijn plaats in? De Patronus van Harry, het hert, het verlangen naar bevrijding.

Voor iemand voor wie het pad van bevrijding nieuw is, zou dit als een onwaarschijnlijk sprookje kunnen klinken. Maar *Harry Potter* vertelt ons dat, wanneer de nieuwe ziel een bewust, rationeel wezen is geworden en zijn stralend geestelijk plan krachtig genoeg is geworden, het ego nergens meer voor nodig is. Wanneer u erover nadenkt is dit allemaal zo gek nog niet. Is het niet zo dat mensen het bewonderen dat Jezus, Gautama de Boeddha, Lao Zi en anderen als zij, volledige bevrijding van het ik lieten zien? Zij hadden geen ego! Wanneer de alchemist het innerlijke beheer van zijn leven overgeeft aan God, zal Hij voor alles zorgdragen.

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en beladen zijt en Ik zal u rust geven', zegt Hij tot de zoeker en ook: 'Want mijn juk is zacht en mijn last is licht'. Wanneer de alchemist zijn leven aan de innerlijke Christus overgeeft, neemt een macht van onvoorstelbare schoonheid en schittering zijn leven over. Hij kan alle angsten en zorgen laten varen, want geen haar op zijn hoofd kan worden gekrenkt, zonder toestemming van de Pottenbakker van het Heelal.

En wat gebeurt er met de slechte oude Schurfie? Hij ontsnapt naar de aura! Met andere woorden: hij gaat terug naar Voldemort, die zijn schepper is; en nestelt zich daar.

25 Sirius [2]

Wanneer wij denken, vormen wij kleine astrale wolken rond ons hoofd. Deze gedachtevormen zweven rond ons lichaam in een linksdraaiende circulatie, vanaf het hoofd omlaag naar het bovenste gedeelte van de onderbuik, door milt en lever heen, aan de andere zijde het lichaam verlatend, terug naar boven.

Dit is de gewone gang van zaken bij iedere mens. Behalve deze gedachtevormen, is er bij veel mensen nog een andere invloed. Die verandert hen in een zoeker. Dat is de Gedachtevonk, het zaad van de Oorspronkelijke Geest. Die wordt in *Harry Potter* gesymboliseerd door *Lily*. Wanneer de bloembladeren de lelie omsluiten kan geen invloed onze manier van denken veranderen. Door verschillende oorzaken echter kan de lelie in het hart één bloemblad gaan openen, om het zo te zeggen. Zo iemand gaat dan vermoeden dat het doel van het leven niet alleen eten, slapen, seks en ontspanning is. Hij gaat zoeken naar het doel van het leven. Dat is de geboorte van de zoeker.

Kennelijk beïnvloedt dit de gedachten van de zoeker. Daardoor ontstaat een nieuwe gedachtevorm, overeenkomend met het zoekpatroon. In het begin is deze gedachtevorm vaag en onbepaald en daarom krachteloos. Maar na veel onderzoek, zal de zoeker ontdekken dat *bevrijding* het doel van het leven is en dat dit alleen kan worden bereikt door het opgeven van zijn ik-gerichtheid. De gedachte gaat nu een heldere vorm aannemen en begint kracht uit te stralen. Sirius Zwarts wordt geboren.

Deze gedachtevorm gaat niet circuleren. Hij staat onbeweeglijk voor de zoeker, stralend als een blinkende morgenster. En, zoals ik hiervoor zei, er is een overeenkomstig licht in de zesde aurische ring van de microkosmos.

Paulus was zich hiervan bewust en schreef erover in de *Eerste brief aan de Korinthiërs*, hoofdstuk 15, vers 49: 'En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen'. Sirius is de verpersoonlijking van het gedachtebeeld van de hemelse mens.

Eerder heb ik besproken dat een zaad een kiem draagt, energie en een plan. Wanneer de goddelijke vonk in het hart gaat vibreren, ofwel in vuur ontsteekt, zoals wij dit mystiek wel uitdrukken,

gaat het plan dat de goddelijke geest al miljoenen jaren geleden schiep, zich projecteren in de aura van de mens. In het begin is het levenloos, maar als de nieuwe ziel groeit wordt zij geleidelijk bewust. De projectie van het plan kan nu instructies gaan geven aan de nieuwe ziel, zodat zij weet wat haar te doen staat en hoe op te groeien zoals het door God bedoeld is.

In hoofdstuk 24, *Peter Pippeling*, wordt beschreven dat Peter, alias Schurfie, het ik uitbeeldt, dat zich bevindt aan de bovenzijde van de onderbuik, rondom de plexus solaris, de milt en de lever. Door het ik circuleren de gedachtevormen. Het is het ik, dat achter al onze gedachten en wensen staat. In feite komt het erop neer dat het de meester is van ons begeertelichaam, ofwel astrale lichaam. Onze gedachten stammen af van onze begeerten. Onze begeerten voeden onze gedachten en onze gedachten voeden op hun beurt onze begeerten. Totdat Harry wordt geboren.

Let eens op de situatie van zo iemand. De lelie is zich gaan openen. Een helder zilveren hert staat naast de lelie en hoopt vurig op een kind. Sirius staat binnen het firmament van de zoeker en brengt vertroosting en hoop. Het microkosmisch zelf is de baas en Schurfie is zijn dienaar, hoewel Lily en James dat niet weten. Dan schenkt Lily het leven aan een schitterende baby. Over deze baby is voorspeld dat hij de opperheer, Voldemort, zal doden. Sirius wordt onmiddellijk benoemd tot Peetvader omdat hij het voorbeeld vormt voor Harry, zijn mentor en liefdevolle gids.

Voldemort voelt de pijn van Harry's aanwezigheid en probeert zijn wereld te bevrijden van de onruststokers. Hij doodt James en Lily, maar de liefde van Lily is zo groot dat Harry ongedeerd blijft. Het microkosmische zelf echter, verliest een groot deel van zijn kracht. Harry moet leven in de koude, niet-magische, wereld, die zijn grootheid niet erkent. De nieuwe ziel moet er aan wennen te leven in de wereld van alledag, verwijderd van God. Zoals uitgelegd in hoofdstuk 23, *Sirius (1)*, heeft het ik de zoeker misleid door het gevangennemen van de gedachtevorm van de hemelse mens. Sirius wordt gevangengehouden in allerlei ik-gerichte geestelijke en religieuze bezigheden. Hij wordt zwakker en zwakker.

Maar de nieuwe ziel blijft groeien en het lukt Sirius om te ontvluchten. Hij is in staat om het ik uit te drijven, dat ontvlucht naar zijn schepper, het microkosmisch zelf. Evenals een gewone

gedachtevorm stroomt hij door de plexus solaris, maar in plaats van het ik te stimuleren, zoals normale gedachten doen, drijft hij dat uit. Echter Dementors, ofwel de archonten van de eonen, zoals de Pistis Sophia ze noemt, proberen het leven weg te zuigen, zowel uit de nieuwe ziel als uit de gedachtevorm. De nieuwe ziel slaagt er in ze te verjagen vanwege zijn krachtige verlangen naar bevrijding.

Krachten rondom Harry proberen zijn groei tot volwassenheid tegen te houden en de omgang met Sirius te belemmeren. Samen zijn Harry en Sirius voorbestemd om de nieuwe heersers van de microkosmos te worden. Zo'n nieuwe mens is uiterst krachtig in goedheid, waarheid en gerechtigheid, iets dat de gevestigde orde niet aanstaat.

Scheurbek, die de bevrijdende Christusradiaties van de broederschap van de Meesters van Ontferming voorstelt, is klaar om opgeofferd te worden. Sirius wordt gevangengenomen door Sneep, de zwarte zijde van de persoonlijkheid. De zaken zien er plotseling somber uit. De nieuwe goddelijke ziel, Harry echter, geeft zich over aan de Christusradiaties, die onmiddellijk de ziel verheffen tot grote nieuwe geestelijke hoogten. Ook het mentale beeld van de hemelse mens wordt opgetild door de reddende Christusradiaties en wordt bevrijd om de nieuwe ziel te leiden, te inspireren en te bemoedigen.

26 Sirius [3]

Voordat, in deel vijf, de grote slag bij het Ministerie van Toverkunst begint, is de stand van zaken als volgt: Sirius is nu de helderste ster aan de hemel van Harry. De nieuwe ziel en de mentale conceptie van de onsterfelijke mens zijn vervuld van goddelijke macht. De microkosmos van de alchemist wordt weer de eniggeboren zoon van God. De vroegere glorie van Gods enige en innig geliefde kind, keert met grote snelheid terug.

Voor Sirius is het tijd om door de poort van Saturnus te gaan. Het geestelijk concept achter deze gebeurtenis is zo buitengewoon verrukkelijk en is zo onbeschrijfelijk mooi, dat er geen woorden zijn om dit over te brengen.

Zoals ik een aantal malen heb opgemerkt was het plan van God, dat de mens zou *wonen* in het zesde kosmische gebied en zou *werken* in het alchemisch laboratorium van het zevende. Beide gebieden waren goddelijk, maar het was niet de bedoeling dat de menselijke levensgolf zich met het zevende Gebied zou *verbinden*. Het zesde kosmische gebied wordt in de christelijke taal vanouds het koninkrijk der hemelen genoemd en het zevende, in zijn oorspronkelijke toestand, het paradijs. De menselijke levensgolf besloot in het paradijs te gaan leven en het koninkrijk der hemelen te verlaten. Toen dit gebeurde werd het paradijs 'ontstoken in toorn'. Dat is hoe Jacob Boehme het noemt, dat een deel van het heelal van het zevende kosmische gebied veranderde van vibratietoestand en begon af te wijken van het goddelijke plan. Dit proces nam eonen in beslag, maar vandaag de dag leven we in het resultaat, in de bende die we er zelf van gemaakt hebben. Alles wat er vandaag de dag op de wereld gebeurt, is het directe gevolg van wat wij, als groep van entiteiten, zelf hebben gedaan.

In het hoofdstuk over Voldemort wordt de microkosmos in zijn oorspronkelijke toestand beschreven, waarin de mens bestaat uit een lager en een hoger zelf, ook wel persoonlijk zelf en microkosmisch zelf genoemd. Hieraan moet een element worden toegevoegd dat niet eerder is genoemd, anders kan ik niet precies uitleggen wat Sirius symboliseert.

Toen God de menselijke microkosmos creëerde, projecteerde Hij daarin zijn plan voor de gehele ontwikkeling van de mens, van Adam tot de Levengevende Geest. Zo'n plan wordt een 'oertype' genoemd. Elke microkosmos had oorspronkelijk een oertype, dat het van goddelijke energie voorzag en de groei van de microkosmos overeenkomstig het plan mogelijk maakte. Het oertype is verbonden met de Oorspronkelijke Geest en ontvangt daar zijn energie van. Met andere woorden: de microkosmos en God zijn permanent met elkaar verbonden, door middel van het oertype. Het oertype is de innerlijke Christus! Zoals ik heb verklaard, is er de Kosmische Christus, maar tegelijkertijd leeft Christus in iedere goddelijke microkosmos. Dat is de microkosmische Christus.

Het goddelijk oertype, de innerlijke Christus, zendt stralen van energie in de microkosmos en *projecteert het goddelijk plan* voor de volmaakte mens *in* de microkosmos, d.w.z. in de aura van de mens in de microkosmos. Die projectie wordt Lucifer genoemd! Christus is de Innerlijke Zon, Lucifer is de heldere morgenster, de weerspiegeling van de Zon. Bedenk dat wij spreken over de oorspronkelijke microkosmos van voor de val. Zoals ik in het hoofdstuk over Voldemort zei, was dit de tijd dat 'de morgensterren tezamen juichten en al de zonen Gods jubelden'(Job 38:7).

Laten we een stap terug doen en opnieuw kijken naar de oorspronkelijke microkosmos. Op de eerste plaats is er God zelf. Op de tweede plaats is er het oertype, direct met God verbonden, dat de microkosmos van goddelijke energie voorziet. De bevrijdende leer noemt dit oertype 'Christus'. Dit oertype, dat buiten de microkosmos gesitueerd is, projecteert zijn plan en zijn energie in de microkosmos. Deze projectie wordt Lucifer genoemd, dat is lichtdrager. Deze lichtdrager is het microkosmisch of hoger zelf. En dan is er het lager zelf, met zijn vier voertuigen en drie brandpunten van bewustzijn. Het lager zelf en het microkosmisch zelf zijn verenigd. Het lager zelf heeft een onsterfelijke ziel. De Geest is 'gehuwd' (d.w.z. verenigd) met deze ziel. Zij zijn de Koning en de Koningin in de *Alchemische Bruiloft* en tevens de Geest en de Bruid in Openbaring 22:17.

Ik heb ook gesproken over de twaalf heldere sterren, die schitteren in de microkosmische ring. Dat zijn twaalf stralende machten, die de microkosmos grote vermogens verlenen.

Maar, zoals wij weten, week een grote groep microkosmoï af van het godsplan. Dat gebeurde zeer geleidelijk, maar de gevolgen waren niet te overzien. Het belangrijkste was, dat de Geest zich terugtrok uit zijn vereniging met de Ziel en de Christus zich niet langer in de microkosmos projecteerde. De microkosmos begon in duisternis rond te dwalen. Hoewel het oertype het plan niet meer in de aura projecteerde, bleef Lucifer, de projectie van het Plan, toch in leven. Hieruit kwamen de legenden voort over Lucifer die uit hemel werd verstoten. De innerlijke Christus, het goddelijke oertype, vibreerde niet langer en werd latent, terwijl zijn *projectie*, Lucifer, helderder dan ooit begon te stralen! Dat is de val. Zo werd Voldemort geboren. Dat is het waar Jesaja 14:12 naar verwijst:

'Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij morgenster, zoon des dageraads!'

Nu zien wij in welke droevige staat de menselijke microkosmos vandaag de dag verkeert: de twaalf goddelijke sterren zijn latent; hun plaats is ingenomen door twaalf Dooddoeners. In onze microkosmos brandt helder het licht van Lucifer-Voldemort. De innerlijke Christus, het goddelijk oertype, is latent geworden. Wij worden in leven gehouden door een tijdelijk oertype, dat na een tigtal jaren ophoudt te vibreren en dat niet met God, maar met Lucifer verbonden is.

Maar *Harry Potter* is een handboek om de gevallen microkosmoï terug te brengen tot hun oorspronkelijke glorie. Het enige is dat het in symbolen is geschreven, maar kennen wij de sleutel, dan kunnen wij het lezen.

Dit zijn dan, in het kort, zijn instructies:

1. In het hart ligt het brandpunt van het oertype. Dit brandpunt (de Lelie) moet worden geopend door James, het verlangen naar God, zodat het oertype, de innerlijke Christus, opnieuw kan gaan vibreren.
2. Eén van de oorspronkelijke twaalf 'sterren' moet het goddelijk licht in de microkosmos toelaten.
3. Dit goddelijk licht veroorzaakt de geboorte van de nieuwe ziel: Harry.
4. Het oertype projecteert het oorspronkelijk goddelijk plan opnieuw in de aura. In de boeken van Rowling wordt deze

nieuwe projectie gepersonifieerd in Sirius, de nieuwe blinkende morgenster.

5. De oude morgenster, Lucifer, omringt de nieuwe ziel en de projectie van de innerlijke Christus en probeert hen te doden, maar dat wordt Lucifer onmogelijk gemaakt door het diepe, sterke verlangen van de ziel en haar smachtende dorst – het hert – naar de goddelijke energie, die hem zal voeden en ondersteunen. Deze energie is als een vuur voor Voldemort en verbrandt hem, tot hij bijna krachteloos is.
6. De nieuwe ziel moet de zeven ketenen verbreken waarmee zij aan het Luciferisch heelal verbonden is.

Maar nu moet er iets absoluut ontstellends gaan gebeuren! Sirius moet gaan door de poort van Saturnus. Waarom? Johannes 16:7-8 zegt:

Het is beter voor u dat ik heenga. Want indien ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen. En als hij komt, zal hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel.

Zoals al eerder opgemerkt was de bedoeling dat de mens zou leven in het zesde kosmische gebied en *niet* in het zevende. Het gaan door de poort van Saturnus betekent geen dood, maar slechts een naar huis gaan. Sirius is niet dood! Hij is opgegaan tot het zesde veld van de microkosmos, waar hij het microkosmische zelf is, van de herrezen oorspronkelijke microkosmos. Dat is de ware betekenis van de verrijzenis. Dat is wat het verhaal van Sirius ons probeert duidelijk te maken. Sirius is de projectie van de innerlijke Christus in de microkosmos. Eén van de stappen op het Pad van alchemische bevrijding is, dat de nieuwe morgenster uit het zevende gebied van de microkosmos overgaat naar het zesde. Met andere woorden: Sirius is naar het koninkrijk der hemelen gegaan, waar hij op Harry zal wachten.

Het lijkt een tragisch verhaal, maar in feite is de overgang van Sirius een uiterst vreugdevolle en bovennatuurlijke stap, het is de terugkeer van de herboren godmens naar Tao, naar Nirwana, naar het koninkrijk der hemelen.

De terugkeer van Sirius naar het koninkrijk der hemelen is een uiterst vreugdevolle gebeurtenis. Dat is wat het *Nieuwe Testament* 'een nieuwe hemel en een nieuwe aarde' noemt. Dit verwijst naar zowel de kosmos, als de microkosmos! Het microkosmisch of hoger

zelf is de nieuwe hemel en het persoonlijk of lager zelf is de nieuwe aarde. Sirius en Harry!

De latente zon in het microkosmisch zelf wordt opnieuw ontstoken en zijn weerspiegeling, zijn maan, het brandpunt in het hart van het lager zelf, neemt zijn plaats in. Dat is de verrijzenis van de oorspronkelijke zoon van God! Dit is waar Openbaring 12:1 naar verwijst: 'Een vrouw, bekleed met de zon, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd'.

De innerlijke Christus is herrezen. Het lager zelf is zijn reflectie, zijn spiegel. En de twaalf oorspronkelijke sterren van onmetelijke glorie, zingen opnieuw hun liederen van lof tot de Vader van alle dingen. Deze herrezen mens zal zeggen: 'Ik ben de wortel en het geslacht van David, de blinkende Morgenster.' (Openbaring 22:16)

27 Harry en Sirius

Harry en Sirius zijn zeer krachtige magische symbolen, zo oud als het oude Egypte, maar op een totaal nieuwe wijze gebracht.

J.K. Rowling heeft eens gezegd, dat nog niemand in staat is geweest de essentie van de boodschap van *Harry Potter* nauwkeurig aan te duiden; het middelpunt waar alles om draait. Hier is wat ik ervan denk. De boodschap is bovenal, dat iedere zoeker de innerlijke kracht bezit om een goddelijk wezen te worden, een eeuwige zoon van God, onvergankelijk en vrij van dood, verdriet en lijden. Het *Nieuwe Testament* noemt deze zoon van God Jezus; J.K. Rowling noemt hem Harry.

Het tweede deel van de boodschap is, dat iedere zoon van God wordt omgeven door een geweldig en onvoorstelbaar sterk energieveld, dat een bewust wezen is, zoals een engelbewaarder. Deze godgelijke engel, schitterend als de zon, leidt de zoon uit het huis van de dood (dit universum), in het huis van het leven (het koninkrijk der hemelen).

Hoe wordt dit levende energieveld in het *Nieuwe Testament* genoemd? Het wordt er gepersonifiëerd en heeft drie beste vrienden: Jacobus, Johannes en Petrus. Ook in *Harry Potter* wordt dit veld gepersonifiëerd. Het heeft daar vrienden met dezelfde namen: James [Jacobus] Potter, Remus John [Johannes] Lupus en Peter [Petrus] Pippeling. Dit krachtveld, deze leidende ster, zo schitterend als de zon, wordt in het *Nieuwe Testament* 'Christus' genoemd.

Harry en Sirius samen: Jezus Christus. Harry: de nieuwe aarde. Sirius: de nieuwe hemel. *En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.*

Het gaat erom dat je je er bewust van wordt, dat iedere zoeker de latente kracht in zich heeft om als Jezus Christus te worden.

Dit is onze toekomst, volgens *Harry Potter*. Dit is het wat mysterie-scholen al sinds duizenden jaren willen onderwijzen, teruggaand tot tenminste het oude Egypte. Wij hebben in onze tijd het voorrecht dat dit grote mysterie, feitelijk het grootste van alle tijden, het mysterie van het menselijke bestaan, wordt geopenbaard door een jonge vrouw in Schotland. Wij leven in een geweldige tijd! Maar het feit dat dit grote mysterie in zo'n heldere symboliek wordt geopenbaard, betekent tegelijk dat wij als menselijk ras aan de rand

van de afgrond zijn komen te staan! Er is niet veel tijd meer. Laten we hopen dat velen nog op tijd wakker worden en gaan luisteren naar de roep van de Meesters van Ontferming, die door *Harry Potter* tot ons komt.

28 Hedwig

Wanneer een zoeker ontdekt dat het doel van het leven niet gelegen is in dit heelal, maar in het oorspronkelijke goddelijke universum, gaat hij naar dat leven verlangen, zoals een opgejaagd hert smacht naar vers, koel water van de stromende beek. Wanneer hij daarvan drinkt, opent zich de knop van de lelie in zijn hart. Daarop maakt het hert haar het hof. Uit hun vereniging wordt een nieuwe ziel geboren, een kind dat bestemd is om de gehele miniatuurwereld (microkosmos) van de zoeker te zuiveren en te reinigen van alles wat aards, eindig en gevallen is en geen deel uitmaakt van het oorspronkelijke doel. Zulk een nieuwe ziel straalt, omdat zij goddelijk is, een wonderbaarlijk licht uit, een prachtige glans van onuitsprekelijke schoonheid en zuiverheid. Dat wordt in *Harry Potter* gesymboliseerd door Hedwig, Harry's trouwe, liefdevolle en intelligente metgezel. Natuurlijk kan Hedwig alleen als stralend witte sneeuwuil de innerlijke zuiverheid van Harry symboliseren. Alleen al het feit dat Harry Hedwig heeft is voldoende bewijs dat Harry zal zegevieren over het verzamelde kwaad in zichzelf, dat verpersoonlijkt is in Voldemort.

29 Hagrid

Na Harry is Hagrid mijn favoriete personage. Wat vertegenwoordigt hij? Het is tamelijk gemakkelijk in te zien wat Hagrid voor betekenis heeft. Waar kijken we dan naar?

1. Hij brengt de uitnodigingsbrief naar Harry.
2. Hij opent de deur naar de magische wereld voor Harry.
3. Hij is de 'veerman' voor de eerstejaars.
4. Hij is de 'sleutelbewaarder' op Zweinstein.
5. Hij houdt van draken.
6. Hij is dol op een hippogrief.
7. Hij kreeg zijn aanstelling vanwege een 'straf'.

Al deze feiten wijzen naar één punt: Hagrid is een Meester van Ontferming!

Om te begrijpen wat dat betekent moeten wij kijken naar *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*. Op de tweede dag van zijn avontuur ontmoet Christiaan Rozenkruis de poortwachter, aan wie hij zijn uitnodigingsbrief voor de alchemische bruiloft laat zien. Later, op de zevende dag van de vertelling, ontmoet Christiaan Rozenkruis de poortwachter opnieuw.

Nu kwamen wij aan bij de eerste poort, waar de wachter met het blauwe gewaad stond. Hij had een smeekschrift in de hand. Zodra hij mij naast de Koning zag staan, overhandigde hij mij het smeekschrift, met het onderdanige verzoek zijn trouw bij de Koning ter sprake te brengen. Nu vroeg ik eerst aan de Koning, wat er met deze wachter aan de hand was. Hij antwoordde mij vriendelijk dat deze een beroemd en uitstekend astroloog was, die steeds in hoog aanzien had gestaan bij zijn Heer en Vader. Maar daar hij zich eens jegens Vrouwe Venus had misdragen door naar haar te kijken terwijl zij op bed lag te rusten, was hem als straf opgelegd de eerste poort te bewaken, tot iemand hem daarvan zou bevrijden. Toen vroeg ik 'Zou hij nu bevrijd mogen worden?' 'Ja', zei de Koning, 'als er iemand gevonden wordt, die even ernstig gezondigd heeft als hij, moet die zijn plaats innemen en komt de ander vrij'. Deze woorden troffen mij in het hart, want mijn geweten hield mij voor dat ik de dader was.

Hierna wordt er een onderzoek ingesteld en Christiaan Rozenkruis geeft toe dat hij Vrouwe Venus heeft gezien. Hoewel de koning zeer op Christiaan Rozenkruis gesteld is, is het ondenkbaar dat de koning de oude wet kan overtreden, vandaar dat Christiaan Rozenkruis te horen krijgt dat hij vanaf de volgende dag de poortwachter moet zijn.

Er zijn mensen in dit universum die op het pad van bevrijding grote vooruitgang hebben geboekt, maar die zo vervuld zijn van medeleven met de mensheid, dat zij bereid zijn hun eigen ononderbroken voortgang op het pad uit te stellen en achter willen blijven om hun zoekende broeders en zusters te helpen het Pad te vinden. Dit wordt wondermooi beschreven in *De Stem van de Stilte* van H.P. Blavatsky.

Vers 145:

Het aannemen van het nederige nirmanakaya-kleed [het kleed van mededogen – H.A.] betekent afstand doen van eeuwige gelukzaligheid voor het zelf om zo de verlossing van de mensheid te bevorderen. Om de gelukzaligheid van nirvana te bereiken en dan op te geven, is de meest verheven, de laatste stap – de hoogste op het pad van zelfverloochening.

Vers 146:

Weet, discipel, dat dit het verborgen PAD is, gekozen door de boeddha's van volmaaktheid die het ZELF aan zwakkere zelden hebben opgeofferd.

Vers 300:

[...] Mededogen is geen eigenschap. Het is de WET der wetten, eeuwige harmonie, alaya's* ZELF; een oeverloze, universele essentie, het licht van eeuwigdurend recht, de juiste ordening van alles, de wet van eeuwige liefde.

* *De 'MEESTER-ZIEL' is alaya, de universele ziel of atman, waarvan ieder mens een straal in zich draagt en waarmee hij zich zou kunnen vereenzelvigen en erin opgaan.*

Vers 301:

Hoe meer u daarmee één wordt, waarbij uw zijn is opgelost in het ZIJN daarvan, hoe meer uw ziel zich verenigt met dat wat IS, des te meer zult u absoluut mededogen worden.

Vers 307:

Buig nu het hoofd en luister goed, bodhisattva – mededogen spreekt en zegt: 'Kan er gelukzaligheid zijn wanneer al wat leeft moet lijden? Zult u gered worden en de hele wereld horen klagen?'

Het zal moeilijk zijn om onze beste oude Hagrid, gekleed in zijn jas van mollenhuid en met zijn wolfshond, als een bodhisattva te zien, maar de symboliek in *Harry Potter* ligt onder de oppervlakte. De oude symbolen van bevrijding zijn alle gehuld in kleren en gedragingen van de twintigste eeuw, maar hun wezen blijft in alle tijden onveranderd.

1. Hagrid brengt de brief van Zweinstein naar Harry. Deze daad symboliseert de roep van de Meesters van Ontferming, om het pad van bevrijding te gaan.
2. Hij opent voor Harry de deur naar de magische wereld. De idee van de poortwachter is hier zeer sterk.
3. Hij is de 'veerman' voor de eerstejaars. Dit symboliseert de rol van Charon, de veerman van de Styx. De Styx is het symbool van de grens tussen de wereld van de dood (aarde) en het werkelijke leven (bevrijding).
4. Hij is de 'sleutelbewaarder' op Zweinstein. Weer een duidelijke verwijzing naar het zijn van poortwachter.
5. Hij houdt van draken. Dit is misschien iets moeilijker om te begrijpen. In de tradities van degenen die leren het pad van alchemie te gaan, is de legende bekend van de zesvleugelige draak. Deze draak symboliseert het menselijke slangenvuur. Dit slangenvuur is wat men noemt de kracht die woont in het cerebrospinale systeem van de mens. In het geval van de gevallen aardse mens wordt het beschouwd als een draak, vanwege de onheiligheid van het vuur dat brandt in ons systeem. De zes vleugelen vertegenwoordigen de eigenschappen van het slangenvuur.
De draak: dat zijn wij! Voor de zuivere en heilige Meesters van Ontferming zijn wij als draken, vanwege onze zelfzuchtigheid, onze minderwaardige wensen en het onheilige vuur dat wij

uitstralen. We hoeven maar naar de wereld om ons heen te kijken en te zien wat wij met het Paradijs hebben gedaan. Wanneer u ooit deze menselijke wereld naar waarde wilt beoordelen, kijk u dan eens naar de oorlogen en de hongersnoden van vandaag of naar de misdaden tegen de menselijkheid in zoveel landen.

Iedereen is verantwoordelijk voor de oorlogsmisdaden en wreedheden die gebeuren, omdat wij in gezamenlijkheid een onheilig vuur uitstralen, dat zich ophoopt in de atmosfeer en stapelt tot gigantische hoeveelheden. Op deze wijze scheppen wij draken, die in de wereld verwoestingen aanrichten en die onmetelijk lijden veroorzaken. Bepaalde mensen staan open voor de opgehoopte krachten die de mensheid uitstraalt en zo ontstaan er Stalins en Hitlers. Dit is wat er schuilt achter de constante bloedbaden, de holocaust en iedere oorlog die ooit gevochten is. En wij zijn allemaal verantwoordelijk. Maar ondanks het feit dat wij draken zijn, de Meesters van Ontferming hebben ons lief. Dat is de reden waarom Hagrid van draken houdt.

6. Hij is bijzonder gesteld op een Hippogrief. In Hoofdstuk 17 is uitgelegd wat de Hippogrief verbeeldt. De Meesters van Ontferming hebben een levend lichaam, een astraal krachtveld, dat een intense geestelijke kracht uitstraalt in de wereld. Wanneer wij ons op deze kracht afstemmen zal het ons bevrijden, zal het ons oprichten en ons naar de hoogste gebieden voeren. Wanneer wij proberen om het pad van bevrijding te gaan, maar tegelijk ons ik willen behouden, zal hij ons beschadigen met zijn scherpe klauwen. De poortwachter kan met de Hippogrief omgaan en hij heeft hem lief omdat hij lid is van de Broederschap.
7. Hij kreeg deze positie als straf. Ook de poortwachter in *De Alchemische Bruiloft* kreeg zijn positie als 'straf'. Het kan moeilijk zijn dit als grap te zien, maar het is humor. Tenminste dat is wat ik denk. Het kan ook een sluier zijn om zeer heilige zaken te verbergen voor het profane oog.

Wanneer mensen *Vrouwe Venus* aanschouwen, betekent dit dat zij de goddelijke liefde aanschouwen. Die liefde is binnen in hen, zoals ik heb geprobeerd uit te leggen. Wij hebben allemaal een kamer in ons hart, die magisch verzegeld blijft totdat Harry of Christiaan Rozenkruis haar opent. Als de deur op een keer wordt geopend en wij het binnenste mogen aanschouwen, worden wij overmeesterd

door een kracht die zowel wonderbaarlijker is, als vreselijker dan de dood, dan de menselijke intelligentie, dan alle natuurkrachten bij elkaar. Deze kracht, deze liefde of erbarming, is de 'straf' die Hagrid ontving door zijn aanstelling als poortwachter. En het is die kracht die Harry in staat stelt Voldemort te verslaan.

30 Ron

Harry Potter en het *Nieuwe Testament* vertellen hetzelfde verhaal: het zijn beide wegenkaarten naar de volledige bevrijding van de mens. In het *Nieuwe Testament* wordt de nieuwe ziel verpersoonlijkt door Jezus, in *Harry Potter* door Harry. In het eerstgenoemde verhaal wordt de oude, aardse persoonlijkheid, gesymboliseerd door Johannes de Doper, in het laatst-genoemde door Harry's vriend Ron. Jezus en Harry verpersoonlijken de nieuwe, onsterfelijke ziel die geboren wordt in de zoeker, bij wie de Lelie in het Hart van God (*Godric's Hollow*) wordt geopend. Dit is niet iets dat zomaar toevallig gebeurt. Er komt heel wat voorbereiding bij kijken.

Het verhaal begint met een microkosmos, die volledig is afgesloten van het roepende licht van de broederschap van de Meesters van Ontferming. Het licht roept, maar het wordt buitengesloten door de aurische ring (Voldemort) van de microkosmos. In de microkosmos is echter ook een latente ring, die eonen geleden heeft geglandsd in de stralende glorie van het onwankelbare koninkrijk van God.

Wanneer een mens zich na vele incarnaties gaat realiseren dat het leven één eindeloze herhaling van zetten is, zonder enige echte vooruitgang, gaat één van de twaalf oorspronkelijke lichten in de latente ring, de zesde ring, geleidelijk aan zijn werk hervatten: het binnenlaten van het goddelijk licht. Zulk een persoonlijkheid realiseert zich... 'Wat er was, zal er altijd weer zijn, wat er is gedaan is, zal altijd weer worden gedaan; er is niets nieuw onder de zon' (Prediker 1:9).

Aan het firmament van de mens wordt een nieuwe zon geboren. Deze nieuwe zon is in het begin slechts een zwakke ster, maar er valt een klein straaltje licht op de godsvonk in het hart van de mens. De zoeker is geboren! Hij is een zoeker geworden omdat het goddelijk zaad is gaan dorsten naar het levende water.

Zoals ik heb uitgelegd in de vorige hoofdstukken, noemen wij de nieuwe zon Sirius; de dorst naar God noemen wij James. Ron-Johannes is de aardse zoeker die reageert op de roepende macht van de broederschap van de Meesters van Ontferming. Dat is de mens die het pad van bevrijding heeft gevonden en die bereid is om daar zijn hele leven aan te wijden. Hij beseft dat de enige manier waarop hij bevrijding kan bereiken is gelegen in het opgeven van

het aardse zelf. Kort nadat Johannes de Doper is geboren, wordt Jezus geboren. In *Harry Potter* is Ron een paar maanden ouder dan Harry. Ron en Harry zijn elkaars beste vrienden en Ron aanvaardt Harry stilzwijgend als zijn leider. Eén van de grootste talenten van Ron is het schaakspelen. Het schaakspel wordt vermeld in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*. Het is het symbool van rechtvaardig tegenover verkeerd, of *deugd* tegenover *ondeugd*, zoals de *Alchemische Bruiloft* het uitdrukt. Met andere woorden: de alchemist dient een zeer duidelijk besef van goed en fout te bezitten. Hij moet onder alle omstandigheden weten wat het juiste is om te doen.

In hoofdstuk 9-12, zijn de zeven beproevingen in deel één uitgelegd. In de vijfde beproeving leidt Ron een schaakspel van gigantische en gevaarlijke schaakstukken, waarin de drie kinderen de plaats van bepaalde schaakstukken innemen.

De eerste echte schok kwam toen hun andere paard werd geslagen. De witte dame beukte hem tegen de grond en sleurde hem van het bord, waar hij doodstil en met zijn gezicht omlaag bleef liggen.

'Dat kom niet anders', zei Ron, die ook nogal geschokt leek.

'Nu kun jij die looper slaan, Hermelien, vooruit, ga je gang.'

Als er een zwart stuk werd geslagen, toonden de witte stukken geen enkel mededogen en al gauw lag er een stapel slappe, roerloze gedaanten tegen de muur. Ron merkte twee keer net op tijd dat Harry en Hermelien ook gevaar liepen. Zelf schoot hij over het bord heen en weer en sloeg hij bijna net zoveel stukken als zwart had verloren.

'We zijn er bijna', mompelde hij plotseling. 'Even denken – even denken...'

De witte dame keek hem aan met haar gezichtsloze hoofd.

'Ja...' zei Ron zacht. 'Dat is de enige oplossing... ik moet mezelf laten slaan.'

'NEE!' schreeuwden Harry en Hermelien.

'Zo gaat dat met schaken', beet Ron hen toe. 'Soms moet je stukken opofferen! Als ik één vak opschuif slaat ze me – en dan kan jij de koning schaakmat zetten, Harry!'

'Maar –'

'Wil je Sneep tegenhouden of niet?'

'Ron –'

'Hoor eens, als we niet opschieten, heeft hij de Steen al te pakken!'

Er zat niets anders op.

'Klaar?' riep Ron, bleek maar vastberaden. 'Daar ga ik – en blijf niet rondhangen als we eenmaal gewonnen hebben.' Hij stapte naar voren en de witte dame sprong op hem af. Ze sloeg Ron hard tegen zijn hoofd met haar stenen arm en hij viel met een smak op de grond. Hermelien gilte maar bleef op haar vak staan, de witte dame sleepte Ron van het bord. Zo te zien was hij buiten westen. Trillend ging Harry drie vakken naar links. De witte koning nam zijn kroon af en gooide die aan Harry's voeten. Ze hadden gewonnen!

Uit: *de Steen der Wijzen*, p 209

De bereidheid van Ron om zich te offeren leert ons dat bevrijding het opgeven van het zelf vereist ... 'Maar wie zijn leven verliest om Mijnen wil, zal het vinden' (Matth. 10:39). In de *Alchemische Bruiloft* worden, in zelf-offerande, zes koningen en koninginnen onthoofd en in het *Nieuwe Testament* offert Johannes de Doper zich op. De aardse persoonlijkheid kan, hoe zuiver, edel of zelf-opofferend die ook mag zijn, het koninkrijk der hemelen niet binnengaan. Hij is het product van een fout: de val uit het goddelijke leven. Maar als hij zijn leven kan opgeven voor de nieuwe ziel, zal hij opgaan in de oorspronkelijk mens, die de eniggeboren zoon van de vader is. Waarom onthoofding? Omdat het oude bewustzijn, dat in het hoofd zetelde, is heengegaan. Het is opgegaan in het nieuwe bewustzijn, zoals een kaarsvlam opgaat in de zon. Het bestaat niet meer als geïndividualiseerd zelfbewustzijn, maar is deel geworden van het universele alomtegenwoordige bewustzijn. Deze bijzondere onthoofding is niet gruwelijk of bloedig, maar uiterst sereen en betekent dat de alchemist zijn transmutatie heeft voltooid en is geworden tot een meester-alchemist door de genade Gods.

31 Hermelien

Hermelien [Engels: Hermione] is de vrouwelijke vorm van Hermes, de boodschapper van de goden in de Griekse mythologie. Het Romeinse equivalent is Mercurius.

Mercurius is het stadium in de alchemische zelfinwijding, waarin de kandidaat voor bevrijding de deur opent naar een nieuwe mentale hoedanigheid. Het betekent dat hij directe kennis verkrijgt over het goddelijke plan. Wanneer u een boodschapper van de goden in uw denken meedraagt, betekent dit dat u kunt zien wat het goddelijke van u verwacht om te doen.

J.K. Rowling verwijst steeds naar Hermelien als zij die alles weet. Zij zegt ergens dat wanneer zij iets aan de lezer wil overbrengen, zij dit doet óf door middel van Perkamentus óf door Hermelien.

Een ander aanzicht van Hermelien is dat zij kwikzilver symboliseert, een ingrediënt uit de traditionele alchemie. Harry is de uitbeelding van zwavel, Hermelien van kwik en Ron van zout. Wanneer u deze drie ingrediënten langzaam toevoegt aan het vuur, zullen zij zich ontwikkelen tot de Steen der Wijzen.

De kwestie is, dat wanneer de alchemist zijn wensen, gevoelens, gedachten, daden en wil gaat overgeven aan de nieuwe goddelijke ziel – Harry – dit zorgt voor een snelle groei van de ziel en voor de ontwikkeling van een sterke kracht in het bloed, in het endocriene stelsel en in het zenuwstelsel. In het begin is de nieuwe ziel alleen te vinden in de hartstreek, maar zodra zij groeit, gaat deze nieuwe kracht het hoofd binnen en daagt er een nieuw bewustzijn. De alchemist gaat met steeds meer zekerheid WETEN wat hij moet doen.

In het begin van het pad van bevrijding is er geloof. Dit is een *emotionele* zekerheid dat de alchemist op de juiste weg is. Maar wanneer Hermelien Harry's vriendin wordt is er ook de hoop, de *mentale* zekerheid, dat hij zijn doel zal bereiken. De aspirant op het pad voelt Gods hand die hem leidt, die hem de ervaring biedt die zo goed wordt beschreven in psalm 23:

De Heer is mijn herder; mij ontbreekt niets;
Hij doet mij neerliggen in groene weiden. [groen: hoop]
Hij voert mij aan rustige wateren; [het rustige astrale lichaam]
Hij verkwikt mijn ziel. [Harry]

Hij leidt mij in de rechte sporen om zijns naams wil.
[Hermelien begeleidt hem!]

Zelfs al ga ik door een dal van de schaduw des doods,
[Voldemort: mort=dood], vrees ik geen kwaad, want u bent bij mij.

Ja, heil en goedertierenheid zullen mij volgen al de dagen van mijn leven; ik zal in het huis des heren verblijven voor eeuwig.

Jazeker, dat is het doel van Harry Potter en alle andere routekaarten naar bevrijding: terugkeren naar het koninkrijk der hemelen, om te leven in eenheid met de oorspronkelijke geest, zich ontwikkelend van een levende ziel naar een *levendmakende geest*. Dat is Harry Potter.

32 Sneep

J.K. Rowling kreeg de inspiratie om van Sneep het diepste en interessantste karakter van het hele boek te maken. Zonder Sneep zou het boek ons heel wat minder in spanning hebben gehouden. Ik betwijfel of het dan zo beroemd en geliefd zou zijn geworden. In deze wereld is de wisselwerking van tegenstellingen absoluut noodzakelijk. Het is de drijvende kracht, die de mensheid voortstuwt door zijn lange ervaringsreis, op weg naar het **hart** van God (Godric's Hollow). Deze drijvende kracht is altijd aanwezig in goede literatuur en in de heilige geschriften van alle grote religies.

Het belangrijkste wat ik over Sneep wil zeggen is dat hij leeft in ieder van ons, in ons zelf! Alle belangrijke karakters zijn aspecten van onszelf. Dat Sneeps karakter zo levendig is, betekent dat hij een krachtige stem is in elke zoeker, in het bijzonder in elke alchemist! Severus Sneep en Remus John Lupos horen in zekere zin bij elkaar. Zij vertegenwoordigen respectievelijk de zwarte koning en de grijze koning in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*.

Deze twee karakters verpersoonlijken twee stemmen, die krachtig spreken in de kandidaat voor alchemische transformatie. Zij vertegenwoordigen een oogst aan ervaringen, die in honderden incarnaties is opgebouwd. Deze ervaringen zijn alle veroorzaakt door de wisselwerking tussen twee tegengestelde krachten in ons leven: goed en kwaad, grijs en zwart. Hoe juist! Hoe buitengewoon intelligent toegepast. Niet zwart en wit, maar zwart en grijs. Want er bestaat geen goed, er bestaat geen zuivere witte goedheid in dit gevallen universum. Er zijn alleen tinten van grijs en zwart. Goed is waar de geest is; goed is in het oorspronkelijke goddelijke universum, dat wij achter ons hebben gelaten. Een van de grootste voorbeelden van iemand die de bevrijding heeft bereikt, Jezus, zegt: 'Waarom noem je mij goed? Niemand is goed, dan God alleen'. (Marcus 10:18).

Sneep is altijd in het zwart gekleed. Hij is de zwarte koning en daarom de stem van onze schaduwzijde, onze zwarte kant, onze zondige kant. Hij vertegenwoordigt ook de verzamelde slechte ervaringen die wij hebben meegemaakt. Hij is de beker met bitterheid, die wij gedurende honderden incarnaties te drinken hebben gehad. Hoe vaak hebben wij intens kwade daden begaan,

hoe vaak hebben wij ons gedompeld in het kwaad rondom ons, hoe vaak hebben wij ernstige beoordelingsfouten gemaakt, met zwaar lijden bij anderen als gevolg. Al deze zaken hebben uiterst pijnlijke karmische gevolgen veroorzaakt, voor ieder van ons. Wij hebben allemaal onze zwarte kant.

Wij mensen kunnen niet leren zonder dwalingen. Wat wij in het leven doen is dwalen in de duisternis. Oorspronkelijk was dat niet zo. Voor de val werden wij altijd geleid door het licht van de geest. Er was geen dwaling, er waren geen vergissingen en daarom was er geen zonde. Maar wij verkozen ons van het licht af te wenden en onze eigen weg te gaan. Hoe meer wij ons afkeerden des te meer wij dwaalden; hoe meer wij dwaalden des te meer vergissingen wij maakten en hoe meer wij in het duister tastten. Dat is Sneep.

Sneep is daarom meer dan alleen onze zwarte kant. Hij is dat aspect in ons dat maakt dat wij ons van het licht afkeren. En als wij ons van het licht afkeren zien wij de duisternis. De duisternis is elke plaats waar de geest niet is en dat is dit hele universum, dat Jacob Boehme de 'natuur des doods' noemt. Als wij levensvervulling zoeken in enig aspect van dit gevallen universum, spreekt Sneep in ons.

Als iemand besluit het pad van bevrijding door alchemische transmutatie te gaan, geeft hij zijn hele wezen over aan de nieuwe ziel, gepersonifieerd door Harry. Dat is waarom Sneep Voldemort verlaat en zich aansluit bij de Orde van de Feniks.

Tijdens de Zwerkbaldwedstrijd in deel één probeert hij Harry's leven te redden.

De alchemist weet dat zowel zijn goede als zijn slechte kant moeten worden geofferd, zodat de oorspronkelijke goddelijke mens kan herrijzen, in een alchemisch proces van dood en wedergeboorte. Hij probeert zijn zwarte kant zoveel mogelijk in te perken en aan banden te leggen, maar het blijft steeds erg pijnlijk voor de nieuwe ziel. Dat is waarom Harry lijdt als hij contact heeft met Sneep. Alleen al het bestaan van Sneep is afschrikwekkend voor Harry, zoals onze schaduwzijde afschrikwekkend is voor de nieuwe ziel.

Het is duidelijk waarom Sneep Sirius Zwarts, James Potter en Remus John Lupos haat:

- Sirius: het oertype van de bevrijding
- James: het verlangen naar bevrijding
- Remus John: het streven naar goedheid

Deze drie aspecten van de kandidaat op het pad van bevrijding zijn intens afschrikwekkend voor de schaduwzijde. Daarom probeert hij in deel drie Sirius te laten kussen door de Dementors. Sirius is het volstrekke tegendeel van alles waar Sneep voor staat – en dat is de reden dat Sneep zich verzet tegen de aanstelling van Remus aan Zweinstein. En met dezelfde hevige intensiteit walgt hij van James. In *Harry James Potter* ziet hij zijn oude rivaal James terug.

Een van de gevaarlijkst aspecten van onze persoonlijke Sneep, is de neiging om betrokken te raken bij occulte bezigheden. De mens heeft een bewuste of onbewuste wens over zijn leven te heersen (de zwarte 'KONING'), om zijn tijdelijke staat-van-zijn blijvend te maken en om de dood te overwinnen. Wij weten dat Severus Sneep in zijn jeugd de zwarte kunsten bestudeerde. Hij was een Dooddoener en was door Voldemort ('wegvluchtend van de dood') gebrandmerkt met het duistere teken.

Wat is de essentie van occultisme? Het is in feite sterk verwant aan alchemie. Het is *Harry Potter* zonder Harry. Waarmee ik bedoel dat de occultist hetzelfde pad gaat als Harry, maar zonder een nieuwe ziel, geboren uit Lily en James.

Zoals ik zei in hoofdstuk 14 gaat de occultist naar de slang van de kundalini in de plexus sacralis en stuwt deze naar boven door alle chakra's heen, hem overweldigend met machtige occulte krachten. Je kunt erover lezen in *De Chakra's* door C.W. Leadbeater.

Geen wonder dat Sneep zo vaardig is in Legilimens en Occlumentie. Dat zijn occulte vermogens. J.K. Rowling laat ons overtuigend zien dat Harry dat niet kan doen en het ook absoluut niet nodig heeft. Het is zijn *liefde* die Voldemort verdrijft, niet occulte kracht. De bevrijdende boodschap van *Harry Potter* is zo helder, zo waar, zo zuiver, zo duidelijk, dat ik verbaasd ben dat maar zo weinig mensen die boodschap kunnen zien!

In deel zes zien wij dat Sneep een huis heeft. Het staat vol met boeken. In feite zoveel boeken dat zelfs de deuren zijn voorzien van boekenplanken. Peter, het ego, hangt de hele tijd stiekem rond bij die deuren, met de opdracht van Voldemort om Sneep te assisteren. In deze gevallen wereld is het normaal om kennis te verzamelen. In de Wereld van het licht is dat niet nodig, omdat de eenheid met de Geest voorziet in onmiddellijke kennis over welke activiteit ook, die moet worden uitgevoerd in het goddelijke plan. Maar onze innerlijke Sneep heeft extreem veel occulte kennis, waarmee het

ego kruipt en sluipt om te zien wat in zijn voordeel is. Wie weet welke gevaarlijke en zwarte experimenten wij hebben uitgevoerd in vorige incarnaties? Als wij onze innerlijke Harry zouden ontkennen en in ons verleden zouden duiken, zouden wij zonder twijfel een grote opslagplaats vinden van occulte kennis en mogelijkheden, die tot leven zouden komen als wij onszelf zouden wijden aan het ontwikkelen van occulte krachten.

Sneep heeft een groot geheim, zoals wij lezen in deel zeven. In zijn vroege jeugd werd hij verliefd op Lily en deze liefde verliet hem nooit meer. De zwarte koning in onze microkosmos is gefixeerd en emotioneel aangetrokken door de godsvonk in *Godric's Hollow*, de goddelijke kern ons hart. Toen Sneep in deze magische groene ogen keek, zag hij de vlam van het eeuwige leven en die ontstak in hem een vuur van diep verlangen, dat nooit meer kon worden gedooft. Sneep werd door dit vuur gedreven, gedurende de rest van zijn leven, hoewel het brandpunt van zijn verlangen absoluut onbereikbaar was. Occultisme en de Geest sluiten elkaar uit! Lily kan Sneeps liefde nooit beantwoorden. Occultisme kan het eeuwige leven niet verwerven.

Wij leren dat één van Sneeps daden een schakel is in een keten van gebeurtenissen die leiden tot de dood van Lily. Hij hoorde de profetie die inhield dat Harry de Heer van het Duister zou vermoorden en vertelt dat aan hem door. Hij vraagt om Lily te sparen, waarin Voldemort toestemt. Maar noch Voldemort noch Sneep kunnen voorzien dat Lily's liefde voor Harry haar ertoe zal brengen zichzelf te offeren. Sneep wordt getroffen door een verschrikkelijk berouw en hij belooft Perkamentus Harry te beschermen en hem bij te staan in het verslaan van Voldemort, terwijl hij al die tijd niets aan Harry vertelt ('Harry mag het niet weten, anders zal Voldemort er achter komen') én weet dat hij zichzelf zal moeten offeren om het voor Harry mogelijk te maken te winnen.

In *De Alchemische Bruiloft* laat de zwarte koning zich vrijwillig ont-hoofden. Sneep wordt in zijn nek gebeten door Nagini. Terwijl hij sterft ziet Sneep de groene ogen voor het laatst en met zijn laatste krachten geeft hij Harry zijn herinneringen. Die laten Harry de laatste stukjes van de puzzel zien die hem de kennis geeft hoe Voldemort te verslaan. In deel zeven eert Harry Sneep door zijn tweede zoon naar hem

te noemen. 'Je bent vernoemd naar de twee hoofdmeesters van Zweinstein. Een van hen was een Zwadderaar en waarschijnlijk de moedigste man die ik ooit gekend heb', vertelt hij zijn zoon.

Uit: *de Relieken van de Dood*, p 540

Als alchemist doen wij er goed aan Sneep te kiezen als bron van inspiratie en kracht. Want om het pad van bevrijding te gaan hebben wij Sneeps moed nodig. We moeten het begrijpen, wij moeten ernaar verlangen en wij moeten het daadwerkelijk uitvoeren: ons zelfoffer voor Harry, de nieuwe ziel. Wij moeten dapper genoeg zijn om het pad van verlossing uit te voeren, ongeacht wat wij daarvoor moeten doen. Wij moeten verliefd worden op Lily's groene ogen, zoals het Dante overkwam bij Beatris, zodat deze liefde ons door alle moeilijkheden heen kan dragen en alle tegenwerking van Voldemort teniet kan doen. Wij moeten zoveel houden van de geestvonk in ons hart dat onze Patronus, onze essentie, gelijk wordt aan die van Lily: een hert.

Om bevrijding te bereiken moet er een zesvoudige dood plaats vinden: Sneep, Lily, Remus John, Tops, Harry en Perkamentus dienen allen zichzelf te offeren, net als de zes koningen in *De Alchemische Bruiloft*. Waarom? Om in staat te zijn het Absolute binnen te gaan, moet er een absolute zuivering hebben plaats gevonden. De twee aspecten van onze persoonlijkheid: goed en kwaad – grijs en zwart – moeten worden vervangen door het Absoluut Goede. De nieuwe ziel en de toenemende invloed van de Geest in de mens moeten worden teruggebracht tot het nulpunt; het punt waarop de oorspronkelijke goddelijke mens volledig herboren kan worden en beginnen met het proces van herbouw van de menselijke tempel, waarin de Geest kan wonen. Alleen dan kan de verloren zoon terugkeren in de armen van de Vader.

Harry Potter is een nieuwe versie van het oude alchemische Pad van volledige bevrijding van de mens van lijden, zorgen en dood. J.K. Rowling brengt deze boodschap aan de wereld in de vorm van een ontroerend mooi verhaal.

33 Remus John Lupos

De meesten van ons houden werkelijk van Remus John Lupos. Hij is een heel goede leraar en hij is vriendelijk tegen Harry en Marcel. Hij leert Harry een toverspreuk, waarmee deze meer dan eens zijn leven redt: de Patronus. Lupos heeft een gebrek dat ons enerzijds vervult met sympathie jegens hem, maar anderzijds met weerzin: hij is een weerwolf.

Heeft u er wel eens op gelet hoe vaak J.K. Rowling over zijn *grijzend haar* schrijft? Dat doet ze vijf keer en dan maakt zij nog eens melding van zijn *grijze gezicht*. Daardoor werd het mij duidelijk, dat hij het equivalent is van de grijze koning in *De Alchemische Bruiloft*. Deze wordt beschreven als *een zeer oude koning met een grijze baard*. In dat verhaal verpersoonlijkt de grijze koning een kracht die tegengesteld is aan de zwarte koning. Die laatste is Sneep, die ik in het vorige hoofdstuk heb besproken. Als Sneep onze schaduwkant vertegenwoordigt, is het duidelijk dat Lupos de tegenovergestelde kracht voorstelt.

Waarom is hij grijs? Grijs is het symbool van rijpheid en van volheid van ervaring. De microkosmos van een mens die het pad van bevrijding gaat, heeft een zeer lange reis achter de rug. Deze is *oud* in die zin dat zij door ieder mogelijk soort van ervaring is heengegaan en daar erg veel van heeft geleerd.

Grijs is ook hier het tegenovergestelde van zwart. In dit tijdruimtelijk universum is niets zuiver wit, daarmee bedoel ik goed in de absolute betekenis. Alles hier is gebrekkig, hoe goed ook. Wij weten dat Lupos een groot gebrek heeft. Buiten zijn schuld werd hij als kind gebeten door een weerwolf. De betekenis van de weerwolf zal ik in een volgend hoofdstuk uitleggen. Laat het voor nu voldoende zijn te zeggen dat hij de controle over zijn biologisch ik kan verliezen. Hij kan zijn dierlijke aard niet beheersen. Dat is het gebrek van ieder mens, hoe goed hij ook is.

Eens per maand wordt Lupos een wolf. In termen van vertelkunst is dit gegeven uiterst effectief. James was een hert, Peter een rat en Sirius een hond. De symboliek is erg goed gevonden. James had het vermogen om een hert te worden, het symbool voor het verlangen naar bevrijding. Dat Peter zich in een rat kon veranderen is heel goed bedacht, aangezien zijn fysieke aanwezigheid tegen

het lichaam van Ron zijn gehechtheid aan de oude aardse persoonlijkheid onmiskenbaar benadrukt. Dat Sirius een hond kon worden was heel handig om uit de gevangenis te ontsnappen en heimelijk rond Zweinstein te kunnen sluipen. De hond vinden wij terug in de bijnaam van Sirius: de *Hondsster*, de helderste ster van sterrenbeeld *Canis Major* of *Grote Hond*.

Lupos is zeer gebrekkig, zoals dat met alle goedheid in deze wereld het geval is. Om te beginnen is er geen definitie van wat goed is. Het begrip is zeer subjectief. Gewoonlijk noemen wij *goed* wat bij onze verlangens past en *slecht* wat deze tegenwerkt. In feite kunnen wij slechts een duidelijk idee van goedheid krijgen door het met kwaad te vergelijken. Zonder kwaad zou er geen goed zijn. Goed en kwaad houden elkaar in deze wereld volledig in evenwicht.

Niettemin is het belangrijkste punt, dat wij allen in een *gevangenis* leven, buitengesloten van de echte wereld. Onze bestemming ligt niet *in* de gevangenis, maar *erbuiten*! Daarom is wat wij in de gevangenis doen slechts van tijdelijk nut. De gevangenen kunnen elkaar helpen, dan wel de dingen nog beroerder maken dan zij al zijn, maar hun ene en enige taak is: *uit* de gevangenis komen.

Als het onze taak is eruit weg te komen, maar veel goeddoeners in de gevangenis eraan werken om het leven er gegeven de omstandigheden zo comfortabel mogelijk te maken en pogen ons de slechte omstandigheden te doen vergeten en tevens pogend ons de stralende wereld van zonneschijn, verse lucht en glorieuze *vrijheid* buiten de gevangenis, te doen vergeten: is dat dan niet werkelijk slecht? Naar de mening van de gevangenen maken deze goeddoeners het leven in de gevangenis minder ondraaglijk en daarom worden zij als goed beschouwd. Maar in feite 'drogeren' zij de gevangenen, zodat die de bevrijding vergeten, die hun enige doel is. Dus goed doen kan aan de ene kant prachtig lijken, maar vanuit een andere kant heel slecht. Dat is een ander aspect van de grijze koning.

Gelukkig doet Lupos dit laatste niet! Want leert hij Harry niet om een Patronus op te roepen? In de alchemist verpersoonlijkt Remus John Lupos de kracht die zich de machteloosheid van zijn goedheid, de gebrekkige aard ervan, realiseert. En die zodoende de nieuwe ziel aanmoedigt om naar het verse, koele, heldere levende water te verlangen! Dat zal haar werkelijk verfrissen, haar nieuwe moed geven en de krachten verdrijven die zich tegen haar verzetten.

En zo kunnen wij inzien dat Remus de lichtste tint grijs draagt die in deze wereld mogelijk is. Hij was een vriend van James, het hert en van Lily (lelie), de onschatbare bloem van het eeuwige leven. Hij geeft veel om hun zoon, de nieuwe eeuwige ziel en helpt hem zoveel mogelijk. Hij leert hem om zijn verlangen naar bevrijding zo sterk te concentreren, dat het een alles-veroverende kracht wordt, die de gehechtheid van de ziel aan het astrale veld van het gevallen universum kan overwinnen. Dit verlangen naar bevrijding komt voort uit het krachtige verlangen naar een goedheid die geen tegendeel heeft, zoals in deze wereld. Het goede in de echte wereld heeft geen tegendeel; het is niet bipolair maar het leidt tot het absolute leven in de onbeweeglijke hoogten van de Vader, de Pottenbakker van het universum.

De grijze koning in de *Alchemische Bruiloft* heeft een vrouw die zeer jong en vitaal is. Dat symboliseert de geweldige nieuwe mogelijkheden van de goede kant van de kandidaat, die zich kan overgeven aan de nieuwe ziel en zo het blijvend Goede binnen kan gaan.

In *Harry Potter* trouwt Lupos met Nymphadora Tops, die ook veel jonger is dan hij.

In *De Alchemische Bruiloft* onderwerpen zowel de zwarte als de grijze koning en hun vrouwen zich vrijwillig aan onthoofding, net zoals Sneep, Lupos en Tops sterven in de eindstrijd. Dat symboliseert het einde van het relatief kwade en het relatief goede in de kandidaat. Niettemin gebeurt bij hun dood hetzelfde als bij de dood van de feniks: ze wordt gevolgd door de glorieuze verrijzenis van een nieuwe mens, de zoon van de grote architect. Dat is de thuiskomst van de verloren zoon bij de Vader, die groter eer betoont aan hem die was gevallen dan aan hem die thuisbleef!

34 Perkamentus

Perkamentus is een zeer oude man die in een toren leeft en volledig belast is met de spirituele (in *Harry Potter*: magische) ontwikkeling van Harry. Hij weet precies welke beproevingen Harry ieder jaar zal moeten doorstaan en hij organiseert een groot deel daarvan, bijvoorbeeld de Spiegel van Neregeb en de zeven beproevingen in het eerste boek. In elk volgende deel van de serie van zeven wordt de samenwerking tussen Harry en Perkamentus intensiever.

Perkamentus leeft in een ruimte die door een bewegende spiraalvormige trap kan worden bereikt. Deze ruimte bevat veel instrumenten voor observatie.

In *De Alchemische Bruiloft* is sprake van een zeer oude man die in een toren leeft. Hij is volledig belast met de alchemische bruiloft, die de dode Koning en Koningin opnieuw tot leven brengt.

Wat is het doel van de alchemische bruiloft? Dat is het volledig herstel van de goddelijk mens, zoals die vóór de val bestond. Het is, met andere woorden, de volledige genezing van het kind van de zevenvoudige geest. Wat is genezing? Genezing betekent herstel van gezondheid, herstel tot wat God ons bedoelde te zijn. Wanneer wij worden genezen zijn wij heel, zijn wij *heilig*. Een mens die het alchemisch huwelijk heeft mogen beleven, is getransfigureerd van een onvolmaakt kind van Lucifer of Voldemort tot een volmaakt kind van de heilige schepper en is daarom *heilig*. Perkamentus symboliseert de heiligende, dat is helende geest van God. Hij verpersoonlijkt het heilige plan van verlossing van het mensdom. Met andere woorden: hij is de bevrijdende kracht, de Christuskracht.

Dit is wat J. van Rijckenborgh zegt over de Zeer Oude:

Hij is de boven alles uitstekende torenwachter, de heilige Geest, de godszoon. Hij is de ene grote, fundamentele kracht van de geest, zich uitdrukkend in een tweevoudige straal. In abstracto de drieheid Gods, die in de kandidaat concreet moet worden; hij neemt, in de figuur van de Oude Atlas, gestalte aan in het pinealiscentrum van de kandidaat. U kunt deze geestmens, of godszoon, vergelijken met een tweede microkosmos, waarin een hoogstaand leven glanst van

buitengewone schoonheid, dat zich alleen en uitsluitend in de zonnemacrokosmos kan uitdrukken.

In de Kabbala wordt dit principe de Oude van Dagen genoemd. De *Oude van Dagen* wordt ook vermeld in het Boek Daniël, hoofdstuk zeven.

Waarom leeft Perkamentus in een ruimte bovenaan een bewegende spiraalvormige trap? Deze ruimte symboliseert het allerhoogste geestelijk centrum in het hoofd van de alchemist. Dat is de plaats waar het kroon(kruin)chakra is gesitueerd, in het fysieke lichaam vertegenwoordigd door de *pinealis*, de pijnappelklier.

J. van Rijckenborgh zegt over de bewegende spiraalvormige trap:

Deze wenteltrap verbeeldt een binding tussen het hartchakra en het hoogstgelegen chakra, dat correspondeert met de pinealis. Wanneer de ziel geboren is, de kandelabers evenwichtig branden en zijn verenigd, ontwikkelt zich letterlijk een lijfelijke etherische lichtbinding tussen hart en hoofd, vrij van ieder anatomisch aanzicht. Deze binding ontstaat uit weerspiegelende ether en lichtether, die mentaal en zintuiglijk zijn en heeft een duidelijke spiraalbeweging. Vandaar dat men spreekt van een wenteltrap.

Heel belangrijk is het verschil tussen occulte ontwikkeling en de bevrijdende ontwikkeling van de pijnappelklier. De occultist probeert de slang van de kundalini, die huist in de *plexus sacralis*, omhoog te drijven langs het ruggenmerg, tot aan de pijnappelklier. Dit is het punt waar mensen vaak verward raken tussen occultisme en bevrijdende alchemie. Zowel in de occultist als in de alchemist rijst langs het ruggenmerg een kracht omhoog, die binnengaat in de pijnappelklier en het kruinchakra. In beide gevallen heeft dat een alles veranderend gevolg voor de mens.

Maar bij de occultist is het de Basilisk die omhoogstijgt en de tempel van de heilige geest binnengaat om deze te ontheiligen met zijn dodelijke ogen en zijn giftanden. Dat wordt de 'lichtgeboorte van Lucifer' genoemd.

In de alchemie daarentegen is het de nieuwe, zuivere, goddelijke ziel, verpersoonlijkt door Harry, die opklimt tot de tempel, waar deze het huwelijk met de geest zal vieren. Dat wordt de 'Lichtgeboorte van Christus' genoemd.

De occultist zal grote macht verkrijgen en het rad van reïncarnatie voor lange tijd stil kunnen houden. Hij zal één van de grote heersers van het gevallen universum worden. Hij zal een Dooddoener worden en Lucifer-Voldemort dienen.

De alchemist daarentegen zal de tempel van de heilige geest binnengaan. Hij zal nederig en met intens mededogen met het mensdom, de Pottenbakker van het universum dienen. Hij zal vrij zijn van het rad van reïncarnatie en daarom niet gedwongen worden opnieuw naar de aarde te komen, maar hij zal dit doen uit vrije wil, als een onvoorstelbaar offer, gedreven door de liefde die brandt in zijn hart.

35 Dobby

In de esoterische benadering van de mens bestaat zijn persoonlijkheid uit zeven lichamen of voertuigen:

1. het stoffelijke lichaam
2. het etherische of levenslichaam
3. het astrale of begeertelichaam
4. het mentale lichaam
5. het verstands-ik
6. het gevoels-ik
7. het bewustzijns-ik

Elk van deze lichamen is werkzaam op het daarbij behorende gebied. De kandidaat op het pad van bevrijding moet de ketenen verbreken die hem gevangen houden in elk van die werelden. In deel twee maakt Harry zich symbolisch los van de tweede keten.

Onder normale omstandigheden is het etherlichaam op zes plaatsen onlosmakelijk verbonden met het stoflichaam: een in het hoofd, een in het hart, twee in de handpalmen en twee in de voeten. In het Nieuwe Testament worden deze punten symbolisch voorgesteld door de doornenkroon op het hoofd van Jezus, de wond van de lans in zijn zijde en de spijkers door zijn handen en voeten. In *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* vindt de etherische bevrijding plaats op de tweede verdieping. Dit is de beschrijving daarvan:

De zaal was even groot als de toren en had zes fraaie cellen, die een weinig hoger lagen dan de zaal, zodat men, om erbinnen te komen, drie treden moest bestijgen. In deze cellen werden wij ingedeeld om daar voor het leven van de koning en de koningin te bidden.

In de boeken over Harry Potter wordt het etherisch lichaam gesymboliseerd door een huiself, met de naam Dobby. Huiselfen zijn door magie gebonden aan hun meester. Die binding kan, volgens de regels, alleen worden verbroken door het geven van kleding, door de eigenaar, aan zijn elf. Harry geeft aan Lucius Malfoy, de eigenaar van Dobby, een boek verpakt in een sok. Zonder nadenken

geeft Malfidus de sok aan Dobby, waarbij hij wetmatig de ban van slavernij verbreekt.

In feite is het etherlichaam de slaaf van het stoffelijk lichaam, omdat het dat lichaam overal heen moet volgen en dag en nacht moet dienen. Dat komt omdat het etherlichaam is dat leven geeft aan het stoflichaam. Zonder het etherlichaam sterft het stoflichaam. Maar als de alchemist het stadium heeft bereikt dat gesymboliseerd wordt door de tweede verdieping van de Toren van Olympus, is zijn etherlichaam vervuld van de krachten van bevrijding en wel door vier ethers afkomstig van het zesde kosmische gebied. Deze ethers worden genoemd: de vier heilige spijzen. De mens die dat stadium heeft bereikt, is in het etherlichaam volledig tot bewustzijn gekomen, met het vermogen dat bewust te controleren en te besturen. Het etherlichaam is niet langer de 'slaaf' van het stoflichaam. Het etherlichaam begint een glanzend gouden licht uit te stralen en wordt een deel van wat vanouds 'Het Gouden Bruiloftskleed' wordt genoemd. Dit kleed biedt de alchemist een stralende hulp bij het voortschrijdend alchemisch proces. Zoals wij weten is Dobby een en al hulpvaardigheid voor Harry. In deel vier helpt hij Harry bij zijn tweede opdracht en in deel vijf laat hij Harry zien hoe die de Kamer van Hoge Nood kan vinden. In deel zes zegt Dobby: 'Dobby is een vrije huis-elf en mag iedereen gehoorzamen die hij wil en Dobby zal precies doen wat Harry Potter zegt!'

Uit: de Halfbloed Prins, p 317

Wanneer de dood optreedt in de alchemische literatuur, moet dat gewoonlijk worden gezien als de overgang naar een hogere staat, zoals bijvoorbeeld de dood van Sirius.

In deel zeven sterft Dobby in Harry's armen en huilen wij allemaal bittere tranen. Harry graaft het graf voor Dobby eigenhandig, als symbool van het offer waarvan het hele boek is doortrokken. Maar natuurlijk is Dobby niet dood. Toen Harry hem de vrijheid schonk werd hij onsterfelijk en hoewel wij hem niet langer kunnen zien, kunnen wij er zeker van zijn dat hij daar klaar staat om Harry te dienen, als die ook overgaat naar het hogere gebied waar onsterfelijke zielen verblijven.

36 *Narcissa Malfidus*

De naam Narcissa verwijst naar de oude Griekse legende van Narcissus: de knappe jongeman, die het spiegelbeeld van zijn lichaam in het water zag en ervoor in liefde ontstak. Dit verhaal is heel bekend als symbool voor de val. Hier ligt de aanwijzing dat de familie Malfidus het fysieke lichaam symboliseert. Dit is voor mij niet meer dan de zoveelste suggestie dat het verhaal overal aanwijzingen bevat zodat wij zullen begrijpen waar het in Harry Potter om gaat. Ongetwijfeld hebben wij veel van die aanwijzingen nog niet ontdekt.

Het zevende kosmische gebied was oorspronkelijk één gigantisch alchemisch laboratorium, waarin het de taak van de oorspronkelijke mens was om te werken aan het goddelijke plan. De essentie van dit universum, zowel in zijn oorspronkelijke als in zijn gevallen staat, is onophoudelijke verandering. Alles in dit universum beweegt in cirkels: in cycli van opgaan, blinken en langzaam weer verzinken. Alles verdicht en kristalliseert, om weer te worden verpulverd en uit elkaar te vallen. Alles gaat door stadia van verstoffelijking: van vaste lichamen tot vloeistoffen, tot gassen en terug. Zij vormen samenstellingen die met elkaar reageren, die nog weer andere samenstellingen vormen en zich dan weer in elementen opsplitsen. De mens had de opdracht in dit laboratorium te werken, zonder erin te wonen, zonder zich ermee te verbinden.

De oorspronkelijke goddelijke bedoeling was dat de materie redeloos zou blijven. Op het ogenblik dat geest en stof zich met elkaar verbinden, ontstaat een onmogelijke situatie, want dan overmant de stof de rede en daarmee doet de dood zijn intrede.

Wanneer geest zich verbindt met stof, vermengen zich geest en stof – stof die het tegendeel is van geest. De essentie van geest is dat deze eeuwig en onveranderlijk is, terwijl materie, zoals hierboven vermeld, onophoudelijk verandert. Wanneer geest en stof zich vermengen, sleept de stof de geest met zich omlaag en veroorzaakt daardoor kristallisatie. De stof verzet zich tegen de geest, die zich probeert te handhaven. Deze handhavende actie van de geest is er de oorzaak van, dat de stof verdicht en kristalliseert. Zo wordt de geest gevangengenomen in de stof, wat de werkelijke oorzaak is van alle lijden. Dat is de val.

Aan de mensheid was de materie ter beschikking gesteld als alchemisch werkmateriaal, als hulp bij het vervullen van het goddelijke plan. Maar hem werd verteld zich er niet mee te verbinden; denk aan het gebod in het paradijs. De legende van de tovenaarsleerling laat zien wat er gebeurt als je probeert om dingen tot leven te brengen, zonder volledig te weten wat je doet. Deze jonge onervaren tovenaars gaf met een toverspreuk een bezem bevel om water voor hem te halen, maar de bezem vermeerderde zich, waarna zij zich niet meer lieten stoppen. Hij werd bijna meegesleurd door het water.

De oorspronkelijke mens was het alchemisch laboratorium van het zevende kosmische gebied binnengegaan. Hij ervoer het als de tuin van wonderen, als het paradijs. Deze plaats was zo prachtig, aantrekkelijk en mooi, dat hij van tijd tot tijd zijn ware tehuis vergat en bleef werken in deze tuin der goden. Hij zag zichzelf in het centrum staan. Hij zag zijn weerspiegeling in het water en ontstak er in liefde voor. Hij wilde er mee samenleven. Maar daarmee had zijn wil een zeer onjuist beeld geschapen. De natuur, de stof, omhelsde haar minnaar en geleidelijk aan verenigden zij zich. Zo werd de mens gevangen in de materie.

En daar staan wij dan, miljoenen jaren later, nog steeds gevangen in de materie; met een vonk van de oorspronkelijke geest, slapend in het hart van de gevallen mens, levend in een universum van verdriet, lijden en dood.

En daarom zie ik Lucius en Narcissa Malfidus niet alleen als het fysieke lichaam, maar vooral als het symbool van onze gevangenschap, in de materie waar wij niet thuishoren. Dat is waarom zij onderdanig zijn aan Voldemort/Lucifer. Lucifer is, zoals ik eerder heb gezegd, de verpersoonlijking van al onze verkeerde daden, sinds de val. Daarom ligt de naam van Lucius zo dicht bij die van Lucifer.

Wanneer wij het pad van alchemische transfiguratie gaan, worden de etherische, astrale en mentale lichamen getransfigureerd en het stoffelijke lichaam niet. Dat moet achter worden gelaten. Vlees en bloed kunnen het koninkrijk der hemelen niet beërven.

37 Lucius Malfidus

Zoals algemeen bekend, staat het stoflichaam onder controle staat van het centrale zenuwstelsel, waarbij het brein de baas is en de organisator. De signalen van onze zintuigen komen in het centrale zenuwstelsel bij elkaar. Ons brein is daarbij de centrale computer, die al die signalen met elkaar verbindt. De kijker naar het beeldscherm, dat is het ik-bewustzijn.

Het brein is uitzonderlijk ingewikkeld. Gewoonlijk zijn wij ons niet bewust van alles waar het op elk moment mee bezig is. Wij weten dat het doorwerkt als wij slapen. Het heeft in feite een eigen bewustzijn; dat bewustzijn wordt niet werkelijk gecontroleerd door het ik-bewustzijn. Het is deze autonome activiteit van het brein en het stoffelijke brein zelf die gepersonifieerd worden door Lucius Malfidus. Zijn bleekheid is een sleutel: ik zie het als een verwijzing naar de lichte kleur van het brein .

Wij kunnen zeggen dat er aan Lucius niets goddelijks is, omdat hij een van Voldemorts Dooddoeners is. Dat is letterlijk waar. Er zijn namelijk twaalf magnetische krachtlijnen, die het microkosmisch firmament – Voldemort – verbinden met het brein. In feite is het ik-bewustzijn het resultaat van de inwerking van die twaalf magnetische krachtlijnen. Daardoor is het ik-bewustzijn niet de meester, maar juist de ondergeschikte van het brein. Maar ons ik-centrale bewustzijn weet dat niet.

De mensheid in het algemeen kijkt hoog op tegen het intellect, dat wil zeggen tegen een actief functionerend brein. De maatschappij waardeert mensen die leven vanuit hun brein in hoge mate, waardoor wie cerebraal is ingesteld een goede opleiding kan krijgen, om daarmee vervolgens een goed betaalde functie te verwerven, met groot persoonlijk aanzien. In feite is onze hele beschaving gebaseerd op de werkzaamheid van het menselijke intellect. Wetenschappers, uitvinders, auteurs, artsen en leraren worden zeer gerespecteerd; er wordt naar hen geluisterd en ze worden beschouwd als de ruggengraat van onze geciviliseerde samenleving.

Dit alles heeft de ik-mens een sterk gevoel van superioriteit gegeven. Of wij ons ervan bewust zijn of niet, wij neigen ertoe te geloven dat het brein al onze problemen zal oplossen; dat het intellect 's mensen grootste gift is. Het intellect wordt gelijkgesteld

met de menselijke geest. Zo is het brein als een god in onze wereld geworden. Wij hebben het op een troon geplaatst en aanbidden het met diepe eerbied. Geen wonder dat Lucius wordt beschreven als een zeer arrogante man.

Wanneer de nieuwe ziel is geboren moet het intellect, met zijn verwaande houding van alles te weten, alles te begrijpen en in staat te zijn alle problemen op te lossen, van zijn troon worden gestoten. De zoeker die lood in goud wil veranderen moet stoppen met het aanbidden van het intellect en een houding van werkelijke nederigheid verwerven. Hij moet niet langer het intellect als zijn meester zien, maar zich wenden tot zijn hart.

In *Harry Potter* tracht Lucius constant Harry tegen te werken, maar in deel zes wordt Lucius in de gevangenis gezet. Dat is een dramatische manier om de weg te symboliseren van de alchemist die zijn intellect in een nederiger positie plaatst, om het dan te gebruiken om de stem van het hart – Harry – te begrijpen.

Wanneer de kandidaat voor transfiguratie Voldemort definitief heeft verslagen, kunnen het stoflichaam in zijn omgang met de Dreuzeles, en het brein met zijn intellect, ingezet worden in dienst van de herrezen *godmens*.

38 *Draco Malfidus*

De nieuwe ziel, Harry, is geboren. Dat is een nieuwe levenskracht die zich door middel van het bloed uitstrekt tot in het hoofd. Vandaar daalt deze kracht af langs de rechter streng van het sympathische zenuwstelsel. Ze verslaat de kundalini, zoals in deel twee wordt gesymboliseerd en klimt dan op langs de linkerstreng van het sympathische zenuwstelsel. Ondertussen blijft het oude slangenvuur – in het ruggenmerg – de leiding over het stoflichaam behouden en de bevelen uitvoeren van het oude bewustzijn, dat een schepsel is van Lucifer.

Om *Harry Potter* tot zulk een opwindend en intrigerend boek te maken, overdrijft en dramatiseert J.K. Rowling geregeld. Draco laat zien dat de nieuwe zielekracht, die in de leerling in macht en kracht toeneemt, in zijn ontwikkeling wordt belemmerd door het oude slangenvuur als dit zich verliest in egocentriciteit. Om het pad van alchemische bevrijding te gaan moet je hele viervoudige systeem in zelfovergave samenwerken met de nieuwe zielekracht. Aan zo'n leven zijn wij gewone mensen niet gewend. Zoals ik zei in mijn hoofdstuk over Peter zijn wij gewend voor onszelf op te komen en ervoor te zorgen dat wij overeind blijven in het leven. Zodra de nieuwe ziel geboren is, moeten wij dat anders gaan doen en onze manier van leven omkeren, door ons volledig over te geven aan de nieuwe ziel. Die zal dan voor ons gaan zorgen. Dat is de ware betekenis van het begrip 'bekering': ons volledig overgeven aan de nieuwe ziel en deze ons leven laten besturen. Zo'n volledige omkering van levenswijze is niet zomaar ineens verwezenlijkt. Vooral in het begin maakt de kandidaat veel fouten, omdat gewoonten hardnekkig zijn. Hij neemt vaak egocentrische besluiten die schade berokkenen aan de nieuwe zielekracht, terwijl die langzaam afdaalt langs de sympathische zenuwstreng. J.K. Rowling symboliseert dit in Draco, die zich tegenover Harry steeds zo afschuwelijk mogelijk gedraagt.

Ondanks Draco's schimpen en spotten blijft Harry toenemen in kracht en deugd en beweegt hij zich uiteindelijk omhoog, na het verslaan van de kundalini, langs de linker sympathische zenuwstreng. Op de weg omhoog doet hij de draairichting van de chakra's omkeren. Dan, wanneer hij het kantoor van Perkamentus bereikt, waarmee

zijn bedoeld de pijnappelklier en het kruinchakra, gaat hij de lichtgeboorte Gods in. Dat is het ogenblik dat de heilige geest indaalt in de alchemist en hij voor het eerst God ziet. Op hetzelfde ogenblik neemt de nieuwe ziel bezit van het hele cerebrospinale systeem. Tot dan toe bewoonde zij slechts de sympathische grensstrengen, maar nu vervult zij ook het ruggenmerg. Het slangenvuur is herboren en daarmee onsterfelijk geworden.

39 Korzel en Kwast

Links en rechts van het ruggenmerg lopen de twee strengen van het sympathische zenuwstelsel. Zij zijn als lijfwachten van het ruggenmerg: ze denken niet, ze doen wat hen gezegd wordt.

Als Draco Malfidus het ruggenmerg vertegenwoordigt, met het slangenvuur dat daar doorheen brandt, dan zijn klaarblijkelijk Vincent Korzel en Karel Kwast de verpersoonlijking van de twee sympathische zenuwstrengen, aan beide zijden van het ruggenmerg. In de oosterse esoterische traditie worden zij Ida en Pingala genoemd. In het Nieuwe Testament worden zij in verband gebracht met Ananias en Sapphira.

De nieuwe zielekracht, gepersonifieerd door Harry, daalt af door de rechter streng van de sympathicus, naar de plexus sacralis, de verblijfplaats van de kundalini. In hoofdstuk veertien wordt beschreven hoe de kundalini wordt verslagen. De zielekracht stijgt daarna geleidelijk omhoog, door de linker streng van de sympathicus, naar de pijnappelklier, die overeenkomt met het kruinchakra. Wanneer de zielekracht daar aankomt, heeft de alchemist zijn eerste inwijding ondergaan: de Mercuriusinwijding. Hij ontvangt de heilige geest en de nieuwe ziel komt tot bewustzijn. Het oude slangenvuur (Draco) is verslagen. Het is het nieuwe slangenvuur dat nu circuleert door het ruggenmerg en door de twee strengen van het sympathische zenuwstelsel. Dit wordt wondermooi gesymboliseerd door de caduceus, de Mercurius- of Hermesstaf. De centrale staf symboliseert de nieuwe kracht die werkt in het ruggenmerg. De twee slangen zijn het symbool voor de twee vernieuwde sympathische strengen. De bol met de twee vleugels (de gouden snaai) symboliseert het nieuwe Mercuriusbewustzijn of Hermes- (Hermione-) bewustzijn. De vleugels symboliseren het nieuwe vermogen van de geest om tot in oneindige hoogten te vliegen en natuurlijk verbeeldt Mercurius (Hermes) het contact met de berg Olympus, dat wil zeggen: de oorspronkelijke, goddelijke wereld.

Met het bovenstaande wil ik zeggen dat de oude Grieken en Romeinen deze kennis bezaten en deze onderwezen in hun mysteriescholen. Zij kregen die kennis op hun beurt van de oude Egyptenaren.

Zoals wij weten kropen Harry en Ron bijna letterlijk in de huid van Korzel en Kwast, doordat zij wisseldrank innamen om in hen beiden te veranderen en zo informatie los te krijgen van Draco Malfidus over de Geheime Kamer.

In de bevrijdende alchemie is de hele persoonlijkheid, inclusief zijn stoflichaam, betrokken bij het proces van transfiguratie, van een aan slijtage onderhevig en sterfelijke mens, naar een onsterfelijke, goddelijke mens. Paulus stelde al dat ons lichaam een tempel is, waarin de heilige geest hoort te wonen. Om aan het proces van alchemie te kunnen beginnen is het stoflichaam noodzakelijk. Als het niet noodzakelijk was zouden we het niet hebben. Maar als het fundamentele proces eenmaal is begonnen, dus als Harry is geboren, kan de dood van het stoflichaam het niet meer stoppen. Tegelijk zal het duidelijk zijn dat het stoflichaam niet kan worden omgezet in iets wat goddelijk is, zoals we bespraken bij Narcissa Malfidus.

Om de discussie over de manier waarop in *Harry Potter* het verhaal van de alchemie wordt verteld te vervolgen: in feite is het verhaal in deel twee – over het doden van de Basilisk en het opstijgen naar het kantoor van Perkamentus – het complete verhaal van de bevrijding, maar het is maar één aspect. We kunnen het zien als een voorafschaduwning van wat er in het *Harry Potter*-epos in deel zeven zal gebeuren.

Dit alles staat in verband met de Poort van Saturnus. De Poort van Saturnus symboliseert de alchemist, die gaat door het laatste stadium van zijn leerlingenschap. Zijn oude bewustzijn sterft en het nieuwe bewustzijn wordt geboren. Het nieuwe bewustzijn heeft volledige macht over het nieuwe slangenvuur verkregen.

Laat niemand denken dat dit een pijnlijk proces is of een weg vol lijden. Hoewel *Harry Potter* een nogal pijnlijke geschiedenis beschrijft, zoals ook het Nieuwe Testament doet, is er geen sprake van pijn, maar is er pure, onvervalste vreugde, als de verloren zoon terugkeert in de liefhebbende armen van zijn vader, om voor eeuwig met hem verenigd te zijn. De oude, onvolmaakte, aardse persoonlijkheid verliezen, is als het verliezen van een oude versleten jas, die zo afgedragen en stinkend is, dat het als een verademing voelt om hem voorgoed af te gooien.

De Engelse voornamen van Korzel en Kwast en hun betekenis zijn: Vincent (Crabbe): de overwinnaar; de Pingala of rechterstreng – de mannelijke streng.

Gregory (Goyle): de waakzame; De Ida of linkerstreng – de vrouwelijke streng.

40 Minerva Anderling [Minerva McGonagall]

Minerva Anderling is de tegenhanger van de maagd in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*. In laatstgenoemd verhaal leidt zij het wegen van de kandidaten, om hun geschiktheid te bepalen. In *Harry Potter* zet professor Anderling de eerstejaars de Sorteelhoed op, om te zien tot welke afdeling zij gaan behoren.

In *De Alchemische Bruiloft* wordt de maagd Alchimia genoemd. Het boek vertelt dat niet expliciet. Om de naam te kennen moet je een raadsel oplossen, dat goed vergelijkbaar is met het soort raadsels waar J.K. Rowling van houdt, zoals bijvoorbeeld dat in deel één.

Bij het lezen van *De Alchemische Bruiloft* wordt duidelijk dat Alchimia de krachtsymboliseert die de alchemist doet transfigureren. Nu weten wij waarom professor Anderling het vak 'Gedaanteverwisseling' ('Transfiguration') onderwijst! De parallellen tussen *De Alchemische Bruiloft* en *Harry Potter* zijn zeer treffend!

Alchimia symboliseert een nieuwe astrale toestand, een alchemische synthese van krachten die de gehele microkosmos volledig veranderen. Deze Alchimia initieert geen automatisch proces. Minerva als lerares is zeer streng! Zij eist je volledige aandacht en je moet haar met standvastigheid en een positieve houding gehoorzamen. Als je Alchimia van ganser harte volgt, zal zij je voeren tot het alchemisch huwelijk van geest, ziel en persoonlijkheid.

Minerva was de Romeinse godin van wijsheid. Zoals Alchimia de belangrijkste hulp van de oude man in de toren is, is Minerva de plaatsvervanger en assistent van het schoolhoofd Perkamentus, de oude man in de toren. Ze is Harry trouw tot het eind en voegt alle krachten op Zweinstein samen en leidt ze ter ondersteuning van Harry's poging om Voldemort te verslaan.

41 De feniks

Elk symbool kan altijd op meerdere manieren worden uitgelegd. Symbolen horen nooit bij een enkel persoon, of een enkele groep mensen. Zij zijn publiek eigendom, iedereen kan ze gebruiken voor elk doel. Niettemin hebben zij enorme kracht, waarmee zij indringend tot ons onderbewuste spreken. Sommige symbolen zijn verbonden met zeer krachtige tradities en met sommigen ervan hebben wij zelf krachtige associaties.

De symbolen die in dit boek zijn uitgelegd zijn volledig mijn eigen interpretatie, gebaseerd op mijn begrip van de leer van de bevrijdende alchemie.

De feniks wordt soms 'de vuurvogel' genoemd. Dat is duidelijk het symbool van de verrijzenis uit de dood. Gnostici hebben in het verleden veelvuldig van dit symbool gebruik gemaakt. Hij symboliseert voor hen de zelfopoffering van de aardse persoonlijkheid en de daaropvolgende verrijzenis van de volmaakte, onsterfelijke en goddelijke mens.

De feniks wordt ook vermeld in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*. Op de derde dag bezoekt Christiaan Rozenkruis de koninklijke grafkamer. Hij zegt:

Op diezelfde plaats stond ook de heerlijke Phoenix, waarover ik twee jaar geleden een afzonderlijk boekje heb laten verschijnen. Ik ben ook voornemens over de Leeuw, de Adelaar, de Griffioen, de Valk en andere, wanneer deze verhalen voor anderen nuttig kunnen zijn, een voor elk afzonderlijke verhandeling te laten verschijnen [...]

De leeuw, de adelaar en de griffioen komen ook in *Harry Potter* voor. Daar heet de feniks Felix en is hij eigendom van Perkamentus. Hij is het symbool van de Orde van de Feniks. Zoals ik zei in mijn bespreking over Perkamentus, is hij de heiligende geest die de mens geneest van zijn gevallen staat. Zijn feniks heeft dezelfde helende kracht. Meerdere keren helen Felix' tranen Harry's wonden. Wat kunnen wij hieruit leren?

Harry, de nieuwe ziel, bewijst in deel twee zijn trouw aan Perkamentus. Felix helpt dan Harry de Basilisk te doden. Als Harry gewond

raakt druppelt Felix tranen op de wond. In deel vier druppelt Felix tranen op Harry's been, nadat dat gewond is geraakt door een grote spin in het doolhof. In beide gevallen geneest Harry onmiddellijk en in het eerste geval wordt hij er zelfs door van de dood gered. Dit toont ons dat de nieuwe ziel in feite onkwetsbaar is, zolang hij trouw is aan de heilige, heiligende geest, die het proces van alchemische bevrijding leidt. Wij kunnen de nieuwe ziel alleen zelf beschadigen door Voldemort eer te bewijzen. Barto Krenck is daar een voorbeeld van. Hij houdt niet van zijn zoon en daarom wendt deze laatste zich tot Voldemort. Hij wordt tenslotte 'gekust' door een Dooddoener, zoals wij weten. Als wij een nieuwe ziel hebben, maar die niet met heel ons hart beminnen, wordt zij tenslotte leeggezogen door de Dooddoeners.

Als symbool van de Orde van de Feniks symboliseert deze vogel kennelijk de Broederschap van de Meesters van Ontferming. De feniks kan onvoorstelbaar zware gewichten dragen. Hij kan ons allen naar het nieuwe universum dragen, als wij ons aansluiten bij de Orde en ons vasthouden aan de feniks.

42 Neville Longbottom [Marcel Lubbermans]

Deel 1: De drie geboorten

Het menselijk lichaam is een tempel waarin God zou kunnen wonen. Dat is de theorie. Voordat dit werkelijk een feit kan zijn, moet er het een en ander gebeuren. Zoals volledige afbraak, gevolgd door herbouw. *Harry Potter* is een handleiding voor de afbraak van de tempel en het begin van zijn herbouw.

Het lichaam met al zijn organen is een soort driedimensionale blauwdruk voor een vierdimensionale tempel. Net zoals een tweedimensionale blauwdruk op papier alle gegevens bevat voor een driedimensionaal gebouw. Verder is het zo dat alle belangrijke organen, vooral die in het hoofd, een rol spelen bij de herbouw van de nieuwe tempel 'in drie dagen' (stadia). Het stoflichaam is onmisbaar in het proces van bevrijding, anders zouden wij er geen hebben!

Wij weten nu dat het ruggenmerg wordt gepersonifieerd door Draco en de twee strengen van het sympathische zenuwstelsel door Korzel en Kwast. Lucius staat voor de hersenen en Narcissa voor het stoflichaam als geheel.

De pijnappelklier is het kantoor van Perkamentus. Het hart wordt gesymboliseerd door Godric's Hollow (Halvemaansteeg – Goderics Eind).

Een ander orgaan dat onmisbaar is in het proces van bevrijding is de medulla oblongata*, of het verlengde merg, in *Harry Potter* gepersonifieerd door Neville Longbottom.

Als je die twee woorden als volgt schrijft, kun je zien hoe knap het idee van Nevilles naam is:

N e v i l l e l o n g b o t t o m

M e d u l l a o b l o n g a t a

Eerder heb ik gezegd dat we leven in een gevallen universum. Daarmee bedoel ik, dat dit universum weliswaar een deel is van het oorspronkelijke goddelijke universum, maar dat het werd getroffen door tweedracht. Jacob Boehme stelt het zo, dat God een deel van het universum afsloot, dat werd 'de wereld van de toorn'. Echter God laat nimmer varen het werk van zijn handen. Daarom bleven

* woordverklaring zie blz 231

er drie kleine stroompjes vloeien uit de rivier van God, naar binnen in ons universum, om ons in staat te stellen op hun wateren terug te varen. Deze drie stromen verschillen in hoogte van vibratie en sterkte van vermogen. Wij kunnen ons deze stromen voorstellen als stralen van kracht die ons universum worden ingestraald door de broederschap van de Meesters van Ontferming.

Deze drie stralen van kracht brengen drie geboorten tot stand:

- de geboorte van de zoeker
- de geboorte van de nieuwe ziel
- de geboorte van het nieuwe bewustzijn

Om te beginnen is er de roepende straal. De oude gnostici noemden deze straal de Pistis. De rozenkruisers noemen hem 'De Vader'. Het is de straal die klopt op alle mensenharten, zich richt tot het bewustzijn en dat wakker roept. Het is de zachte gedempte stem die maakt dat de mens zich afvraagt: 'Wat is de zin van het leven? Waarom ben ik hier? Wat is mijn ware bestemming?'

Mensen die er zeker van zijn dat dit leven alles is wat er is en daar gelukkig mee zijn horen die stem niet. Maar zij die een lelie in hun hart hebben en hebben geleden onder de slagen die het wrede lot hen toedeelde, openen hun hart voor de eerste straal en laten de vreemdeling die op de deur klopt binnen. Het is de *medulla oblongata*, die de eerste straal toestaat het hart binnen te gaan. Dit orgaan is de spirituele bewaker van het hart en beslist welke kracht daar binnen mag. Op het moment dat de *medulla oblongata* de eerste straal toestaat het hart binnen te gaan, is de *zoeker* geboren. Dat is de geboorte van James.

Ten tweede is er de krachtiger straal, de Sophia, zoals de oude gnostici hem noemden. De rozenkruisers noemen hem 'De Zoon'. Deze straal wordt niet waargenomen door alle mensen, maar alleen door die zoekers die lang en intensief hebben gezocht naar de zin van het leven en tenslotte beseffen, dat de zin van het leven helemaal niet ligt in dit dualistische universum, maar in de vierdimensionale wereld van God. Zij beseffen dat niets op aarde de hunkering naar spirituele vervulling kan stillen, totdat zij Lily vinden. Zij weten dat in haar de vervulling ligt. Zij staken hun fanatieke zoeken en gaan een periode van innerlijke rust in. Het gevolg daarvan is dat de *medulla oblongata* opnieuw een straal toegang geeft, namelijk de tweede straal, 'de zoon'.

Als deze straal van intense en zuivere vibratie het hart binnengaat vindt de tweede geboorte plaats: de geboorte van de nieuwe ziel. Dat is de ware zoon van God, de onsterfelijke en oorspronkelijke goddelijke mens 'naar Gods beeld en gelijkenis'. In het Nieuwe Testament wordt dit gesymboliseerd door de geboorte van Jezus. In *Harry Potter* wordt dit gesymboliseerd door de geboorte van Harry.

Ten derde is er de krachtigste straal van allemaal; de rozenkruisers noemen deze straal 'De Heilige Geest', of ook wel de Heer van Leven en Dood. Deze straal is zo krachtig dat hij alleen door de nieuwe ziel kan worden ontvangen, wanneer die volgroeid en rijp is en heeft gezegevierd over het kwaad in de pelgrim. Opnieuw is het de *medulla oblongata* die de heilige geest toestaat binnen te gaan. Het binnengaan van de *medulla oblongata* door de heilige geest, betekent dat een plotselinge uitbarsting van energie, van ongekende kracht en vibratie, het slangenvuursysteem binnengaat. Het is alsof de bliksem inslaat in de pelgrim. Deze straal schiet naar beneden tot in de *plexus sacralis*, dan weer omhoog naar het hoofd, waar hij de *pinealis* binnengaat. Op dat moment heeft de derde geboorte plaats: de geboorte van het nieuwe bewustzijn. Dat is wat de boeddhisten 'verlichting' noemen. Tot op dat moment was de nieuwe ziel onbewust en had de oude dualistische persoonlijkheid de leiding, maar vanaf dit moment is de nieuwe ziel klaarwakker, bewust en kan zij God zien, dat wil zeggen, de goddelijke werkelijkheid. Het oude bewustzijn is opgelost.

In het Nieuwe Testament is deze gebeurtenis beschreven in *De Handelingen van de Apostelen*, hoofdstuk twee. Op de Pinksterdag worden de apostelen vervuld van de heilige geest en tongen van vuur rusten op elk van hen.

Deze gebeurtenis is ook bekend als 'De Dag des Heren'. Dit is wat in de *Alchemische Bruiloft* is beschreven als de wedergeboorte van de koning en de koningin en het wordt genoemd 'Het gaan door de Poort van Saturnus'.

De alchemist is gegaan door de fasen van *nigredo*, *rubedo* en *albedo* en tenslotte kan hij goud maken.

Het nieuwe bewustzijn wordt gesymboliseerd in het Openbaringenboek door het visioen van Johannes op Patmos. De nieuwe ziel

ziet een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De oude tempel is afgebroken en de meester-alchemist kan nu de tempel gaan bouwen waarin God, de goddelijke zevensgeest, 'woning kan maken'. Dat is de geboorte van Harry James, de zoon van de Pottenbakker ('Potter') van het universum.

43 *Neville Longbottom* [Marcel Lubbermans]

Deel 2: De drie magische bollen

Hoe worden in *Harry Potter* de drie geboorten gesymboliseerd? Hoe symboliseert Neville Longbottom de medulla oblongata?

De geboorte van de zoeker wordt verbeeld in de gebeurtenissen waarbij Harry – letterlijk – een zoeker wordt. In hoofdstuk negen van deel één krijgen de kinderen hun eerste vliegles. Vliegen is een symbool van het zoeken naar geestelijke hoogten.

Neville Longbottom brengt naar de les een bol mee die 'Geheugensteen' wordt genoemd. Deze steen symboliseert een onbewuste kracht in de mens. Het is de pre-herinnering die de persoon het gevoel geeft dat hij lang geleden in een koninkrijk leefde; dat hij van koninklijken bloede is en dat hij bijzonder is. Het is de onbewuste herinnering aan zijn afstamming van David, de goddelijke mens, de zoon van de heer der heerscharen.

Neville laat de Geheugensteen vallen zonder dat hij het merkt, waarop die wordt opgeraapt door Draco Malfoy, het oude slangenvuur in het ruggenmerg. Dat verzet zich immers tegen de geboorte van de zoeker. Draco vliegt er mee weg met de bedoeling de bol te laten verdwijnen. Maar Harry, hoewel hij nooit eerder heeft gevlogen, springt op zijn bezemsteel en merkt tot zijn stomme verbazing dat hij als vlieger een natuurtalent is. Draco gooit de bol hoog in de lucht en tot ieders verrassing, inclusief die van Harry, vangt Harry de bol en brengt hem terug naar Neville.

Het gevolg is dat Harry – in plaats van van school te worden gestuurd door professor Anderling, die Harry de kleine bol ziet vangen – wordt benoemd tot zoeker in het Zwerkballetteam.

De geboorte van de nieuwe ziel

Vlak voor de geboorte van Harry doet Sibylla Zwamdrift een voorspelling aan Perkamentus. Haar profetie komt erop neer dat er een kind, dat geboren gaat worden op 31 juli, Voldemort tenslotte zal verslaan. Het Ministerie van Toverkunst neemt kennis van alle voorspellingen. Van

elke maakt het vervolgens een kopie, die wordt opgeslagen in een glazen bol, die wordt bewaard in de Hal der Profetieën.

Severus Sneep die in die tijd voor Voldemort werkt, hoort een deel van de profetie. Hij vertelt Voldemort erover. Die vat het plan op om deze vijand uit te schakelen, voordat hij te machtig wordt.

Maar er is één probleem: op 31 juli worden er twee jongens geboren: Harry Potter en Neville Longbottom. En beiden voldoen aan de voorwaarden die in de profetie worden genoemd. Zowel het Ministerie van Toverkunst als Voldemort zijn er niet zeker van op wie van de twee jongens de profetie betrekking heeft. Voldemort besluit dat het Harry moet zijn en daarom wordt de profetie in het ministerie voorzien van een label met de naam van Harry.

In deel vijf slaagt Voldemort erin Harry binnen te lokken in de Hal der Profetieën, waar hij hem zover wil krijgen dat hij de glazen bol vindt en aan Voldemort geeft, zodat die de volledige versie van de profetie kan horen. Als goede vriend van Harry gaat Neville met Harry mee, maar, door een vloek van een ondergeschikte van Voldemort, schopt Neville de glazen bol uit Harry's hand waardoor de bol breekt.

Zoals we kunnen zien wordt hier in het epos de geboorte van de nieuwe ziel nauw verbonden met de werking van de medulla oblongata. Op het moment dat de medulla oblongata actief wordt ('wordt geboren') en deze de tweede straal van geestelijke energie – de zoon – toestaat het hart binnen te gaan, bevalt de Lelie in Godric's Hollow van een zoon. En ook met de tweede geboorte wordt een bol verbonden, net als bij de eerste geboorte. En net als Neville de eerste bol, de Geheugensteen, kwijtraakte, raakt hij ook de tweede bol, de profetie, kwijt.

De geboorte van het nieuwe bewustzijn

In *Harry Potter* wordt dit meest heilige moment beschreven aan het eind van deel zeven. Harry heeft zich vrijwillig aan de Vloek Des Doods van Voldemort blootgesteld en is teruggekomen van King's Cross. Voldemort gaat naar de verdedigers van Zweinstein, om hun overgave te eisen. Neville Longbottom stormt naar voren om Voldemort te tarten. Voldemort sommeert de sorteelhoed en zet die op Nevilles hoofd. De hoed vliegt in brand en Nevilles hoofd wordt overdekt met vlammen, net als de apostelen met Pinksteren. Uit de hoed komt het zwaard van Griffioendor tevoorschijn en Neville grijpt het. Hij gebruikt het om het hoofd af te slaan van het laatste

Gruzielement – Nagini – de grote slang. Voldemort is nu sterfelijk. Deze keer is de bol de beschermende bol, die Voldemort heeft aangebracht rond Nagini. Die bol werd slechts een paar minuten voor Neville de slang doodt vernietigd. Deze magische bol wordt gebroken door Voldemort zelf, als hij denkt dat hij de strijd heeft gewonnen. Als hij dat niet had gedaan zou Neville de slang nooit hebben kunnen doden.

Deze scene beschrijft symbolisch precies datgene, wat in het echte leven gebeurt, als de heilige geest neerdaalt op een pelgrim. Zijn hoofd wordt gevuld met het nieuwe goddelijke bewustzijn, gesymboliseerd door de vlammen rond zijn hoofd. Het oude slangenvuur wordt daarop onthoofd. Het slangenvuur is de kracht die het ruggenmerg vult van de hersenen tot de plexus sacralis. De oude ziel is volledig gestorven en de nieuwe ziel is bewust geworden. De pelgrim is voor eeuwig bevrijd.

Tenslotte twee vragen:

Waarom is er een bol verbonden aan elk van de drie gebeurtenissen in het leven van Neville? Ik denk dat de bol het idee van geboorte symboliseert, net als een ei dat doet.

Waarom wordt Neville eerst opgevoerd als vergeetachtig, stuntelig en 'het zwakste jongetje van de klas'? Ik denk dat er meerdere redenen zijn. Een daarvan is dat in de zeven delen van *Harry Potter* de auteur altijd heeft benadrukt dat mensen in mindere positie helden kunnen zijn: Harry met zijn goedkope bril, Hermelien met haar woeste haar en haar betweterige houding en Ron met zijn rode haar. Maar als het verhaal zich ontwikkelt zien wij dat Harry het altijd opneemt voor Neville en hem van advies dient. Neville luistert naar die raad en brengt hem in praktijk. In dat opzicht is Neville het volmaakte voorbeeld van de alchemist, die de raad volgt van de nieuwe ziel in het hart. Een andere reden is dat de auteur ervan houdt om haar lezers te verrassen, net als Sneep ons verrast met zijn onbevreesde zelfoffer en zijn liefde voor Lily in deel zeven en net als Neville dat doet met zijn onbevreesde heldendom.

44 De Wemels

Paulus vertelt ons dat het lichaam een tempel is. 'Of weet u niet dat uw lichaam een tempel is van de heilige Geest die in u woont en die u heeft van God, en dat u niet van uzelf bent? [...] zo verheerlijkt dan God in uw lichaam' (1 Kor. 6:19-20).

Het grote doel van de bevrijdende alchemie en zo ook van *Harry Potter*, is het terugbrengen van de heilige geest in de tempel van het lichaam. De menselijke tempel is in onze tegenwoordige toestand ernstig gedegeneerd en helemaal niet meer in overeenstemming met de verklaring van Paulus. Het inleidende proces van alchemie is transmutatie en reiniging van het lichaam, om het geschikt te maken voor de Heilige Geest.

De menselijke tempel bezit zeven prachtige bloemen, die in de bevrijde mens de glorie van God verkondigen. Zij voeren ook essentieel werk uit bij de transmutatie van de alchemist. Deze 'bloemen' worden chakra's genoemd en zijn eigenlijk krachtcentra in de etherische en astrale lichamen. Zij ontvangen en verdelen diverse soorten energie voor de behoeften van de mens, van energie om gezond te blijven tot geestelijke energie. Zij zijn verbonden met de endocriene klieren en diverse zenuwknopen (plexi). Zij zien eruit als klokvormige bloemen en zijn dat eigenlijk ook: kleine draaikolken van energie, op de oppervlakte van het etherisch lichaam. Hun stengel heeft zijn oorsprong in het ruggenmerg.

In gewone aardse mensen zijn de chakra's zeven belemmeringen die hem binden aan het gevallen universum waarin wij leven. Zij draaien uiterst snel rond en zuigen energie binnen uit onze 'natuur des doods', zoals Jacob Boehme die noemt. Door alchemie vertraagt de wenteling van de chakra's en keert tenslotte hun draairichting om, zodat zij energie gaan binnenzuigen uit het goddelijk universum, het zesde kosmische gebied. Wanneer alle chakra's andersom zijn gaan draaien is de bevrijding bereikt. De heilige geest gaat binnen en de dood is overwonnen.

Uit hun plaats ten opzichte van het ruggenmerg, uit hun kleuren en uit verschillende andere aanwijzingen, blijkt duidelijk dat de chakra's in *Harry Potter* worden verpersoonlijkt door de familie Wemel. Soms verwijst hun symboliek meer naar het chakra zelf, soms meer naar de klier met interne secretie die met de chakra is verbonden.

Het is duidelijk dat de chakra's en hun klieren met interne secretie in volgorde van leeftijd zijn geplaatst, te beginnen met Ginny, aan de onderkant van het ruggenmerg, maar met bovenaan Bill, in plaats van Arthur en Molly. De reden daarvoor zal duidelijk worden.

Ik zal elk lid van de familie Wemel behandelen in een afzonderlijk hoofdstuk.

Deze bijdrage eindigt met een tabel die de ordening van de chakra's en de Wemels verduidelijkt.

zenuwknop/ plexus	klier	chakra	Wemel
hersenen	pinealis	kruin	Bill
carotis	hypofyse	voorhoofd	Arthur & Molly
cervicalis	schildklier	keel	Charlie
cardiacus	thymus	hart	Percy
lumbalis	bijnieren	navel	Fred & George
solaris	alveesklier	milt	Ron
sacralis	geslachtsklieren	wortel/stuit	Ginny

45 Ginny Wemel

Het stuitchakra is helder oranjerood van kleur, net als het haar van Ginny. Deze chakra staat in verbinding met de plexus sacralis en de geslachtsklieren. Hij is daardoor verbonden met de seksuele energie. In hoofdstuk 13, Harry en de geheime kamer, is al uiteengezet dat de kundalinikracht, de slangenkracht, zijn woonplaats heeft in de plexus sacralis. In overeenstemming daarmee is de plexus sacralis de spiegel van het onderbewustzijn. Een hele last op de schouders van dit kleine meisje! Omdat het besproken gebied traditioneel als vrouwelijk wordt beschouwd, is de jongste Wemel een meisje.

De voortgang van het proces van bevrijding heeft zijn weerslag op het autonome zenuwstelsel, de endocriene klieren en de chakra's. De zielekracht, geboren uit de lelie in het hart, komt geleidelijk het hoofd binnen, van waaruit zij vervolgens naar beneden reist, langs de rechterstreng van de sympathische zenuw. Wij kunnen ons de zielekracht, op zijn gang naar omlaag, voorstellen als een elektrische stroom die terwijl zij afdaalt de streng laat gloeien en nagloeien. Verbonden met het sympathische zenuwstelsel zijn de opvolgende zenuwplexi. We kunnen voor ons zien hoe, bij de verdere afdaling van de zielekracht, de glans van de ziel geleidelijk één voor één de plexi binnentreedt. Deze kracht veroorzaakt grote veranderingen in het zenuwstelsel, waardoor de persoonlijkheid volledig verandert. Hij gaat de wereld op een totaal nieuwe manier waarnemen en zijn lichaam wordt voorbereid voor de grote alchemische veranderingen, die verbonden zijn met het gaan van de weg tot bevrijding.

Terwijl de plexi worden veranderd, wordt de draaisnelheid van de chakra's trager, terwijl de zielekracht verder afdaalt op zijn reis door de 'buizen van Zweinstein'. De chakra's zuigen energie op uit de wereld om ons heen. De bevrijding heeft tot doel, het lichaam te laten stoppen met dit opnemen van energie uit het gevallen universum en te beginnen met het aantrekken van energie uit het zesde kosmische gebied, het koninkrijk van God. Dit zal duidelijk zijn voor degenen die de vorige hoofdstukken hebben gelezen. Het gevolg van het trager draaien van de chakra's is het geleidelijk aan losmaken van de ketenen, die de alchemist binden aan deze wereld. Dit proces neemt vele jaren in beslag. Harry volbrengt zijn bevrijding in zeven jaar, maar dit zijn beslist geen jaren van twaalf maanden: het gaat hier om zeven stadia.

Als de zielekracht de plexus sacralis bereikt, stuwt zij de seksuele kracht omhoog, waardoor de alchemist niet langer de slaaf is van zijn seksuele verlangens. In plaats daarvan wordt deze kracht tot een scheppende energie, die de alchemist naar eigen inzicht kan gebruiken.

Wij weten dat Harry naar beneden afdaalt om Ginny te redden van de Basilisk in de Geheime Kamer. Daar treft hij de bewusteloze Ginny aan en Maarten Vilijn, die werd bewaard als herinnering in een dagboek. Het dagboek van Maarten Vilijn is een verwijzing naar de plexus sacralis, als de spiegel van het onderbewuste. Het hele verleden van een persoon en van al zijn vorige incarnaties, wordt daar namelijk bewaard. Toen Harry de beelden zag in het dagboek van Maarten Vilijn keek hij in het onderbewuste, met daarin het volledige geheugen van alles wat in het microkosmische verleden is doorgemaakt. Maarten Vilijn is de kracht van het onderbewuste, die ons verbindt met ons microkosmische verleden. Zodra een embryo door de microkosmos is geadopteerd, stort het microkosmische zelf (Voldemort) zijn essentie uit in zijn ruggenmerg. Op deze manier wordt het hele verleden van de microkosmos in de plexus sacralis neergelegd. Deze plexus straalt vervolgens de aandriften van ons onderbewustzijn uit, door het ruggenmerg, tot in onze hersenen.

Het feit dat Ginny bewusteloos is symboliseert de volledige stilstand van de draaiing van de stuitchakra en het naderende stilvallen van de seksuele kracht.

Harry verslaat de Basilisk, symbool van de slang van de kundalini. Deze kundalinikracht omvat ons gehele karma, goed en kwaad. In dit stadium wordt de alchemist van zijn karma bevrijd, wat in de Bijbel wordt genoemd: de vergeving der zonden. U kunt begrijpen dat dit een uiterst vergevorderd stadium is in het proces van bevrijding. Dit is iets dat me steeds weer vervult van verbazing: het opperste proces van menselijke vervulling, het meest heilige alchemische proces van de transfiguratie van mens tot God, wordt verbeeld in *Harry Potter*. Het is van een adembenemende grootsheid.

Harry doorsteekt het dagboek en 'doodt' daarmee Maarten Vilijn. Met andere woorden: hij bevrijdt zich van de heerschappij van zijn onderbewuste en daardoor van de heerschappij van zijn onderbewuste over zijn microkosmos. Gewoonlijk wordt de alchemist, juist voordat dit gebeurt, geconfronteerd met de drie verzoeken, die in de Bijbel symbolisch worden beschreven als de

verzoeken van Jezus in de woestijn. In de zeven boeken van *Harry Potter* wordt ons een minutieuze, veel gedetailleerdere beschrijving van het hele pad geboden.

Ginny ontwaakt, als symbool van het weer gaan draaien van dit chakra, maar nu draaiend in de omgekeerde richting.

46 *Ronald Bilius Wemel*

Als wij langs het ruggenmergsysteem omhoog klimmen ontmoeten wij voor de tweede keer een karakter. Een karakter met een dubbelfunctie. Toen ik dit inzicht de eerste keer kreeg was ik perplex. Hoe is dat mogelijk? Hoe kan een karakter twee totaal verschillende dingen vertegenwoordigen, een abstracte en een concrete?

Ron is Johannes de Voorloper uit het evangelie, de zichzelf offerende aardse persoonlijkheid die zegt: 'Na mij komt iemand die groter is dan ik'. Nu, op dit punt zeg ik: Ron is het miltchakra verbonden met de alvleesklier. Nadenkend kwam ik op de volgende feiten: Ron had als huisdier een rat, symbool van het bloed-ik ofwel het drift-ik: de overlever, de paniekvogel, die tot het uiterste wil gaan om het stoflichaam te redden. Dit astrale bewustzijnscentrum ligt in de plexus solaris, de zonnevlecht, in het milt-leversysteem.

Ron is erg dol op eten. De boeken vertellen vaak over zijn wonderbaarlijke eetlust en hoe hij graag zijn mond volpropt met voedsel. Hij is speciaal dol op zoetheid. Herinner je je het gesprek met Hermelien over versuikerde ganzenveren? De pancreas produceert spijsverteringssappen en een hormoon voor het verteren van suiker. En de maag ligt in feite op de pancreas.

Rons tweede naam is Bilius. Het Engelse woord 'bilious' betekent: gallig, zich ziek voelen door onevenwichtige productie van gal, die wordt aangemaakt door de lever. Ron heeft die dubbelfunctie en het werkt echt! Ron is de personificatie van de abstracte aardse persoonlijkheid, die zichzelf offert voor de nieuwe ziel, zoals Ron laat zien in het schaakspel in het eerste deel. Maar hij vertegenwoordigt ook de miltchakra en de pancreas, als lid van het gezin Wemel, allen vertegenwoordigers van chakra's en de daarbij behorende endocriene klieren.

Ron, de sterfelijke aardse persoonlijkheid, die zichzelf wijdt aan de nieuwe ziel is degene die zichzelf zal offeren in de alchemische bruiloft van de koning en de koningin. Dus de sterfelijke persoonlijkheid gaat de eeuwigheid binnen, door op te lossen in de alchemische processen en te herrijzen als deel van de eeuwige zoon van God. Ron: de hogepriester van de biologische tempel. Ronald Bilius Wemel: het miltchakra, de alvleesklier en de zonnevlecht, met zijn huisdier, het biologische ik, gelegen in het milt-leversysteem.

Als de kandidaat het pad van alchemische bevrijding gaat, verliest hij zijn biologische ik, zoals Ron Schurfie verliest.

Het interesseert je misschien om te weten dat de miltchakra de zonne-energie opzuigt, wat naar mijn idee de reden is, dat de bijbehorende plexus de zonnevlucht genoemd wordt. Als Harry voor het eerst de kamer van Ron binnenkomt, heeft hij een tamelijk zonnige ervaring: 'Het was alsof hij een oven was binnengestapt: bijna alles in Rons kamer scheen knaloranje te zijn',
De kleur van *prana* (levensenergie) is oranje.

Uit: *de Geheime Kamer*, p 34

47 Fred en George Wemel

Wie zijn die twee grappenmakers die zo goed met Harry op kunnen schieten? Als het gezin Wemel symbool is voor de endocriene klieren, die bij het proces van alchemie zo belangrijk zijn, dan moeten Fred en George beslist de verpersoonlijking zijn van de bijniere. Daar zitten zij, grijnzend, bovenop de nieren, terwijl zij adrenaline produceren. Geen wonder dat zij in de vertelling bij twee afzonderlijke gelegenheden met toiletten verbonden worden. Zitten zij immers niet bovenop de toiletten van het lichaam? Hun functie is essentieel voor het lichaam, aangezien zij de stofwisseling en de water- en zoutbalans regelen. Als zij hun werk zouden stoppen waren wij binnen een paar dagen dood. Hun belangrijkste functie is het op peil houden van het energieniveau van het lichaam. In een noodsituatie stellen zij het lichaam in staat tot bijna ongelooflijke prestaties van fysieke inspanning, prestaties die onder normale omstandigheden onmogelijk zijn. Wat heeft dit te maken met de bevrijdende alchemie? Het heeft er alles mee te maken, omdat het essentieel is dat ons energiesysteem in perfect evenwicht verkeert. De vraag is: wat doen wij met onze energie? Besteden wij die aan zinloze dingen die het ego tevredenstellen, of gebruiken wij die om de nieuwe ziel te helpen in ons te groeien? Met andere woorden, ondersteunen wij Harry of Voldemort? Openbaringen 2:23 zegt '... Ik ben het die hart en nieren onderzoekt'. En psalm 26 zegt: 'Keur mijn hart en mijn nieren'. Dit wil onze aandacht vestigen op onze bijniere en op de noodzaak om onze energie wijs te besteden. Wanneer de nieuwe zielekracht, het goddelijke prana, het deel van het lichaam bereikt waar de bijniere liggen, dan komen deze onder controle van die nieuwe zielekracht, die wordt verpersoonlijkt door Harry. Vandaar dat Harry hen duizend galjoenen geeft. De nieuwe zielekracht is goud van kleur. Wanneer Harry dus goud geeft, kunnen wij er zeker van zijn dat hij zijn macht weg geeft, dit keer aan het deel van het lichaam dat de energie controleert. Een mens met een nieuwe ziel, zal zijn energie steeds onzelfzuchtig besteden, door anderen op de één of andere manier te helpen, op het pad of naar het pad. Harry heeft vriendschap gesloten met Ginny. Zodoende is de seksuele kracht onder controle. Deze is naar boven afgebogen en omgezet in

creatieve energie. Fred en George ondersteunen Harry op grootse wijze, zij helpen hem zijn energie perfect in evenwicht te houden. Net als het navelchakra is de tweeling een bloem met tien bloemblaadjes, afwisselend rood en groen gekleurd. De energie waar dit chakra mee wordt geassocieerd is emotionele energie.

Wanneer onze innerlijke Harry zijn goud geeft aan onze innerlijke tweeling, weten wij dat wij onze emotionele energie onder controle hebben, evenals onze lichamelijke energie. Dit geeft de alchemist duidelijk een machtig gevoel van evenwicht, van het bezitten van een overvloed aan energie en van emotionele stabiliteit.

48 Percy Wemel

Als wij onze klimtocht voortzetten, omhoog langs het ruggenmerg, komen we aan bij het hartchakra. Deze is roodachtig-goud van kleur. De endocriene klier waarmee het hartchakra is verbonden, is de thymus. De thymus brengt in de kinderjaren het immuunsysteem op gang en daarom kunnen we hem vergelijken met een beschermend schild. De belangrijkste rol echter die Percy speelt in het proces van bevrijdende alchemie is het vormen van de heilige Graal in het menselijk lichaam. Het hartheiligdom van de alchemist wordt letterlijk een gouden kelk, die het bloed van Christus kan opvangen en bewaren.

Om dit te begrijpen moeten wij kijken naar de plexi die hier zijn gelegen. Drie plexi worden 'ontstoken' door de nieuwe zielekracht, het goddelijk prana dat voortkomt uit de nieuwe ziel. Dit zijn de plexi van keel, longen en hart. Harry, de nieuwe ziel, dringt door het autonome zenuwstelsel het lichaam binnen en staat aan alle delen zijn glanzende goud af. Percy ontvangt zijn deel door middel van de eerdergenoemde plexi.

De keelplexus vormt de rand van de kelk, de longplexus vormt de kom en de voet van de kelk staat op de hartplexus. Ik hoop dat het hiermee duidelijk is dat iedere zoeker de heilige Graal als mogelijkheid in zich heeft. Alles wat hem te doen staat is te beginnen aan zijn zoektocht naar deze heilige Graal. Het vervaardigen van de heilige Graal, of hem vinden na een zoektocht, is een lang en inspannend proces van intense zuivering. Het bloed van Christus is de etherische substantie van het koninkrijk van God, dat zich met behulp van de broederschap van Christus heeft uitgebreid naar de zoeker, vanaf het moment dat deze de Graal in zijn hartheiligdom heeft toebereid. Als enig zelfzuchtig verlangen de Graal binnenkomt, breekt deze in stukken en moet je als zoeker opnieuw beginnen.

Dit is gelijk aan de legende van Hiram Abiff. Zijn doel was het gieten van 'een glazen zee', of 'kristallen meer'. Dit symboliseert het astrale lichaam waarvan het brandpunt in het hart ligt. Het astrale lichaam van de aardse mens zit vol wensen en verlangens, wat dit lichaam allerlei troebele en modderige kleuren geeft. De zoeker dient zijn

astrale lichaam te reinigen en te zuiveren van aardse verlangens, zodat het kristalhelder wordt, als een kristallen meer van zuiver helder water. Geen wonder dat Percy een meisje had met de naam Penelope Clearwater (= Helderwater; in de Nederlandse vertaling heet ze Patricia Hazelaar).

Percy is een afkorting van Percival of Parsifal, een ridder op zoektocht naar de heilige Graal. We weten van de legende van Parsifal dat hij, terwijl hij op zijn queeste is, in de verte een gouden stad ziet. Hij haast zich er heen, maar als hij aankomt is de stad verdwenen. Het beeld blijkt een illusie. In de delen vier tot zes haast Percy Wemel zich ook naar een gouden stad. Is het Ministerie van Toverkunst niet een gouden stad, met zijn gouden deuren, beeldhouwwerken, enzovoort? In deel zeven ondergaat Percy dezelfde ervaring als Parsifal. Zijn gouden stad gaat in rook op en hij blijft achter met een pijnlijke, maar buitengewoon heilzame, desillusie.

Merk op dat Percy in deel vijf Harry de rug toekeert. Hij zegt zelfs tegen Ron zich niet met Harry op te houden. Dit symboliseert het feit dat als de zoeker wereldse ambities nastreeft hij zijn rug naar de nieuwe ziel keert, waardoor hij de heilige Graal niet zal vinden. Maar Percy keert voor het einde in volledige trouw naar Harry terug en dan helpt hij hem in de eindstrijd tegen Voldemort.

Ik moet toevoegen, in verband met Percy en ook met Charlie, dat een ridder van de heilige Graal twee onsterfelijke vermogens heeft: het zuivere hart en het woord of de spraak. Het zuivere hart vormt het schild van de ridder en het woord is het zwaard. Met deze twee wapens is de ridder onoverwinnelijk en kan hij de bevrijding binnengaan. Het zijn respectievelijk het hartchakra en het keelchakra. Als de nieuwe ziel het hartchakra bereikt en de zoeker erin slaagt zijn hart te zuiveren, heeft hij een magisch schild dat hem onsterfelijk maakt. Loutering wordt door de zoeker verworven door geen aardse emoties en verlangens in het hart toe te laten. Dit kan niet gedaan worden door inspanning van de wil, maar alleen door overgave van het zelf aan de lelie in het hart. De lelie is een symbool, niet alleen van de onsterfelijke vonk van de geest, maar ook van zuiverheid. Als de zoeker zijn lelie toestaat haar kracht te ontplooiën in zijn hart en niet afwijkt, zal hij zijn hart zuiveren en

duis het schild van de onsterfelijkeid verwerven. En als het hart gezuiverd is, dan kan de zoeker de andere onsterfelijke eigenschap verwerven: het zwaard, gesymboliseerd door Charlie.

49 Charlie Wemel

Het volgende chakra dat wij tegenkomen als wij langs de wervelkolom naar boven gaan, is het keelchakra, dat wordt verbeeld door Charlie Wemel. Dit chakra is verbonden met de schildklier en de keelholte. Het keelchakra beïnvloedt de keelholte in hoge mate, daarom is dit chakra in evenwicht met onze spraak.

Wij beseffen dit waarschijnlijk niet, maar de spraak is ons meest krachtige magisch vermogen. De lezers van *Harry Potter* zullen weten hoe uiterst belangrijk de spraak is in de toverkunst, maar denken wij ooit na over de gevolgen die onze spraak op onze omgeving heeft? Bedenken wij ooit welke ongelooflijk diepe en pijnlijke wonden onze woorden kunnen veroorzaken? Beseffen wij dat onze woorden zelfs het leven van mensen kunnen vernietigen? Denken wij over de pijn die wordt veroorzaakt door sarcasme, leugens of plagerijen? Staan wij erbij stil hoe woorden kunnen worden gebruikt om te bedriegen? Overwegen wij hoe vernietigend kritiek kan zijn? Of hoe wij op beesten lijken wanneer wij ruzie maken? En bovendien: hoe velen van ons storten maar al te vaak een stroom van woorden uit, als een heftige diarree? Met andere woorden: hoezeer verknoeien wij ons meest krachtige magische vermogen?

Ook occultisme maakt gebruik van de spraak. Maar die wordt dan gebruikt om de spreker extra stevig vast te nagelen aan het gevallen universum, de wereld van Voldemort.

De alchemist daarentegen maakt gebruik van de spraak om zichzelf te bevrijden!

In het vorige hoofdstuk schreef ik dat de mens twee vermogens tot zijn beschikking heeft, om zich te bevrijden en onsterfelijk te worden. Dit wordt verklaard door Hermes Trismegistus in zijn dertiende boek van het *Corpus Hermeticum*. Deze twee vermogens worden genoemd: het gezuiverde hart en het woord of de spraak. Zij worden respectievelijk gesymboliseerd door het schild en het zwaard van de ridder van de heilige Graal. In *Harry Potter* worden zij verpersoonlijkt door Percy en Charlie.

Alvorens de alchemist het zwaard kan gaan smeden, moet hij eerst zijn hart zuiveren. Percy moet zijn ambities opgeven en voortaan loyaal zijn aan Harry. Wanneer het hartheiligdom zuiver en schoon is en vrij van egocentrische motieven, kan het tweede onsterfelijk

vermogen worden gesmeed. Dit is een geweldig scheppend vermogen, waarmee de alchemist al zijn negatieve eigenschappen kan vernietigen. Het goddelijk prana (Harry) concentreert zich intens in het strottenhoofd. Het keelchakra gaat werken op een nieuwe manier, met grote kracht. Wanneer 'het woord' in de alchemist is geboren, kan de heilige geest indalen in de ziel en haar huwen. Dan kan de alchemische bruiloft beginnen.

Het woord wordt gesymboliseerd door het zwaard, vanwege de macht en de kracht die dit magisch vermogen verleent aan de wedergeboren, onsterfelijke zoon van God. Zoals de hoorn van de eenhoorn de nieuwe wil symboliseert, wordt de nieuwe spraak gesymboliseerd door een tweesnijdend zwaard, dat komt uit de mond van de goddelijke mens.

Deze mens wordt gezien door Johannes op Patmos: '...iemand als een mensenzoon, [...] en uit zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard'. De mens met dit zwaard 'in zijn mond' bezit het vernieuwde keelchakra en in hem zijn de heilige geest en de ziel gehuwd. Als hij spreekt, scheppen zijn woorden werkelijk wat hij zegt. Als hij bijvoorbeeld tot een zieke zegt: 'Word gezond', dan zal die mens gezond worden. Dit zwaard zal echter nooit gebruikt worden voor wereldse doeleinden. Het zal alleen worden gebruikt om de wil van God te doen. Als de gebruiker het lichtzinnig zou gebruiken zou hij hetzelfde doen wat vroeger de val veroorzaakt heeft.

50 Arthur en Molly Wemel

De hypofyse of slijmklier, is, zoals ongetwijfeld bekend zal zijn, de leidinggevende endocriene klier. Hij is nauw verbonden met het bewustzijn in het hoofd en bestuurt de andere endocriene klieren, door middel van zijn regulerende hormonen.

Hier vertegenwoordigen twee personen één klier, want de hypofyse heeft twee kwabben; een voorkwab en een achterkwab. Overeenkomstig de bevrijdende leer zijn ze tegengesteld gepolariseerd, terwijl bij mannen de overeenkomstige kwabben omgekeerd gepolariseerd zijn ten opzichte van die van de vrouw.

Als de nieuwe ziel geboren is, breidt hij zich uit van het hart naar het hoofd, door middel van het thymushormoon. (Percy brengt Harry naar de leerlingenkamer van Griffoendor in de toren in deel één). Het nieuwe zielevuur concentreert zich dan in het deel van de hypofyse, tussen de twee kwabben in. Dit wordt geïllustreerd in deel twee, waar Harry door het gezin Wemel wordt binnengehaald en in liefde wordt opgenomen.

Het chakra dat verbonden is met de hypofyse is het voorhoofdchakra. Deze chakra is voor de ene helft rood en voor de andere helft indigo: rood voor Arthur en indigo voor Molly. Het is daarna een kleine stap om alle kinderen Wemel roodharig te maken, omdat rood een tamelijk dominante kleur is in de chakra's en Ginny's chakra schitterend rood is.

Op het moment dat het voorhoofdchakra de andere kant op gaat draaien, is het nieuwe bewustzijn geboren. Dat is een moment van triomf: het moment dat de dood voorgoed is overwonnen. Dat wil zeggen, de dood van het gewone tijdelijke bewustzijn. Dat bewustzijn gaat op in het nieuwe bewustzijn, zoals een kaarsvlam opgaat in de zon. De kaarsvlam bestaat niet langer, hij is deel geworden van het grote goddelijke bewustzijn, dat voor altijd met God is verbonden.

Hierbij is nog een ander punt van belang. Zoals ik zei: de hypofyse heeft twee kwabben. De voorkwab is, in overeenstemming met de leer van de bevrijdende alchemie, verbonden met het hoofdheilgdom van de menselijke tempel. De achterkwab is verbonden met het hartheiligdom. We kunnen zeggen dat Arthur een wijze magiër is en Molly een liefdevolle magiër. Samen vormen zij een uiterst machtig magisch team.

Om allerlei praktische redenen is het feitelijk onmogelijk om het pad van bevrijding alleen te gaan. Om Voldemort te verslaan is er een Orde van de Feniks nodig. Overeenkomstig de bevrijdende leer is het de kracht van de hypofyse, die het een groep van mannen en vrouwen mogelijk maakt hun magische krachten te bundelen, om samen een groepskrachtveld te vormen, waarin de heilige geest kan wonen. In de bevrijdende alchemie zijn man en vrouw absoluut gelijkwaardig en in feite *kunnen* zij het werk van bevrijding niet zonder elkaar doen.

51 Bill Wemel

Bill verpersoonlijkt het kruinchakra. Dat is een 'bloem' met 960 bloemblaadjes, die hoofdzakelijk violet van kleur zijn. Daarnaast is er een soort extra centrale draaikolk van glanzend wit met gouden stroompjes, in het centrum. Bij de bevrijde mens keert deze naar binnen gerichte draaikolk zich om en steekt dan boven het hoofd uit, als een kroon. U ziet deze kroon vaak op beelden van Boeddha. Het ziet eruit als een haarknot op de kruin. Misschien kunnen we de paardenstaart van Bill zien als een aanwijzing over zijn identiteit. Er is echter een mooiere en krachtiger manier om deze kroon, of innerlijke bloem, in Harry Potter te symboliseren: Fleur Delacour, de bloem van de hof. Wanneer Bill en Fleur huwen, symboliseert dit de omkering van de draairichting van het kruinchakra en het opstijgen van een bloem met twaalf blaadjes binnen de grotere bloem. Dit wordt door alchemisten 'de gouden wonderbloem' genoemd.

Dat gebeurt op het moment dat de alchemist 'verlichting' bereikt, zoals de boeddhisten dat noemen. Dat betekent dat het denkvermogen van de alchemist zich heeft geopend voor goddelijke inspiratie en dat hij het goddelijke plan kent. Hij doet de wil van God. In dat stadium is het kruinchakra niet meer een centrum voor het absorberen van geestelijke energie, maar voor het uitstralen daarvan aan andere mensen, teneinde hen te helpen bij hun geestelijke vooruitgang.

De endocriene klier die met dit chakra is verbonden heet de pinealis of pijnappelklier. Die wordt besproken in een afzonderlijk hoofdstuk.

52 Dorothea Omber

Gedurende vele duizenden jaren zijn er vele impulsen uitgegaan van de Meesters van Ontferming naar de mensheid. Een van de gevolgen van zo'n impuls is de vorming van groepen van mensen, die de roep van bevrijding in praktijk willen brengen. Deze mensen zijn zich ervan bewust, dat het individu niet sterk genoeg is voor het verbreken van de zeven ketenen die ons binden aan de wereld van Lucifer/Voldemort. Daarom vormen zij groepen om, in gezamenlijk streven, de bevrijding te bereiken.

Als zo'n groep slaagt, zullen zijn leden tamelijk snel de aarde verlaten, waarna de groep wordt opgenomen in de broederschap van Ontferming. Geslaagd zijn betekent hier: in staat zijn het aardse zelf op te geven, ten gunste van het *zelf* van de geest.

Maar: niet elke groep bereikt in dat opzicht zijn doel. Symbolisch gezien, kunnen de spionnen van Voldemort de gelederen van een groep binnendringen, de groep geleidelijk overnemen en andere doelen gaan stellen. Met andere woorden, het aardse zelf, het ego, Peter Pippeling, gaat zich ermee bemoeien. Wat eerst een zuivere groep was, gericht op bevrijding uit het gevallen universum, degenereert geleidelijk van een de aarde verlatende groep, naar een op de aarde gerichte groep. De reden is dat de deelnemers niet hebben begrepen wat er nodig is voor de bevrijding van de oorspronkelijke godmens, slapend in het hart, in Lily.

Vanzelfsprekend is er maar één waarheid. En die is: het ons bekende universum is niet goddelijk, het is van het goddelijke universum een gedegeneerd deel. In ons universum is Tao niet aanwezig, het wordt geregeerd door Voldemort. Zoals Voldemort de verpersoonlijking is van het hoger zelf in de microkosmos, zo is hij dat ook in de aardekosmos.

De leringen der bevrijding bevatten de waarheid, maar in sterk symbolische vorm en versluierd. Wanneer een groep zijn bevrijdende doel verlegt van het bereiken van bevrijding, naar het dienen van Lucifer, hoeven er in de leringen der bevrijding dan ook maar een paar kleine aanpassingen te worden gedaan. Een daarvan is het letterlijk interpreteren van de leringen. Het werkelijke doel van de

teksten over de geboorte van Jezus in het Nieuwe Testament is te verwijzen naar de geboorte van de nieuwe ziel, wanneer de mens het pad van bevrijding gaat. Maar wanneer het menselijke verstand gefixeerd raakt op het idee dat het een historische gebeurtenis betreft, die ooit een keer gebeurd is en wel eenmalig en dat Jezus letterlijk op de wereld kwam om de zonden van de wereld weg te nemen, dan hoef je alleen nog maar Jezus aan te nemen als jouw redder en klaar ben je. Dan zal het niet bij je opkomen dat Jezus in je eigen hart geboren moet worden.

In aanvulling op het letterlijk uitleggen van de leringen van bevrijding, moeten ook een paar kleine aanpassingen gedaan worden in de teksten van vergelijkbare geschriften. In de tijd van het vroege christendom was dat erg gemakkelijk, want de manuscripten waren met de hand geschreven, zodat ze tamelijk zeldzaam waren. Het was gemakkelijk om manuscripten te laten verdwijnen, die erg nadrukkelijk waren in hun bespreking van de bevrijding en om in de canon meer versluierde teksten op te nemen. Hier en daar wat woorden veranderen, een nadruk ergens anders leggen, een al te expliciete passage verwijderen en we hebben een heilig boek, klaar voor gebruik als propaganda voor een nieuw geloof. Wat begon als een middel tot bevrijding, verwerd tot een middel tot gevangenschap. En zo groeide de groep verwaalden, van een handvol tot vele miljoenen.

Natuurlijk was niet iedereen het eens met de interpretatie door de nieuwe groep, die zichzelf de enige en ware Universele Kerk noemde. Maar we hebben manieren om te zorgen dat mensen ons gezichtspunt gaan delen, is het niet? Het is verbazingwekkend hoe mensen ineens een ander standpunt innemen wanneer zij op de brandstapel staan. En laten wij het vuur niet doven als zij hun vergissing hebben toegegeven. Laat hun zonden verbranden en zij zullen rechtstreeks naar de hemel gaan.

Vanzelfsprekend moeten wij bij de overheid een speciale afdeling hebben, om het geloof te bewaken en ketterij uit te roeien. Laten wij het de Inquisitie noemen met als hoogste verantwoordelijke de Hoog-Inquisiteur.

Dat is waar J.K. Rowling, naar mijn mening, naar verwijst met het personage Dorothea Omber. Zweinstein symboliseert een School

van Bevrijding. De toverwereld symboliseert de spirituele wereld als geheel en het Ministerie van Toverkunst symboliseert de hiërarchieën die de wereld op het astrale vlak in hun macht hebben. Wat begon als een groep met bevrijdende idealen, eindigde als een groep die gebruik maakte van de Spaanse Inquisitie. Let er op dat Dolores een Spaanse naam is: de Spaanse Inquisitie. En dat dolor pijn betekent.

53 De Gouden Beelden [1]

Eén van de verbazingwekkende kanten van *Harry Potter* is het beknopte taalgebruik. Er is nauwelijks één woord, beeld of gebeurtenis, die niets wezenlijks aan het verhaal toevoegt, al is het maar humor. Als in de boeken over iets wordt geschreven, kunnen wij er zeker van zijn dat het een veel diepere betekenis heeft dan wij eerst denken. Een voorbeeld zijn de gouden beelden, die staan in de fontein in het Atrium van het Ministerie van Toverkunst.

Er zijn vijf beelden: een tovenaars, een heks, een centaur, een elf en een kobold. Zij staan in het midden van de fontein en elk van hen spuit water uit zijn toverstok, pijl, oren of hoed. Men gooit geld in de fontein en er staat een bord bij met de tekst dat het geld wordt gebruikt voor de financiering van St Mungo's Hospitaal, met andere woorden, voor het genezen van mensen. Het zou echt dwaas zijn om dit gegeven af te doen als slechts een achtergrondverhaaltje.

In mijn verhaal over Arthur en Molly zei ik, dat het om allerlei praktische redenen onmogelijk is de weg van bevrijding alleen te gaan. Wij gewone stervelingen beschikken over onvoldoende magie om de alchemische processen op eigen kracht tot een goed einde te brengen. Theoretisch kan het. Het is één van de vier wegen die worden beschreven in *De Alchemische Bruiloft*. Christiaan Rozenkruis ziet vier wegen voor zich, wanneer hij op weg gaat naar het kasteel waar de bruiloft zal plaatsvinden. Eén van de genoemde wegen bevat steile beklimmingen.

'De eerste weg is kort maar gevaarlijk, want hij zal u leiden langs rotsachtige plaatsen, waarlangs het vrijwel onmogelijk zal zijn te passeren.'

Degenen die over deze weg kunnen reizen, worden in *De Alchemische Bruiloft* koningen en keizers genoemd. Het is niet onmogelijk, maar ons gewone stervelingen wordt geadviseerd om te reizen langs de veel gemakkelijkere weg, door ons aan te sluiten bij een groep mensen die in staat is een mysterieschool te vormen.

Een microkosmos heeft dezelfde basisstructuur als een kosmos, namelijk een bolvorm, zoals een atoom. Wat een groep alchemisten kan doen, is samen een kosmos vormen, die de leden omringt met

een krachtveld. De processen van bevrijdende alchemie, die ik in vorige hoofdstukken tot in detail heb beschreven, vergen intense concentratie en toewijding, vierentwintig uur per dag. Maar wanneer een groep mensen een groepskrachtveld rondom zichzelf heeft gevormd, kunnen zij deze concentratie en toewijding delen en het onder elkaar spreiden, zodat de ene groep leden zijn dagelijkse taken kan uitvoeren en werken om te overleven in het aardse tranendal, terwijl anderen hun alchemische taak voortzetten.

Niet alleen helpt zo'n groepskrachtveld zijn leden door hen een 'vriend' te geven die te allen tijde bij hen is, in voor- en tegenspoed, het kan ook zorgen voor werkelijke genezing, als de alchemist lichamelijk ziek is.

Het etherlichaam is de basis voor het stoflichaam. Als er in het etherlichaam een afwijking is, of een zwakte, zal de gezondheid van het stoflichaam worden verstoord. Een helderziende op het etherische vlak kan in een oogopslag zien, wat voor ziekte of lichamelijke zwakte iemand heeft. Als zo iemand gezonde etherische krachten zou kunnen krijgen, zou hij heel goed kunnen herstellen van zijn ziekte of zwakte.

Wanneer Harry de rechtszaak in deel vijf heeft doorstaan, gooit hij een volle zak galjoenen in de fontein. Zoals al eerder opgemerkt is elke keer dat Harry goud weggeeft een teken dat de nieuwe ziel van de kandidaat zielekracht uitstraalt voor een goed doel.

In wezen is genezing het doel van bevrijding. Genezing betekent de terugkeer tot het goddelijke plan. De schijnbaar onbelangrijke, kleine scène van Harry die goud in de fontein gooit, is in feite een adembenemend mooi, schitterend symbool van de nieuwe ziel, die haar genezend vermogen verleent aan het krachtveld van de groep. Dit groepskrachtveld heeft intense helende vermogens voor zijn leden. In de eerste plaats gaat het hier om genezen in geestelijke zin, maar vanzelfsprekend, wanneer iemand in zijn etherlichaam genezende krachten ontvangt, zal het stoflichaam daar ook van profiteren, in het bijzonder als zo iemand is opgenomen in de genezingsafdeling van de groepskosmos, of van een mysterieschool. Mysteriescholen hebben een afdeling waar de leden zich concentreren op een centrale bron en waar ze met grote liefde en medeleven hun etherische energie in uitgieten. Zij hoeven niet fysiek bij de bron te zijn. Alles wat zij hoeven te doen is zich concentreren

op de bron, waar ook ter wereld zij zijn en hun genezende etherische energie zal naar de bron vloeien. Tegelijkertijd concentreren degenen die genezing vragen zich ook op de bron. Als zij een open hart hebben, kunnen zij de genezende krachten ontvangen. Dit werkt alleen wanneer zij zich overgeven aan de nieuwe ziel binnenin hen. De ethers zijn van zeer hoge vibratie en kunnen *alleen* worden opgenomen, als de persoon die genezing vraagt zijn eigen vibratieniveau tot een zeker minimum heeft opgetrokken. Dan kan soms een spectaculaire volledige genezing plaatsvinden.

De vier soorten schepselen die de vier ethers symboliseren:

- De kobold: scheikundige ether
- De elf: levensether
- De centaur: lichtether
- De mens: weerspiegelende ether

54 De Gouden Beelden [2]

Aan het einde van deel vijf keren de beelden in het verhaal terug. Hier treffen Harry en Voldemort elkaar opnieuw in het Atrium van het Ministerie. Eerst is er een gevecht tussen Harry en Bellatrix en dan tussen Perkamentus, Voldemort en Harry. Tijdens de vechtpartij wordt het hoofd van de tovenaar weggeblazen, dan een arm van de centaur en tenslotte een oor van de kobold. Wanneer Voldemort verschijnt wil hij snel met Harry afrekenen.

'Ik heb je niets te zeggen, Potter!' fluisterde hij. 'Je hebt me te vaak en te lang gedwarsboomd. AVADA KEDAVRA!'

Harry deed niet eens een poging zich te verzetten; zijn hoofd was leeg en zijn toverstok wees nutteloos omlaag.

Maar plotseling kwam het onthoofde gouden beeld van de tovenaar in de fontein tot leven, sprong van zijn sokkel en landde met een klap tussen Harry en Voldemort. De spreuk ketste van de borst van het beeld, dat zijn armen uitstak om Harry te beschermen.

Uit: de Orde van de Feniks, p 625

Dit is één van de allermooiste passages die ik me kan voorstellen. Wat dit wil zeggen is het volgende. Wanneer een leerling van een mysterieschool wordt aangevallen, door welke kracht dan ook, of dat nu van binnen of buiten zichzelf komt, dan zal het krachtveld, het Levende Lichaam van de groep, optreden om de nieuwe ziel te beschermen. Dit betekent dat men, als deelnemer aan zo'n groep, vrijwel onkwetsbaar is! Dit komt doordat elke kandidaat uitstraalt wat Hermes Trismegistus 'zieleluister' of 'glans van de ziel' noemt. Als de nieuwe ziel geboren is, straalt deze voortdurend een goddelijk licht uit, dat de alchemist omringt met een gouden aura. Deze aura is etherisch-astraal van aard. Dat is het goud dat Harry bezit! Wanneer een groep van dergelijke mensen zijn gezamenlijke 'zieleglans' concentreert, dan creëert dit een uiterst sterk geestelijk krachtveld dat iedere laag-bij-de-grondse of kwade macht in toom kan houden. Het gouden beeld is het symbool van de beschermende macht van het groepslichaam. Daarnaast weten wij dat Perkamentus de genezende, heiligende, heilige geest symboliseert. Deze geest is

in zulk een groepslichaam aanwezig en geeft het leven en richting. Na de strijd verandert Perkamentus het gouden hoofd in een Viavia, die Harry naar het kantoor van Perkamentus brengt. Het gouden hoofd herinnert ons aan een tot de verbeelding sprekend verhaal in de Bijbel. Dat gaat over het standbeeld van Nebukadnezar, zoals verteld in het Boek Daniël – en beschreven in *De Alchemische Bruiloft!* Weer een sterke parallel tussen Harry en *De Alchemische Bruiloft*.

Het beeld dat koning Nebukadnezar in zijn droom ziet heeft lemen voeten, een romp van ijzer, brons en zilver en een gouden hoofd. Dit is ook het symbool van het Levende Lichaam van een groep mensen op het pad van bevrijding. Het hoofd is van goud omdat dat het bevrijde astrale veld van de groep symboliseert. Het krachtveld van een groep heeft uiteenlopende trillingsniveaus, omdat haar leden verschillende niveaus van transmutatie hebben bereikt. Het hoogste astrale gebied in een groep als deze, is bestemd voor de leden die de bevrijding hebben bereikt. In dat gebied leeft de Heilige Geest, zodat daar een adembenemend prachtige gouden straling van uitgaat. *Harry Potter* vertelt ons dat, wanneer wij het Gouden Hoofd kunnen ingaan, wij naar de pinealis (pijnappelklier) gevoerd kunnen worden. Het openen van de pinealis voor de nieuwe ziel is het doel van de alchemische bruiloft. Zodoende is deze kleine episode in deel vijf de aankondiging van de climax van deel zeven. *Harry Potter* openbaart leringen aan de wereld, die tot nu toe slechts in mysteriescholen werden onderwezen. De broederschap van de Meesters van Ontferming heeft beslist dat de mensheid daar klaar voor is. Aan hen die ogen hebben om te zien en oren om te horen, worden de hoogste heilige geheimen geopenbaard.

55 Hagrid en de reuzen

Op een dag, als Ron Zwerkbal speelt, vraagt Hagrid aan Harry en Hermelien om met hem mee te gaan naar het Verboden Bos. Wanneer zij aankomen op een plek diep in het bos, zien zij een grote berg aarde, die ritmisch op en neer beweegt, vergezeld van het geluid van een diepe grommende ademhaling. Zij beseffen tot hun ontzetting dat dit een slapende reus is.

'Ik kon hem niet achterlaten', zei Hagrid. De tranen rolden over zijn gekneusde gezicht en drupten in zijn baard. "t Is m'n broer!'

Uit: de Orde van de Feniks, p 533

In het hoofdstuk over Hagrid vertelde ik dat hij een bodhisattva is, een Meester van Ontferming. Wie wordt door een bodhisattva als zijn broer beschouwd? De mensheid natuurlijk! Ik schreef dat Hagrids liefde voor draken, zijn liefde voor mensen symboliseert. Zijn liefde is niet beperkt tot mensen die in staat zijn het pad van bevrijding te gaan, maar strekt zich uit tot de hele mensheid. Dat maakt hem niet alleen tot een bodhisattva, maar ook tot een hiërofant, zoals zo iemand wordt genoemd. Dit betekent dat hij één van de Oudere Broeders van de mensheid is die onze ontwikkeling leiden, onze geestelijke opvoeding, onze bestemming als menselijke soort. Soms wordt er aan hen collectief gerefereerd als 'Het lichaam van Christus'.

Hier is een klein citaat uit *Hagrids verhaal* in *Harry Potter en de Orde van de Feniks*:

'De eerste dag gaven we een tak met Prometernaiaans vuur.'
Hermelien zei zacht: 'Wauw!' maar Harry en Ron keken Hagrid verbaasd aan.

'Een tak met –'

'Eeuwig vuur', zei Hermelien geïrriteerd. 'Dat zouden jullie nu toch wel moeten weten. Professor Banning heeft het er minstens twee keer over gehad!'

'Nou, hoe dan ook', kwam Hagrid tussenbeide voor Ron ertegenin kon gaan, 'Perkamentus had die tak zo betoverd dat ie eeuwig bleef branden en dat ken niet zo maar elke tovenaar.

Afijn, ik leg die tak in de sneeuw, aan de voeten van Karkus en ik zegt: "Een geschenk voor de Oppur van de reuzen van Albertus Perkamentus, die beleefd de groeten doet."

'En wat zei Karkus'? vroeg Harry gretig.

'Niks', zei Hagrid. 'Hij sprak onze taal niet.'

Uit: *de Orde van de Feniks*, p 334

Dit is de legende van Prometheus! Dit is de machtige en schitterende Griekse legende van de god die het vuur stal van de berg Olympus en het aan de mensheid schonk! Aan wie gaf Hagrid vuur? Aan de reuzen.

Hier is een voorbeeld waar de symboliek zo helder is als kristal. Je hebt geen enkele esoterische kennis nodig om het te begrijpen. Hier is nog het een en ander over de reuzen:

1. Zij spreken verschillende talen en besteden veel energie aan het bevechten van elkaar. Conclusie: zij zijn de volkeren der aarde.
2. Zij willen niets weten van tovenaars en magiërs. Conclusie: de mensheid is behoorlijk materialistisch. De mensen geloven alleen wat zij zien. Zij houden niet van 'magie', wat het codewoord in *Harry Potter* is voor spiritualiteit.
3. Zij roeien letterlijk zichzelf uit. Conclusie: 'Ja hoor, dat zijn wij!'
4. Zij zijn meer geneigd om te luisteren naar Voldemort (Lucifer, de heerser van deze wereld), dan naar Perkamentus (de heilige geest). Conclusie: als wij aan de kant van Perkamentus hadden gestaan, zouden wij dan de Tweede Wereldoorlog hebben gehad? De Holocaust? De gruwelijke problemen van hongersnood, vluchtelingen, massamoorden, drugs, slavernij enzovoort die de levens van vele miljoenen mensen tot een absolute hel maken?

Er is nog een kleinigheid die ik niet heb besproken, namelijk dat de Oppur onze taal niet spreekt, wat ernaar verwijst dat wij de Meesters van Ontferming niet verstaan wanneer zij ons proberen te spreken.

Nog wat meer over de cadeautjes die Hagrid meebracht: het vuur bijvoorbeeld is geen stoffelijk vuur, maar spiritueel vuur. De Meesters van Ontferming willen ons het bevrijdende geestelijke vuur brengen, het vuur dat nooit ophoudt met branden. Hoe kristalhelder is dit!

Het tweede cadeau was een onvernietigbare helm en de derde een

rol drakenhuid. Drakenhuid is uitzonderlijk sterk en ondoordringbaar. Een mantel die daarvan is gemaakt maakt de drager onkwetsbaar. De drie gaven: eeuwig brandend vuur, een onvernietigbare helm en een rol drakenhuid. Er wordt een patroon zichtbaar: het vuur in het hart, de helm op het hoofd, de drakenhuid op het lichaam. Hart, hoofd en lichaam. Harry, Hermelien en Ron. De drie tempels in het menselijk lichaam.

Dit zijn de drie gaven die de heilige geest de mensheid geeft, via zijn hiërofanen: vernieuwing van het hart, vernieuwing van het hoofd en vernieuwing van het lichaam. Deze vernieuwing maakt de drie tempels eeuwig, onvernietigbaar en onkwetsbaar.

Het sterfelijke zielevuur in het hart wordt vervangen door het eeuwigdurende zielevuur; het ik-gerichte bewustzijn wordt vervangen door de onvernietigbare Helm der Zaligheid en het sterfelijk biologisch lichaam wordt vervangend door het onkwetsbare geestelijke voertuig van het kind van God.

Dit is wat door de hiërofanen wordt aangeboden aan hen, die willen terugkeren naar God. Is het niet jammer dat wij de taal van de hiërofanen niet begrijpen?

56 Gladius Smalhart

Er zijn enkele opmerkelijke gelijkenissen tussen *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* en *Harry Potter*. Bijvoorbeeld: nadat Christiaan Rozenkruis het kasteel is binnengegaan, zit hij aan bij een maaltijd die wordt opgediend door onzichtbare dienaren, net zoals dat gebeurt op Zweinstein. En hij ziet, net als Harry, licht van kaarsen die in de lucht opgehangen lijken te zijn. Zeer spoedig na hun binnenkomst in de hal worden beide partijen getoetst: Christiaan Rozenkruis door middel van zeven gewichten, Harry door de Sorteelhoed.

Ik wil uw aandacht vestigen op het gedrag van enkele mensen die Christiaan Rozenkruis waarneemt, vlak na zijn binnenkomst in de hal.

In deze zaal bevond zich een grote menigte gasten: keizers, koningen, vorsten en heren, edelen en burgers, rijken en armen, en ook veel gespuis. [...] Zodra nu de potsenmakers zich een weinig gelaafd hadden en de wijn de remmen wat weggenomen had, begonnen zij te pochen en te bluffen. De één zou dit en de ander zou dat, en de onbenulligsten schreeuwden het hardst. [...] Zij beroemden zich op daden die een Simson of een Hercules met al hun kracht niet zouden hebben kunnen verrichten. De één wilde Atlas van zijn last bevrijden, een ander wilde de driekoppige Cerberus (Pluisje) weer uit de hel halen. [...] Er was er één die de hemel hoorde ruisen; een tweede beweerde de ideeën van Plato te aanschouwen; en een derde beweerde de atomen van Democritus te kunnen tellen. Verscheidenen hadden zelfs het perpetuum mobile uitgevonden. Weliswaar had menigeen van hen een goed verstand, maar zij hadden tot hun ongeluk van zichzelf een te hoge dunk.

Doet dit ons aan iemand denken? Later in *De Alchemische Bruiloft* worden deze mensen *lapis spitalauficusmakers* genoemd. Dit is een imitatie van de *lapis philosophorum*, de Steen der Wijzen.

De lapis spitalauficusmaker is wat Gladius Smalhart (oorspronkelijke tekst: Gilderoy Lockhart) symboliseert. Hij is de zoeker die de school van bevrijding nadert, vanuit het motief om de leer

voor zijn eigen ik-gerichte doeleinden te gebruiken. Hij probeert op iedereen indruk te maken met zijn valse Steen der Wijzen. Hij gebruikt Harry voor het bereiken van zijn eigen doeleinden en wij merken dat hij niets terecht brengt van wat hij in zijn boeken beweert te kunnen. Maar zijn einde is gelijk aan dat van de valse zoekers in *De Alchemische Bruiloft*: hij verliest zijn geheugen. In *Harry Potter* wist Gladius (Gilderoy = met bladgoud beklede koning) zijn eigen geheugen door met de gebroken toverstaf van Ron de spreuk 'obliviate!' (in de Nederlandse tekst: 'Amnesia Completa') te roepen. In *De Alchemische Bruiloft* wordt aan deze valse zoekers een 'haustus oblivionis', een teug vergetelheid, gegeven.

Lockhart heeft zijn hart afgesloten ('Lock' = slot, 'hart' = hert), terwijl het altijd voor iedereen openstaande hart van Harry juist Sirius en Harry redt.

57 De vier huisspoken

In *Harry Potter* komen vier typen mensen voor die het geestelijke pad gaan, hoewel er maar één is die het pad van bevrijding gaat. De spoken zijn uitstekende vertegenwoordigers van het pad van bevrijding, hoewel zij kennelijk hebben gefaald.

Vrijwel alleen Haast Onthoofde Henk symboliseert hen die het pad van bevrijding gaan. Hij maakt deel uit van het huis Griffioendor. Het huis van de dapperen, dapper genoeg om hun leven te geven om bevrijding te verwerven. Zoals *De Alchemische Bruiloft* ons laat zien moet men dapper genoeg zijn om zijn onthoofding onder ogen te zien. Ongelukkig genoeg verloor Henk zijn moed, toen het erop aankwam zijn hoofd te verliezen. Hij maakte zijn taak niet af.

De Dikke Monnik vertegenwoordigt hen die het pad van Huffelpuf gaan. Kennelijk ontwikkelen deze mensen zich in geestelijk opzicht door middel van religie. Zij zijn nogal volgzzaam. De Dikke Monnik heeft tenslotte de belofte gedaan van armoede, kuisheid en gehoorzaamheid. Deze mensen hebben een eenvoudig geloof en doen wat hen gezegd wordt. Misschien faalde de Dikke Monnik omdat hij te veel van goed eten hield...

De Grijsz Dame vertegenwoordigt Ravenklauw. Wij weten niet veel over haar, maar wij weten wel dat de Ravenklauwen heel scherpzinnig en geleerd zijn. Dit zijn klaarblijkelijk mensen die geestelijke ontwikkeling zoeken door intellectuele activiteit. Zij zijn filosofen en beoefenaren van de logica. Het intellect is echter niet de juiste basis voor bevrijding. Allereerst moet er de nieuwe ziel zijn. Misschien staat 'grijs' hier ook voor 'goed'. Net zoals Remus Lupus, als de grijze koning, goed is.

De Bloedige Baron is een mysterieuze figuur, net als de Zwadderaars. Zijn kleren zitten vol bloedvlekken, wat wel voldoende zegt. Hij vertegenwoordigt hen die bevrijding zoeken door occulte praktijken. Als zij falen eindigen zij bloedbevlekt. Sneep is een uitstekende Zwadderaar.

58 Grimboudplein 12

Naar mijn mening is *Harry Potter* geschreven om de wereld bekend te maken, dat alchemie een proces is waardoor een gebrekkig en sterfelijk mens systematisch wordt vervangen door een volmaakt en onsterfelijk mens, die overeenkomt met het oorspronkelijke plan van de bron van alle leven. Wanneer dit proces tot een bepaalde graad is gevorderd is de nieuwe mens, nu verbonden met de innerlijke Christus, volledig tot leven gekomen. De nieuwe ziel (Harry), is bewust geworden. Zijn etherlichaam (Dobby) is een gouden aura van adembenemende schoonheid, dat hem absolute gezondheid verzekert. Zijn astrale lichaam is het machtigste instrument dat men zich kan voorstellen. Zijn mentale lichaam is doordrenkt met goddelijke wijsheid. Alle chakra's draaien tegen de klok in, waardoor de mens in staat is goddelijke energie te absorberen die nooit uitgeput raakt en die het hem mogelijk maakt het goddelijke plan uit te voeren. Ik heb al eerder gesproken over het gouden schild (Percy), het scherpe tweesnijdende zwaard (Charlie), de gouden kroon van alwetendheid (Bill) en de heilige Graal, allen bezit van de nieuwe, hemelse mens, die wij op een dag allemaal zullen zijn.

Echter, deze nieuwe mens leeft in het oude stoflichaam, waarin een deel van de oude microkosmos nog functioneert. Dat is wat de bevrijdende leer noemt 'het oude huis'. De nieuwe mens heeft een nieuw, hemels, onverwoestbaar lichaam, waarmee hij kan binnengaan in 'Het koninkrijk der hemelen', het zesde kosmische gebied. Maar hij leeft ook nog in zijn 'oude jas', of zijn 'oude huis'. Hij zou vanzelfsprekend zonder moeite zijn oude lichaam prijs kunnen geven en dit tranendal voorgoed verlaten, maar dat is nu juist wat een bevrijd menselijk wezen, een bodhisattva, niet doet. Zoals Hagrid, blijft hij op aarde in zijn oude lichaam, omdat dat lichaam het mogelijk maakt dat mensen hem zien en ontmoeten. Hij kan mensen vertellen over bevrijding en hen leren over alchemie. Die toestand is maar tijdelijk, want het stoflichaam is meestal kwetsbaar in deze omstandigheden. In de Bijbel wordt dit gesymboliseerd door de 'drie jaren' van het dienstbare leven van Jezus. Jezus was een nieuwe mens, levend in een 'oud huis'. Op een dag sterft dit oude lichaam. Het valt van hem af als een dor blad.

In *Harry Potter* wordt 'het oude huis' gesymboliseerd door Grimmboudplein 12. Het cijfer 12 verwijst naar de 12 oude uitdovende magnetische krachtvelden, of 12 eonen. De Engelse naam *Grimmauld Place* betekent *Grimmige Oude Plaats*. Dit grimmige oude huis is vol duistere magische voorwerpen, zoals je weet. Als J.K. Rowling iets duister noemt, doelt ze op dat wat hoort tot het gevallen universum en niet speciaal op kwaad zoals wij dat verstaan. Niettemin is op dat adres het hoofdkwartier van de Orde van de Phoenix gevestigd. Het huis is kennelijk het symbool van het werk van de alchemist, om de mensheid in te wijden in de alchemie. Dat is de genezing brengende dienstbaarheid die Jezus laat zien in het Nieuwe Testament. Het is boeiend om te zien hoe de kinderen aan het werk zijn om het huis schoon te maken en te ontdoen van zijn duistere magische schepsels en voorwerpen.

De grimmige oude plaats is het woonhuis van de oude en edele familie Zwarts. Oud omdat de microkosmos miljoenen jaren oud is. Edel omdat het oorspronkelijk is geschapen door de goddelijke geest. Zwart omdat het gevallen is uit het hemels koninkrijk, tot in een afgrijselijk universum vol lijden, smart en dood.

Dit oude huis heeft zijn parallel in het boek van Gustav Meyrink: *De Engel van het Westelijk Venster*, waar het Elisabethstraat 12 heet. Aan het eind van deel vijf is Sirius verdwenen. Zoals uitgelegd in hoofdstuk 26 over Sirius is hij het nieuwe hoger zelf dat Harry is voorgegaan naar het zesde kosmische gebied, het Vaderhuis.

In het begin van deel zes is er enige twijfel over wie het huis geërfd heeft. Harry wordt verteld dat het toebehoort of aan hem of aan Narcissa Malfoy, geboren Zwarts. Zoals u weet heb ik haar geïdentificeerd als het stoflichaam. Echter, het blijkt al snel dat Harry, als de nieuwe ziel, de nieuwe eigenaar is van het grimmige oude huis, zoals wij spoedig te weten komen wanneer Perkamentus Knijster tevoorschijn tovert.

Er zijn vier mensen nauw verbonden met Grimmboudplein 12:

- Sirius, de verpersoonlijking van het goddelijke plan waardoor de oorspronkelijke microkosmos werd geschapen.
- Regulus (de kleine koning), de personificatie van de waan van de gevallen mens dat hij de koning is in zijn eigen leven en zijn eigen microkosmos.

- Harry, de nieuwe ziel, geboren uit de eeuwige lelie in het hart.
- Knijster, het oude etherlichaam, dat de taak heeft het stoflichaam in leven te houden zolang het nodig is op aarde.

59 Knijster

Ik zie Grimboudplein 12 als het oude stoflichaam van de meester-
alchemist. Dat kan nog een paar jaar worden gebruikt in dienst
van de Meesters van Ontferming ('De Orde van de Feniks') om de
menschheid te helpen.

De meester zelf is niet langer afhankelijk van dit lichaam. Hij bezit
een nieuw etherisch en astraal lichaam. Toch moet iets dit 'oude
huis' in leven houden. Dat is het etherlichaam dat leven geeft aan
het stoflichaam. In *Harry Potter* is dit gesymboliseerd door het
etherlichaam te maken tot huiself, een wezen dat de eigenaren van
het huis dient. Harry heeft, als nieuwe ziel, het etherlichaam bevrijd
van zijn gehechtheid aan het stoflichaam (Narcissa en Lucius).
Dobby dient nu de nieuwe ziel.

Maar wat houdt het 'oude huis' in leven? Het nieuwe etherlichaam kan
dat niet. De krachten van het goddelijk universum, of het koninkrijk
der hemelen, of het zesde kosmische gebied, zijn van een uiterst hoge
vibratie en zij zouden de onmiddellijke dood van het stoflichaam
veroorzaken als zij het binnen gingen. Dat zou zijn als het gieten
van gesmolten ijzer in een glazen vaas. De vaas zou onmiddellijk in
duizend stukken uiteenspatten. Wat er gebeurt is dat er altijd een
minimale, maar regelmatige, stroom van natuurlijke etherische
substantie vanuit het zevende kosmische gebied binnenkomt, om in
de behoeften van het oude stoflichaam te voorzien.

Het verklaart waarom Knijster naar Narcissa ging, die ook een
symbool is van het stoflichaam. Dit is wat Knijster symboliseert: de
minimale rest van het etherlichaam die noodzakelijk is om het 'oude
huis' te laten functioneren.

In deel zeven speelt dit oude etherische lichaam een heel sympathieke
rol. Harry is heel vriendelijk voor Knijster en herstelt hem in zijn
waardigheid. De nieuwe ziel zal voor de oude persoonlijkheid
zorgen en als wij ons aan Haar toevertrouwen, zullen wij nooit
ergens gebrek aan lijden.

60 De Zoon van de Weduwe

In deel vijf liep Cho weg van Harry, en vervolgens ging hij naar de
Drie Bezemstelen om op Hermelien te wachten. Daar kwam hij
Hagrid tegen, die zich wat sentimenteel voelde, over familie en over
bloedbanden.

'Ja... ik heb 't al eerder gezegd...allebei buitenbeentjes', zei
Hagrid. Hij knikte wijs. 'En allebei wezen. Ja... allebei wezen.'

Uit: de Orde van de Feniks, p 437

Toch was Hagrid niet zijn hele leven wees. Een tijdlang had hij een
moeder. Zijn vader stierf toen Hagrid ongeveer twaalf jaar oud was.
Vanaf dat ogenblik was Hagrid..... de Zoon van de Weduwe. En dat
is een van de kenmerken van een Bodhisattva. Het is hetzelfde als
wat J. van Rijckenborgh zegt in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan
Rozenkruis* deel 1:

'Zoon van de Weduwe' verwijst naar bevrijde mensen,
ingewijden, deelhebbers aan het universele leven, die werken
voor de redding van de mensheid.

De uitdrukking 'Zoon van de Weduwe' is een symbool. De gevallen
menschheid nam eens deel aan een zuiver krachtveld dat soms 'de
moeder' wordt genoemd. Dit krachtveld ontleent zijn bestaan aan
de eenheid met de goddelijke volheid, de goddelijke vader. Bij het
begin van de val werd dit moederveld gescheiden van de vader en
bleef het achter als weduwe. Dit moederveld streeft naar herstel
van de verbroken eenheid. Het zoekt om het verlorene te vinden
en allen die helpen bij dit streven, allen die geadeld zijn op deze
manier te helpen, worden 'Zonen van de Weduwe' genoemd. Dit
idee wordt bijvoorbeeld genoemd in de legende van Hiram Abiff.

61 De Gouden Snaai

De snaai in *Harry Potter* is de gevleugelde bol aan de top van de caduceus, die ook slangenstaf of Hermesstaf wordt genoemd. Het is een gouden bol met vleugels.

De caduceus is zeer oud; hij gaat terug tot tenminste de oude Egyptenaren. De Egyptische god Thoth werd afgebeeld met een Hermesstaf in zijn hand. Deze god wordt vereenzelvigd met Hermes Trismegistus, schrijver van het *Corpus Hermeticum*. De Griekse god Hermes wordt eveneens afgebeeld met in zijn hand de naar hem genoemde staf. Het betreft een uiterst belangrijk symbool in de leer van bevrijding: het teken van de bevrijde mens.

De centrale staf is de levensboom, dat wil zeggen: het slangen- vuurkanaal of ruggenmerg. De twee slangen zijn de linker en de rechter streng van het sympathische zenuwstelsel. Zij symboliseren ook het mannelijke (scheppende) en het vrouwelijke (voortbrengende) beginsel van het zielewezen. De bol aan de top is het nieuwe bewustzijn. De vleugels staan voor het vermogen van het nieuwe bewustzijn om tot grote hoogten te stijgen. Het is niet aardgebonden, zoals het gewone menselijke bewustzijn. Het feit dat Hermes deze staf draagt laat zien dat het nieuwe bewustzijn kan communiceren met God.

Elk van de twee slangen draait zich drieëneenhalve keer om de staf, wat zeven bochten in totaal betekent. De symboliek sluit perfect aan. Harry is een zoeker naar het nieuwe bewustzijn. Wanneer in de zoeker de nieuwe ziel is geboren, is die onbewust. De betrokken persoonlijkheid moet de weg vinden om de nieuwe ziel bewust te maken. Hij vliegt, zoals Harry, door het spel van het leven, rondspeurend naar het nieuwe bewustzijn. Alles rondom hem is het gevolg van het spel der tegendelen. De wereld bestaat volledig uit paren van deze tegendelen, zoals goed en kwaad, dag en nacht, enzovoort. Als de zoeker de snaai vindt is het spel afgelopen. Dan gaat de zoeker het nieuwe bewustzijn binnen dat hem verbindt met God. Hij is niet langer deel van de wereld der tegenstellingen. Hij is bewoner van het zesde kosmische gebied, het hemels koninkrijk, het Nirvana.

62 Harry Potter kan depressie genezen

Tegen depressie bestaat een wonderbaarlijke behandeling die feilloos werkt. Die wordt genoemd: verlangen naar God.

Depressie is een astrale toestand. Deze verandert het astrale lichaam in een grijze wolk die alsmaar donkerder kan worden, tot hij uiteindelijk alle licht buitensluit.

De rozenknop in het menselijke hart (Lily in *Harry Potter*) dorst naar het levende water van de Godsrivier, en dat dorsten is de sleutel tot het overwinnen van iedere soort depressie of slecht gevoel, zoals vrees of minderwaardigheidsgevoel. De manier om welk astraal probleem dan ook te overwinnen, is het concentreren van de geest op het verlangen naar God. Besteed geen aandacht aan de depressie, of het slechte gevoel, want zij horen bij het ego. Concentreer je met al je energie op het woordloze verlangen, om terug te keren naar het koninkrijk waaruit je microkosmos is voortgekomen.

In *Harry Potter* wordt dit symbolisch verteld in deel drie. Het slechte gevoel, of de depressie, worden gesymboliseerd door astrale schepsels die Dementors worden genoemd. Zij zuigen al het geluk uit je vandaan en kunnen zelfs je ziel uit je wegzuigen. Maar Harry kan ze verdrijven, door zich met al zijn kracht te concentreren op een 'gelukkige herinnering'. Hij kan dan een Patronus oproepen. Dit is een beschermer die uit zijn toverstaf tevoorschijn komt. De Patronus van Harry is een mannetjeshert, een mooi stralend wit hert, schitterend als de volle maan. Dit mannetjeshert is het symbool van het verlangen naar God, dat opwelt in het dorstende hart van de zoeker. Het Oude Testament verklaart het in psalm 42 als volgt:

Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U, O God.

Als je deze symboliek kunt begrijpen zal dat je tot grote hulp zijn. Het vertelt ons dat, hoe slecht we ons ook voelen, hoe depressief wij ook zijn, er *altijd* die perfecte talisman in ons hart is: het (mannetjes)hert, het verlangen naar de zuivere astrale substantie die ons uit dit gevallen universum kan opheffen. De manier waarop

dit gaat is strikt wetenschappelijk en gemakkelijk te begrijpen. De roos in het hart (of Lily in *Harry Potter*) is een geestelijk brandpunt uit een ander universum, dat van een veel hogere vibratie is dan dat van ons. Wanneer dit brandpunt begint te vibreren trekt het overeenkomstige astrale krachten aan, die het hart binnenkomen en zich van daaruit verspreiden door het astrale lichaam. Deze krachten, die van een veel hogere en sterkere vibratie zijn, verjagen de donkere astrale wolken en laten ons astrale lichaam weer oplichten. Daardoor voelen wij de depressie verdwijnen, worden wij God dankbaar en zijn wij intens gelukkig.

Dit gebeurt niet van het ene moment op het andere. In *Harry Potter* wordt benadrukt dat Harry vele maanden hard moet oefenen. Maar uiteindelijk zegeviert hij op grootse wijze. Met een zoeker op het pad van bevrijding gaat dat hetzelfde. De sleutel is dat hij moet beseffen dat de depressie bij zijn aardse persoonlijkheid hoort, die niet het doel van het leven is. Het doel van het leven is de nieuwe ziel, die wordt gesymboliseerd door Harry. Als wij dat steeds in herinnering kunnen roepen, het verlangen naar het wondermooie licht van God kunnen bevorderen en alle zelfzuchtige gedachten kunnen opgeven, dan zullen wij een hert tot leven kunnen roepen dat alle wolken van depressie of het negatieve gevoel dat wij hebben zal weggagen. Het is een gegarandeerde genezing!

Als korte-termijnhulp zou ik moeten toevoegen, dat iets om handen hebben een goed middel is om het voeden van de dementor van depressie tegen te houden. Als je je bezig kunt houden met het helpen van andere mensen, of minstens het doen van nuttig werk, dan zal dat je helpen om je geest vrij te houden van depressieve gedachten. Proberen anderen gelukkig te maken en het denken vrijhouden van ik-centrale gedachten is een 'verlichting' voor de korte termijn, maar nog geen permanente genezing.

63 Necroten

In deel 6 gaan Harry en Perkamentus een dicht bij zee gelegen grot binnen om te proberen een Gruzielement te vinden dat daar jaren tevoren door Voldemort is verborgen. Het Gruzielement wordt bewaakt door Necroten, dode lichamen die door een kwaadaardige tovenaars tot leven worden gebracht. Ze dienen als instrument om diens wensen uit te voeren. Harry en Perkamentus kunnen zich veilig over het water in de grot bewegen en op het eiland in het midden lopen om het Gruzielement te bekijken, zolang zij het water maar niet aanraken. Als zij dat zouden doen, zouden de Necroten boven water komen en hen erin trekken om hen te verdrinken. De grot symboliseert het hart, de Necroten symboliseren de sluimerende verlangens en emoties die de alchemist heeft overwonnen, in zijn strijd om zichzelf te zuiveren. In vers 54 van *De Stem van de Stilte* wordt een vergelijkbaar thema behandeld.

Worstel met uw onreine gedachten, eer zij u overweldigen. Doe met hun, gelijk zij met u willen doen, want zo gij ze ontziet en zij wortel schieten en groeien, weet dan wel, dat deze gedachten u zullen overmeesteren en doden. Wees op uw hoede, discipel, duldt niet, dat zelfs hun schaduw u genaakt. Want zij zal wassen, in omvang en macht toenemen en dit product van de duisternis zal uw wezen verzwelgen, eer gij u van de aanwezigheid van het onreine, zwarte monster ten volle bewust bent geworden.

Dat lijkt beslist sterk op de Necroten die Harry proberen te overweldigen.

Vers 63:

Dood de begeerte; doch als gij haar doodt, zie toe, dat zij niet weer uit de dood herrijst.

De nadruk ligt hier op de eigenschap van gedode verlangens om weer tot leven te komen! Vers 69 bespreekt het thema van de volledige reiniging voordat wij kunnen worden bevrijd.

Er is maar één weg naar het Pad; en enkel aan het einde daarvan kan de Stem van de Stilte worden gehoord. De ladder,

waarlangs de kandidaat opklimt, wordt door sporten van leed en pijn gevormd; en slechts door de stem van de deugd kunnen deze tot zwijgen worden gebracht. Wee u, dan, discipel, als er één enkele ondeugd is die u niet achterliet. Want de ladder zal zwichten en u omverwerpen; haar voet rust in het diepe slijk van uw zonden en misslagen, en eer gij beproeven kunt die wijde afgrond van de stof over te steken, moet ge uw voeten in Wateren van de Zelfverloochening wassen. Hoed u ervoor om één nog bezoedelde voet op de onderste sport van de ladder te zetten. Wee hem die één trede met beslijkte voeten durft verontreinigen. De vuile, klevende modder zal drogen, taai worden en zijn voeten vasthechten en evenals de vogel, in de lijm van de sluwe vogelaar gevangen, zal hij in zijn verdere voortgang gestuit worden. Zijn ondeugden zullen vorm aannemen en hem omlaag trekken. Zijn zonden zullen haar stem verheffen als de lach en de snik van een jakhals na het ondergaan van de zon; zijn gedachten zullen een leger vormen, en hem als een gevangen slaaf wegvoeren.

Door het verhaal van Knijster weten wij dat Regulus door de Necroten het water in werd gesleept, toen hij het medaillon-Gruzielement verwisselde voor een nagemaakte. Regulus wist dat dit zou gebeuren en bracht dus, door het verwisselen van het Gruzielement, een grootmoedig zelfoffer, om later Harry te helpen Voldemort te verslaan.

Zestien jaar later, als Harry probeert het leven van Perkamentus te redden door hem water te geven, raakt Harry het meer aan en beginnen de Necroten hem erin te trekken. Perkamentus roept echter een ring van Vuur tevoorschijn die hem en Harry omringt, zo de Necroten wegjagend, die door licht en hitte worden verdreven. De les is dat wanneer wij ons volledig aan de heilige, helende geest overgeven, hij ons zal redden, zelfs wanneer onze zonden en tekortkomingen uit het verleden ons achtervolgen. Tenslotte zijn die voor God niet van belang. Hij wil alleen zijn zoon terug.

Deel zes van *Harry Potter* is de fase van *albedo* - de witte fase. En zo weten wij door *Harry Potter* dat God net zo tot ons spreekt als hij door *Het Boek Jesaja* (Jes. 1:18) spreekt:

Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw;
al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.

Als wij maar toelaten dat het vuur van de geest ons hart omringt.

64 Het gebed: Felix Fortunatis

Het was alsof de toverdrank steeds maar een paar stappen van het pad verlichtte. Hij kon zijn eindbestemming niet zien en niet hoe Slakhoorn er bij betrokken zou raken, maar hij wist dat hij op de goede weg was om die herinnering te bemachtigen.

Uit: de Halfbloed Prins, p 361

Harry Potter is een volledige wegenkaart voor het pad van bevrijding. Hij laat de ware zoeker nauwkeurig zien wat te doen, waarheen te gaan en wat hij onderweg kan verwachten. We hoeven alleen maar te lezen met het hart.

Het woord 'magisch' betekent het vermogen om te werken met onstoffelijke krachten. Een van de krachtigste manieren om magie te beoefenen is het gebed. Het is echter een misverstand te denken dat ieder gebed de oren bereikt van God of Tao, de oorzaakloze oorzaak van het koninkrijk van het eeuwige licht. De hoogte, dat wil zeggen het vibratieniveau, tot waar het gebed stijgt, hangt af van de zuiverheid waarmee het gebed naar boven wordt gezonden. Als het gebed naar boven worden gestuurd door het ego, gesymboliseerd door Peter Pippeling, bereikt het alleen het oor van Voldemort. Om Tao te bereiken moet het gebed voortkomen uit de zuivere witte lelie in het hart, ingegeven door een hevig dorsten naar de levende Tao, wat wordt verpersoonlijkt door James Potter.

De lelie is een gedachtevonk van Tao en daarom is alleen die in staat om een gebed op te roepen, dat wil zeggen een magnetische impuls uit te zenden met een vibratieniveau dat in staat is om Tao te bereiken. Als wij werkelijk op het pad van bevrijding zijn en we hebben hulp nodig om te beslissen wat te doen, kunnen wij ons richten tot het zuivere midden van ons hart. Dan kunnen wij, aangezet door een nederig en volledig eerlijke wens om Gods wil te doen, een innerlijke schreeuw om hulp uitsturen, door middel van een stil geestelijk gebed. Dan zullen wij hulp ontvangen, direct van Tao. Dat zal zijn in de vorm van verlichting. Men moet zich het antwoord op ons gebed voorstellen als licht op ons pad voor een paar stappen vooruit.

Wij kunnen de uiteindelijke bestemming niet zien, maar we zullen weten dat we op de goede weg daarheen zijn.

65 Het getal 12

Waar is de stad met de twaalf poorten, genoemd in het Openbaringenboek, geografisch gezien? Hier, en nergens anders. Waarom zien wij hem niet? Omdat wij hem buitensluiten! Ieder van ons heeft een (magnetische) muur om zich heen, die het goddelijke licht verhindert onze microkosmos binnen te vallen. Onze muur heeft twaalf vensters, die alleen het licht van het gevallen universum binnenlaten. Dat is de reden dat het huis Zwarts op Grimboudplein nummer 12 staat. Het symboliseert de oude microkosmos, die donker is, somber en groezelig.

Maar als we de wetenschap van de transfiguratie leren, zoals Harry doet, en de goddelijke geest komt ons leven binnen, gaan in de Ligusterlaan de twaalf lichten uit.

Onze microkosmos heeft zeven magnetische ringen, of muren, waarvan op dit moment de zevende actief is en de andere zes volledig latent zijn. Maar als Harry wordt geboren in Godrics Hollow, uit de lelie, en het hert hijgt naar het levende water, begint de zesde ring tekenen van leven te vertonen. Voorzichtig gaat een klein rond raam open, als een stralende ster die de geboorte aankondigt van iets wat uiterst zuiver is, onzelfzuchtig en liefdevol. Dat is Sirius, de heldere morgenster, die verschijnt aan onze microkosmische hemel. De uitgang naar de hemel wordt geopend.

Dan begint een pijnlijk proces van losmaken. Het is pijnlijk om los te raken van onze ankers in dit universum. Dat is het 'zwarte proces' of het 'nigredo'. Maar elke keer als we een binding loslaten, wordt een van de twaalf oude lichten zwakker en straalt Sirius helderder. Dat hoort bij het 'witte proces' of 'albedo'. Het zwarte proces van sterven en verlies wordt goed gemaakt door het witte proces van het worden van Strijder van Perkamentus. In plaats van spijt te hebben van het verlies van de vergankelijke glorie van het gevallen universum, keren wij ons tot het licht van de 'hier levende heer'. Dit verlangen naar God en het drinken van het levende water wast onze kleren wit.

Maar, zoals we weten, verdwijnt Sirius weer uit het zicht. Hij gaat door de Poort van Saturnus. Wij kunnen hem daar niet meer zien, omdat het licht van het nieuwe Jeruzalem van zo uitzonderlijk

hoge vibratie is, dat het voor ons onzichtbaar is. En de oude lichten worden alsmaar zwakker. Zal er ooit een einde komen aan de duisternis? Maar het *rubedo*-proces wacht om de hoek. Wij hebben al onze aardse bindingen losgelaten en onze verlangens volledig gezuiverd. Dan komt de dag dat we oog in oog staan met onze eigen Voldemort. Driemaal belooft hij ons grote rijkdom, roem en macht. Maar drie keer wijzen wij hem af, omdat onze ogen zijn gericht op onze onzichtbare ster van hoop en vervulling. En dan zakt het grimmige oude huis, met zijn twaalf vervuilde ramen, in elkaar en vervalt tot stof. En het blijkt dat achter de oude muren twaalf schitterende poorten wijd open staan, toegang gevend aan het verheven goddelijke licht, van onuitsprekelijke majesteit. Elke poort transformeert het licht naar zijn eigen vibratie, daarbij de ontvanger vervullend van twaalf heilige krachten, waarmee alle mogelijkheden van het goddelijke universum kunnen worden ontwikkeld. En wie zien wij naar ons grijnzen? Het is Albertus Perkamentus, die ons is voorgegaan naar King's Cross, het station vanwaar de trein ons naar het Nieuwe Jeruzalem zal brengen.

En plotseling treft een vlammeende pijn ons hart. Wij herinneren ons al die mensen die we gekend hebben en die rondzwerven door die wrede oude wereld. Blijven we hier met Perkamentus, de zoetgeurende atmosfeer van vrede en geluk inademen, of gaan we terug naar beneden, diep in de modderpoel, om 'Gods Kracht' naar de oppervlakte, naar de frisse lucht te brengen. Wat kiezen wij?

66 De zeven Gruzielementen

Een Gruzielement is in *Harry Potter* een object waarin een tovenaarsdeel van zijn ziel kan verbergen door middel van een moord en een bijbehorende toverspreuk. Wij weten dat Voldemorts ziel in acht stukken heeft gescheurd, door middel van zeven moorden.

Elk van ons heeft een Voldemort die ons leven bestuurt. Hij is onze vriend zolang we precies doen wat hij wil. Maar als de eeuwige vonk van de goddelijke geest in het hart opnieuw begint te gloeien en Harry is geboren als de wonderbare goddelijke ziel, die ons in het eeuwige leven wil tillen, wordt Voldemort onze dodelijke vijand. Hij tracht de wondermooie nieuwe ziel te doden, maar net als het Herodes niet lukte Jezus te doden, kan Voldemort Harry niet doden. Harry is voorbestemd, als 'de Uitverkorene', om de in onze microkosmos levende Voldemort te vernietigen.

Voldemort is ons 'hoger zelf' of microkosmisch bewustzijn*, wat het gevolg is van onze ongehoorzaamheid aan de wetten van Gods oorspronkelijke universum. Bevrijding bestaat uit een alchemisch proces van transmutatie en transfiguratie, waarin al het aardse en tijdelijke ('lood') wordt veranderd in het goddelijke en eeuwige ('goud'). Zodra wij aan dit proces beginnen, ontdekken we dat ons microkosmische zelf onze satan ('vijand') wordt, die probeert zijn greep op ons te verstevigen. Wij ontdekken dat we niet alleen hem moeten vernietigen, maar dat hij nog zeven andere plaatsen in ons wezen heeft, waar hij ons controleert. Wij moeten hen stuk voor stuk opzoeken en de overheersing van onze persoonlijke Voldemort opheffen door hen te vernietigen.

1. Voldemort

Voldemort zelf symboliseert een machtige concentratie van astrale (emotionele) energie in onze aura. Die is groter dan de sterfelijke persoonlijkheid en blijft leven na onze dood. Hij straalt na onze dood een deel van zichzelf uit in een nieuwe baby en zo kunnen we zeggen dat Voldemort werkelijk onsterfelijk is, totdat Harry in het hart van de persoonlijkheid is geboren.

* woordverklaring zie blz 231

2. Marten Vilijs dagboek

Een van de machtigste manieren waarop het hoger zelf de persoonlijkheid controleert, is door middel van het onderbewuste. C.G. Jung zei dat het onderbewuste machtiger is in zijn invloed op ons leven dan het bewuste. In feite is het onderbewuste een opslagplaats van alle voorgaande levens die we hebben geleefd onder Voldemorts overheersing – daarom wordt dit gesymboliseerd door een *dagboek*, een perfect symbool voor een opslag van gegevens.

De plexus sacralis aan het ondereinde van het ruggenmerg, is de plaats waar het onderbewuste onze 'levensboom' beïnvloedt, het ruggenmerg met het brein als kroon. Dit is ook de plaats waar ons karma ligt opgekruld, als een opgerolde Basilisk. De plexus sacralis wordt in *Harry Potter* gesymboliseerd door de Geheime Kamer. Daarom was Harry in staat daar zowel de Basilisk, als Marten Vilijs dagboek te vernietigen. Harry vernietigde het dagboekgruzielement door intuïtie.

Toen, zonder erbij na te denken of de gevolgen af te wegen, alsof hij het altijd al had willen doen, greep Harry de afgebroken giftand van de Basilisk die naast hem lag en stootte hem in het hart van het boek.

Uit: *de Geheime Kamer*, p 240

3. De ring van de Prospers

Ons gewone stoflichaam is omgeven door een magnetische bol met een doorsnede van enige meters. Deze magnetische bol heeft een grens die alchemisten 'de ring' noemen. Deze magnetische ring ontvangt concentraties van astrale of begeerte-energie, die instralen in de persoonlijkheid, door twaalf hoofdbrandpunten en vele kleinere. Dit proces wekt al onze interesses, wensen en talenten. Tegelijkertijd houdt deze ring goddelijke energie buiten. Daarom zijn we sterfelijk. Als we in staat waren de onvernietigbare energie vanuit het goddelijke universum te ontvangen, zouden we onsterfelijk zijn.

In *Harry Potter* wordt deze microkosmische ring gesymboliseerd door de ring van de Prospers, die Voldemort wegnam uit zijn grootvaders hut. Deze hut symboliseert de geruïneerde microkosmos, die wij zijn geworden sinds de val. Het Gruzielement werd vernietigd door

Perkamentus, die de genezende, heiligende geest personifieert en die in ons komt om het werk van alchemische transmutatie te verrichten. De microkosmische ring wordt machteloos gemaakt en 'gedemagnetiseerd' door het proces van transmutatie, zodat alle aardse belangstelling en verlangens van de alchemist verdwijnen en vervangen worden door een intense hunkering om terug te keren tot het goddelijke vaderland. Opnieuw wil hij niets anders doen dan Gods wil.

4. Het medaillon van Zwadderich

Onze emoties en wensen voelen wij in ons hart. Daarom hebben we daar een bewustzijnscentrum, dat we het gevoels-ik noemen. Iemand's hart kan een beerput zijn, een moordenaarshol of een liefdesvuur, afhankelijk van onze begeerten. Dat gevoels-ik is bij onze geboorte in ons hart gelegd door ons microkosmische zelf. Tegelijkertijd bevat ons hart ook de eeuwige bloem, daarin gelegd door God. Dit wordt gesymboliseerd door de lelie: Lily. In *Harry Potter* wordt het gevoels-ik gesymboliseerd door het medaillon van Zwadderich. Het is een volmaakt symbool, want het is hol en hangt voor het hart. Harry en Perkamentus doen een moedige poging om het medaillon te stelen uit een grot (het hart), waar Voldemort het heeft verborgen, om er achter te komen dat Regulus Arcturus Zwarts, Sirius' broer, het had weggenomen voor hij stierf.

Na een lange zoektocht wordt het medaillon gevonden door Harry, Ron en Hermelien.

5. De beker van Huffelpuf

Deze beker werd door Marten Vilijn gestolen van Orchidea Smid, zoals we weten. Perkamentus denkt dat Voldemort deze gouden kelk in een Gruzielement heeft veranderd. Dit brengt onmiddellijk de Graal in herinnering. Deel van het proces van de alchemische transmutatie dat de kandidaat op het pad van bevrijding in praktijk moet brengen, is het zelf vervaardigen van de heilige Graal. Dat betekent dat hij de hele hartstreek moet reinigen. Alle organen in de borst, in het bijzonder de eenentwintig plexi in de keel en borststreek en de schildklier en de thymus, moeten worden gezuiverd door het zielevuur, geboren uit de lelie in het hart. Dit zielevuur wordt gepersonifieerd door Harry en dus moet Harry Voldemorts ziel verwijderen uit de gouden kelk, waardoor deze verandert in de Graal. Dan is deze waardig om het Bloed van Christus te ontvangen.

Dit bloed is het heilige astrale vuur, dat het proces van transmutatie en transfiguratie zal voltrekken, waarbij lood in goud verandert.

6. Het diadeem van Ravenklauw

Het diadeem symboliseert het hoofd. Wij weten dat Rowena Ravenklauw dol was op intelligente studenten, wat opnieuw naar het hoofd verwijst.

Het hoofd van een gewoon mens is gevuld met vurig etherisch-astraal licht, wat is geconcentreerd in zeven holtes rond de hersenen. Dit licht is een kracht die behoort tot het gevallen universum en werd een embryo gegeven door het microkosmische bewustzijn (Voldemort) voor de geboorte.

In deel zeven wordt het diadeem vernietigd door een groot alchemisch vuur. Dit symboliseert het uitdoven van de zeven lichten rond het brein. Zij worden vervangen door het goddelijke licht van het nieuwe bewustzijn.

7. Het litteken

Voldemort verscheurde zijn ziel toen hij Lily vermoordde, waarbij hij onbewust een Gruzielement creëerde toen hij baby Harry vervloekte. Dit Gruzielement is daarom Harry's litteken. Dat verklaart waarom er zo'n band is tussen Harry en Voldemort. Harry heeft een deel van Voldemorts ziel in zijn hoofd. We weten uit de boeken dat Harry een overwinning behaalt in een telkens opklimmende lijn, in een van de sferen waarin de mens zichzelf manifesteert:

1. de stofsfeer
2. de ethersfeer
3. de astrale sfeer
4. de mentale sfeer
5. het verstands-ik
6. het gevoels-ik
7. het bewustzijns-ik

In deel zeven bevrijdt Harry zichzelf in de sfeer van het bewustzijns-ik. Dit ik is gesitueerd in het hoofd, achter het voorhoofd, precies boven de plek tussen de ogen – achter de plek waar Harry's litteken zich bevindt.

8. Nagini

In het ruggenmerg bevindt zich een vurige kracht, bekend als het slangenvuur. Het heeft duidelijk de vorm van een slang. Deze vurige

kracht is de kolom waarop het ik-bewustzijn rust. Wij zijn ons er niet van bewust dat we het bezitten, maar zonder dat zouden wij geen bewustzijn hebben. Als we de mens zouden terugbrengen tot zijn volstrekt basale kern, zouden wij het slangenvuur zien als de wezenlijke zielekern en het ik-bewustzijn als de kop van de slang. Dit is het eerste dat het microkosmisch bewustzijn inbrengt in de foetus die hij adopteert bij een nieuwe incarnatie. Vanaf het moment dat dat gebeurt leeft de foetus. In *Harry Potter* wordt dit gesymboliseerd door de slang, Nagini. Omdat dat de eerste, meest fundamentele kracht is, die in de persoonlijkheid wordt ingebracht, is het ook het laatste Gruzielement dat vernietigd wordt. In het echte leven is het de Heilige Geest, die de persoonlijkheid binnenkomt door het verlengde merg, de medulla oblongata en dan het oude slangenvuur uitdooft, waarbij het wordt vervangen door het Godsvuur. De medulla oblongata wordt gesymboliseerd door Neville Longbottom (Marcel Lubbermans). Zijn hoofd wordt bedekt met de brandende hoed van Goderic Griffoendor, wat hetzelfde beeld geeft als dat van de apostelen bij wie vurige tongen op het hoofd neerdaalden, toen zij de Heilige Geest ontvingen, in het *Nieuwe Testament*. Neville onthoofdt dan de slang, wat de dood symboliseert van het *oude* slangenvuur en dus van de oude ziel. De sterfelijke oude ziel is dood.

67 *Regulus Arcturus Zwarts*

Regulus is de jongere broer van Sirius. Zij woonden beiden in het pand Grimboundplein 12, het Huis van het Nobele en Aloude Geslacht Zwarts. Ik heb al verteld dat dit de gevallen microkosmos symboliseert, met zijn twaalf magnetische lichten. Het is zwart omdat het onvoorstelbaar lang geleden uit het goddelijke plan is gevallen, maar het is fundamenteel nobel omdat het is geschapen door God, de Zevenvoudige Universele Geest. En het is oud omdat het al vóór de val bestond.

Sirius is het licht van het Nirwana, dat de microkosmos binnengaat wanneer de nieuwe ziel, gesymboliseerd door Harry, is geboren. Het is als een klein, maar helder gaatje in de muur van de donkere, bedompte gevangenis van het Huis van Zwarts, waardoorheen het schitterende licht van het glorieuze koninkrijk van de God van liefde naar binnen schijnt.

Regulus is Latijn voor 'kleine koning'. Wie is de kleine zwarte koning in onze microkosmos? Nee, niet Sneep. Hij is de zwarte koning in onze *persoonlijkheid*. Wij spreken hier over de microkosmos, die zich verscheidene meters rond de persoonlijkheidsmens uitbreidt.

Er is aan het firmament een ster die Regulus wordt genoemd. Het is de helderste ster in het sterrenbeeld Leo en één van de helderste sterren aan de hemel. Sirius is natuurlijk de helderste ster aan de hele nachtelijke hemel.

Regulus symboliseert één van de twaalf lichten in de ring, de bolvormige grens, van de gevallen microkosmos. Deze lichten maken deel uit van het microkosmische krachtveld en zijn zodoende aanzichten van Voldemort. Daarom was Regulus een Dooddoener. Voldemort symboliseert het bewustzijn van dit krachtveld, dat onsterfelijk is en tussen incarnaties door blijft bestaan. Twaalf van de Dooddoeners symboliseren de twaalf groepen magnetische punten in onze microkosmische ring, de buitengrens van ons krachtveld. Iedereen heeft één sterk magnetisch punt, dat in de esoterische leringen Neptunus wordt genoemd. Deze magnetische

kracht geeft ons de waan dat wij koningen zijn. Neptunus was in de Romeinse mythologie de Koning van de Zee, die de astrale wereld symboliseert. Wij allen denken, al dan niet bewust, dat wij de koning zijn van onze microkosmos en vaak breiden wij die gedachte nog veel verder uit. Regulus en Sirius zijn broers in die zin dat zij beiden leven in de microkosmos en beiden sterren zijn die worden gezien van binnenuit, in de wand van de microkosmos. Sirius echter is de doodsvijand van Voldemort, terwijl Regulus een vazal is van Voldemort; hij is in feite een deel van hem.

Dit verklaart ook waarom heel wat Dooddoeners en leden van het Huis Zwarts, namen van sterren dragen. Wij allen bezitten deze twaalf sterren die in ons microkosmisch firmament op ons schijnen.

Het is goed mogelijk dat Sneep en Regulus jeugd vrienden waren. Beiden zijn zij zwarte koningen, de één binnen de persoonlijkheid en de ander daarbuiten. Ik veronderstel dat ook Regulus en Lucius jeugd vrienden waren, aangezien Lucius, met zijn arrogante ideeën van koningschap, symbool is voor de hersenen. De hersenen hebben twaalf magnetische brandpunten die het bewustzijn creëren en die het lichaam regeren door middel van de twaalf paar hersenzenuwen. Deze twaalf magnetische punten zijn afkomstig uit de ring, of de omtrek, van de microkosmos en één daarvan is Neptunus, of Regulus. Regulus en Lucius zijn dus nauw verwant. Regulus en Narcissa Malfidus-Zwarts zijn eerstegraads neef en nicht.

Wij weten dat Harry vijftien jaar oud was, toen hij op de familie-stamboom zag dat Regulus vijftien jaar eerder was gestorven. Dat is één van die belangrijke feiten die J.K. Rowling verbergt in een schijnbaar toevallig tussengevoegde regel - het staat tussen haakjes! Dus Regulus werd vermoord rond de tijd dat Harry geboren werd.

Wij vernemen in deel zes dat Regulus Zwarts iets te weten is gekomen over het Gruzielement van Voldemort, dat in de grot is verborgen. Regulus steelt het Gruzielement en vervangt het door een namaakmedaillon. De grot symboliseert het hartheiligdom, terwijl het medaillon, dat als hanger voor het hart wordt gedragen, het gevoels-ik symboliseert. Dit medaillon wordt vermeld in hoofd-

stuk zes van deel vijf. Het Huis Zwarts behoort nu aan Harry, precies zoals de microkosmos behoort tot de nieuwe ziel, zodra die de leidende factor is geworden.

De Lelie is het eeuwige brandpunt van goddelijke goedheid, gelegen in het hart. Zij is de onverwoestbare vonk van de Universele, eeuwige Geest die het universum heeft geschapen. De meeste godsdiensten zijn het erover eens, dat zulk een vonk in het hart inderdaad bestaat; veel mensen voelen dat ook zo. Wanneer het sluiert is het de stem van het geweten. Wanneer het begint te smeulen, begint het naar zuurstof te verlangen, opdat het tot een vlam zal kunnen uitbarsten. Dit sterke verlangen naar verse, levengevende zuurstof wordt gesymboliseerd door het mannetjeshert. Voordat de nieuwe ziel uit de Lelie in het hart geboren kan worden, moet de persoonlijkheid tot zoeker zijn geworden. De vonk in het hart dorst naar zuurstof, maar wat het werkelijk nodig heeft, is de eeuwige zuurstof van Tao. Het kan niet branden op de zuurstof uit dit universum. Maar de pasgeboren zoeker weet dat niet. Hij zoekt en zoekt. Dat kan vele incarnaties duren. Hij zoekt het Levende Water van de Godsrivier hier, in dit gevallen universum, waar het niet gevonden kan worden. De twaalf sterrenbeelden in zijn microkosmos fonkelen hoopvol, maar zij kunnen de dorst van de Lelie niet lessen. Maar op een dag doet de zoeker de wereldschokkende ontdekking, dat de zuurstof die zijn goddelijke vonk nodig heeft, niet in dit universum gevonden kan worden; dat het Levende Water afkomstig is uit een andere dimensie; dat de twaalf sterren van zijn persoonlijke hemel niet in staat zijn het hemelse geestelijk voedsel, waar zijn hart met smart naar uitziet, te verstrekken.

In het *Nieuwe Testament* wordt dit gesymboliseerd door de geboorte van Johannes en de geboorte van Jezus. Johannes is geboren uit Elizabeth en Zacharias. Elizabeth is onvruchtbaar, wat de vruchteloosheid symboliseert van het zoeken naar de zin van het leven in deze wereld. Johannes symboliseert de aardse persoonlijkheid die leeft in de woestijn. Dit is een prachtig symbool voor hoe de zoeker die naar God dorst, de wereld ervaart: een levenloze, onvruchtbare woestijn. Een paar maanden later wordt Jezus geboren. Sommige verhalen daarover plaatsen zijn geboorte in een grot: het hart.

Zowel Johannes als Jezus zijn aanzichten van de zoeker. Johannes symboliseert de aardse persoonlijkheid die bereid is om zich te offeren voor de Zoon van God. Dit wordt heel mooi gesymboliseerd door het offer van Ron voor Harry in het schaakspel. Jezus symboliseert de nieuwe ziel die in het hart is geboren.

Wanneer Jezus geboren is, schijnt de Ster van Bethlehem in het oosten. Wanneer in het oude Egypte Horus geboren is, kondigt Sirius zijn geboorte aan. Wanneer Harry geboren is, wordt Sirius zijn Peetvader en sterft Regulus. Wat een prachtige symboliek! De zoeker beseft voor het eerst dat hij zijn blik naar omhoog moet richten, naar buiten dit universum, naar Tao. Het licht van Tao breekt door in zijn microkosmisch firmament en er verschijnt een dertiende ster, helderder dan alle anderen, die eeuwige hoop en vervulling aanbiedt.

De zoeker beseft dat hij zijn illusie van koningschap moet offeren en zich in toewijding en zelfovergave zal moeten buigen voor het pas geboren kind. Hij weet en begrijpt dat de innerlijke Christus de Koning is in zijn leven. Dit heeft tot gevolg, dat de oude Neptuniaanse ster de dienst aan Voldemort verlaat. Deze kan de gedachten en de wensen van de zoeker om de heerser over zijn eigen lot te zijn niet meer voeden, aangezien hij de nieuwe ziel, Harry, die door Sirius wordt geleid, tot zijn leider en doel in zijn leven heeft gemaakt. In het *Oude Testament* wordt aan deze innerlijke staat van verslagen koningschap gerefereerd als het bezit van een 'gebroken hart'.

Psalm 34: De Here is nabij de gebrokenen van hart.

Psalm 51: De offeranden Gods zijn een gebroken geest; een gebroken en verslagen hart zult Gij, o God niet verachten.

Psalm 147: Hij geneest de gebrokenen van hart en Hij verbindt hen in hun smarten. Hij telt het getal der sterren; Hij noemt ze allen bij name.

Deze gebrokenheid van hart beschrijft een diep gevoel van ware nederigheid, ware realisatie van de onmacht van het aardse ik; het is de troonsafstand van 'Koning Ik'. Dat is de paradigmaverschuiving die in het leven van de zoeker de Poort kan openen voor Tao,

Nirwana, de Hemel; en die hem twaalf nieuwe sterren kan geven, met nieuwe namen.

Deze staat is er één van echt en in het hart doorleefd berouw. Het is de verloren zoon die zegt: 'Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u; ik ben niet langer waardig uw zoon te worden genoemd; behandel me als één van uw ingehuurde dienaren'.

Voordat Regulus sterft gaat hij de grot van het hart binnen en steelt hij het medaillon, dat een stuk bevat van de ziel van Voldemort. Het hart van de zoeker is symbolisch gebroken: het is ontledigd van de dorst naar het leven in dit gevallen universum, net zoals de kom wordt geledigd door het drinken van twaalf teugen vloeistof. Voldemort wordt verzwakt.

En ongeveer zeventien jaar later gaan Perkamentus en Harry de grot in en nemen een medaillon mee. Harry ontdekt dat Regulus lang geleden het medaillon heeft meegenomen, met de bedoeling het te vernietigen. Het hart van de zoeker was al zuiver, zoals Harry vaak heeft bewezen.

68 De twaalf Dooddoeners

Ieder van ons wordt geregeerd door twaalf krachten die elk aspect bepalen van ons karakter, onze bestemming, onze hele staat van zijn. Hieronder in vogelvlucht een algemeen overzicht, om je te helpen de achtergrond te begrijpen van de boodschap die *Harry Potter* de wereld in stuurt.

Om te beginnen met het ruimste overzicht, stellen wij ons een geweldige bol voor, vele lichtjaren in omtrek. Deze bol heeft aan de rand twaalf machtige sterrenstelsels: de dierenriem. Deze stelsels vertegenwoordigen twaalf uiterst krachtige concentraties van astrale energieën, die de bol doorstralen. Zij maken leven mogelijk en bepalen de grenzen van dat leven. Zij bepalen ook het lot van elk schepsel in die bol.

In die gigabol bevindt zich een megabol die onze aarde en de maan omsluit. Deze bol heeft eveneens twaalf krachtenstelsels aan de rand en een centraal bewustzijn. Zie dus in je verbeelding een gigabol met twaalf stralenbundels van verschillende kleuren, die uitstraalt in een veel kleinere bol. Deze kleinere bol vangt de twaalf stralen op en stuurt ze verder naar binnen.

Nu komen we aan het niveau van de kilobol: de menselijke microkosmos. Deze bol is in opbouw identiek aan de twee grotere bollen. Rondom heeft hij twaalf lichten staan. De twaalf lichten van de megasfeer stralen binnen in de lichten van de kilosfeer, die ze filteren overeenkomstig zijn behoeften en ze verder naar binnen sturen, naar de hersenen van de persoonlijkheid die in de microkosmos leeft. Dat is de digibol, overeenkomstig mijn nieuwe zelfbedachte terminologie. De hersenen nemen ze op en zetten ze om, daarmee ons bewustzijn vormend en ze dragen ze over aan de twaalf paar hersenzenuwen, die de hele persoonlijkheid controleren.

De twaalf universele krachten in de gigabol stralen door in de megabol, die ze op hun beurt uitstraalt in de kilobol, die ze opneemt en uitstraalt in de digibol, de hersenen en het zenuwstelsel. Kun je je die twaalf stralenbundels voorstellen, van verschillende kleuren licht,

afdalend in steeds kleinere binnenbollen? Stralen die dan worden opgenomen en omgezet naar het trillingsniveau dat nodig is?

De verschillen in karakter van elke mens worden verklaard door de verschillen in helderheid van de verschillende kleuren. We praten hier over astrale krachten, in andere woorden over datgene wat wij verlangen en voelen. Iemand die hevig belang stelt in muziek heeft een microkosmos die gevuld is met een bepaalde kleur, terwijl iemand die alleen van voetbal houdt een volledig anders gekleurde microkosmos heeft. Ook zullen sommige mensen meer licht opnemen dan andere, afhankelijk van de intensiteit van hun verlangens. Dieren zullen minder astrale krachten opnemen dan mensen en van een lager trillingsniveau.

Op het moment van onze geboorte wordt het patroon van de twaalf krachten van de dierenriem ingeprent in onze hersenen. Dan heeft de geboorte van de Dooddoeners plaats. Dit patroon is het tijdmechanisme voor de werking van ons persoonlijk karma. Het karma van elke mens is verschillend, maar we kunnen een patroon zien in het lot van iedereen, afhankelijk van het moment waarop hij is geboren. Dat wordt het trekken van een horoscoop genoemd.

De hele situatie werkt als een enorm tijdmechanisme dat absoluut foutloos werkt en dat verzekert dat elke microkosmos de ervaringen beleefd die het nodig heeft – gebeurtenissen die het zelf heeft veroorzaakt. In dat systeem zijn de werkelijkheden van ons leven ingebouwd: lijden, ziekte en gebrek, afgewisseld met welvaart, succes en vreugde, en in alle gevallen is de dood de definitieve werkelijkheid.

Harry Potter heeft als uitgangspunt dat er een ander universum is, met precies dezelfde structuur als hierboven beschreven, maar met een volkomen verschillende uitwerking op het leven van de mensen die daar wonen. Om een verschil te noemen: karma bestaat daar niet, omdat de mensen daar volledig naar Gods plan leven. Wie open staat voor dit plan scheidt geen karma, goed noch kwaad. Karma is in wezen een gevolg van disharmonie met Gods Plan.

Er is daar een gigabol die zijn energie ontvangt van God. Dat is de onbegrensde universele Geest, de Heer van alle Leven. Deze

energie is van een niet voor te stellen snelle vibratie en bevat geen mogelijkheid van dood, lijden, verval en uiteenvallen. Alles wat uit deze energie voortkomt is tijdloos en volmaakt. Binnen deze gigabol zijn reeksen van megabollen, die elk een groot aantal kilobollen bevatten, goddelijke microkosmoi die mensenlevens bevatten die tijdloos leven, in niet te bevatten vreugde en geluk. Zij ontvangen de liefde van God en spreiden die op hun beurt naar alles om zich heen.

Harry Potter is een symbolische beschrijving van veranderingen in de opname van energie van de microkosmos van de gevallen gigabol, naar die van de goddelijke bol.

Als de menselijke microkosmos precies zo gebouwd was als ik boven heb beschreven, zou die verandering van richting niet mogelijk zijn, want er is een grens aan het vibratieniveau dat de microkosmos kan opnemen. De 'schil' van de microkosmos bevat twaalf 'toegangen' die licht kunnen doorlaten, binnen zekere grenzen, net als gekleurd glas alleen het licht kan doorlaten van zijn eigen trilling.

Er is echter een geheime poort van bevrijding, waarover ik het nog niet heb gehad. Precies in het mathematisch midden van de microkosmische bol (hetzelfde is het geval in de grotere bollen), is de verborgen poort naar de geheime tuin van de eeuwigheid.

In *Harry Potter* wordt die poort Lily genoemd. In de Bijbel wordt die David of Jezus genoemd. In andere symbolische vertellingen heet hij de lotus, de roos, de parel of Doornroosje. Dat is de godsvonk waarover ik schreef in het vorige hoofdstuk. Hij bevat Gods plan voor de eeuwige ontwikkeling van Zijn Enig Geboren Zoon, die Hij schiep naar Zijn eigen beeld en gelijkenis. Deze nietige vonk is latent, maar heeft het vermogen om tot een machtig laaiend vuur te worden, dat de mens kan vervullen, hem alchemisch kan veranderen en hem dan voor eeuwig bevrijdt van de twaalf Dooddoeners en hun heerser, de bewustzijnskracht die de microkosmos zo vele miljoenen jaren heeft geregeerd.

In het vorige hoofdstuk beschreef ik het proces waarin de persoonlijkheid gaat hunkeren, en gaat hopen op de vervulling die de Lelie in het hart stimuleert. Op hetzelfde moment dat

het oorspronkelijke goddelijke plan, dat aan de basis ligt van de menselijke schepping, weer gaat vibreren, begint het oorspronkelijke microkosmische uitspannel weer tot leven te komen. Een magnetisch brandpunt in de oorspronkelijke bol begint weer te vibreren in harmonie met Lily. In *Harry Potter* wordt dit brandpunt Sirius genoemd. Dit betekent dat er een gat in de gevangenis muur is geslagen. Astrale energie van on aardse vibratie komt nu de microkosmos binnen, uit de goddelijke gigabol. Dit is de eerst stap in de terugkeer naar het leven in het oorspronkelijke goddelijke universum.

Harry symboliseert de nieuwe ziel die geboren is uit het goddelijke plan, vervat in de Lelie in het hart. Sirius is letterlijk zijn God en Vader, want zonder hem kon Harry niet bestaan. Het hele verhaal van Harry Potter is het uiterst gedetailleerde proces, waarin de jonge Harry groeit in gratie en geestelijke schoonheid, terwijl de twaalf krachten van het gevallen universum, steeds meer hun greep verliezen. Terwijl de nieuwe energie uit het goddelijke universum in toenemende mate de mens binnen blijft stromen, wordt zijn hele wezen voortdurend gezuiverd en getransmuteerd om tot een geschikt voertuig te worden. Dat is alchemie.

Gezien vanuit het perspectief van de bollen zoals hierboven is beschreven, ziet bevrijding er als volgt uit: zodra Harry voldoende is gezuiverd en getransmuteerd, wanneer de Gruzielementen zijn vernietigd, de Dooddoeners overwonnen, de chakra's klaar zijn om in tegengestelde richting te gaan draaien en de kundalini is geneutraliseerd, heeft een ogenschijnlijk wonderbaarlijke gebeurtenis plaats. Plotseling openbaart zich de oorspronkelijke microkosmische sterrenhemel weer en print zichzelf in in het brein. Dat betekent dat de twaalf oude magnetische punten worden vervangen door twaalf nieuwe. Onmiddellijk is de oude horoscoop uitgewerkt en wordt het goddelijke plan Harry's bestemming.

In het *Openbaringenboek* wordt dit moment symbolisch beschreven in het visioen van Johannes in hoofdstuk één. Johannes ziet voor zich de goddelijke mens, die was geschapen binnen Gods Plan. Hij ziet een man, staande temidden van zeven Lichten (de zevenvoudige universele Geest). De man zegt ondermeer dat hij 'stierf en weer tot leven kwam' en dat hij 'de sleutel van David' vasthoudt.

Dit visioen is beschreven in het Boek van elke grote religie. De boeddhisten noemen het Verlichting, de christenen de Indaling van de heilige Geest en in het Corpus Hermeticum wordt het verbonden met Pymander. In het *Nieuwe Testament* daalt de heilige Geest neer op de apostelen en worden hun hoofden omringd door vlammen. In *Harry Potter* is het Marcel Lubbermans (Neville Longbottom), die de *medulla oblongata* symboliseert, wiens hoofd wordt omringd door vlammen, vlak voor hij Nagini doodt, het oude slangenvuur. Het is gemakkelijk in te zien dat de nieuwe horoscoop totale bevrijding betekent. De muur van de oude microkosmos is ingestort en twaalf nieuwe tijdloze krachten komen binnen om een nieuwe mens te scheppen, volmaakt in liefde, wijsheid en intelligentie. Het is ook gemakkelijk in te zien, waarom het Openbaringenboek dit 'De stad met de twaalf paarden poorten' noemt. De twaalf goddelijke poorten, die energie ontvangen uit de megabol en de gigabol, kunnen worden gezien als deuren. Van de fundamenten wordt gezegd dat die zijn bezet met twaalf soorten juwelen, de majesteit en de pracht van de nieuwe microkosmos benadrukkend. Iemand die op die wijze is herboren, hoeft niet te sterven om naar de hemel te gaan. Aangezien zijn eigen microkosmos nu de tijdloze krachten van God ontvangt, wordt hij automatisch een bewoner van de hemel, Gods volmaakte universum. Dat is het bereiken van zijn bestemming. Alleen, iemand die vervuld is van goddelijke liefde, kan nooit degenen de rug toekeren die leven in het duister, gevangen door de twaalf Dooddoeners. Zijn hart zal hem dwingen om op aarde te blijven, om op te treden als poortwachter en zoekers te laten zien waar de poort van bevrijding is.

69 Het weeshuis

Is de gevallen microkosmos in zekere zin niet een wees? Is dit hele universum geen weeshuis? Het is niet dat onze ouders dood zijn, maar dat wij God, onze Schepper, achter hebben gelaten, zodat wij in feite wees zijn. Het pad van bevrijding is de terugreis van de verloren zoon tot in de armen van de Vader.

In hoofdstuk 60 schreef ik dat Hagrid vele jaren van zijn leven de 'Zoon van een Weduwe' was. Dat is de symbolische aanduiding van een bodhisattva. Ook in de Bijbel komen 'Zonen van Weduwen' voor. De betekenis van dit symbool is als volgt. Toen de menselijke levensgolf werd geschapen, dat is, toen God zijn eniggeboren zoon schiep, leefden de goddelijke mensen in de liefde van de vader en werden zij ondersteund door de moeder, dat is de oorspronkelijke levenszee, Maris (Latijn voor zee) of Maria. Maria werd doordrongen van de heilige geest en gaf geboorte aan de eniggeboren zoon van de vader.

Zoals je weet heeft elk schepsel een passend levensgebied nodig, een kosmos met een atmosfeer om in te ademen en met energie om te gebruiken. Met de val verlaagde de mens in vibratie. Om de afdalende menselijke levensgolf te ondersteunen, daalde ook de moeder af. 'Zij' verlaagde vrijwillig de vibratie van haar atmosfeer en haar energie, zodat de mens in leven kon blijven. Maar daarmee verbrak de moeder het contact met de vader. Daarom wordt zij 'De Weduwe' genoemd. Vandaar ook dat iedere mens die aan de terugreis is begonnen en, zoals Hagrid, ook anderen hiermee is gaan helpen, in de mysteriën wordt aangeduid als 'Zoon van de Weduwe'. Dit betekent dat wij, in deze symboliek, ons pad beginnen als wees en, zoals Harry, worden bijgestaan door een Zoon van de Weduwe. Als wij vorderen op het pad van bevrijding maken wij, door het proces van transmutatie, de terugreis naar de vader. Wanneer wij de verlichting bereiken is er de hereniging met de vader. Dan zijn wij geen wees meer.

In de biografie van Marten Vilijn zien wij de val kort, maar duidelijk, geschetst. Deze begint in het paradijs. J.K. Rowling geeft een gedetailleerde beschrijving van het landschap dat Harry en

Perkamentus in de hersenpan zien. Ik denk dat dit een beschrijving is van het paradijs waar de val begon. Het paradijs is het zevende kosmische gebied in zijn oorspronkelijke staat. De drie Mergels (Gaunts) symboliseren het afdalende drietal: geest, ziel en lichaam – Marvolo (Asmodom in het Nederlands) de geest, Merope de ziel en Morfin het lichaam (Morfin betekent vorm).

Marvolo komt van 'to marvel' – 'zich verwonderd afvragen'. Merope is de ster die uit het zicht is verdwenen. Allemaal zeer toepasselijk (en prachtig ingenieus) gekozen namen! Wij weten dat de afdalende mensen hun fortuin verkwistten, net als de verloren zoon. Zo ook de familie Mergel, zoals Perkamentus aan Harry vertelt. Merope behekste een Dreuzel en trouwde met hem. Toen de afdalende mensen in het paradijs leefden, werd hen de taak gegeven om daar te *werken* en niet om daar te *leven*.

De godmens wordt vervuld met de geest die onveranderlijk is. De materie van het zevende kosmische gebied is continu in verandering, net als in een (al)chemisch laboratorium. Als de geest zich met de materie verenigt, doet zich een onmogelijke situatie voor: een onveranderlijke kracht ontmoet een veranderlijk voorwerp. Het resultaat is dat de betreffende mens dood en lijden binnengaat. Zijn geest is eeuwig en onveranderlijk, maar hij dompelt zich onder in de steeds snel veranderende substantie. Dit is onhoudbaar en daarom daalde de mens snel in de materie af, terwijl de geest zich terugtrok. Dit is waarnaar de legende van Narcissus verwijst. Toen de mens in het water keek, dat wil zeggen in de wereld van het paradijs, ontstak hij in liefde voor zijn eigen spiegelbeeld. Dit is een symbolische manier van zeggen dat de mens zich met de materie van het zevende kosmische gebied verenigde.

In *Harry Potter* wordt deze vereniging van het goddelijke met het aardse, gesymboliseerd door de beheksing van Marten Viliijn Senior door Merope. Het resultaat was de vrucht van de zonde – Marten Asmodom Viliijn (Tom Marvolo Riddle). Zoals wij weten was hij geboren in een weeshuis, dat wordt beschreven als een streng, vierkant gebouw, dat door hoog traliewerk wordt omringd. Binnen is het gebouw grimmig zwart-wit. Een zeer toepasselijke beschrijving van het gevallen zevende kosmische gebied.

Marten is, zoals wij al eerder zagen, een goddeloze wees. In werkelijkheid heeft hij een vader, maar in de praktijk is hij een wees. En naar mijn mening vinden we hier, door gebruikmaking van universele symbolen die altijd voor de mysteriën zijn gebruikt, de val zeer kort maar krachtig beschreven.

70 Merope Mergel

De ster Merope is bekend als 'De Verloren Pleiade'. 'De Verloren Pleiade' wordt zo genoemd omdat hij onzichtbaar is en daarom wordt gezien als een symbool van moreel verval en zwakte.

Zoals we weten spelen namen van sterren een belangrijke rol in *Harry Potter*. De belangrijkste van hen is Sirius. Zijn broer Regulus is een ster uit het teken Leeuw. Verder komen we Bellatrix tegen en de Andromedanevel, om maar niet te spreken over de talloze andere verwijzingen naar planeten en dierenriemtekens.

Ik heb uitgelegd dat Regulus een ster is in het microkosmisch firmament, symbool van de waan van koningschap van de aardse mens. Bellatrix symboliseert een stralend brandpunt van emotionele energie binnen de microkosmische schil, die wel de lipika wordt genoemd. Zij staat voor het krijgshaftige aspect in de mens, weergegeven door de ster waarnaar haar naam verwijst en in haar Dooddoenerschap.

De nieuwe ziel wordt vaak voorgesteld door een vijfpuntige ster. Dat is omdat de ziel vijf aanzichten heeft: bloed, hormonen, zenuwether, slangenvuur en bewustzijn. Ook de ster van Bethlehem wordt vaak afgebeeld als een vijfpuntige ster, omdat hij de geboorte aankondigde van de nieuwe ziel: Jezus. Zoals je weet beschouw ik Jezus en Harry als in wezen hetzelfde symbool. Wat betreft Merope is het krachtigste symbool het idee dat ze verloren is. Harry zie ik als de nieuwe ziel, met Sirius als zijn stralende ster, teken van hoop en vervulling. Merope is voor mij de gevallen ziel, met de bijbehorende microkosmische ster, die uit beeld is verdwenen toen de goddelijke ziel stierf als gevolg van de val.

De mens is feitelijk een levend bolvormig krachtveld, met of zonder een stoflichaam. De 'kracht' waar ik op doel is de levenskracht. Als het lichaam sterft blijft het eraan ten grondslag liggende krachtveld werkzaam; het incarneert enige tijd later in een baby. Aan de buitengrens van het veld zijn twaalf brandpunten, die het karakter van de persoonlijkheid bepalen. Deze krachten worden gewoonlijk voorgesteld door sterren. Voor de val, miljoenen jaren geleden, trokken deze twaalf lichten magnetisch goddelijke energie aan, waardoor het geheel in staat was Gods plan uit te voeren en

zich te ontwikkelen tot een steeds machtiger kind van God. Bij de val stierf de oorspronkelijke goddelijke ziel. Daardoor verflauwden de twaalf 'sterren' geleidelijk, tot ze tenslotte uitdoofden, om te worden vervangen door twaalf nieuwe lichten, die het leven in dit universum mogelijk maken, maar met gebrekkige mensen. Ik heb het gevoel dat Merope, als de verloren Pleiade, dit idee symboliseert. Echter, zodra de nieuwe ziel is geboren uit de goddelijke vonk in het hart, Lily, begint de wedergeboorte van de twaalf oorspronkelijke sterren. Dat wordt gesymboliseerd door Sirius. Zoals Merope de moeder was van Voldemort, zo was Sirius Harry's Peetvader. Wat een verfijnde symmetrie. De diepte en de kracht van *Harry Potter* gaan het verstand te boven.

71 Lykantropie

In hoofdstuk 33 heb ik gesteld dat Lupos het equivalent is van de grijze koning in *De Alchemische Bruiloft*. Hij symboliseert de kracht van de verzamelde goedheid in de zoeker. Hij onderwijst Harry over de Patronus, die heel belangrijk is in het verhaal, aangezien Harry daardoor verschillende malen wordt gered. Dit symboliseert het feit dat het ons onvervulde streven naar goedheid is dat het verlangen teweegbrengt naar bevrijding, naar het overstijgen van onze natuurlijke beperkingen. Maar Lupos heeft een heel ongelukkig gebrek: hij is een weerwolf. Eén keer per maand, bij volle maan, verandert hij in een wolf die mensen aanvalt en doodt. Waar zou deze afschuwelijke ziekte symbool voor zijn?

Zoals ik schreef in hoofdstuk 41 is er niets slechts één mogelijke uitleg van een symbool. Ik verlaat mij zuiver op mijn eigen intuïtie als ik uitleg waarvoor lykantropie een symbool kan zijn.

Voor mij staat lykantropie voor seksualiteit.

Seksualiteit is in dit universum een noodzaak. Deze kracht houdt het menselijk ras in incarnatie en de seksuele liefde is de oorzaak geweest van vele grote en heldhaftige daden. De wereldliteratuur staat vol voorbeelden. En toch symboliseert ze een tekortkoming in de menselijke goedheid.

Het menselijk ras waarvan wij deel uitmaken leeft in een *gevallen* universum. Er is een wortelkracht die het menselijk ras in incarnatie houdt, maar die haar tegelijkertijd gevangen houdt in dit universum. Deze wortelkracht is de energie van het leven zelf. Ze is, zoals wij allen waarschijnlijk wel ervaren hebben, de sterkste van alle krachten die in de mens werkzaam zijn.

In feite is deze kracht volkomen gelijk aan Voldemort en nauw met hem verwant. Ieder van ons heeft zijn persoonlijke Voldemort en zolang wij maar niet het pad van bevrijding gaan, is hij onze vriend en zit hij ons niet dwars. Zodra wij echter onze blik naar de bergen richten en gaan verlangen naar vereniging met God, dat wil zeggen de absolute God van de volmaakte schepping en niet de god van dit gevallen universum, wordt onze Voldemort onze dodelijke vijand en

zal hij proberen om de nieuwe ziel, die geboren is uit de goddelijke lelie in het hart, te doden.

Met de seksualiteit is het niet anders. Wanneer iemand de alchemische praktijk van zelf-oplossen toepast, moet hij *uiteindelijk* zijn seksualiteit opgeven. Dat is niet mogelijk voordat de bevrijding is bereikt en zodoende kunnen wij zien dat zelfs in deel zes van de zevendelige *Harry Potter* serie de Weerwolf, dat wil zeggen de seksualiteit, een vrij grote rol speelt. Ondertussen moet onze 'goede' kant leren er zo goed mogelijk mee om te gaan.

Wij zien in deel drie dat het in feite Sneep is, onze 'kwade' kant, die de toverdrank voor Lupos maakt die hem in staat stelt om wanneer hij één keer per maand in een wolf verandert zijn menselijk denken te behouden. Naar mijn mening verwijst dit gegeven naar de dualistische staat-van-zijn van dit gevallen universum. Goed en kwaad zijn altijd in evenwicht, zij houden elkaar in stand.

Wanneer men leest over het proces van bevrijding is er altijd een uiteindelijke confrontatie met 'Satan', de innerlijke vijand die moet sterven voordat het oorspronkelijke goddelijke wezen kan herrijzen. Vrij vaak wordt deze satan in de literatuur verpersoonlijkt door een mooie vrouw. De ultieme verleiding is in dat geval absoluut seksueel van aard. Ik verwijs in het bijzonder naar *De Engel van het Westelijk Venster* door Gustav Meyrink. De hoofdpersoon daarin, een reïncarnatie en nakomeling van de alchemist John Dee, ziet de mooie vrouw van zijn meest intens en fervent verlangen naar hem toe komen terwijl hij zich in de poort van een kasteel bevindt dat veel gelijkenis met Zweinstein vertoont. Hij vergeet alles over de bevrijding en ervaart de drang om naar haar toe te snellen en haar te omhelzen als de vervulling van zijn uiterst verlangen. Maar vlak voordat hij dat doet laat het equivalent van Sirius zijn licht op hem schijnen en plotseling kan hij de dualistische aard van deze verleiding doorzien: hij kan tegelijkertijd haar voorzijde en haar achterzijde zien. Hij ziet dat zij aan de rugzijde een open graf van slangen en kronkelende slijmerige monsters is en hij stapt net op tijd terug van de poort die hem voor altijd uit het kasteel en in een ravijn zou leiden.

Bevrijding bestaat eigenlijk uit het vervangen van de fundamentele drijvende kracht van het leven van dit gevallen universum, door

de fundamentele drijvende kracht van het universum van God. De fundamentele drijvende kracht van het dualistisch universum is seksualiteit. Voordat die kan worden vervangen zal een strijd op leven en dood worden ontketend.

Door de millennia heen hebben godsdienstige mensen geprobeerd om hun seksualiteit te overwinnen door zich in kloosters of conventen terug te trekken en te proberen zich aan geloften van kuisheid te houden. Naar mijn mening is dit tegennatuurlijk en heeft dat tot zeer abnormaal gedrag en abnormale situaties geleid. De seksuele aandrift is een onweerstaanbare slang en het enige wat wij kunnen doen is ons op een beschaafde manier gedragen en de persoonlijke levenssfeer en de rechten van anderen eerbiedigen. Er is geen schijn van kans dat wij onze seksualiteit zouden kunnen overwinnen door de macht van de wil of door gebed en meditatie. Biologisch gezien is het menselijk lichaam, zoals iedere andere dier- of plantensoort, een machine om eieren of zaad te produceren. Pogingen om dit te sublimeren of te elimineren hebben geen enkele zin. De enige manier is bevrijding, waardoor de seksualiteit wordt vervangen door de vuurgloed van God.

Je zult je herinneren dat enkele van de weerwolven in *Harry Potter* het op kinderen hebben voorzien. Ik beschouw dit als een verwijzing naar het overweldigende aantal gevallen van pedoflie die de laatste tijd aan het licht zijn gekomen in veel religieuze scholen en instituten. Is het niet schokkend dat mensen die hun leven wijden aan het dienen van God en zijn kinderen, zijn bezeten door astrale krachten die hen ertoe drijven het tegenovergestelde te doen? Dit zijn 'grijze koningen' die proberen het goede te doen, maar in plaats daarvan ondraaglijk lijden veroorzaken voor hun slachtoffers. Ik geloof dat veel mensen die zich terugtrokken in kloosters of zich op een andere manier terugtrokken uit het leven, in vorige incarnaties, met volledige ontkenning van hun seksualiteit, hun natuurlijke hormonale vuur, zijn belast met karmische schuld die heeft geleid tot pedoflie en andere onnatuurlijke seksuele aandrang.

Een ander boeiend aspect van deel zes van de zevendelige serie is dat Bill Wemel wordt gebeten door een weerwolf in menselijke gedaante. Het is interessant om te zien dat dit Fenrir Vaalhaar (oorspronkelijk: Fenrir Greyback) was, dezelfde die Lupos beet en

hem in een weerwolf veranderde. Aangezien ik Lupos als de grijze koning heb geïdentificeerd, lijkt het gebruik van het woord *grijs* (grey) een opmerkelijk toeval.

Uiteraard ook het feit dat Voldemort de weerwolf Vaalhaar als bondgenoot gebruikt. Dit lijkt mijn idee te ondersteunen dat seksualiteit en onze persoonlijke Voldemort, of ons gevallen microkosmische krachtveld, verband met elkaar houden.

In het goddelijke universum is geen dood. De kinderen van God hebben onvernietigbare lichamen, niet ontvankelijk voor ziekten en niet gevoelig voor welke andere schadelijke inwerking dan ook. Daarom is er geen voortplanting en geen noodzaak voor het bestaan van seksualiteit. De kinderen van God zijn 'getrouwd met de Geest' en daarom niet onderworpen aan ongeremde verlangens, neigingen, hartstochten en dergelijke. Hun verlangen is Gods wil te doen en daardoor ervaren zij uiterste en absolute vervulling.

Harry Potter laat ons zien dat onze seksualiteit sterft wanneer onze aardse goedheid sterft. En die goedheid sterft in het alchemisch vuur waarin ons hele biologisch systeem wordt opgelost en wordt vervangen door het eeuwige en volmaakte goed van het kind van God.

72 Hagrid en de spinnen

Een Meester van Ontferming komt naar de aarde om de boodschap van bevrijding te brengen. We kennen zulke meesters onder namen als: Gautama de Boeddha, Lao Zi, Mani, Zarathoestra of Zoroaster, Orpheus en meester Jezus.

Mensen raken gebiologeerd door de magie van de leringen van de bodhisattva's en van de krachten die zij uitstralen. Een onwaardse roep gaat uit van alles wat zij doen. Een roep die de luisteraar vervult met verlangen naar het ware thuisland, waar vrede is, eeuwige vreugde en vooral: liefde.

Hun leringen zijn opvallend gelijklopend, hoewel aangepast aan cultuur, tijd en bewustzijn van hun gehoor. Zij spreken over een volledige verandering van leven, een volledige omkering of transmutatie en over het overwinnen van het kwaad in onszelf. Mensen gaan de meester navolgen en spoedig is hij omringd door een grote groep leerlingen. Hij begint die leerlingen uit te zoeken die zichtbaar klaar zijn om het lange en inspannende pad van bevrijding te gaan en hij onderwijst hen persoonlijk, om hen te helpen hun doel te bereiken.

Deze innerlijke school, verbonden met de meester, bouwt een krachtveld op vervuld van grote innerlijke rust, goedheid en liefde. Hoe doen de meesters dat?

Zoals je weet uit de vorige hoofdstukken bestaan de menselijke persoonlijkheid en zijn lichaam uit een veelvoud aan krachtvelden. De twee aanzichten die van belang zijn om mijn uiteenzettingen te begrijpen, zijn het etherische krachtveld en het astrale krachtveld. Het etherische veld of etherlichaam, in en rondom het stoflichaam, geeft leven aan de persoonlijkheid. Dat is de reden waarom het etherlichaam ook wel het levenslichaam wordt genoemd. Het stelt de mens in staat om een gezond leven te leiden, voedsel te verwerken, zijn zintuigen te gebruiken, zich voort te planten en in het bijzonder om te denken.

Het astrale veld of astrale lichaam is van een hogere vibratie dan het etherische veld. Het maakt dat we kunnen verlangen en emoties voelen. Zonder dat zouden we leven als planten, die wel een etherisch veld hebben maar geen astraal lichaam.

De reden dat wij aardse mensen sterven, is eenvoudig daarom, dat onze etherische en astrale velden een zeer lage vibratie hebben. De basisformule is aards en vandaar dat zij relatief snel hun energie verliezen. Het stoflichaam sterft, snel gevolgd door het etherlichaam. Een aantal jaren later vervluchtigt het astrale lichaam. Een nieuwe indaling in de stof moet volgen.

Zoals ik al vaker heb uitgelegd is de reden van onze lage vibratie het feit dat wij niet deelnemen aan het goddelijke plan. Onze microkosmos is daar miljoenen jaren geleden mee gestopt. Als wij daarnaar zouden kunnen terugkeren, zouden onze etherische en astrale velden hun hoge vibratie terugkrijgen, zij zouden nooit meer energie verliezen en nooit meer vervliegen, omdat zij eeuwig zouden worden gevoed en in stand gehouden door de goddelijke geest. Tussen haakjes, het nieuwe etherlichaam fungeert als bouwplan voor een nieuw 'stoffelijk lichaam', dat dan eveneens niet te vernietigen is, maar vanwege zijn hoge vibratie, niet zichtbaar voor aardse ogen.

Dat is wat de meester leert aan de deelnemers aan zijn innerlijke school en wat zijn leerlingen in praktijk gaan brengen. Hun etherische en astrale lichamen komen in een hogere vibratie, door hun oprechtheid, hun zuivere verlangen (het 'hert') en hun toewijding. Zij zijn begonnen aan het proces van transmutatie.

Wat er dan gebeurt is wat er altijd gebeurt wanneer een groep mensen zich verenigt om een gemeenschappelijk doel te dienen, aards of geestelijk, of het nu voetbal is of vlinders vangen: er wordt een collectief krachtveld geschapen en onderhouden. Dat is een etherisch-astraal krachtveld, bestaande uit etherisch-astrale energie en substantie die de deelnemers onbewust bijdragen, door de kracht van hun gezamenlijke doel. Dit krachtveld zal een zekere vibratie hebben, die in overeenstemming is met de verhevenheid, of andere eigenschappen, van de doeleinden van de deelnemers in de groep. Als de doeleinden van de groep aards zijn, zijn de vibraties aards en is de groep gebonden aan tijd en ruimte. Als de doeleinden bevrijdend zijn, in de zin van in harmonie met het godsplan, zal de vibratie uitstijgen boven die van het hele gevallen universum en zichzelf en al zijn deelnemers daar bovenuit tillen, tot in het werkelijk tijdloze universum, het koninkrijk der hemelen, om een Bijbelse term te gebruiken.

Dit ligt ten grondslag aan verhalen als de Ark van Noach. Deze ark heeft echt bestaan, maar niet in de stoffelijke wereld. De aanwezigheid van alle diersoorten is een symbolische manier om te zeggen dat de ark, dat wil zeggen het krachtveld, alle vormen van leven bevat die mogelijk zijn.

En zo hebben zich, de hele geschiedenis door en verspreid over de wereld, groepen gevormd die hun ark van goferhout bouwden om naar de nieuwe wereld te varen. In *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* is dit gesymboliseerd door de gebeurtenissen in CRC's droom op de eerste dag. Er wordt een touw neergelaten in de put die de wereld symboliseert en wie erin slaagt het touw vast te grijpen, wordt uit de put omhooggetrokken. De droom laat ook zien dat er veel mensen achterblijven. Dat zijn de mensen die het volledige offer van zichzelf en het tot leven brengen van hun innerlijke God, niet kunnen of niet willen brengen. Hun leraar en zijn innerlijke school zijn opgestegen tot in de wolken van de hemel, onder achterlating van een groep die wel was geroepen, maar niet uitgekozen. Dat wil niet zeggen dat God hen heeft afgewezen, maar deze groep is er niet in geslaagd de zuivering en de mate van alchemische omzetting te bereiken die nodig is om deel te nemen in de groep die het aardse veld verlaat.

Dus wat doen deze mensen? Er is een omvangrijke organisatie in de stof, met gebouwen, een bankrekening, een hiërarchie van leidinggevendenden, een doelmatige infrastructuur en een beginselverklaring. Verkopen deze mensen de gebouwen, geven ze het geld aan de armen en gaan ze thuis tv kijken? Natuurlijk niet! Zij hebben de leringen, maar hebben niet eens in de gaten, dat de deelnemers aan de Innerlijke School zijn vertrokken. De oorspronkelijke leringen zijn heel mooi en aantrekkelijk en zo gaat hun 'kerk' van kracht tot kracht, werft nieuwe leden, doet zendingswerk over de hele wereld en verbetert de opbouw van zijn organisatie.

Een tijdje gaat alles voorspoedig. Maar dan begint Schurfie aan de boel te knagen. Het ego verschijnt op het toneel. De mensen beginnen de bevrijding te vergeten (als zij er al iets van hadden begrepen) en beginnen te krakelen over wat de leer betekent. Om het afdwalen van 'het ware geloof' te voorkomen wordt een commissie ingesteld (later de 'Inquisitie' genoemd) om de interpretatie van geloofswaarheden te beschermen.

Er komt een strijd om het leiderschap, want aan de top staan levert macht, aanzien en geld op. De organisatie wordt zo groot dat er steeds meer regels gemaakt moeten worden en er wordt een bureaucratie opgetuigd. De rest laat ik aan uw verbeelding over. Naarmate de organisatie groeit en er steeds meer ego's mee gaan doen, worden er tekenen van scheuring zichtbaar. De leiding pakt dit keihard aan, maar de afbraak is niet te stoppen. Binnen een paar eeuwen is het oorspronkelijke geesteskind van de Meester van Ontferming uiteengevallen in talrijke kleine kerkgenootschappen, gezindten en sekten. Met andere woorden: Aragog (zie deel 2) heeft vele kinderen, allemaal met een grote eetlust. Wat zullen zij eten? Zij leven van de etherische energie die hun leden uitstralen, als zij zich wijden aan hun geloof. Dit helpt het krachtveld om sterker te worden. Maar er is een andere zeer belangrijke reden om etherische energie van hoge kwaliteit te willen. Hierboven heb ik in het kort het proces van sterven beschreven: de dood van het stoflichaam wordt gevolgd door de dood van het etherlichaam, dan door de dood van het astrale lichaam en tenslotte vallen het mentale lichaam en de drie niveaus van bewustzijn uit elkaar. Een nieuwe incarnatie volgt. Wat ervaren mensen als zij sterven? Zij worden aangetrokken door de kracht van magnetische wetten, om de velden van astrale kracht waarmee zij binding hebben te versterken. Dus wat zij ervaren is aankomst in een krachtveld, dat zij zelf hebben helpen opbouwen en in stand houden, gedurende hun leven in de materie. Wij hebben het over gelovige mensen en dus zullen zij de aankomst beleven in de wondermooie wereld, die hun kerk hen heeft beloofd tijdens hun aardse leven. Jehova's getuigen gaan naar de Jehovahhemel, die precies is zoals zij hem hebben beschreven. Moslims gaan naar de moslimhemel, boeddhisten naar de boeddhistenhemel enzovoort. De reden dat iedere kerkelijke hemel er uit ziet zoals hij werd beschreven, is dat zij hem zelf zo gemaakt hebben en hem vervolgens in stand houden, door mensen die hun krachtvelden van voedsel voorzien. Astrale stof kan gemakkelijk worden geplooid door de verbeelding. Zo staat de astrale wereld vol met machtige kathedralen, moskeeën en tempels, die eeuwenlang door de betreffende volgelingen zijn gebouwd.

Tussen haakjes moet ik benadrukken, dat ik hier praat over de etherische en astrale velden van *dit gevallen* universum. Als iemand sterft is hij niet meteen heilig, dus gaat zijn astrale lichaam naar het

astrale veld van het gevallen universum. Toegang tot het koninkrijk der hemelen, het goddelijk universum, gebeurt niet noodzakelijk na de dood, maar heeft plaats zodra de alchemist zijn Voldemort heeft verslagen en het proces heeft voltooid, van het omzetten van zijn hele wezen in goud. De hemel is allereerst een staat van bewustzijn en daar binnengaan is onafhankelijk van de dood van het stoflichaam.

De geestelijke leiders van de kerken en sekten hebben ontdekt, dat wanneer de gelovigen die nog op aarde zijn, zuivere en geestelijke ethers uitstralen, de leiders die kunnen opnemen in hun eigen etherlichamen en zo hun vervluchtiging kunnen vertragen. Het punt is dat wanneer het etherlichaam niet vervluchtigt, het astrale lichaam dat ook niet doet en deze mensen dus niet hoeven te incarneren. Zij hebben de (relatieve) onsterfelijkheid van de persoonlijkheid bereikt.

Zoals velen van jullie zullen weten, zijn er vier soorten ethers. Van lagere naar hogere vibraties: de scheikundige ether, de levensether, de lichtether en de weerspiegelende ether. De twee lagere ethers zijn na de dood niet van belang, omdat zij gewoonlijk worden achtergelaten bij het ontbindende stoflichaam. Maar lichtether en weerspiegelende of mentale ether zijn nodig omdat zij fungeren als een beschermende mantel rond het astrale lichaam.

En daarom is het belangrijk voor de overleden leiders van talrijke grote en kleine kerkgenootschappen in het hiernamaals, dat de gelovigen op aarde hen voorzien van ruime hoeveelheden lichtether en weerspiegelende ether. Dat betekent dat deze leden van kerkelijke hiërarchieën eeuwen kunnen overleven zonder te hoeven incarneren. Hoe hoger de kwaliteit van de ethers hoe beter en daarom is het in hun belang dat de op aarde levende leden veel bidden, hymnen zingen, mediteren en discussiëren en zoveel mogelijk vormen van geloofs-beleving praktiseren.

Dat is wat J.K. Rowling beschrijft in deel twee van *Harry Potter*. Zoals ik heb uiteengezet speelt deel twee zich af in de ethersfeer. Harry en Ron gaan naar het bos, wat het hiernamaals voorstelt. Zij ontmoeten Aragog en al zijn nakomelingen die hen willen leegzuigen, zoals spinnen gewoon zijn te doen.

Hieruit kunnen we een waardevolle les trekken. Hagrid, de bodhisattva, de Meester van Ontferming, opende de Kamer van Liefde en werd vervuld van medelijden met de mensheid. Als 'straf'

werd hij gedwongen Sleutelbewaarder te worden van Zweinstein. Hij bracht Aragog naar Zweinstein uit liefde, maar de Acromantula ontsnapte en groeide uit tot een monster. Hij bevolkte het bos met bloedzuigende monsterlijke nakomelingen. Dat is de zorg van de bodhisattva: wanneer een goddelijke daad is gedaan in dit gevallen universum bereikt hij zijn doel, maar hij heeft ook een schaduweffect. Er zijn ook altijd gitzwarte negatieve gevolgen. Het licht schijnt in de duisternis, maar de duisternis begrijpt het niet.

Af en toe, elke paar duizend jaar, is er een kosmische revolutie en wordt het hiernamaals gereinigd van al zijn duizenden, door mensen gemaakte krachtvelden.

De actuele vraag voor iedereen is: aan wie geef ik mijn hogere etherische energie? Aan een bevrijdende groep, die mijn geestelijke energie zal gebruiken om een ark te bouwen die naar het Nirvana vaart, of aan een spin in het Verboden Bos, die mijn geestelijke energie zal gebruiken om een hiërarchie in stand te houden en het proces van zijn persoonlijkheidsverval te stoppen, dat onlosmakelijk verbonden is met het leven in het gevallen universum? Alles wat je nodig hebt, is het vermogen om onderscheid te maken tussen de leringen van bevrijding, die de mensheid zijn gegeven gedurende vele miljoenen jaren enerzijds en hun schaduw anderzijds. In mijn ogen is het feit dat *Harry Potter* zo populair is een bewijs dat miljoenen mensen onbewust snakken naar bevrijding.

Hoe kunnen we het verschil laten zien tussen het licht en de schaduw die het licht oproept? Het eerste is je bewust te zijn van de lelie in je hart. Als we rotsvast overtuigd zijn dat God in ons leeft, geeft dat ons een innerlijk kompas. Dat is Harry's toverstok in het doolhof in deel vier. Het zal ons altijd de juiste richting wijzen, zolang wij niet luisteren naar de stem van het ik. Het volgende is het voelen van een verlangen naar het levend water uit de Godsrivier. Dat is natuurlijk het hert in ons. Als we een verlangen voelen naar een kracht die nergens in de wereld gevonden kan worden, stuurt ons hart een boodschap het heelal in: een roep om hulp van de Meesters van Ontferming. Als ons verlangen volledig onzelfzuchtig is en zuiver, wordt deze roep beantwoord. Hagrid zal op onze deur kloppen en de uitnodiging voor Zweinstein bezorgen.

Hoe deze klopp op de deur ons zal bereiken hangt af van onze persoonlijke omstandigheden, maar komen zal hij. Het zal volkomen

onverwacht zijn en waarschijnlijk in een volkomen andere vorm dan wij ons hadden voorgesteld. Als we eenmaal de deur naar het licht hebben geopend, zal het ons leiden naar de Wegisweg (Diagon Alley). Onze hele wereld gaat haaks staan op de voorgaande. Alles lijkt ineens uit lijn, uit het lood. Niets zal ooit meer hetzelfde zijn.

Als we *Harry Potter* lezen met het innerlijk kompas, zal het ons laten zien wat te doen, stap voor stap. Ons leven zal een lange Felix Fortunatis worden, vooropgesteld dat we Strijder van Perkamentus worden. Als ons stoflichaam is opgebruikt en afvalt als een dor blad zullen wij niet worden aangetrokken door een van de vele hemeltjes, gevormd door de schaduwbewoners van de wereld van de dood. Als we al door de Poort van Saturnus zijn gegaan, zullen we eenvoudig het werk van de Orde van de Feniks voortzetten. Als we zover niet zijn, zal de zuiverheid van het verlangen naar God ons vanzelf naar de Ark van Bevrijding voeren, waar wij het werk van alchemische omzetting kunnen voortzetten.

73 Dementors

Harry ontmoet de Dementors voor het eerst in de trein naar Zweinstein, in deel drie. Professor Lupos vertelt Harry:

'Dementors behoren tot de afschuwelijkste wezens die er bestaan. Ze vermenigvuldigen zich op de donkerste, smerigste plaatsen, ze zijn dol op verderf en wanhoop en ze zuigen alle vrede, hoop en geluk weg uit de lucht om hen heen. Zelfs Druzels voelen hun aanwezigheid, ook al kunnen ze hen niet zien. Als je te dicht bij een Dementor komt, worden alle goede gevoelens, alle gelukkige gedachten, onherroepelijk uit je weggezogen. Als ze de kans krijgen, voeden ze zich net zo lang met je tot je net zo wordt als zij - zielloos en genadeloos.'

Later leert Harry dat Dementors iemands ziel zelfs volledig uit hem kunnen zuigen, waardoor hij blijft leven, maar zonder ziel.

Wat symboliseren zij?

In de *Pistis Sophia*, een gnostiek evangelie uit de tweede eeuw, lijdt de naamgeefster onder hetzelfde kwaad. Ze klaagt over de 'archonten' die voortdurend haar 'lichtkracht' stelen.

Wij weten dat Harry de nieuwe ziel symboliseert, geboren uit de Lelie en het Hert. Deze ziel begint als een licht, dat schijnt in het hart van de zoeker. Dat is in feite 'lichtkracht' zoals de *Pistis Sophia* het noemt. Het is een astrale substantie die in het hart binnenkomt, aangetrokken doordat de lelie of de roos zich opent en een schreeuw van dorst uitzendt. Dat is Gods eerstgeboren kind, schreeuwend om zijn liefde. Die schreeuw wordt absoluut beantwoord. Hij wordt beantwoord door een stroom van Lichtkracht uit de hemel, uit de wereld van God.

Zolang het hart van de zoeker opgeheven blijft in deze staat van smachten naar Gods licht, wordt de ziel gevoed en wordt de zoeker gevuld met lichtkracht. Maar, zoals wij allen weten, onze geest kan niet onafgebroken op God gericht zijn. Onbewust kunnen wij het hart zuiver en op het licht gericht houden, maar geregeld wordt onze aandacht getrokken naar zuiver aardse aangelegenheden. Zeker in het begin wordt de zoeker dikwijls in beslag genomen door aardse

wensen en interesses. Elk ogenblik vergeet hij zijn binding met God, waarop de instroom van lichtkracht stopt en zijn hart weer gevuld raakt met aardse hartstochten en verlangens.

Dat is het moment waarop astrale krachten in en rondom de zoeker zich op hem storten en hem beroven van zoveel lichtkracht als zij kunnen. Dat gebeurt ook 's nachts, als de zoeker onbewust is.

Ieder van ons wordt omgeven door bewuste astrale velden, die wij en andere mensen in het verleden hebben geschapen. Sommige van hen zijn uitzonderlijk krachtig. In de *Pistis Sophia* worden zij 'archonten' genoemd, wat leiders betekent. Onze lichtkracht is hen op twee manieren van nut. Ten eerste nemen zij het op voor eigen gebruik, maar ten tweede is het in hun voordeel om zoekers van Lichtkracht te beroven, omdat daardoor hun vooruitgang stopt in het proces van alchemische transmutatie van lood naar goud. De archonten of Dementors zien de nieuwe ziel als een bedreiging voor hun bestaan – wat het ook is. Dat geldt ook voor Voldemort en dat is de reden waarom zij samen optrekken in deel vijf van *Harry Potter*. Het is zelfs mogelijk dat Dementors of archonten de nieuwe ziel doden. Dat gebeurt als de zoeker zichzelf toestaat te worden overheerst door zijn eigen zelfzuchtige wil, in plaats van zich over te geven aan het licht. De Dementors zullen dan 'zijn ziel uit hem zuigen'. Dit overkomt Harry bijna, net als de *Pistis Sophia*.

Echter, professor Lupos – de grijze koning in *De Alchemische Bruiloft* – leert Harry een moeilijke maar zeer effectieve bescherming tegen de Dementors. Lupos symboliseert het goedheidstreven in de zoeker en hij leert Harry hoe de Patronusbezwering op te roepen. Dat houdt een intense concentratie in *met alle kracht, op één enkele gelukkige herinnering*.

Zoals we weten moet Harry daar vele maanden aan werken. Maar hij overwint uiteindelijk alle innerlijke weerstand en slaagt erin een Patronus op te roepen, iets wat ver boven het vermogen van een gewone volwassen tovenaars ligt. En zijn Patronus heeft de vorm van: een hert!

De symboliek is zonneklaar. De absoluut enige manier waarop een zoeker aanvallen kan overwinnen van archonten/Dementors die zijn lichtkracht willen stelen is zich met alle kracht te concentreren op zijn hevige verlangen naar God, gevolgd door zelfovergave, vergezeld van de woorden: *Niet mijn wil, maar uw wil geschiede*. De

'gelukkige herinnering' is er een waarbij hij zich zijn eerste aanraking door het licht herinnert, ofwel de ervaring van het opperste geluk, toen de ziel terugkeerde in het hart van de zoeker.

Harry redt zijn eigen ziel en die van Sirius in deel drie. Sirius personifieert het mentale beeld en het plan van het eeuwige kind van God in de microkosmos van de zoeker. Als hij zielloos wordt, zou dat de dood betekenen van de nieuwe ziel. Als Harry in de toekomst is en zichzelf en Sirius ziet, aangevallen door Dementors, denkt hij dat iemand, mogelijk zijn vader, langs komt om hem te redden. Maar als er niemand komt beseft hij dat *hijzelf* het moet doen. Hij beseft plotseling dat hij de macht en de kracht heeft om honderd Dementors te verslaan. En zo roept hij een stralend heldere Patronus op, die de Dementors verdrijft en zowel Harry als Sirius redt.

Honderd is een symbolisch getal dat 'alles' betekent. Dat leert ons dat als ons verlangen naar God sterk genoeg is en als we beseffen dat wij het zelf moeten doen, wij gemakkelijk in staat zijn om de hele astrale wereld te verdrijven, als die ons zou aanvallen. Een wonderbaarlijke inspiratie voor ieder van ons.

74 Onzichtbaarheid

De onzichtbaarheidsmantel herinnert mij aan Lucas 24:31. Na de verrijzenis liep Jezus naar Emmaüs, waar hij at met zijn discipelen. Dan, plotseling, verdween hij uit het zicht. 'En hij verdween uit hun midden', staat er.

Ik denk dat 'verdwijnen' betekent dat je sleutelvibratie plotseling dramatisch is toegenomen. Theoretisch, wanneer je je sleutelvibratie zou laten toenemen, zou je onzichtbaar worden. Wanneer je werkelijk het pad van bevrijding gaat en je jezelf volledig over geeft aan je innerlijke God, zul je de kracht ontwikkelen het licht op te roepen. Je zult daartoe in staat zijn door je geest naar God te wenden en tegelijkertijd je hart voor hem te openen. Dit stuurt een stroom van liefde naar God en je zult onmiddellijk een antwoord ontvangen. Er vloeit een stroom van liefde bij je binnen, die de vibratie van je astrale lichaam verhoogt, alsof je getroffen wordt door een bolbliksem. Dit hele proces beslaat een fractie van een seconde. Het is alsof je hele wezen plotseling wordt ondergedompeld in een vuur van gouden vlammen. Wanneer uiteindelijk het nieuwe bewustzijn wordt geboren zul je in staat zijn de heilige geest op te roepen.

Dit betekent niet dat je lichaam plotseling onzichtbaar wordt (hoewel zelfs dat mogelijk is), maar het betekent dat jij bij wijze van spreken onzichtbaar wordt voor de duistere krachten rondom je. Vanwege je immens zuivere en schitterende etherische en astrale lichaam, kunnen de aardgebonden en op zichzelf gerichte krachten rondom je je niet raken. Dat is precies wat er gebeurt bij de Patronusbezweering.

Marcus 16:19 vertelt hetzelfde verhaal, van Jezus die verschijnt aan de elf, maar daar wordt gezegd: 'Nadat Jezus tot hen had gesproken, werd hij opgenomen in de hemel.' Zie je dat? 'Opgenomen in de hemel!' De hemel is geen plaats, het is een staat van zijn!

Geografisch gezien zijn we in de hemel, nu op dit ogenblik, maar we kunnen dat niet ervaren, omdat de magnetische muren van onze microkosmos, het goddelijke licht buiten sluiten. Onze eigen microkosmos is de gevangenis die het licht van God buitensluit! Logisch gesproken is alles wat wij hebben te doen, het verhogen van de sleutelvibratie van onze microkosmos en het goddelijke licht

vloeit ongehinderd binnen. Dat is de Hemelvaart! Dat is wat Lucas noemt: 'Uit hun midden verdwijnen'. Met andere woorden, je wordt onzichtbaar, symbolisch, voor deze wereld.

In feite kunnen de Meesters van Ontferming (en ook gevorderde occultisten) verschijnen en verdwijnen naar believen. Ik ben er zeker van dat dat gebeurt door het naar believen verhogen en verlagen van hun sleutelvibratie.

75 De Kamer van Liefde

Zowel in *Harry Potter* als in *De Alchemische Bruiloft* komt een geheime ruimte voor die altijd gesloten is.

In *Harry Potter* is dat een ruimte in het Ministerie van Toverkunst. Perkamentus vertelt Harry:

Op het Departement van Mystificatie is één kamer altijd op slot. Die kamer bevat een kracht die zowel sterker als vreselijker is dan de dood, dan de menselijke intelligentie en alle natuurkrachten bij elkaar.

Uit: *de Orde van de Feniks*, p 648

In *De Alchemische Bruiloft* krijgt Christiaan Rozenkruis, op de vijfde dag, ook te maken met een ruimte die altijd gesloten is. Daarin ligt een slapende vrouw die Venus genoemd wordt – duidelijk de verpersoonlijking van liefde. Het verschil tussen *Harry Potter* en *De Alchemische Bruiloft* is dat Christiaan Rozenkruis de ruimte, die toevallig open werd achtergelaten, binnengaat, terwijl Harry dat niet doet.

Wat vertegenwoordigt deze ruimte in de zin van de alchemie?

De mens bezit een sluimerende goddelijke kracht in het hart. In de alchemistische traditie wordt deze de Steen der Wijzen genoemd. In één van de sprookjes van Grimm wordt ze Doornroosje genoemd (de Schone Slaapster). Het is deze sluimerende godskracht die, in zowel *Harry Potter* als *De Alchemische Bruiloft*, door de Kamer van Liefde wordt gesymboliseerd. Het doel van het leven en de ene en enige taak van de mensheid is, individueel zowel als collectief, deze ruimte te openen en Venus/Doornroosje te wekken.

Echter, de Kamer van Liefde kan niet door wilskracht worden geopend. Deze kan slechts worden geopend, door het Pad te gaan van Harry en Christiaan Rozenkruis.

Dat is het Pad van:

1. Bevrijding van materiële verlangens - *Harry Potter* deel één.
2. Bevrijding op het etherische gebied door vergiffenis en medeleven - *Harry Potter* deel twee.

3. Bevrijding op het astrale gebied, d.w.z. bevrijding van vrees voor de vrees zelf, door het verlangen (het mannetjeshert) naar liefde in zijn meest zuivere vorm - *Harry Potter* deel drie.
4. Bevrijding van de wil door zuiverheid - *Harry Potter* deel vier.
5. Bevrijding van het verstands-ik door liefde - *Harry Potter* deel vijf.
6. Bevrijding van het gevoels-ik door het zelf-offer - *Harry Potter* deel zes.
7. Bevrijding van het bewustzijns-ik door de dood van het zelf - *Harry Potter* deel zeven.

Waarom is deze kamer gesloten? Het enkele feit dat ze gesloten is, betekent niet dat de kracht er niet doorheen straalt naar buiten. Het is een machtige kernkracht die in ieder mensenhart straalt. In ons diepste wezen worden wij allen door deze kracht bewogen. Iedereen, goed of kwaad, maakt niet uit hoe kwaad, wordt door liefde bewogen. Ieder van ons heeft liefde nodig; wij zoeken er allemaal naar; diep van binnen heeft ieder van ons het nodig. Maar omdat de deur (nog) gesloten is, begrijpen wij niet wat het is. Wij worden gedwongen om te reageren op de kracht van liefde in het hart, maar omdat wij die niet begrijpen, maken wij ernstige fouten. Wegens onze onjuiste reacties op liefde vervormen wij de gevolgen ervan. Omdat die gevolgen vervormd zijn, veroorzaken wij een verschrikkelijk leed bij onszelf en anderen. Als wij het menselijk leed in dit licht bezien, kunnen wij inzien dat liefde de grootste oorzaak van het lijden is. Dat is niet omdat de liefde zelf verkeerd zou zijn, natuurlijk niet, maar omdat wij haar niet zoeken in haar zuivere vorm. Wij zoeken liefde in de wereld rondom ons; wij zoeken er naar in het huwelijk, in seks, in liefde voor ons vaderland, in onze godsdienst, zelfs in onze dienst aan anderen. Daar is allemaal niets mis mee, alleen openen ze de deur niet! Slechts de hierboven aangeduide zeven stappen zullen de deur naar de Ruimte van Liefde openen.

De deur naar de Kamer van Liefde in *De Alchemische Bruiloft* bevat een inscriptie die zegt:

Hier ligt begraven Venus, de schone vrouw, die het geluk, de eer, de zegen en de voorspoed van zo menig groot man te gronde heeft gericht.

Dit is een versluierde verwijzing naar wat ik zeg. Zie toch wat een leed

de 'liefde voor het vaderland' heeft veroorzaakt. Zie toch wat een leed in naam van godsdienst is aangericht. Wat Voldemort beweegt is liefde voor macht. Er zou een boek kunnen worden geschreven over wat voor leed onze onjuiste reactie op de kracht van liefde veroorzaakt, maar ik laat het aan jullie zelf over om de oorzaken van het lijden in dit licht te beschouwen. Liefde is een kracht in het menselijke hart, waar de mensheid door wordt voortgedreven, maar omdat wij proberen om buiten ons te vinden wat *binnen in ons* is, maken wij een puinhoop van het leven... totdat wij leren de deur te openen. Die deur zal op zijn eigen wijze opengaan, wanneer wij de Weg zijn gegaan die Harry gaat.

Waarom is liefde zo gevaarlijk?

Als wij denken aan de chaos die wij van deze wereld maken, wanneer in onze harten de Kamer van Liefde gesloten blijft, bedenk dan eens wat er zou gebeuren als die deur zou worden geopend voordat wij ons, als Harry, hadden gezuiverd. Wij zouden tot absolute krankzinnigheid gedreven worden. De pijn zou volkomen ondraaglijk zijn. De dood zou, in vergelijking met de gevolgen daarvan, niets zijn.

Trouwens, wat is dood? Alleen het verlies van het fysieke lichaam en niets meer dan dat. Wij verliezen een mantel. Ja, de dood kan bij hen die van de aanwezigheid van een naaste beroofd worden, extreme smart veroorzaken. Maar in wezen bestaat er geen dood! De dood is een fictie. Ons onsterfelijke zelf zet zijn reis voort naar zijn uiteindelijke bestemming: de liefde.

Epiloog

Een vraag aan de lezer

Beste lezer,

Hoe goed ben ik erin geslaagd mijn boodschap aan je over te brengen? Heb je begrepen dat *jij* de werkelijke held bent in *Harry Potter*? Dat Godrics Hollow *jouw* hart is, de holte van *jouw* hartspier, waar Lily leeft en waar Harry, zoon van de Pottenbakker van het universum, geboren moet worden? Kun je je voorstellen dat dit kind van de schepper komt uit een universum dat volledig is gevuld met liefde en vrij is van elke vorm van haat, lijden, uitbuiting of dood en weer naar die wereld wil terugkeren?

Kun je voor je zien dat in je innerlijk uiterst machtige krachten verblijven, die te vuur en te zwaard de geboorte, groei en overwinning bestrijden van deze kracht van opperste schoonheid en zuiverheid, die slaapt in jouw hart?

Dat in jouzelf een Voldemort leeft, die de verzamelde kracht is van al je daden in het verleden? Kun je zien dat wanneer de zoon van de Pottenbakker wordt geboren in je hart, als een nietige baby, in een stal vol dierlijke driften, hij onmiddellijk een machtige vijand heeft, die elke gelegenheid om hem te doden zal aangrijpen? Besef je dat, wanneer het verlangen in je hart naar de Vredevorst groeit, je leven een geweldig slagveld zal worden? Dat twee onverzoenlijke stemmen je volledige betrokkenheid zullen vragen: de luide, doordringende schreeuw van je innerlijke Voldemort en de zachte fluistering van je geweten, dat spreekt vanuit Godric's Hollow?

Ben ik erin geslaagd de boodschap over te brengen, dat bijna alle karakters in *Harry Potter* aanzichten zijn van je eigen persoonlijkheid?

Kun je Hermelien zien als de stem van je verstand, die de taak heeft Harry te dienen, na zijn geboorte in jouw hart? Kun je Ron zien als de stem van je biologische zelf, met zijn huisdier de rat, als de stem van je overlevingsinstinct? Kun je Voldemort zien als de grote kracht in je microkosmos, die onsterfelijk is, die er altijd is, zelfs tussen de incarnaties van de sterfelijke persoonlijkheid in? Kun je nu de overeenkomsten zien tussen *Harry Potter* en de andere

grote verhalen, die de loop van de geschiedenis van de mens hebben veranderd?

Is het duidelijk voor je dat *Harry Potter* dezelfde geschiedenis vertelt als het Nieuwe Testament? Dat Jezus erop wacht te worden geboren in je hart? En dat, al zou Jezus duizendmaal worden geboren in Bethlehem, maar niet in jou, dat uiteindelijk geen enkel verschil zou maken? Kun je je voorstellen dat er een groep mensen is, die hun innerlijke Harry Potter hebben laten winnen van hun eigen Voldemort en een verbond zijn aangegaan, miljoenen jaren oud, om hen te helpen, die terug willen keren naar het universum van liefde, waar hun microkosmos werd geschapen?

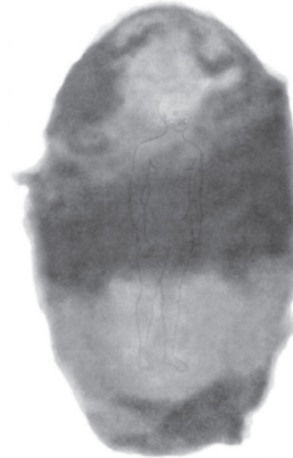
Kun je begrijpen dat deze mensen, hun harten vol compassie voor het lijden op aarde, ons talloze verhalen hebben gegeven, met allemaal dezelfde boodschap: diep in je hart slaapt je ware, onsterfelijke Zelf. Jouw Rozenknop, jouw Harry Potter, jouw Jezus? Dat, als je hem kunt wekken en hem offeren, je je aardse hechtingen, je biologische hartstochten en zelfs je biologische leven zelf, door een alchemisch proces, kunt oplossen in hem, en een deel van hem worden, wanneer hij terugkeert naar de vader? Kun je je voorstellen dat het dit bondgenootschap is, dat J.K. Rowling inspireerde in 1990? Kun je zien dat het doel van je leven is, de Steen der Wijzen te vinden en je biologische lood om te zetten in het Goud van de eeuwige scheppende geest? Hoe goed ben ik geslaagd in het overbrengen van deze boodschap? Ga alsjeblieft naar mijn website harrypotterforseekers en schrijf je antwoord op het contactformulier. Ik kijk ernaar uit van je te horen!

Hans Andréa

Woordverklaring

Astraal (p 53)

Astraal betekent letterlijk: 'als een ster', van het Latijnse woord 'astrum', maar wij gebruiken het in de betekenis van 'de begeertewereld'. Het astrale gebied is hier, overal rondom ons, maar wij kunnen het met onze zintuigen niet zien of waarnemen. Wel kunnen we het astrale gebied waarnemen met onze emoties. Dat is waarom we een astraal lichaam hebben.

Astrale substantie is gemaakt van astrale atomen. In de stoffelijke wereld zijn we gewend aan atomen die in het lichaam op hun plaats blijven, maar astrale atomen bewegen rond met uitzonderlijk grote snelheid. Zij zijn onophoudelijk in beweging, als kleurrijke, schitterende sterren.

De energie die hen in beweging houdt is afkomstig van emoties en gedachten. Als we een hartstochtelijke begeerte naar iets voelen, trekken we astrale atomen aan van een bepaalde kwaliteit, afhankelijk van wat we verlangen. Als we iets heel egoïstisch willen, trekken we atomen aan van een lage vibratie. De kleuren van de atomen – voor wie ze kunnen zien – zullen donker zijn, modderig en viezig.

Als we dingen wensen die edelmoedig zijn, onzelfzuchtig of altruïstisch, zullen we atomen aantrekken met een prachtige uitstraling en met heldere kleuren, die een lust zijn voor het oog.

Het zuiverste verlangen, met de hoogste vibratie, is het verlangen naar God.

Dat trekt een stroom aan van zeer stralende en bovenaardse astrale stof, genaamd 'Het Levende Water'. Deze substantie is als een schitterend licht en drijft alle vieze en onwaardige krachten weg. Dat is waarom de Patronus van Harry in staat is om Dementors te verdrijven. Harry's hert symboliseert de dorst naar Levend Water. Het daaropvolgende binnenstromen van goddelijk licht verdrijft alle krachten van de duisternis.

Ons astrale lichaam is veel groter dan ons stoffelijke lichaam en heeft ook niet die vorm. Het is eivormig en steekt uit buiten het stoflichaam. Sommige mensen zijn helderziend of astraal gevoelig en kunnen daardoor astrale stof zien, waardoor zij kunnen zien wie wij werkelijk zijn. Een zelfzuchtig of kwaadaardig iemand zal een donker astraal lichaam hebben, met boosaardige lichtflitsen. Een vriendelijk, onzelfzuchtig persoon zal een stralend astraal lichaam hebben, met prachtige kleuren. Iemand die door God is aangeraakt, en in wie de goddelijke vonk woont, zal een adembenemend prachtig astraal lichaam hebben, met een duizelingwekkend gouden licht.

Wanneer wij sterven, waarmee wij bedoelen wanneer het stoflichaam sterft, gaat het astrale lichaam nog een aantal jaren verder. Ons astrale lichaam wordt aangetrokken tot een gebied dat met dat astrale lichaam in harmonie is. Vandaar dat, als wij kwaadaardig zijn, ons astrale lichaam vanzelf wordt aangetrokken tot een gebied waar het donker en somber is en het verschrikkelijk voelt. Wij zullen daar andere overledenen ontmoeten die net zo zijn als wij. Dat is waar het idee van de hel vandaan komt.

Als wij onzelfzuchtige mensen zijn, zoals Harry Potter, wordt ons astrale lichaam aangetrokken door een wereld van licht en liefde en zullen wij worden omringd door onze geliefde vrienden en onzelfzuchtige liefhebbende mensen. Dat is waar het idee van de hemel vandaan komt.

Alle astrale gebieden bevinden zich geografisch gezien op dezelfde plaats; wat hen scheidt is hun vibratie. Iemand kan gebieden binnengaan van lagere vibratie dan van hemzelf, maar niet een gebied van hogere vibratie.

Het astrale gebied is vol van dingen en van een omgeving, die zijn gecreëerd door de mensen die daar leven. Het is mogelijk om voorwerpen te scheppen door gedachten. Een goede beschrijving daarvan is te vinden in *Harry Potter en de gevangene van Azkaban*, in de eerste les Verweer tegen Zwarte Kunsten. De film van deze scene kan ons een goed idee geven van astrale schepping. De studenten daar gebruiken hun voorstellingsvermogen, om de boeman te veranderen in een grappig wezen, wat precies is wat we kunnen doen in de astrale wereld.

Een andere film die ons een goed idee kan geven van het leven in het astrale gebied is *What dreams may come* met Robin Williams.

Als wij sterven neemt ons astrale lichaam doorgaans de vorm aan van ons overleden stoflichaam, want dat is hoe wij denken dat wij er uit zien. Voor verdere uitwerking lees *De Wereldbeschouwing der Rozenkruisers*, van Max Heindel, hoofdstuk 1, *De astrale wereld*. Speciaal aanbevolen wordt *Het Astrale Lichaam* door Arthur E. Powell.

Chakra's (p 53)

De chakra's zijn fijnzinnige gevoelsorganen in het stoflichaam, die lichamelijke energie en levenskrachten kanaliseren en in verbinding staan met de klieren met interne secretie en het zenuwstelsel. Zij zijn een reeks wielvormige draaikolken, die hun plaats hebben in het oppervlak van het etherlichaam. Het zijn verbindingspunten waardoor energie vloeit van het ene lichaam in de mens naar het andere. Alle wielen draaien zonder ophouden; in hen stroomt altijd een geestelijke kracht. Zonder het invloeden van deze energie kon het stoflichaam niet bestaan. De ontvangen en verwerkte energie verbindt het astrale lichaam en het etherische lichaam met elkaar.

Etherisch (p 47)

Het etherische gebied is in feite een deel van het lichamelijke gebied, maar het is te licht en te ijl om door onze zintuigen te worden waargenomen. Zijn belangrijkste functie is hoofdzakelijk om *leven* te geven aan stoflichamen. Ons stoflichaam leeft, als het wordt doordrongen door een etherlichaam. Zodra het etherlichaam het stoflichaam verlaat treedt de dood in. Dat is de reden waarom er enig gewichtsverlies optreedt bij de dood. Ook houdt het etherlichaam het stoflichaam werkzaam en gezond. Als ons etherlichaam niet goed werkt, wordt ons stoflichaam ziek.

Er zijn vier toestanden van ether: de chemische ether, de levensether, de lichtether en de weerspiegelende ether.

De chemische ether is speciaal betrokken bij de opname en uitscheiding van voedsel.

De levensether is hoofdzakelijk werkzaam in verband met het voortbestaan van de soort.

Lichtether zorgt voor de warmte van het bloed en voor de zintuiglijke waarneming.

Weerspiegelende ether is verantwoordelijk voor de uitwisseling tussen gedachten en het brein. Het bewaart ook een blijvende herinnering aan alles wat er in de persoonlijkheid gebeurt.

Het etherisch gebied wordt bevolkt door uiteenlopende schepsels die wij kennen uit mythen en legenden. Schepsels als elfen, kabouters, zeemeerminnen en zeemeermannen, kobolds, aardmannetjes en dergelijke, zijn etherisch. Zij komen voor in sprookjes omdat in het verleden mensen in het algemeen het etherisch gezicht hadden, maar dat verdween grotendeels toen de mensheid zo materialistisch werd als ze nu is.

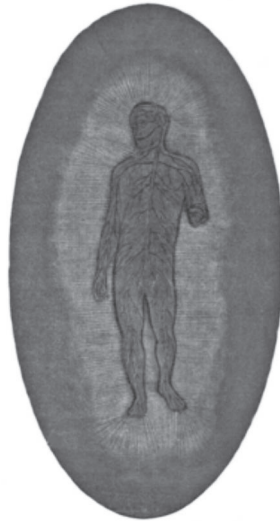
J.K. Rowling vestigt de aandacht op het etherisch gebied in deel 2 van haar zeven boeken. Dobby de huiself speelt een heel belangrijke rol en wij zien kabouters in 'het Nest'. In de eerste les van Gladius Smalhart zien we aardmannetjes uit Cornwall.

Dobby symboliseert het etherlichaam van de alchemist. In een gevorderd stadium kan de alchemist het etherlichaam losmaken van het stoflichaam, wat wordt gesymboliseerd door Harry als hij Dobby vrijlaat. Het stoflichaam moet door het etherlichaam in leven worden gehouden, daarom blijft een minimaal deel van het etherlichaam in het stoflichaam achter. Dat wordt gepersonifieerd door Knijster en verklaart waarom hij als huiself zo armzalig functioneert in deel vijf. In deel zeven zien wij hem volledig gaan meewerken, omdat Harry, de nieuwe ziel, zo goed voor hem zorgt.

Voor meer informatie zie *Het Etherisch Dubbel* door Arthur E. Powell.

Gnosis (p 51)

Het woord 'gnosis' wordt gebruikt om de goddelijke kracht aan te duiden die in onze wereld komt om het slapende kind van God te bevrijden, dat woont in het hart van elke zoeker. Deze kracht is als een zoete regen, die druppelt op de uitgedroogde woestijngrond, om een zaadje te laten ontkiemen, dat daar duizenden jaren begraven is geweest. Het wordt de wereld ingezonden door 'De Meesters van Ontferming', een broederschap van kinderen van God, die erin geslaagd zijn om het lood van hun aardse zelf, om te zetten in het goud van de heilige geest. Deze bevrijde mensen stralen in de wereld het goddelijke licht uit, dat is getransmuteerd tot een vibratieniveau dat door zoekers kan worden gevoeld en hen roept om terug te keren naar God. Druzels zijn totaal ongevoelig voor de krachten van God en kunnen deze niet waarnemen. De

uitwerking van de gnosis op een zoeker die zijn hart opent, is als een genezende, heiligende geest. Die geest wordt gepersonifieerd door Albertus Perkamentus. Die symboliseert ook de broederschap, die ooit gevallen microkosmoï waren, zoals wijzelf en daardoor nauw verbonden waren geraakt met Grindelwald, die datgene symboliseert wat een plan wil uitvoeren dat disharmonisch is met Gods plan.

Het woord 'gnosis' wordt ook gebruikt om de kennis te beschrijven die voortkomt uit de goddelijke kracht zelf. Wanneer deze kracht van bevrijding uitstraalt in onze wereld, brengt het niet alleen energie voor het alchemisch proces, maar ook de kennis. Wanneer de gnosis is geboren in het hart van de zoeker, kan ook zijn hoofd zich openen voor de kracht die hem eerstehands kennis zal brengen.

In de geschiedenis hebben allerlei mensen zich opengesteld voor de gnosis, waardoor zij in staat waren de leer over te brengen die staat geschreven in 's werelds grootste geschriften, heilige boeken en andere geschreven teksten die aspecten van de waarheid bevatten.

Kosmische gebied (p 27)

Het hele goddelijke universum bestaat uit zeven kosmische gebieden. Deze gebieden bestaan allemaal in dezelfde ruimte en doordringen elkaar, terwijl ze van verschillende vibratie zijn. Het eerste kosmische gebied heeft de hoogste vibratie, het zevende de laagste. Elk gebied is een volledig universum op zichzelf en bevat levensvormen van eeuwige glorie, schoonheid en kracht.

Het zesde kosmische gebied is bekend als *het koninkrijk der hemelen*. Het zevende kosmische gebied bevat een sub-gebied dat geen deel is van de Goddelijke Schepping, maar een tijdruimtelijk universum, vol tegengestelde krachten, bekend als 'De dialectiek'. Dit sub-gebied van het zevende kosmische gebied bestaat niet vanaf het begin, maar werd geschapen als gevolg van 'De Val'. Dat is een gebeurtenis die plaats had en nog steeds plaats heeft, toen vele microkosmoï zich afkeerden van het goddelijke plan en begonnen aan hun eigen scheppingsplan, dat was gericht op hun eigen glorie, in plaats van op die van God. Dat resulteerde voor het eerst in het concept 'dood'. Dat is de wereld waarin wij, sterfelijke wezens, leven en sterven.

Het oorspronkelijke zevende kosmische gebied bestaat nog altijd en is bekend als 'het Paradijs'.

Medulla oblongata – verlengde merg (p 137)

Het menselijk lichaam is een tempel, geschapen door God. Maar het aardse lichaam dat wij nu hebben is een ruïne vergeleken met het onaantastbare en onvergankelijke lichaam van het mensenras van vóór de val. *Harry Potter* is een symbolische handleiding, die leert hoe wij terug kunnen keren tot onze oorspronkelijke glorie. De manier om dit te doen is het toepassen van een alchemisch proces, dat ons hele wezen radicaal zal omzetten van het lood van de aardse natuur in het goud van de goddelijke geest. Een van de belangrijkste organen van het lichaam is de medulla oblongata. Die controleert, onder andere, de ademhaling en de hartslag. Maar zijn belangrijkste functie is poortwachter te zijn ter bescherming tegen vreemde krachten die het lichaam willen binnendringen. Dat wordt gepersonifieerd door Neville Longbottom (Marcel Lubbermans). Als je zijn naam en het orgaan onder elkaar schrijft, zoals hieronder, zie je de overeenkomst.

N e v i l l e l o n g b o t t o m

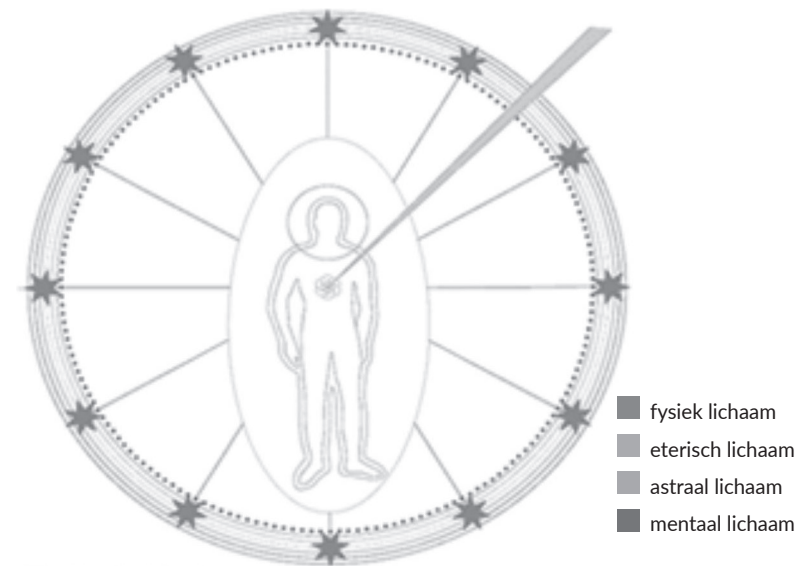
M e d u l l a o b l o n g a t a

Wanneer een alchemist het proces van zuivering en transmutatie heeft voltooid, is hij klaar om de goddelijke geest te ontvangen. De menselijke tempel is gereed zodat God er weer in kan wonen. Het is de medulla oblongata die de poort vormt waardoor de goddelijke geest binnenkomt.

Daarom voert Neville in boek zeven een magische handeling uit, die voor Harry van essentiële betekenis is. Neville roept het zwaard van Griffioendor op uit de hoed en onthoofd Nagini. Deze daad symboliseert het binnenkomen van de goddelijke geest in de medulla oblongata, als de poort tot de wervelkolom, en de dood van het oude slangenvuur.

Microkosmos (p 15)

De menselijke microkosmos is in feite een onzichtbaar krachtveld. Het wordt een 'microkosmos' genoemd omdat het werkelijk een microkosmos is – een kosmos, of wereld, in het klein.

In bovenstaand diagram kun je zien dat die een bolvorm heeft. Wij hebben dat krachtveld allemaal rondom ons. Het centrum daarvan ligt in het hart. Wanneer wij overlijden blijft dit veld bestaan. Het heeft een eigen bewustzijn, wat in Harry Potter wordt gepersonifieerd door Voldemort.

Je kunt zien dat de omtrek, of ring, zeven lagen heeft. Zes daarvan worden weergegeven door lijnen, terwijl de binnenste is vormgegeven door een cirkel van sterren. Dat symboliseert het feit dat wij leven in 'het zevende gebied' van onze microkosmos. Net als de kosmos, heeft onze microkosmos zeven bestaansvelden of niveaus, met toenemende vibratie. De bovenste zes gebieden zijn latent, onze microkosmos is alleen actief in het zevende veld.

De zevende ring (de binnenste) wordt weergegeven door sterren, omdat wij, als wij helderziend zouden zijn, honderden 'sterren' in onze microkosmos zouden zien, net als aan de nachtelijke hemel. Deze sterren bevatten astrale energie en zijn de concentratie van onze talenten, onze voorkeuren en afkeren, onze hoop, idealen en dromen. Zij zijn met ons brein verbonden door krachtlijnen; dat verklaart waarom wij allemaal verschillend zijn en waarom sommige mensen grote talenten laten zien op jonge leeftijd.

Net als de sterren aan de hemel, kunnen zij worden verdeeld in twaalf

sterrenbeelden, die een bepalende invloed op onze levens hebben. In het diagram worden zij weergegeven als twaalf grote blauwe sterren. In *Harry Potter* worden zij gepersonifieerd door de Dooddoeners. Dat is waarom sommigen van hen de namen van sterren hebben, zoals Bellatrix en Regulus. In het midden van de microkosmos kun je de mens zien met zijn vier voertuigen of lichamen: het stoffelijke, het etherische, het astrale en het mentale lichaam. Het mathematisch midden van de microkosmos wordt vertegenwoordigd door zeven kleine cirkels. Dat lijkt op een bloem met zeven kelkblaadjes. In *Harry Potter* wordt dit gepersonifieerd door Lily. In de aardse mens is deze 'bloem' stevig opgesloten in een knop. Dit centrum is werkelijk de kern van de microkosmos en werd miljarden jaren geleden geschapen door de Universele Zevengeest. Het kan ook worden gezien als een zaad dat alle mogelijkheden bevat voor een goddelijk leven, in volledige vervoering, zonder lijden, dood en kwaad. Het diagram laat een gouden straal zien, die de bloem raakt. Dat wordt in *Harry Potter* gesymboliseerd door Sirius. Van binnenuit gezien, lijkt deze lichtstraal op een schitterende ster. Aan de hemel is Sirius de helderste ster van allemaal. Deze schitterende microkosmische ster is in feite een concentratie van licht in de zesde ring. Zolang de twaalf sterren in de zevende ring helder stralen, is de persoon die in de microkosmos leeft, helemaal tevreden met het leven op aarde. Maar er komt een moment in het leven van elke microkosmos, dat de erin levende persoon moe begint te worden van de eindeloze cyclus van geboorte en dood, gepaard met lijden en verveling. Zijn hart begint pijn te doen door de zinloosheid van het leven. Dan, plotseling, gebeurt er een wonder. De knop van de Lelie begint heel langzaam open te gaan. De persoon begint te verlangen naar God – een verlangen gesymboliseerd door het hert: James. En de vriend van James is Sirius. Lily en James trouwen en krijgen een zoon: Harry.

Uit het zaad ontstaat een plant. Het zaad sterft, zodat de plant kan leven. Maar Harry heeft nog steeds de schitterende ster in zijn microkosmische hemel: Sirius, zijn peetvader.

Microkosmisch bewustzijn (p 190)

Het microkosmisch bewustzijn wordt ook genoemd: het *aurisch wezen* of het *hoger zelf*. Ieder mens wordt omgeven door een krachtveld. Dit veld weerspiegelt al zijn innerlijke kwaliteiten, evenals zijn gezondheid en zijn verleden en toekomst. Wanneer de mens sterft

blijft dit krachtveld bestaan. Het vindt uiteindelijk een baby in een gezin waar het zich mee verbonden voelt. Het veld adopteert de baby als van zichzelf en giet al zijn energie erin. Daardoor is het krachtveld onsterfelijk. Het heeft ook bewustzijn en intelligentie.

In het centrum van het krachtveld is een latente kern achtergebleven, uit de tijd dat de mens in grote majesteit leefde in een ander, volmaakt universum en in de liefde van de oorspronkelijke geest, waar het niet was onderworpen aan dood en verval.

Harry Potter is in wezen het verhaal van de oorspronkelijke goddelijke mens, die in het leven terugkomt vanuit de latente kern, waarbij het aanwezige krachtveld wordt vervangen door een nieuw, dat hem omgeeft met een briljant licht, als van een gouden zon en dat hem verandert in een tijdloos, perfect en mededogend kind van de oorspronkelijke geest. Het proces van de nieuwe mens die tot leven komt wordt alchemie genoemd. In het epos van *Harry Potter* wordt elk aspect van dit overweldigende en verblijdende proces – van het omzetten van het lood van de aardse persoonlijkheid in het goud van de erfgenaam van GODric Gryffin d'OR – zorgvuldig op de juiste plaats gepositioneerd.

In *Harry Potter* wordt het bewustzijndragende krachtveld Voldemort genoemd en de nieuwe mens Harry, zoon van de Pottenbakker van het universum. Het latente nieuwe krachtveld dat het oude moet vervangen heet Sirius. Elk karakter in de zeven boeken is een aspect of een component van het proces van alchemie.

Zodra de ziel van de nieuwe mens is geboren in het hart van de sterveling, begint de kern een duizelingwekkend bovennatuurlijk licht uit te stralen in het krachtveld. Dit betekent dat de duisternis in het centrum van het oude krachtveld naar zijn buitenste grenzen wordt gedreven. Dat wordt gesymboliseerd door Voldemort, als die wordt uitgedreven uit zijn lichaam en naar Albanië gaat.

Gedurende vele jaren moet de alchemist worstelen met het oude krachtveld, dat zonder ophouden probeert zijn plaats terug te veroveren en de nieuwe ziel te doden, die het oude krachtveld zal doden als het geen actie onderneemt. De alchemist ontdekt dat deze persoonlijke Voldemort zichzelf heeft verborgen op veel plaatsen in zijn lichaam, zijn ziel en zijn bewustzijn. Dat wordt gesymboliseerd door de Gruzielementen. *Harry Potter* beschrijft op een beeldende en opwindende manier, de intense strijd van de alchemist, om zijn hele wezen over te geven aan de nieuwe onsterfelijke ziel, die groeit in

goedheid en gratie en tenslotte het oude krachtveld zal vernietigen, om het te vervangen door de innerlijke God. Een voor een worden de Gruzielementen vernietigd en wordt Voldemorts greep steeds zwakker, hoewel hij dat niet beseft, totdat het te laat is. Dan volgt er een eindstrijd waarin Voldemort al zijn troepen verzamelt en al zijn magische macht aanwendt om de nieuwe ziel voor eens en voor altijd te vernietigen. Maar opnieuw ziet Voldemort een kracht onder ogen die onoverwinnelijk is en almachtig: liefde. De goddelijke kern van het krachtveld gaat open en zendt een kracht uit waarin Voldemort niet kan overleven. Hij komt aan zijn einde door zelfvernietiging.

Alchemie

Harry Potter is rijk aan alchemische symboliek. Bijvoorbeeld de steen in de titel van deel 1, *De Steen der Wijzen*, is een heel oud alchemisch symbool. **Nicolas Flamel** is een historische figuur die leefde in Frankrijk in de 14e eeuw, en van hem wordt gezegd dat hij de Steen der Wijzen vervaardigde. De naam van een andere, historisch bekende alchemist, **John Dee**, is verborgen in de Engelse tekst van deel vijf (Hagrid gaat naar *Dee John* = Dijon in Frankrijk). Maar een van de belangrijkste aanwijzingen dat Harry Potter een *alchemisch verhaal* is, zijn de overeenkomsten met een boek dat in 1616 gepubliceerd werd: *De Alchemische bruiloft van Christiaan Rozenkruis*. Hieronder is een schema opgenomen van de figuren die voorkomen in *De Alchemische bruiloft* met de overeenkomstige figuren in *Harry Potter*. Dit schema wordt gevolgd door een vergelijkende lijst van andere zaken en symbolen die in beide boeken voorkomen.

Nicholas Flamel

John Dee

Wat is alchemie?

Alchemie is niet het saaie bestuderen van stoffige oude boeken en manuscripten vol mysterieuze diagrammen en onontcijferbare teksten, zoals je misschien zou denken. De levende alchemie waar wij het hier over hebben is een methode om in een mens, in de sterfelijke, biologisch natuurverschijning, het onsterfelijke wezen,

het kind van de goddelijke geest, tot aanzijn te brengen. Dit wordt symbolisch aangeduid als het veranderen van lood in goud. Om dit te kunnen, is de Steen der Wijzen nodig. Waar kun je die verwerven? Je moet hem zelf maken! Iedere zoeker heeft in zijn hart een zuivere, eeuwige vonk van God. Met deze vonk kun je de Steen der Wijzen in jezelf creëren! In *Harry Potter* wordt deze goddelijke vonk gesymboliseerd door Lily. De manier om de lelie-in-knop tot bloei te brengen is:

1. Bewust worden dat dit universum niet het werkelijke universum is, de goddelijke wereld, maar een driedimensionale natuur waar alles ronddraait in oneindige cirkels van geboorte, leven en dood, en
2. Gaan verlangen naar een werkelijk leven, in de goddelijke wereld, die soms het koninkrijk der hemelen, soms Tao, of Nirwana, of het zesde kosmische gebied genoemd wordt (wij leven in het zevende kosmische gebied).

Dit verlangen naar God is in de bevrijdende alchemie gesymboliseerd door een hert. Als Lily trouwt met James, in wie een hert leeft, maakt dit ons duidelijk dat hij die de Steen der Wijzen gaat vervaardigen de eerste stap genomen heeft: hij of zij verlangt naar God. Verlangen naar iets houdt in dat men spirituele krachten (die wij astrale krachten noemen) van een zekere kwaliteit aantrekt. Het hoogste en zuiverste verlangen dat een mens maar kan hebben is het verlangen naar God. Dit trekt een immens krachtig licht aan van een extreem hoge vibratie, tot in het hart van de alchemist. Dit heeft als gevolg

dat de lelie-in-knop zich ontvouwt en een nieuwe ziel geboren doet worden, gesymboliseerd door Harry. Hij is in feite de levende Steen der Wijzen.

De nieuwe ziel, die in het hart is geboren, in Godric's Hollow ('God's Holle Plaats' – in de Nederlandse tekst heet dit Halvemaansteeg) spreidt zich langzaam in het hele lichaam – als de alchemist zichzelf ondergeschikt maakt aan de nieuwe ziel en als hij of zij dit tot het belangrijkste in zijn of haar leven maakt. Het is een zuiverend vuur dat de alchemist glans en zuiverheid verleent. Dit is een proces dat 'transmutatie' wordt genoemd. Het spreidt zich in het bloed, in het autonome zenuwstelsel en in het endocriene klierstelsel. Het bouwt een nieuwe 'levensboom' in het ruggegraatstelsel. Als dit proces voltooid is, dat wil zeggen als de alchemist de 'heilige Graal' vervaardigd heeft, als hij volkomen zuiver en zelf-vergeten geworden is, kan de Heilige Geest binding maken met zijn 'levensboom' en hem een **nieuw bewustzijn** schenken. Dit betekent eenheid met God en daardoor totale bevrijding: van de dood, van dit driedimensionele universum, van tijd, van lijden en van het kwaad. De zoeker heeft de Steen der Wijzen gebruikt om zijn eigen loden wezen te veranderen in een gouden wezen, en om het levenselixier te vervaardigen dat hem het eeuwige leven schenkt in Gods universum.

De alchemist gaat dan binnen in een proces van 'transfiguratie', waarbij de oude biologische persoonlijkheid systematisch verdwijnt en vervangen wordt door de volmaakte mens, het kind van God, met een onsterfelijk lichaam, een denkvermogen dat verbonden is met God, en een ziel die verenigd is met de goddelijke geest.

Symbolen

Om ons deze alchemie te helpen begrijpen, worden symbolen gebruikt. De alchemie zelf is niet symbolisch; het is een reëel proces dat zich voltrekt in het stoflichaam, zowel als in de onzichtbare lichamen van de mens: het etherische, het astrale en het mentale lichaam. J.K. Rowling gebruikt symbolen om het hele alchemische proces te beschrijven. Zij verbergt ze in het verhaal, maar voor degenen die vertrouwd zijn met alchemische symbolen, lichten ze op als vertrouwde gezichten in een menigte.

Hieronder een lijst van sommige symbolen in *Harry Potter* en waar ze voor staan:

Symbool	Betekenis
Harry Potter	De nieuwe, onsterfelijke ziel
Hermelien Griffel	Het nieuwe verstand van de alchemist
Ron Wemel	De aardse, biologische persoonlijkheid
Albus Perkamentus	De radiatie van God: de gnosis, de Goddelijke Geest
Rubeus Hagrid	De bodhisattva, de poortwachter, die de zoeker tot het Pad brengt
Lily Potter	De goddelijke vonk in het hart
James Potter	Het verlangen naar God
Voldemort	Het onsterfelijke maar zondige hoger zelf van de menselijke microkosmos
Sirius Zwarts	Het levende Godsplan
de familie Wemel	De zeven chakra's en hun ermee verbonden endocriene klieren
Marcel Lubbermans	De medulla oblongata
Severus Sneep	De 'zwarte zijde' van de persoonlijkheid
Remus Lupos	De 'grijze' zijde van de persoonlijkheid
Draco Malfidus	Het slangenvuur in het ruggengraatstelsel
Korzel & Kwast	De linker en de rechterstreng van de nervus sympathicus
Narcissa Malfidus	Het stoflichaam
Lucius Malfidus	De hersens en het bijbehorende gevoel van superioriteit, de 'breingod'
Dobby	Het bevrijde etherische lichaam
Knijster	Het overblijfsel van het oude, aardse etherische lichaam
Grimboudplein 12	De overblijfsels van het oude, aardse deel van de microkosmos
De gouden Snaai	Het nieuwe, goddelijke bewustzijn

Als je *Harry Potter* leest met deze symboliek voor ogen, zal het verhaal veranderen van een spannende strijd tussen goed en kwaad in een methode van absolute bevrijding van dood, lijden en kwaad.

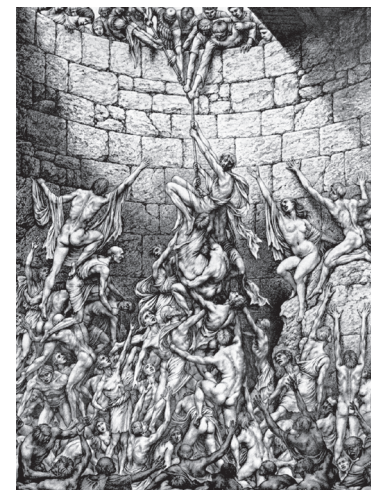
Waar bevinden zich de wortels van de alchemie?

De werkelijke wortels van de alchemie bevinden zich niet in de aarde. Het is een van de vele symbolische manieren om de mensheid te tonen hoe zij terug kan keren naar de oorspronkelijke geest – naar God.

God heeft Zijn kinderen geroepen om naar Hem terug te keren sinds de val van de mensheid. Mensen die de weg teruggevonden hebben, blijven verbonden met de mensheid en doen al het mogelijke om ons te laten weten hoe wij kunnen terugkeren tot God en het goddelijke leven.

Zij doen dit door middel van symbolische verhalen die krachtig weerklank vinden in het onbewuste van miljoenen mensen. Deze verhalen zijn geen historische verslagen maar vormen richtlijnen hoe op reis te gaan, terug naar de werkelijke woonplaats van de mens. Voorbeelden van deze symbolische verhalen zijn de bijbel, de Griekse mythen, vele bekende sprookjes, de verhalen over de heilige Graal, de scheppingsmythen van volkeren, de geschriften van alle oude religies en vele oude en moderne verhalen over heldenreizen of queesten. Het krachtigste alchemische verhaal uit het verleden is *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*. Uiteraard is *Harry Potter* heden ten dage het meest populaire alchemische geschrift. We kunnen nu inzien waarom volkeren van verschillende religies hun eigen leringen herkennen in *Harry Potter*. Het zijn allemaal boodschappen uit de goddelijke wereld, waarin God zijn verloren zonen en dochters duidelijk maakt dat Hij hen liefheeft en dat Hij hen roept tot Hem terug te keren.

Wat is de weg terug tot het goddelijke leven, vrij van dood, lijden en kwaad?

Het reddende koord

Om het eenvoudig te stellen: wij moeten ons aardse zelf opbreken en bouwen aan een nieuw, eeuwig menselijk wezen, dat helemaal opnieuw opgebouwd moet worden. Het oude aardse zelf dat wij zijn is een biologisch wezen van de natuur, waar God niets aan heeft. Daarom zegt Jezus in de bijbel: *vernietig deze tempel en in drie dagen zal ik hem oprichten*.

Diep in het hart ligt het eeuwige, onvernietigbare zaad van het volmaakte kind van God, dat stierf na de Val, maar dat opnieuw tot leven gewekt kan worden door ons zelf-offer. Net zoals Jezus en Harry en vele andere mythische helden van het verleden zichzelf geofferd hebben om te komen tot wederopstanding, zo kunnen wij allen 'door de poort van Saturnus gaan', zoals de rozenkruisers het noemen, en de oorspronkelijke ene, het kind van de oorspronkelijke geest, tot leven wekken.

Deze dood van het zelfoffer is helemaal niet pijnlijk, zoals Sirius Harry vertelt in deel zeven. Wat pijnlijk is, is de zuivering van het gehele menselijke wezen en het verbreken van de banden die ons aan dit driedimensionele universum binden. Dit is het proces van transmutatie, dat te onderscheiden is in drie fases, in de alchemie genoemd **Nigredo, Albedo and Rubedo**.

De dood door het zelf-offer van het oude menselijke wezen is in *Harry Potter* gesymboliseerd door de dood van Voldemorts achtste Gruzielement achter Harry's litteken. Harry keert terug uit deze dood en bevrijdt de wereld van het kwaad. Dit betekent in de actuele praktijk dat het oude biologische bewustzijn wordt opgelost in de overwinning. Het wordt opgelost door het nieuwe goddelijke bewustzijn zoals een kaarsvlam verdwijnt in de zon.

Daar gaat het in *Harry Potter* werkelijk om:
dood en wederopstanding!

De wederopstanding ingaan is een ervaring van ongelofelijk vreugdevolle, nooit eindigende verrukking. Het menselijke wezen met het nieuwe bewustzijn ervaart dat God in zijn hart leeft. Dit betekent dat de volkomen liefde in zijn hart woont, een liefde die van hem uitgaat, die alle schepselen omvat en die eraan meewerkt om alle schepselen terug te brengen tot God. Deze staat van liefde

is als een eindeloze verrukking van het hart, die maakt dat de mens wil dansen en schreeuwen van extase en iedereen wil omarmen om hem terug te brengen in de armen van de Vader.

Harry Potter en de Alchemische Bruiloft

Er zijn te veel zaken vergelijkbaar in *Harry Potter* en *De Alchemische Bruiloft* om toeval te kunnen heten. Er zijn vele andere boeken die thema's of symbolen bevatten die ook in *Harry Potter* voorkomen, maar de hoofdstructuur, het basisverhaal, komt rechtstreeks uit *De Alchemische bruiloft*. 'Nou en?', zou je kunnen vragen.

Als *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* de basis vormt voor *Harry Potter*, en wij zijn er zeker van dat dat zo is, is dit van het grootste belang als je wilt weten waarover *Harry Potter* werkelijk gaat en wat het effect ervan op de wereld zal zijn. In de titel alleen al zijn er zeer belangrijke referentiepunten.

1. Het verhaal is alchemisch
2. Het is christelijk
3. Het is een rozenkruisverhaal

Hier volgen twee lijsten van overeenkomsten in de beide boeken:

Alchemische Bruiloft	Harry Potter
- Zwarte koning (sterft)	Sneep (sterft)
- Grijs koning (sterft)	Lupos (sterft)
- + jonge vrouw (sterft)	Tonks (sterft)
- Bruid	Fleur
- Bruidegom	Bill
- Christiaan Rozenkruis (CRC)	Harry
- Alchimia	Anderling
- De oude man in de toren	Perkamentus
- Poortwachter	Hagrid
- De opschepperige koningen	Gladianus Smalhart

Andere symbolen en overeenkomsten:

Alchemische Bruiloft	Harry Potter
- Oude kasteel	Kasteel Zweinstein
- CRC ontvangt een uitnodiging gedurende een storm	Harry ontvangt een uitnodiging gedurende een storm
- CRC's verhaal duurt 7 dagen	HP's verhaal duurt 7 jaar
- CRC 'kiest' één van vier wegen	Harry 'kiest' één van vier afdelingen

- Maaltijden worden verlicht door zwevende kandelaars	Maaltijden worden verlicht door zwevende kandelaars
- Feniks aanwezig bij een begrafenis (op een vlag)	Feniks aanwezig bij een begrafenis (in de rook)
- Vogel in de toren van Olympus	Felix
- Toren van Olympus	Olympe (Mallemour)
- Meer bij een kasteel	Meer bij een kasteel
- Nymfen in het meer	Meermensen in het meer
- Poort van Saturnus : de achtste verdieping	Poort met de sluier
- Tempel van Venus	Kamer van Liefde
- Symbool van het eeuwige leven (doodskop met slang in mond)	Duistere Teken (doodskop met slang in mond)
- CRC heeft een droom van het openduwen van een deur	Harry heeft een droom van het openduwen van een deur
- Opschepperige koningen krijgen 'haustus oblivionis'	Smalhart's bezwering: 'obliviate!'

De dieren die genoemd worden:

- Eenhoorn, griffoen, leeuw, driekoppige hond, slang, feniks	Eenhoorn, griffoen, leeuw, driekoppige hond, slang, feniks
- Gouden hoofd (standbeeld van Nebukadnezar)	Gouden hoofd (van standbeeld in het Ministerie is viavia)
- Droom waarin een schaar voorkomt	Droom waarin een schaar voorkomt
- Bewegende beelden	Bewegende beelden (schilderijen)
- Cupido aanwezig	Gouden engeltjes (bij Madame Kruimelaar)
- Paracelsus wordt genoemd	Paracelsus wordt genoemd (chocokikker plaatje)
- CRC opent gouden globe met diamant	Harry opent gouden globe met 'ik ga nu sterven'
- John Dee's monade-symbool verschijnt in de marge	John Dee's naam is verscholen in de tekst (deel vijf)

Al deze overeenkomsten zijn niet verrassend in het licht van wat J.K. Rowling zei in 1998:

Ik heb nooit een heks willen zijn, maar een alchemist: dat is heel wat anders.

Om deze tovenaarswereld te kunnen verzinnen, heb ik absurd veel over alchemie geleerd.

Mogelijk zal ik veel daarvan nooit in de boeken gebruiken, maar ik moet tot in de kleinste details weten waartoe magie wel en niet in staat is, met het oog op het vaststellen van de kenmerkende eigenschappen van magie en om te zorgen voor innerlijke samenhang in de verhalen.

De belangrijkste overeenkomst tussen de twee verhalen is:

- Dat in beide de symboliek bedekt is.
- Dat de verhalen oppervlakkig gezien niet religieus zijn, en dat ze strijd bevatten, amoureuze avonturen en dingen die in het werkelijke leven niet kunnen. De symboliek in *De Alchemische bruiloft*, leidt, als ze eenmaal begrepen wordt, naar een alchemische reis die de aardse, sterfelijke mens voert tot volkomen wedervereniging met de goddelijke geest. Ze wijst op een alchemisch proces dat leidt tot de oplossing van de biologische mens in de oorspronkelijke, hemelse mens, wat resulteert in de onlosmakelijke vereniging van geest, ziel en persoonlijkheid.

Dat is de verborgen boodschap in *De Alchemische Bruiloft* en het is ook de verborgen boodschap in *Harry Potter*. Het is een samenzwering van 'liefde', een geheime missie van 'bevrijding' die de auteur van het epos van Harry Potter uitvoert. Het doel van dit boek is degenen met een open geest en een hart, dorstend naar de waarheid, te laten zien dat *Harry Potter* een routeplanner is van de weg naar bevrijding. Dit kan iedere werkelijke zoeker ertoe brengen zichzelf te ontdekken én de wereld waarin wij leven en het kan hem helpen de opwindende en oneindige reis terug naar God aan te vangen.

De vader van de twintigste-eeuwse alchemie: J. van Rijckenborgh

De vader van de twintigste-eeuwse alchemie is een relatief onbekende auteur, J. van Rijckenborgh. In een serie boeken heeft hij het proces van alchemische transmutatie en transfiguratie beschreven, dat de mens kan veranderen van een biologisch schepsel in een onsterfelijk en volmaakt kind van God. Het lijkt duidelijk dat Rowling geïnspireerd is door het verhaal van de zeventiende-eeuwse auteur van *Chymische Hochzeit Christiani Rosencreuz anno 1459*, Johann Valentin Andreae. Want deze basis

is in het epos van *Harry Potter* overduidelijk aanwezig. Maar de diepste betekenislaag, de symbolische fundering van *Harry Potter*, wordt ons duidelijk uit de geschriften van J. van Rijckenborgh. Zijn boek *De alchemische bruiloft van Christiaan Rozenkruis (Chymische Hochzeit Christiani Rosencreuz anno 1459-A.D. 1616)* verklaart de symboliek in het oorspronkelijke geschrift uit 1616. Zonder deze verklaring is het verhaal van Christiaan Rozenkruis voor de meeste mensen geheimzinnige onzin. Ik vermoed dat J.K. Rowling J. van Rijckenborghs verklaringen heeft gelezen en er sterk door is beïnvloed bij het schrijven van *Harry Potter*.

Zijn boek *De komende nieuwe mens* beschrijft het verhaal van Sirius. In zijn boek *De gnosis in actuele openbaring* beschrijft hij de belangrijkste gebeurtenissen in *De geheime kamer* en als men zijn boeken over *De Egyptische Oergnosis* leest herkent men vele overeenkomstige ideeën, zoals de symboliek achter de Wemels en Harry's litteken.

Bevrijding

Hoe wordt in *Harry Potter* de bevrijding van dood, lijden en kwaad zichtbaar? Elk deel laat Harry zien in een bevrijdende handeling. Ook de zeven Gruzielementen zijn ketenen die binden aan dit universum en die door Harry en zijn vrienden worden verbroken.

De zevenvoudige samenstelling van de mens en de zeven delen van *Harry Potter*

De menselijke persoonlijkheid is een zevenvoudig lichaam; elk 'lichaam' bestaat uit atomen en krachten van verschillende kwaliteit. Hiervan is alleen het stoflichaam zichtbaar. Dat wordt als enige herkend door de huidige empirische wetenschap. De volgende tabel laat de zeven lichamen zien in volgorde van het vibratiegetal van hun atomen én het erbij behorende deel van *Harry Potter* en hoe Harry bevrijding van dat lichaam bereikt.

Stoffelijk niveau	Steen der Wijzen	Harry krijgt de steen omdat hij niet verlangt hem te gebruiken. Loskomen van fysieke weelde en aards verlangen
Etherisch niveau	Geheime Kamer	Harry bevrijdt Dobby, symbool van het etherlichaam
Astraal niveau	Gevangene van Azkaban	Harry leert de Patronusbezwering, wat hem in staat stelt Dementors te verdrijven - astrale schepselen
Mentaal niveau	De Vuurbeker	Harry's toverstok, symbool van zijn wilskracht, overwint Voldemort's toverstok
Verstands-ik (of ego)	De orde van de Feniks	Harry's liefde voor Sirius bevrijdt Harry's geest van bezetting ervan door Voldemort
Gevoels-ik (of ego)	De Halfbloed Prins	Het medaillon, symbool van het emotionele ik, is uit de grot gestolen, symbool van het hart
Bewustzijns-ik (of ego)	De relieken des doods	Voldemort doodt het Gruzielement achter Harry's litteken, symbool van het bewustzijns-ik

Deze lijst van de zevenvoudige samenstelling van de mens komt uit *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* door J. van Rijckenborgh, deel 2, blz. 325. In *De Alchemische bruiloft* heeft de toren van Olympus zeven verdiepingen, waarbij elke verdieping één van de zeven niveaus uit bovenstaande lijst voorstelt. Het is belangrijk je te realiseren dat iedere stap op het pad van bevrijding een ingrijpende voortgang is in de richting van een hereniging met God en een binnegaan in het universum van licht. Het vergt vele jaren en vraagt om volledige toewijding. Probeer je alleen maar voor te stellen hoe het zou zijn als je de eerste stap gezet had – afzien van fysieke weelde en hang aan het leven. Je zou je nooit meer druk maken om bezittingen, noch zou je wensen langer te leven dan de tijd die God je gegeven heeft. Bij de derde stap zou je volkomen meester zijn over je emoties. Geen onzichtbare kracht zou je je geluk kunnen afnemen of jou je depressief kunnen laten voelen. Je zou niet langer enige angst kennen. Evenzo zouden bij de volgende stappen je verstand en je wil onder je controle komen te staan en zou je ervoor kunnen kiezen niet aan dingen te denken waaraan je niet wilt denken. Bij de laatste stap zou je oude ik-bewustzijn (waarmee ik bedoel het gevoel een individueel zelf te zijn) worden opgelost in het grote goddelijke bewustzijn, wat inhoudt dat je je deel voelt uitmaken van het universum, deel van God, deel van elk levend wezen. Dit zou je een onuitblusbaar gevoel van vreugde geven en liefde voor de hele schepping.

De zeven Gruzielementen en de bevrijding

Hieronder volgt een lijst van de Gruzielementen en wat ze symboliseren. Het is belangrijk om voor je dit leest te begrijpen wat Voldemort symboliseert. Wij allen dragen een levende Voldemort in ons. Hij is de onheilige kracht die leeft in onze microkosmos en die overleeft tussen onze incarnaties in. Hij wordt vaak 'het hoger zelf' genoemd en is, simpel gezegd, de som van al onze ervaringen buiten het goddelijke plan. De Gruzielementen symboliseren zeven ketens waarmee het hoger zelf tracht ons aan zich te binden. Net als Harry hebben wij allemaal de taak om de zeven Gruzielementen te doden, waarna wij onze Voldemort, nu hij sterfelijk geworden is, in het gelaat moeten schouwen voor de eindstrijd.

Het dagboek van Marten Vilijn	Het onderbewuste
De ring van de Prospers	De ring of muur van de microkosmos met zijn twaalf sterke brandpunten
Het medaillon van Zwadderich	Het gevoels-ik in het hart
De beker van Huffelpuf	'De heilige Graal', dit is het borst- en keelgebied
De tiara van Ravenklauw	Het hoofd
De slang: Nagini	Het slangenvuur in het ruggegraatsysteem
Het litteken	Het ik-bewustzijn (of bewustzijns-ik)

Het is belangrijk zich te realiseren dat dit niet zo gecompliceerd en moeilijk is als het lijkt. Onze taak als aardse mensen is om onze levens aan Lily te wijden en, als een opgejaagd hert dat dorst naar de waterstromen, te verlangen naar het moment dat God in ons geboren wordt. Dan zal Harry, zoon van 'de Pottenbakker van het Heelal', geboren worden in ons hart en kunnen wij het werk van bevrijding aan hem overlaten. Alles wat we dan te doen hebben is Harry volgen, net als Ron, en net zo loyaal en ondersteunend zijn als hij. Met andere woorden, we moeten de nieuwe ziel tot onze meester maken, onze gids, onze beste vriend. We moeten ons hele wezen aan hem onderwerpen. Hij zal dan groeien in kracht en schoonheid en ons hele wezen bevrijden, stap voor stap. Hijzelf heeft Sirius om hem te leiden. Sirius symboliseert het goddelijke licht van wijsheid, het goddelijke plan van bevrijding dat in onze microkosmos besloten heeft gelegen sinds deze door God geschapen werd. Onze sterfelijke persoonlijkheid zal zijn als een blauwdruk voor de hemelse, alomtegenwoordige mens. Hier is een waarschuwing op zijn plaats: we moeten niet proberen Sneep te imiteren. Hij symboliseert degene (en ook die leeft in ieder van ons) die tracht de bevrijding te bereiken door grote mentale kracht, door een uiterste poging van de wil, door zwarte magie. Zoals je weet kan Harry dit niet. Hij kan geen Occlumentie en Legilimens leren. Harry handelt vanuit intuïtie, wat wil zeggen dat hij weet wat hij doen moet als het nodig is om te doen. Wanneer wij de nieuwe ziel toestaan onze leider te zijn, zullen we altijd onder alle omstandigheden weten wat te doen. De Kamer van Hoge Nood zal ons voorzien van alles wat we nodig hebben.

Harry Potter bevat verdere sleutels tot het weten hoe het pad van bevrijding te gaan. Zo bevatten bijvoorbeeld de laatste drie boeken heldere instructies betreffende de drie stappen die iedere zoeker moet zetten:

De drie fasen van de alchemie

Om de Steen der Wijzen te vervaardigen, onderscheiden de alchemisten drie fasen:

Nigredo – Albedo – Rubedo.

De *Nigredo*-fase is de zwarte fase – *de Orde van de Feniks*. Dit is de fase waarin de alchemist alles moet verliezen. Hij moet alle gehechtheden opgeven en weer worden als een kind. Herinner je je hoe Harry alles verliest in deel vijf? Zijn peetvader, zijn bezem, het voetstuk waar zijn vader op stond, Cho, en zijn aanzien in de toverwereld.

De *Albedo*-fase is de witte fase – *De halfbloed prins*. Nu moet de alchemist zichzelf volkomen zuiveren. Hij moet 'klederen wit wassen'. Er moeten geen aardse wensen of zelfzuchtige gedachten, gevoelens of daden meer zijn. In deel zes worden Harry's motieven steeds duidelijker en zuiverder. Hij wordt daadwerkelijk bestemd Perkamentus te helpen bij hun zoektocht om een manier te vinden om Voldemort te overwinnen. Harry wordt Perkamentus' helper.

De *Rubedo*-fase is de rode fase – *De relieken des doods*. De alchemist, nu volkomen gezuiverd en zonder bindingen aan het aardse leven, is in staat de *Steen der Wijzen* te vervaardigen. In deze fase verbreekt hij de ketenen die hem aan het hoger zelf vastklinken. En zo, volkomen gezuiverd en gereinigd, is hij de levende Steen der Wijzen geworden. Met deze steen kan hij het goud en het *levenselixir* vervaardigen.

De Titels

Een belangwekkende sleutel tot waar Harry Potter werkelijk voor staat is de verborgen symboliek in de titel van elk deel.

Een spirituele leraar, genaamd Hermes Trismegistus, die leefde in het oude Egypte, leerde dat het universum is geschapen uit zeven elementen. Hij plaatste ze in een bepaalde volgorde. Wij hebben ontdekt dat elk element verband houdt met de titel van elk deel,

in dezelfde volgorde. Dit is niet verrassend, want J.K. heeft ons verteld dat de vier huizen van Zweinstein de eerste vier elementen symboliseren. Hieronder een lijst die de verwantschap laat zien.

Element No. / Boek	Element	Titel
1	aarde	STEEN
2	lucht	KAMER
3	water	AZKABAN (eiland)
4	vuur	VUUR
5	kwintessens	FENIKS
6	ziel	BLOED
7	geest	HALLOWS (heilig)

Korte verklaring van de lijst:

1. De aarde is gemaakt van steen
2. Een kamer bevat lucht
3. Azkaban is op een eiland, weet je nog? Een eiland ligt in het water
4. Is identiek – vuur
5. De quintessens is het element dat de voorgaande 4 elementen bevat en verenigt. De Feniks is een traditionele aanduiding voor dit element. Let erop dat het vorige element vuur is.
6. Rozenkruisers-alchemisten beschrijven bloed als een element van de ziel.
7. Het Engelse woord Hallow in de titel van deel zeven is een minder algemeen woord voor heilig. Door dit woord in de titel op te nemen vertelt het epos ons dat deel zeven gaat over iets heiligs. Wat is heiliger dan de heilige geest? Absoluut niets!

Het begin van de weg van bevrijding

Wat kan jou tegenhouden om de weg van bevrijding die Harry en Christiaan Rozenkruis gaan, ook te gaan? Lees *Harry Potter* nog een keer van het begin tot het eind met bovenstaande sleutels tot de symbolen in gedachten. Lees *De Alchemische Bruiloft* om je te helpen het te begrijpen. Lees dan de brief in je hart, en die zal je vertellen wat je doen moet. Daar zullen we elkaar ontmoeten!

Aanbevolen literatuur

4	Voldemort	De Komende Nieuwe Mens Deel 1 H 17
6	Harry (2)	De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis Eerste Deel H 1
9	Harry (5)	Het Nuctemeron van Apollonius van Tyana H 3
14	Harry (10)	De gnosis in Actuele Openbaring Deel 5 H 2-3
17	Harry (13)	De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis Eerste Deel H 25
19	Inleiding op Deel 5-7	De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis Tweede Deel H 21
23	Sirius (1)	De Komende Nieuwe Mens Deel 1 H 3-4
24	Peter Pippeling	De Komende Nieuwe Mens Deel 1 H 4
25	Sirius (2)	De Komende Nieuwe Mens Deel 1 H 4
26	Sirius (3)	De Komende Nieuwe Mens Deel 1 H 8
30	Ron	De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis Tweede Deel H 12
32	Sneep	De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis Tweede Deel H 12
33	Remus John Lupos	De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis Tweede Deel H 12
34	Perkamentus	De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis Tweede Deel H 3 & 5
39	Korzel & Kwast	De Komende Nieuwe Mens Deel 2 H 5-6
41	De feniks	De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis Eerste Deel H 24
42	Neville Longbottom	Het Nieuwe Teken H 7
44	De Wemels	De Egyptische Oergnosis Vierde Deel H 8
47	Fred & George Wemel	De Universele gnosis H 14
48	Percy Wemel	De Egyptische Oergnosis Vierde Deel H 12
De Universele gnosis H 12-14
49	Charlie Wemel	De Egyptische Oergnosis Vierde Deel H 11-16
50	Arthur & Molly Wemel	De gnosis in Actuele Openbaring Deel 4 H 7
De Egyptische Oergnosis Vierde Deel H 16
54	De gouden beelden	De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis Tweede Deel H 11
56	Gladius Smalhart	De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis Eerste Deel H 11

- 60 De Zoon van de Weduwe De Alchemische Bruiloft van Christiaan
Rozenkruis Eerste Deel H 5
- 67 Regulus Arcturus Zwarts De Gnostieke Mysteriën van de Pistis
Sophia H 23 & 25
- 72 Hagrid en de spinnen De Universele gnosis H 8
Demasqué Deel 1 H 3-4
- 75 De Kamer van Liefde De Alchemische Bruiloft van Christiaan
Rozenkruis Tweede Deel H 14-15

Bibliografie

Rozenkruis Pers

Boeken door J. van Rijckenborgh en Catharose de Petri

Het nieuwe teken

Haarlem 1951

ISBN 97890 67323550

De universele Gnosis

Haarlem 1950

ISBN 97890 67321020

Boeken door J. van Rijckenborgh

De geheimen der Broederschap van het Rozenkruis.

Esoterische analyse van de *Chymische Hochzeit Christiani Rosencreuz*
anno 1459 (Straatsburg 1616)

- *De roep der Rozenkruisers Broederschap*

Haarlem 1939, 1966

ISBN 9789067320092

- *De belijdenis der Rozenkruisers Broederschap*

Haarlem 1966

ISBN 9789070053147

- *De alchemische bruiloft van Christiaan Rozenkruis anno 1459*

deel 1, Haarlem 1967 ISBN 9789067320252

deel 2, Haarlem 1969 ISBN 9789067320825.

Daarna meerdere drukken

De komende nieuwe mens

Haarlem 1953, daarna meerdere drukken

ISBN 97890 67322157

De Gnosis in actuele openbaring

Haarlem 1955, daarna meerdere drukken

ISBN 97890 70053086

De Egyptische Oergnosis en haar roep in het eeuwige nu

- deel 4, Haarlem 1965
ISBN 97890 67320658
daarna meerdere drukken

Demasqué

Haarlem 1956 (uitverkocht)

Het Nuctemeron van Apollonius van Tyana

Haarlem 1968, 1983
ISBN 97890 67320856

De gnostieke mysteriën van de Pistis Sophia

Haarlem 1991
ISBN 97890 67320627

de alchemie van J.K. Rowling

Ligt er een geheime boodschap verborgen in de tekst van het populairste kinderverhaal ooit? Dit boek neemt je mee op een reis door de alchemistische symboliek in *Harry Potter*, waarbij de auteur je wijst op een verbazingwekkende ontdekking die hij deed. Op overtuigende wijze onthult hij dat achter alle magie en opwinding in *Harry Potter* een boodschap schuilt die tegelijk modern en heel oud is: alchemie is het ontwakken van de innerlijke God, die in het hart van iedere zoeker slaapt.

'Jouw boek nodigde mij uit intensief de tekst op mij te laten inwerken. Ik heb er ontzettend veel aan gehad en het heeft me steeds diepere inzichten gegeven. En ik ben ervan overtuigd dat daar geen einde aan komt. Zeker ook met de aanbevolen boeken, die je precies bij de onderwerpen hebt uitgezocht...'

Stance van der Plas, Duiven

'Hans Andréa weeft vakkundig met pure kennis en maakt ons allemaal bewust van de symbolen die de structuur zijn van de natuur zelf. Degenen die dit boek openen hebben heel veel geluk!'

Kim R Casper, auteur, Verenigde Staten

Uitgeverij **de Morgenster**

9 789077 944295 >